

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

HELEN SCHEUERER

SHADOW
&
STORMS

AN EPIC ROMANTIC FANTASY

THE LEGENDS OF THEZMARR
BOOK IV

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

HELEN SCHEUERER

SHADOW & STORMS

AT KPIC ROM.ANTIC hA>TAST

THE LEGENDS OF THEZMARR
BOOK IV

CONTENTS

[Orta Diyarların Kehaneti Birinci](#)

[Bölüm](#)

[İkinci Bölüm Üçüncü](#)

[Dördüncü Beşinci](#)

[Altıncı Bölüm Bölüm](#)

[Bölüm Bölüm Bölüm](#)

[Oniki Bölüm Bölüm](#)

[Bölüm](#)

[BölümYedinci](#)

[Sekizinci Dokuzuncu](#)

[Onuncu Bölüm](#)

[Onbirinci Bölüm](#)

[Bölüm Bölüm Bölüm](#)

[Bölüm Bölüm](#)

[Onüçüncü](#)

[Ondördüncü](#)

[Onbeşinci Onaltı](#)

[Onyedinci](#)

[Onsekizinci](#)

[Ondokuzuncu Yirmi](#)

[Bölüm Yirmibirinci](#)

[Yirmiikinci](#)

[Yirmi Üçüncü Bölüm](#)

[Yirmi Dört Bölüm](#)

[Yirmi Beş Yirmi](#)

[Bölüm Bölüm Bölüm](#)

[Bir Altı Yirmi Yirmi](#)

[Sekiz Yedi Bölüm](#)

[Bölüm Bölüm Bölüm](#)

[Bölüm Üç Bölüm](#)

[Bölüm Bölüm Bölüm](#)

[Yirmi Dokuz Otuz](#)

[Otuz Otuz Otuz Otuz](#)

[Otuz Otuz Otuz İki](#)

[Dört Beş Altı Yedi](#)

Bölüm Otuz Sekiz

Bölüm Bölüm Bölüm

Bölüm Bölüm Bölüm

Bölüm Bölüm Bölüm

Bölüm Bölüm Bölüm

Bölüm Bir Bölüm

Otuz Dokuz Kırk

Kırk Kırk Kırk Kırk

Kırk Kırk Kırk Kırk

Kırk Bir İki Üç Dört

Beş Altı Yedi Sekiz

Dokuz Elli Elli Elli

Elli İki ÜçSonsöz

Teşekkür Yazar

Hakkında

Helen Scheuerer tarafından da yazılmıştır

Telif Hakkı © Helen Scheuerer 2024

www.helenscheuerer.com

Helen Scheuerer bu eserin yazarı olarak tanımlanmanın ahlaki bir hak olduğunu ileri sürmektedir.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitap veya herhangi bir bölümü, yayıncının önceden izni alınmaksızın elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka herhangi bir şekilde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya iletilemez.

İlk baskı, 2024

Ciltsiz baskı ISBN 978-1-922903-19-8 Ciltli

baskı ISBN 978-1-922903-20-4 E-kitap

ISBN 978-1-922903-18-1

Kapak tasarımı Maria Spada'ya ait

Bu roman tamamen bir kurgu eseridir. İçinde tasvir edilen isimler, karakterler ve olaylar yazarın hayal gücünün eseridir. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Okuyucularım için.
Dünyanın - kimsenin sizi yeterli olmadığınızla ikna etmesine izin vermeyin.
Hikayenizi yalnızca siz tanımlayabilirsiniz.

PROPHECY OF THE MIDREALMS

*Yıkılmış bir krallığın gölgesinde, fırtınanın gözündə
Karanlığın kızı bir elinde kılıç, diğeriyle ölüme
hükmedecek*

*Gökyüzü karardığında, günlerin sonunda Peçe
düşecek.
Kılıcını çektiğinde işler tersine dönecek.*

Ateş ve kanın şafağı.

BİRİNCİ BÖLÜM

W)LdER

Wilder Hawthorne Kızıl Kule'nin soğuk ve nemli hücrelerinde kendine geldiğinde ilk aklına gelen Thea oldu: sert. Gözünü budaktan sakınmayan. *Onun.*

'Diğer tarafa geçene kadar bu sözleri bir daha söylemeyeceğiz. Onları kılıç kılıca söyleyene kadar,' demişti ona, kalbini ve ruhunu çalan, kaderiyle ve Fury'lerin kendileriyle yüzleşmek için Büyük Ayın'ın girdaplı sisine yürüyen savaşçıya.

Fırtınalarıyla orta âlemleri aydınlatacaktı ve bu düşünce, dört ayak üzerine yuvarlanıp ıslak taşların üzerine kuru kuru öğürürken onu rahatlattı. Kızıl Kule'nin baskıcı büyüğü üzerine çökmüş, başını döndürmüş ve midesini bulandırmıştı. Denize ve Peçe'ye olan yakınlığı her şeyi ıslak bırakıyordu. Hücre çürümüş kokuyordu. Ötedeki dalgaların sesini duyabileceği ya da tuzlu havayı tadabileceği bir pencere yoktu.

Hapishanenin sesleri her geçen an değişiyordu. Bazen hücresinin hemen dışında binlerce mahkum umutsuzca bir şeyler için bağırıyor, gürültü bastırıyordu. Bir sonraki an bir mezarlık kadar sessizdi. En kötüsü de, neyin gerçek neyin hayal ürünü ya da bu sefil yerin sınırlarının ötesinde örülmüş bir yanılsama olduğunu söylemenin hiçbir yolu yoktu.

Aynı şeyi daha önce de gözlemlediğini fark edince tüyleri diken diken oldu. Ne kadar zamandır bu hücredeydi? Kaç kez aynı düşüncelerle, aynı fiziksel tepkilerle uyanmıştı? Ürkütücü bir aşinalık vardı.

Kelepçeler bileklerini ve ayak bileklerini çiğ çiğ ovuyordu, tanınabilir bir simya biçimiyle işlenmişti; Wren'in uydurduğu şeyin daha güçlü bir yorumu. Bir keresinde, vücudunu basit bir şekilde destekleyerek demir zincirleri kırabilmişti. Ama burada değil. Şimdi değil.

Wilder sert bir şekilde oturma pozisyonuna geçip çıplak sırtını ıslak duvara dayadığında, bağlar takırdadı; bu his ateşler içindeki bedenine soğuk ve şok edici geldi. Bektan zırhı da dahil olmak üzere donu dışında her şeyi çıkarılmıştı ama silahlarının ve kıyafetlerinin ne zaman çıkarıldığını hatırlayamıyordu. Buraya nasıl geldiğini hiç hatırlamıyordu, sadece arakne zehrinin etkisiyle o kadar çıldırmıştı ki neredeyse ölmek için dua edecekti. Kendisine ve Thea'ya doğru sürünerek gelen, örümcek, insan ve karanlığın grotesk bir birleşimi olan canavarları hatırlayınca ürperdi. Bir tanesi kısıkaçlarıyla ön kolunu kesip açmış, arkasında yarı saydam bir zehir tabakası bırakarak onu içten dışa yakmıştı.

Sonunun gelmesini dilemesini engelleyen tek şey Thea'ydı ve onu her zaman olması gereken Savaş Kılıcı olarak yeniden görme özlemiydi. Çünkü onun elinde Naarvian çeliği, dilinde intikam yeminleriyle muzaffer çıkacağını iliklerine kadar biliyordu.

Ve onun için geleceğini.

Bu düşünce çatlamış dudaklarından boğuk bir kahkaha çıkarırken, hafif bir hareket vücudunun çeşitli yerlerinde kasılmalara neden oldu. Arakne zehri onu öldürmemişti ama böbreklerindeki ve kaburgalarındaki şiddetli ağrı, buraya gelirken hoyratça kullanıldığını gösteriyordu.

Yaralı ama kırık değil, acı acı düşündü, çünkü tanrıların terk ettiği bu yerin kâbuslarını yaşamasını istediklerini biliyordu. Ve çok fazla olacaktı.

Dilinde ekşi bir tat vardı ve midesi açlık sancılarıyla doluydu. En son ne zaman yemek yediğini ya da su içtiğini hatırlayamıyordu, şu anda onları mideye indirebileceğinden de emin değildi.

Hücresinin parmaklıkları sivri kayalardan yapılmıştı ve parmaklıkların ötesinde, yaklaşmakta olan muhafızların gölgelerini görebiliyordu...

Zehirli bir ses, "Ayağa kalk,"
diye bağırdı. Wilder öyle bir şey
yapmadı.

Hücresinin kapısı içeri doğru sallandı ve iki devasa uluyan etli elleriyle onu kavrayıp ayağa kaldırdı. Onlar daha büyüktü

Orta diyarlarda dolaşan, sesleri çalınmış ve kan donduran ulumalarla yer değiştirmiş, formları gölge büyüüyle sakatlanmış lanetli adamlardan daha fazla. Saldırdı ama darbeleri sadece havayla buluştu - kulenin bir başka dehşeti: Bir mahkûm ne kadar uğraşırsa uğraşsın, kendilerini gardiyanlarına karşı savunmak için yapabilecekleri hiçbir şey yoktu.

Wilder hücrelerinden sürüklenerek çıkarılırken, zincirlerine ve kendisini tutsak edenlere karşı var gücüyle mücadele ederken, kendisine ilaç verilip verilmediğini merak etti. Bunu daha önce de yaşamıştı. şaşkınlık içinde, kalın taş duvarların kıvrımlarını ve dönüşlerini ve yapının etrafını saran, sanki kendi zihinleri varmış gibi değişen ve tıkırdayan demir bağlantıları tanıdı. Sıra sıra dizilmiş hücrelere göz attı; bazıları boş, bazıları da insanlarla ve canavarlarla doluydu. Karşılaştığı her çift göz donuktu, sanki içeride var olan her şey çoktan gitmiş ve geriye sadece bir kabuk kalmış gibiydi. Bu yaratıklardan bazılarını buraya Wilder'ın kendisi koymuştu. şimdi o da onların yanındaki bir başka mahkûmdu.

Homurdandı, zaten ağrıyan vücudu, duvara kazınmış şimşekler dışında bir öncekinden tamamen ayırt edilemeyen başka bir soğuk, karanlık hücreye atılırken protesto için havlıyordu. Buraya daha önce de gelmişti.

Bunu yapmayı sevdiklerini hatırlıyordu. Mahkumları bir lağım çukurundan diğerine kafiye ya da sebep olmaksızın taşıyorlardı.

"Ona bir doz daha verin," dedi aynı zehirli ses.

O halde kesinlikle uyuşturulmuştu. Wilder sendeleyerek çıplak ayaklarının üzerine kalktı, avuç ileri ve dizleri kaba taşa sürtündükleri yerde sızlıyordu. Karanlığın içinden baktı ve tanıdık, değerli taştan bir burun piercingi gördü. Harenth'ın zindanlarındaki engizisyoncu.

"Terfi , değil mi? Wilder kalın bir sesle alay etti.

Söz konusu adam Wilder'ın göremediği birine eliyle işaret ederken bronz bilezikler şıngırdadı. "Duble olsun," diye emretti.

Wilder gerildi, bir ok darbesi, zehirli bir bıçak darbesi, kafasının bir sıvı varilinin içine sokulup altında tutulmasını bekledi - tüm bunlar uzaktan tanıdık geliyordu. Beklemediği şey, hastalıklı tatlı nefesin fısıltısının bir dalga gibi üzerine gelmesiydi.

Bu onu kabusların ve anıların i içe geçtiği bir saldırıya sürükledi, öyle ki dilinde kanın metalik tadını alabiliyor, orakçıların yanık sa kokusunu duyabiliyor, kılıçlarının ağırlığını bir kez daha ellerinde hissedebiliyordu.

Wilder bir dehşetin nerede bitip diğerinin nerede başladığını bilmiyordu, sadece her anı yakından biliyordu. Yavaş yavaş, acı çeke çeke, Malik'in Islaton'daki beyaz kayanın üzerinde kaç kez kırıldığını izlediğini ya da Azrail'in kara pençeleri kalbini delerken Talemir'in çığlığını kaç kez duyduğunu unuttu.

En az yüz kez Thea'yı kollarına alıp Aveum kaynak suyunu içmesi için yalvarmış, gölgeler vücudunun etrafını sararak yaşamı ondan çekip alırken göğsündeki pençe izlerini iyileştirmiştir.

Yüzlerce kez daha memleketi Kilgrave'den ya da onun yanmış kalıntılarından geçti, ağzında kül tadı vardı. Alev alev yanan ahırlarda çığlık atan atlar. Anne ve babası cansız ve tanınmayacak kadar kömürleşmiş bir halde topraktaydı.

Sayısız görüntü bir an olsun peşini bırakmıyordu. Kılıcını onlara saplamadan önce gölge dokunmuşların yalvaran gözlerini tekrar tekrar gördü, ta ki karşılaştığı yabancıların bakışları değil, Talemir'in ela bakışları kılıçlarının oyma hareketinin altında genişleyene kadar.

Wilder, şifacıların Malik'in şişmiş yüzündeki kanlı bandajları sıyırmalarını izlerken, Malik onların elleri altında çırpınıyor, masaları ve tepsileri deviriyor, asistanları ayaklarından düşürüyor ve acı içinde böğürüyordu.

Wilder'ın hafızası onu kendi Büyük Ayinine götürdü - bıçakların kendi etini kızgın bir şekilde kesmesi, kemiklerin kırılması ve hayati organlardaki travmanın künt etkisi. Nefes alamıyordu. Alabileceği hava kalmamıştı, ciğerlerinde savaşacak güç kalmamıştı. Her darbeyi tekrar tekrar, her biri bir öncekinden daha canlı bir şekilde hissetti.

Acı ve görüntüler arttıkça haykırdı. Parçalanmış bir beden ve parçalanmış bir zihin - amaçları buydu: en iyi haliyle işkence.

Ve tam daha fazla dayanamayacağı anda, tam durması için kendi kafasını taşa vurmaya düşündüğü anda, ona başka bir şey gösterildi. İyi bir şey.

Kulübesi.

Evine.

Ve Thea içeride onu bekliyordu, dördüncü parmağında ince gümüşten basit bir yüzük, dolgun dudaklarında bir gülümseme.

'İşte buradasın,' dedi.

Bunun gerçek olmadığını bildiğini itiraf etmek istedi, ama hayalini bozmak için konuşmaya cesaret edemedi. Onunla geçirdiği her an için

kutsama, gerçek ya da değil. Boğazındaki yumruyla savaştı, Buyk Ayin'e girmeden önce kendilerini inkar ettikleri o sözleri söylemek istiyordu. Ya şimdi ya da asla olsaydı? Ya onu bir daha hiç göremezse? Olduğunu bildiği Savaş Kılıcı olarak mı?

Boynunu tırmaladı, şiddetten ve anılardan uzaklaştığı bu anların onu en az acı kadar kırmak için tasarlandığını fark ettiğinde kesik kesik bir nefes aldı.

zerine buz gibi su yağdı, kalın eller kollarını bir kez daha sıkıca kavrarken zincirleri yeniden şingirdadı.

Her şey uzaktaydı - titreyen meşale ışığı, dehşet dolu çığlıklar, pis kokular, kaba muameleler - sanki çok uzaktaki başka birinin başına geliyormuş gibi. Bu kez, Wilder bir hücreden diğerine sürüklenirken, taş parmaklıkların arkasından kendisine bakan kabukları anladı, çünkü onlar da onun hissettiği gibi görünüyorlardı: ii boşaltılmış, daha önce gelenlerin kırılğan bir kabuğu.

Bir nceki gibi nemli ve ıslak yeni bir hücreye atıldığında mücadele etmedi, ayağa kalkmadı. Taşın zerine yayıldı, kafasının içinde ona ayağa kalkmasını söyleyen sese isyan etti -

Ta ki karanlığın içinden ona göz kırpan bir çift göz görene kadar.

Hâlâ gergin ve kafası karışık olan Wilder ayağa fırladı ve kelepçeleri bir silah olarak kullanmak amacıyla yumruklarını kaldırdı.

Ama hücre arkadaşı saldırmak için hiçbir hamle yapmadı. Bunun yerine, sönmekte olan meşale ışığına doğru ilerledi ve "Beni hatırlamıyorsun, değil mi?" dedi.

İKİNCİ BÖLÜM

TKEA

T Althea Embervale karanlığın şeritleri ve şimşek patlamaları arasından uçuşuz bucaksız fırtınalı denizi ve aşağıdaki sisin çıkan kimsesiz adayı gördü.

Burası sıradan bir ada, sıradan bir kara parçası değil, Peçe'nin sınırlarında,

Kızıl Kule'nin bulunduğu yerde var olan bir yerdi.

etin içinden bir kemik parçası gibi çıkıntı yaptı.

Wilder. Wilder orada bir yerdeydi.

Onu dışarı çıkaracak ve sonra da onu tutsak edenlerden hesap soracaktı.

Thea'nın botları yumuşak bir gümbürtüyle siyah kuma çarptı. Büyük bir çift kanat bir, iki kez çırpındı ve sonra yanındaki meşhur Savaş Kılıcı'nın arkasında yok oldu.

Talemir Starling etraflarındaki sivri kıyıyı tarayarak, "Bu muhtemelen bir tuzak," diye önerdi.

"Muhtemelen. Thea gözlerini uzaktaki karanlık kuleden ayırmadı, elini kılıcının kabzasına dayadı ve gücüyle oynayan, uhrevi bir güce işaret eden esrarengiz enerjiyi içine çekti. "Bu bir fark yaratır mı?

Yolculukları sırasında strateji geliştirmek için fazla fırsatları olmamıştı, Thea da yeni kazandığı Savaş Kılıcı'nın gücünü ve çevikliğini test etme şansı bulamamıştı. Bulutların arasından uçmuş ve gölgelerin içinden geçmişlerdi ama bu yeterince hızlı olmamıştı. Wilder'ın orada geçirdiği her saniye kalbine saplanan bir bıçak gibiydi.

Talemir'in karanlık gücü titreşti, sanki Thea'nın sabırsızlığını ve adaya nüfuz eden garip varlığı hissetmiş gibiydi. "Lanet olsun, hayır.

"Güzel.

Kıyayı arkalarında bırakıp kum tepelerinin arasından ilerlediler, bellerine kadar gelen otlar hareket ettikçe onlara sürtünüyordu. Uluyanların ve hortlakların çığlıkları ve feryatları bu iğrenç yerde yankılanıyordu.

Wilder'ın eski akıl hocası ve Gölge Prens olarak bilinen adam, parmak uçlarında dönen gölgelerle Thea'ya döndü. "Yapayım mı?

Hiç düşünmeden başını salladı. "Sanırım bu akıllıca olur.

Etraflarında karanlık çiçek açtı ve yerlerine bir pelerin düştü. Arazinin yapısına uyuyordu ama daha sıcak, daha nazik bir şey sunuyordu: koruma. Umut.

'Yakın dur,' dedi gölge dokunuşlu Savaş Kılıcı ona. 'Karanlık markalarımız arasındaki farkı . Fark edilmeden çevreye kadar yürüyebilmeliyiz.

Thea sadece başını salladı ve Talemir'e adım adım eşlik etti. Yanında yürüyen adamın Thezmarr'ın çift silah kullanan şampiyonu, hayatı boyunca kalenin kupa odasında kayıtlarına saygı duyduğu savaşçı olduğunu düşünmek hâlâ gerçeküstüydü.

'Gerçekten Wilder'ı Kızıl Kule'den kaçırmama yardım etmek için mi buradasın?

İki hafta önce Aveum topraklarında ona sormuştu.

'Bunu tek başıma yapamam. Sen de yapamazsın,' diye cevap vermişti.

Ve işte buradaydılar, Kızıl Kule'yi ve içindeki tüm canavarları ele geçirmeye hazırdılar. Savaş kılıcının gücü parmak uçlarını kaşındırıyordu. Kendini bu şekilde hissederken, çıplak elleriyle bir Wraith kafatasını ezebilirdi. Bu düşünce buruktu, çünkü Büyük Ayin'i kazanmış ve her zaman istediği şeyi elde etmişti, ancak ortaya çıktığında daha değerli bir şeyi kaybetmişti.

Kum tepeleri ve ötesine doğru ilerlerken, Fury'lerin verdiği o güç içinden özgürce akıyor, iltihaplı toprak parçasına ve ufuktaki kuleye salınmak için *yalvaran* büyüyle dans ediyordu. Belindeki Naarvian çelik kılıcının ağırlığı derindi, ki bu da çok iyiydi, çünkü onu Wilder'la arasında duran her lanet yarattığı kesmek için kullanacaktı. İnsan ya da canavar, kılıcının ucunda merhamet bulamayacaklardı, bu sefer değil, hiçbir zaman.

"Burası daha karanlık..." diye mırıldandı. "Peçe'ye yakın olduğu için mi?

Orta âlemleri çevreleyen yüksek sis duvarına, bir zamanlar canavarları *dışarıda* tuttuğu varsayılan ama şimdi onların *içeri giriş* kapısı gibi görünen bariyere şimdiye kadar en çok yaklaştığı yerdı. Onun uhrevi gücünü ve ötesindeki âlemlerin çağrısını hissedebiliyordu.

"Artık tüm dünya bu kadar karanlık," dedi Talemir ona. 'Bir süre için yavaş yavaş, gün be gün oldu, ama şimdi? Uzun zamandır böyle. Ve bu konuda bir şey yapmazsak sonsuza dek de böyle olacak.

Thea başıyla onayladı. Gölge Prens, orta âlemlere musallat olan karanlık konusunda uzmandı. Bir yarı-wraith -ya da onlara verilen isimle *gölge-dokunmuş-* olarak bir şekilde bu konuda ustalaşmayı başarmış, sadece casusları ve kurtarma görevlerini değil, Naarva'nın bir bölümünü de orakçılardan ve benzerlerinden gizlemeyi başarmıştı.

Etraflarındaki otlar seyreldi ve ileride bir bataklık ortaya çıktı. Thea eliyle burnunu ve ağzını kapattı, yüzü tiksintiyle buruştu. Burası kokuşmuş sulardan ve çarpık bitkilerden oluşan sefil bir alandı. Hava çürüme ve ölüm kokusuyla ağırlaşmış, ürkütücü bir sis manzarayı uğursuz gri bir pusla örtmüştü. Bir tahta kaldırım, sazlıkların ve kayaların etrafından dolanarak her şeyi oyuyordu.

"Sence ona güvenebilir miyiz? Thea sordu.

Talemir alay etti. 'Hayır. Ama gölgede gizlenmiş? Belki de.'

'Eğer öyleysen ben varım...'

"Başka bir seçeneğimiz olduğunu sanmıyorum. "Bizi kapılara daha yakın bir yere uçurabilir misin?"

Talemir başını salladı. 'O şeyin etrafında ne tür korumalar olduğuna dair hiçbir bilğim yok. Gölgeleeri gölgelerle eşleştirmek bir şeydir, ama bizi ve görevimizi hakkında hiçbir şey bilmediğim savunmalara karşı riske atmayacağım.

Ötedeki canavarlardan daha fazla kulak tırmalayan çığlıklar geliyor, bulanık sularda yankılanıyordu.

"Yeterince makul," dedi Thea. "Bataklığa doğru gidiyoruz.

Karanlığa bürünmüş bir halde, tahta patikadan ilerlemeye başladılar. Thea'nın gözleri yakın mesafedeki işarete takıldı: adanın çürümüş kalbinden yontulmuş uğursuz bir monolit, tek bir kule - Kızıl Kule.

"Yalnız bir tarete benziyor. Talemir'in sesi alçaktı. 'Ama yıllar içinde öğrendiklerimize göre, yeraltında çok geniş bir ağ var.

Zindanlar ve odalar da öyle... Onu nerede tuttuklarını bilmiyoruz.

Thea'nın gücü kendisinden yayılıyordu ve bileğindeki yara izini rahatsız eden garip ağrıya rağmen, kendini her zamankinden daha güçlü hissediyordu, kimi isterse onunla başa çıkmaya hazırды. Hiç kimse, ne bir Azrail, ne Harenth Kralı, ne de orta diyarlardaki en büyük canavar onu durduramayacaktı. Ama her ne kadar oraya saldırmak istese de stratejik davranmaları gerektiğini biliyordu.

"Takviye getiremedim," diye mırıldandı Talemir. 'Kuvvetlerimizin geri kalanı savaşmak için toplanıyor ve önümüzde savaş varken, ayıracak başka kimsemiz yoktu.

"Senin için sakla...

'Ayrıldığım zaman benimle pek mutlu olmadılar. Ama Wilder'ı asla bu kadere terk etmezdim.

"Zaten buraya hiç gelmemeliydi," diye yanıtladı Thea, sazlıkların arasında dans eden ışık zerreciklerini fark edince nefesi kesildi. Tahtalarla çevrili patikadan çıkıp onları takip etmek için ani bir özlem duydu. Güzel ışık zerrecikleri titreşiyor, onu çağırıyor, ileride harika bir şey vaat ediyordu -

Kaslı bir kol onunkine dolandı. "Bunu aklından bile geçirme," diye uyardı Talemir.

Adamın sesi Thea'yı trans halinden çıkardı. "Bu da ne...?" diye mırıldandı, gözlerini onlardan uzaklaşan ışıklara dikerek.

Talemir, 'Dişleri ve pençeleri olmayabilir, ama bu şeyler herhangi bir canavar kadar ölümcüldür,' dedi. 'Perde'nin ötesindeki halk onlara Will-o'-the-wisps diyor. Sahte sığınak vaatleriyle yolcuları yoldan çıkarmalarıyla bilinirler.

"Yolcular bunun yerine ne alıyor?"

"İyi bir şey değil.

Thea onların uzun çimen yaprakları arasında kayboluşunu ürpererek izledi. "Bahse girerim.

O ve Talemir bataklıkta ilerlemeye devam ettiler, kolları Talemir'in gölge pelerininin altında birbirine bağlıydı. Thea, botlarının tahta kaldırıma vuran sabit ritmine odaklanmadığı zamanlarda, uzun süredir kayıp ruhların sisin içinde yankılanan mırıltılarını duyabiliyordu - belki de vasiyeti takip eden o zavallı halk-

o'-the-wisps. İkili bataklığı geçerken sesleri unutulmaz bir senfoni yarattı ve bu Thea'nın iliklerine kadar işledi.

Talemir irkildi ve onun da bu sesleri duyduğunu anladı. ", sesleri daha çok sevdiğimiz insanlara benziyor," dedi ona . "Seni kandırmalarına izin verme.

Elbette, sesler tanıdık gelmeye başladı. Wren. Cal. Kipp... Hepsi ona sesleniyor, onu karanlığa doğru çağırıyordu.

"Thea..." en çok özlemini duyduğu ses geldi. Derin ve melodik, evin çağırısı.

Wilder.

"Thea," tekrar seslendi.

Kılıcını daha sıkı kavradı ve bir ayağını diğerinin önüne atarak, bataklıkta yankılanan acı korosunu ve onun ardından dalgalanan suyu görmezden geldi. Burası acı ve karanlığın birleştiği bir noktaydı; Kral Artos ve orakçılarının yönetimi altında dünyanın nasıl bir yer olacağını bir göstergesiydi. Burada gerçekliğin sınırları bulanıktı ve hava, kulenin ötesinde hapsedilenlerin kederiyle kirlenmişti.

Bu onu sadece daha kararlı hale getirdi. Bunun orta diyarların kaderi haline gelmesini engellemek için elinden gelen her şeyi yapacaktı ama bunu Wilder olmadan yapmayı reddediyordu.

Onun için dünya bekleyecekti. Ve onun yanında güvende olduğunda, her şeyin yeniden doğmak üzere alevler içinde yok oluşunu izleyebilirlerdi.

Kehanet ne diyordu?

Ateş ve kanın şafağı.

Sonunda Thea ve Talemir kulenin çivili demir kapılarına ulaştılar. Ötesindeki boşluk uluyanlar, hortlaklar ve örümceklerle kaynıyordu.

Bataklığın kenarındaki çalılar arasına çömelmiş, izliyor, bekliyorlardı. Thea buranın yanlışlığının derisinin altına işlediğini hissedebiliyordu ve yakından incelediğinde kuleyi kaplayan koğuşların parıldayan işaretlerini görebiliyordu.

'Doğruca içeri uçmamakta haklıydın,' dedi.

'Karıma söylemeyin,' diye cevap verdi. "Bu onun uyarısıydı.

Thea kaşlarını kaldırdı. "Belki de onun yerine onu göndermeliydin.

Talemir homurdandı. 'Ona bunu da söyleme. Tüm kalbiyle katılacaktır. Bakışlarını kulenin surlarına çevirdi. Sadece o değil

Canavarlarla kaynıyordu, etrafı bir hendekle çevriliydi, girişleri Malik'ten daha büyük demir kaplı nöbetçiler tarafından korunuyordu.

"Bir fikrin var mı? Talemir sordu.

"Bir," diye yanıtladı Thea ve planının ana hatlarını çizmeye başladı.

Sözlerini bitirdiğinde Talemir bir süre ona baktı ve sonunda, "Seni iyi eğitmiş," dedi.

"O yaptı.

'Bunu benden aldı, bu yüzden gerçekten de takdir etmemiz gereken kişi benim' diye ekledi.

"Ya da her şey sardığında suçlamak," diye karşılık verdi Thea. "Ya da..."

Gölgelerin altında fark edilmeden, her iki Savaş Kılıcı da kuleyi ve zirvesinde dolaşan hayaletleri inceledi. Muhafızların vardiya değiştirmesini izlediler, bir kez, sonra iki kez, karanlık bulutların ötesindeki zayıflamış güneşin yükselişini ve düşüşünü ve canavar mürettebatın geri kalanının dönüşünü izlediler.

Nöbetçi üçüncü kez değişirken Talemir sessizce, "Bahse girerim içeri girmeye çalışan pek kimse yoktur," dedi.

Thea, Malik'in hançerini yaralı bileğinin bir hareketiyle avuçlayarak, "Ben her zaman aykırı davranmaktan zevk almışımdır," dedi.

"Bu Ayin'den mi?" diye sordu Talemir, oradaki çürümüş eti göstererek.

"Evet. Talemir'in yanıtı daha fazla soru sormasına izin vermedi.

Bunun yerine Talemir ona yuvarlak ve küçük bir şey uzattı, üzeri bir bez parçasıyla örtülmüştü. "Bunun bana dokunmasına izin verme," dedi. "Ama içeri girdiğinde işine yarayabilir.

Thea onu ters çevirdi, loş ışıktaki fark edilebilir herhangi bir işaret görmek için mücadele etti. "Nedir bu?

"Bir çeşit patlayıcı... Naarva'da koruduğumuz maddeyle yapılmış.

"Oh?

'Sadece damarlarında karanlık olanları etkileyecek, yani sen ve Wilder hiçbir şey hissetmeyeceksiniz, ama bir Azrail ya da laneti tarafından dokunulan herkes... En azından silahsızlandırılacaklar. Çarpma anında parçalanırlarsa daha iyi olur.

"Ama *nedir* bu? Thea ısrar etti. Eğer etrafına bu kadar zarar veren bir şey fırlatacaksa, bunu bilmesi gerekiyordu.

'Güneş orkidesi özünden yapılmış,' diye açıkladı. 'Orakçıların karanlığına karşı doğal bir itici. Karım Drue bunu yıllar önce keşfetti.

Naarvian topraklarına döndüğümüzde bilmeniz gereken diğer her şeyi size anlatacağız.

Thea başını salladı. Bu iş görürdü. Ve önündeki sefil canavarlara karşı ona avantaj sağlayacak her şeyi kabul ederdi. "Teşekkürler.

Gölge Prens, "Sadece bana fırlatma," diye espri yaptı.

"Not edildi.

Thea bakışlarını tekrar önlerindeki dehşet kulesine ve etrafındaki yaratık sürüsüne çevirdi. Wilder orada bir yerdeydi. Bu düşünce kalbini sızlattı.

Talemir onu dürttü. "O iyi olacak, biliyorsun," dedi. 'Onda binlerce adamın gücü ve cesareti var.

Thea'nın bunu Talemir'in söylemesine ihtiyacı yoktu. Wilder Hawthorne'un nasıl bir adam olduğunu çok iyi biliyordu. Artan gücünün içinde dalgalanmasına izin verdi ve fırtına büyüsünü uyandırdı. "Başka neleri var biliyor musun?

Talemir bekledi.

"Ben. Thea gözlerini yalnız kuleden ayırmadı. "Senin için geliyoruz Wilder.

CKAPTER TKREE

W)LdER

W Karanlıkta duyduğu ses her neyse, önemli değildi, çünkü aniden tüm hücre kapıları açıldı ve barbarca bir kargaşa başladı.

Tüm hücrelerin ortasında sadece ve sadece tek bir şey için tasarlanmış bir çukur vardı: katliam. Wilder kendini, çoğu çıplak bedenlerin birbirini tırmaladığı ve yumrukladığı, dişlerin ete battığı, çığlıkların minyatür bir amfiteyatroya benzeyen bir yerde yankılandığı, kuma vuran dalgalar gibi kanların taşa döküldüğü vahşi bir serbestliğin buldu.

Ve Wilder kendini kaybetti. Yumruklarını sallayarak çeneleri, kaburgaları ve kolları kırdı, kan sıcak ve metalik bir şekilde çıplak tenine ve diğer mahkûmlara sıçradı. Rakipleri artık insan bile sayılmazdı, eğer öyleyseler bile... Bu da deliliğin sisinde onlara darbe üstüne darbe yağdırmasını kolaylaştırıyordu. Her darbeden, kendi parmak eklemlerinin her kırılışından zevk alıyordu.

Merhamet çığlıkları kayıtlara geçmedi. Yardım çığlıkları sağır kulaklara düştü.

Wilder gözlerini kapatıp yeniden açtığında, ceset sürüsünün gitmiş olacağını ve hücresinde bir kez daha yalnız kalacağını umuyordu. Ama öyle olmadı. Göremediği zindanlardan ve odalardan mahkûm cesetleri yağıyor, o da sallanmaya devam ediyor, çıplak elleriyle insanları parçalara ayırırken kanın tadını alıyordu. Kendini kaybetti, en aşağılık haline, bir hayvana, bir ölüm makinesine dönüştü.

Bir zamanlar ona *Ölümün Eli* diyorlardı. Ve o teslim etmek için buradaydı.

Saatlerce sürdü, ya da öyle görünüyordu. Bunu memnuniyetle karşıladı, şiddetin öpücüğünü, sonların şarkısını memnuniyetle karşıladı. Gerçek olup olmadığını bilmiyordu, tek bildiği kan dökülmesinin tam ortasında olduğuydu ve ait olduğu yer de orasıydı. Sayısız ceset, hem insan hem de canavar, etrafına yığılmıştı, kanları ayaklarının altında kaygandı. Sonunda kanla yıkandı, teni siyah ve kırmızı savaş boyasıyla kayganlaştı.

Nefes nefese kaldığında amfiteyatronun sessizleştiğini fark etti.

Sıkılı yumruklarından taş damlayan kan dışında tüm Kızıl Kule'de çıt çıkmıyordu.

Wilder sendeledi. Şiddet dalgası, *onun* şiddet dalgası sona ermiş ve ağır bir yük gibi üzerine çökmüştü. Bir sütunun üzerine yığıldı ve kanla ıslanmış zemine doğru kaydı. Şokun etkisi geçerken, göğsündeki acının keskin nabzını ve parmak eklemlerindeki kesiklerin sızısını hissetti, şişmeye başlayan sol gözünün bulanık görüşünü fark etti.

Kaburgalarındaki keskin bıçaklanma hissiyle nefesi kesildi. Bir kemiğini kırma ihtimali olan darbenin yüzünü tanımlayamıyordu. Aslında, kavgadaki tek bir yüzü bile hatırlayamıyordu.

Sağlam olan tek gözüyle çukura baktı. Çukur boştu.

Kan izleri kalmasına rağmen.

Wilder başını sütuna yasladı, göğsündeki ateşin içinden nefes alıyor ve el ve ayak bileklerindeki kelepçelere lanet okuyordu, derisi demirin altında parçalanmıştı.

Hücreesindeki o ses geri geldi. "Beni hatırlamıyorsun," diye tekrarladı.

Wilder sağlam gözünü açtı. Önündeki adam neredeyse paçavralar içinde bir iskelet gibiydi.

"Yapmalı mıyım?" diye homurdandı. Tanrım, içinde zihin değiştirici maddeler olsun ya da olmasın, biraz su için neler vermezdi.

Adam sanki aklından geçenleri okumuş gibi, yırtık pırtık bir su tulumunu Wilder'ın kanlı eline tutuşturdu ve dudaklarına götürmesine yardım etti. Soğuk su Wilder'ın çatlamış dudaklarına ve kavrulmuş diline döküldü. Su boğazını rahatlatırken neredeyse inleyecekti.

"Belki de değil," dedi adam. "Mızrağını pelerinime sapladığında ve beni Hailford'un Büyük Salonu'nda alıkoyduğunda böyle görünmüyordum...'

Kaşlarını çatmak Wilder'ın yüzünü acıttı ama yine de kaşları çatıldı. "Kimsin sen?"

Yeni yoldaşı boş bir kahkaha attı. "Ben Kral Artos'u zehirlemeye çalışan adamım... Senin ve müstakbel kalkan taşıyıcısının buraya mahkûm ettiğiniz adam.

Wilder'ın zihninin bir köşesinde bir şeyler canlandı. *Ezilmiş Naarvian itüziümü*, demişti Thea o salonda, bir asilzadenin parmaklarındaki mavi lekeleri göstererek.

Adam şimdi onu dikkatle izliyordu. "Adım Aemund.

Artos'un sesi Wilder'a geri geldi. *"Pekala, Aemund... Bir seçim yapmalısın... Ölümü seçebilirsin... Ya da Kızıl Kule'yi seçebilirsin.*

Aemund, *"Ölüm,"* diye boğuk bir ses çıkardı. *"Ölümü seçiyorum.*

Wilder, Kral Artos'un avını ölçüp biçen bir yırtıcı gibi adamı nasıl incelediğini hatırladı.

Onu zindana götürün. Onu sorgulayın. Kiminle çalıştığını bilmemiz gerek. Sonra da Kızıl Kule'ye gidecek.

"Hayır! Majesteleri, size yalvarıyorum -

"Dilenme zamanı çoktan geçti, Aemund.

Bu iki yıldan fazla bir süre önceydi. Wilder bulanık görüşünü figüre odakladı. Aemund tamamen harap olmuş görünüyordu, ince derisi kemiklerinden sarkıyordu, gözlerinin altında koyu mor halkalar vardı. Elleri iki yanında , dizleri birbirine çarpıyordu ama uyanık görünüyordu - perişan haldeydi ama diğer mahkûmlar gibi eski halinden eser kalmamıştı.

"Bunca zamandır burada mıydın? Wilder başardı.

Aemund başını salladı. "Burada yaptıklarından kurtulan son yeni mahkûm benim.

Wilder gözlerini kırıştırdı, şişmiş gözü zonkluyordu. "Nasıl?" Hatırladığı kadarıyla karşısındaki adam yağlı saçlı bir asilzadeydi, metanetli bir savaşçı değil.

Aemund cevap vermedi. Onun yerine gözlerini Wilder'a dikti. "Tahminimce eğer buradaysan, sen de onu yenemezsin.

"Kim?"

Artos. Sen ve kalkan taşıyıcın müdahale etmemiş olsaydınız, şu anda ikimiz de burada olmayacaktık.

Wilder taş kan tükürerek Harenth'ta geçirdiği zamanı düşündü. Thea'ya eylemleri hakkında ders vermesindeki ironi gözünden kaçmamıştı.

sonuçları. İşte buradaydılar. Bu adamın tutuklanmasına yardım ve şimdi lanet olası Kızıl Kule'de hücre arkadaşlarıydılar.

Aemund ona, "Buranın orta diyarlardaki canavarları gönderdikleri yer olduğunu söylüyorlar ama burası onların doğum yeri," dedi.

"Öyle mi? Wilder sakalındaki kanı elinin tersiyle sildi. "Bugünlerde her yerde canavarlar doğuyor diyebilirim, sizce de öyle değil mi?"

"değil." "Hayır mı?"

"Sana göstereceğim, Savaş Kılıcı. O zaman tüm hayatın boyunca ne kadar yanlış yönlendirildiğini . Geliyor musun?"

Garip bir şekilde, çukurda devriye gezen hiçbir muhafız, gölgeleriyle saldıran hiçbir orakçı, hortlak ya da uluyan yoktu. Hapishane sessizdi, rahatsız edici bir şekilde.

Wilder acı içinde homurdanarak ayağa kalktı, kafası karışmış ve kuşkuluydu. 'Görünüşe göre yapacak daha iyi bir şeyim yok. Yolu göster.

Wilder asilzadenin peşinden topallayarak gitti, bir tür illüzyondan kurtulmayı bekliyordu, hücresinin soğuk taş zemininde kıvrılmış ve titreyerek uyanmayı umuyordu. Ama Aemund'u amfitiyatronun kırmızı-siyah lekeli zemininde takip ederken böyle bir şey olmadı. Sersemlemiş bir halde garip adamın arkasında kaldı ve Aemund artık tüm yaşamdan arınmış gibi görünen kulenin derinliklerine doğru ilerlerken onun peşinden gitti.

Hepsini ben mi öldürdüm? Wilder boş hücreden boş hücreye geçerken soyut bir şekilde merak etti. Yoksa bu da başka bir akıl oyunu muydu? Delirdiğini düşünmesini sağlamak için başka bir numara mı? Kan hâlâ yumruklarını ve vücudunu kaplıyordu ama kimin?

"Bu taraftan," diye seslendi Aemund, demir bir sarmal merdivenden aşağı, aşağı, aşağı inerek.

"Sana neden güveneyim? Wilder başka bir kadın eşiğinde durakladı. 'Seni buraya koyan benim...'

"Sana yapabileceğim hiçbir şey onların daha kötüsünü yapamayacağı anlamına gelmez, Savaş Kılıcı. 'Öyle bile olsa... Eğer saraya müdahale etmemiş olsaydım -'

'Nasıl olsa buraya düşecektim. Casusluk için biçilmiş kaftan değildim. Wilder'a takip etmesini işaret etti.

Hücreye geri dönmekten başka bir seçenek göremeyen Wilder, yaraları yeni acılarla canlanırken her adımda yüzünü buruşturdu.

Aemund onları bir laboratuvara götürdü. Orada, korumasız kapı girişinde oyalandılar. Meşale ışığı içerideki dehşeti aydınlatıyordu: bükülmüş aletler ve gizemli mekanizmalar gümüş tepsilerinde parlıyordu. Hapishanenin diğer yerlerinden çok buradaki hava demir, ter ve sidik kokuyordu ve Wilder bunun nedenini gördü. Mahkûmlar köşelere zincirlenmiş, birbirlerine sokulmuş, bakışları boş, vücutları zayıflamış, iniltileri uzak odalardan gelen çığlıklarla bastırılmıştı. Masalara bağlanmış cesetler de vardı ve amaç çok açıktı: deney.

Wilder nefes almaya cesaret edemedi. Maskeler ve deri önlükler giymiş, kıvranan bedenlere gölge büyüsü enjekte eden birkaç simyacının iş başında olduğunu gördü. Gözlerinin önünde, sıradan insanlar ulumaya başlamış, bağlandıkları yerde çırpınırken çıkardıkları çığlıklar hapishane duvarlarında .

"Canavarların doğduğu yer," dedi Aemund hissetmeden. "Bu sadece başlangıç. Laboratuvardan uzaklaşan koridorları işaret etti; burada bükülmüş demir parmaklıklar ve yosun kaplı duvarların acımasız sınırları içinde korkunç kaderlerini bekleyen daha fazla zavallı ruh vardı.

Wilder bakakaldı. Kızıl Kule doluydu. Bir zamanlar, orta diyarlardan gelen en aşağılık suçlular için ayrılmıştı, ama şimdi sayılarına bakınca, son zamanlarda kesinlikle böyle kullanılmadığı anlaşılıyordu.

Kaburgalarındaki zonklayan ağrıyı görmezden gelerek ilerlemeye başladı. 'Yapmak zorundayız

.'

"Onlara yardım etmek mi? Aemund alay ederek onun kolunu tuttu. 'Hiçbir şey kalmadı kurtarmak için, Savaş Kılıcı.'

Onları başka bir odaya götürdü ve orada Wilder'ın şokuna rağmen cam bir vitrinde sergilenen kendi Naarvian çelik kılıçlarını gördü. Kılıçlara doğru ilerledi ama Aemund tekrar kolunu kavradı ve Wilder'ın kana bulanmış tenini kavradı.

'Bir başka aptalca karar. Onlar savaş ganimetleri. Tıpkı senin gibi, şimdilik.

Wilder yutkundu ve başlangıçta masalarda ve tezgâhlarda çalışan simyacılar olduğunu düşündüğü figürleri izledi. Onlar öyle şeyler değildi. Onlar karanlığın yaratıklarıydı - uluyanlar değil, tam olarak değil, ama onlar da bir zamanlar erkek ve kadındı ve şimdi gözleri orakçıların bulutlu mavisıyla eşleşiyordu.

"Neden buradayız?" dedi, derisi karıncalanarak. 'Nasıl buradayız? Neden tüm bunları görmemize izin veriyorlar...?

"İnsanlar burada canavara dönüşüyor.

Bulutlu mavi gözlerin her biri Wilder'a takılıp kalırken Aemund'un sesi uzaklardan geliyordu.

Kanı buz gibi akıyordu. Bu bakışlarda bir parıltı vardı, bir önsezi, bir açlık duygusuyla dolup taşıyordu.

Ama şu anki durumunda bile kavgadan kaçan biri olmamıştı. Derinlere daldı. Kulenin büyüünün Savaş Kılıcı gücünü bastırmasına, vücudunu kaplayan yaralara, el ve ayak bileklerindeki ağır kelepçelere rağmen öfkeyle kükredi ve yaratıkların üzerine yürüdü.

Görevlileri gibi masalar ve aletler de havaya uçtu. Çıplak elleriyle mümkün olduğunca çok hasar vermeye, her mekanizmayı, her iğrenç aleti parçalamaya yemin etti. Çukurdakinin aksine, kendini kaybetmedi; her vuruşu kendi öfkesiyle, işkence odasını yok etmek için duyduğu çaresizlikle yankılandı. Onları yumruklarıyla ve etrafına kelepçelenmiş demirlerle dövdü. Arkasında katliam izleri bırakan bir öfke kasırgasıydı. Bu iltihaplı yerin her santimini içeriden yok edecekti, böylece piçler lanetlerini başka kimseye uygulayamayacaklardı. Hepsini mahvedecek, sonra da kaçacaktı - Thea'ya, isyancı güçlere ulaşacak ve onlara burada olup biten her şeyi anlatacak, yerle bir edilmesi gerektiğini söyleyecekti.

Aemund unutuldu, Wilder durmadı. İlkel bir çılgınlıkla kafataslarını parçaladı, yaratıkları zincirleriyle boğdu, atılmış neşterlerle boğazlarını kesti. Kırık şişelerden ve tanklardan karanlık sızıyordu ama umurunda değildi. Daha kötülerıyla de karşılaşmıştı ve zamanı dolmadan yine karşılaşacaktı. Daha fazla tepsi ve cam şişe odanın içinde uçuşarak milyonlarca parçaya ayrıldı -

Alanda tek bir kişinin alkışları çınladı.

Wilder ayaklarının üzerinde döndü, tabanlarının altındaki cam kırıklarını ya da önceki kavgadan kalan ve daha da kötüleşen yaralarını hissetmiyordu. Nefes nefese, en uzak kapı aralığında Harenth'ın zindanlarının mücevherlerle kaplı sorgucusunu ve onun yanında, yüzü kendini beğenmiş bir gülümsemeyle çarpılmış, tanımadığı cüppeli bir adamı gördü.

Wilder, Aemund'un nefes alışını duydu. "Bu Zincirlerin Başbüyücüsü," diye fısıldadı, söz konusu adam öne çıkarken sinmişti, gözleri Wilder'ın ağırlaşan formundan ayrılmıyordu.

"Sen bir şey değil misin?" dedi Başbüyük, sesinde hevesli bir tını vardı.

Wilder ona doğru bir adım attı, ellerini boğazına dolamaya hazırdı.

"Dövmeni beğendim," dedi adam beklenmedik bir şekilde, o yağlı gülümsemesi hâlâ dudaklarındaydı. 'Fury'lerin kadim dilinin yazılarını pek sık görmüyorum...'

"Bu konuda ne biliyorsun? Wilder homurdandı.

"*Ölümde zafer, efsanede ölümsüzlük,*" diye okudu Zincirlerin Başbüyüğü, gözleri meşale ışığında parlayarak.

Buz gibi bir pençe Wilder'ın omurgasını tırmıkladı, tam da bu kelimelerin yazılı olduğu yeri: Malik'le birlikte ettikleri bir yemin ve slogan, şimdi karşısındaki haşarat tarafından kirletilmişti.

"Bize neler için mutluyum, Savaş Kılıcı," diye alay etti adam. "Canavarlar arasında bir efsane olacaksın.

Birkaç güçlü, görünmez el Wilder'ı yakaladı ve Wilder dehşet içinde onların pençelerine karşı mücadele etti.

Bu mekânda akla gelebilecek her türlü kâbusu görmesini istemişlerdi. Her şeye rağmen onun gücüne tanık olmak istemişlerdi.

Zincirlerin Başbüyüğü, Wilder'ın farkına varışından keyif alırken gülümsedi. 'Şimdiye kadarki en iyi eserimiz olacaksın... Artos'un büyüyen güçleri içinde bir karanlık generali. Kendi yaptığımız bir silah...'

Wilder kelepçelerine ve kendisini zorla bir masanın üzerine yatırdıklarında onu bekleyen korkunç kadere karşı çırpındı.

Karanlık onu bütünüyle yuttu.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

TKEA

Thea huzursuzdu ama gözlerini ıssız araziye uzun gölgeler düşüren yüksek monolitten ayırmıyordu. Gündüz ve gece zar zor ayırt edilebiliyordu; zamanın geçişini işaret eden nöbet değişimiymi ve Thea harekete geçmeye fazlasıyla hazırды. Yeterince beklemiş ve izlemişlerdi. Orada bir yerlerde Wilder acı çekiyordu ve o da bir an daha dayanamazdı.

"Hazır mısın? Talemir sordu, gölgeler avuçlarında dans ediyordu.

"Ben hazır doğdum," diye cevap verdi Thea, parmak uçlarında aynı şekilde hafif şimşek kıvılcımları çakıyordu.

"Ne kadar büyü kullandığına dikkat etmelisin..." diye uyardı yaşlı savaşçı.

Thea başını salladı. "Sadece biraz kullanacağım," diye onu rahatlattı. "Onu tanıyor, bu yüzden nerede olduğunu anlayabilecek ve geldiğimi haber verebilecek.

Talemir kaşlarını çatı ve saklandıkları yer ile kulenin kapıları arasındaki yüzüncü kez ölçtü. 'Eğer kimin peşinde olduğunu öğrenirlerse, senin yaptığını anlarlar. Artos'un zaten sadakatinizin başka bir yerde olduğundan şüphelendiğine şüphe yok. Ve eğer çok fazla fırtına büyü kullanırsan, sahip olduğun tüm gizlilik ortadan kalkacaktır. Delmira'nın varisi ile Althea Zoltaire'in aynı kişi olduğunu bilecekler. Dünya senin kim olduğunu ve senin için kimin önemli olduğunu öğrenecek.

Thea kendini merkeze alarak Furies'in verdiği gücün kendi gücüyle kenetlenmesine ve onu içten içe beslemesine izin verdi.

Aklı güçlü, bedeni güçlü, kalbi güçlü, diye hatırlattı kendine. 'O zaman dünya bilecek ki, eğer ona zarar verirlerse, hepsini yakıp kül edeceğim. zemin.'

Talemir başını salladı. "olsun.

Onun gölgelerine bürünerek kapılardan geçtiler ve üç wraith muhafızını fark edilmeden geçtiler. Talemir'in gücü bu yerden doğmuştu ve karanlığın ortasında aynı şekilde tanınıyordu.

Ama kılık değiştirmesi şimşeği gizleyemiyordu ve bu yüzden çift, hendeğin üzerinden kuleye uzanan asma köprüye ulaştığında Talemir ona döndü.

'Kendini öldürtme,' dedi ona, kanatları sırtında alevlenerek. "Aynı şekilde.

Bununla birlikte gölgeler kayboldu ve Talemir Starling kendini gökyüzüne fırlatarak kulenin tepesinde dolaşan wraithlerin dikkatini dağıttı.

Thea daha önce hiç böyle bir şey görmemişti - *havada* canavarlarla savaşan, gölge dokunuşlu bir Savaş Kılıcı. Gece yarısına bürünmüştü, zar gibi kanatları her güçlü vuruşta açılıyor ve onu zahmetsizce hortlak sürüsünün içine taşıyordu. Naarvian çeliğinden yapılmış ikiz kılıçlarını gölgelerin arasında döndürerek sallıyor, geceyi bir kuyruklu yıldız gibi yarıyordu. Talemir'in gökyüzündeki hareketleri, kendi stilinden tanıdığı bir hassasiyet ve yırtıcı hüner senfonisiydi. Bir kükremeye döndü, iki kılıcını bir araya getirdi ve yukarıdan bir dizi wraith kafası ve kalbi düşerek taşın üzerine kanlı bir posa halinde sıçradı.

Tepedeki kaos, kuleden birçok Wraith'i getirdi, her biri bir çılgılla gökyüzüne fırladı, gölgeleri Talemir'e doğru yükseldi.

Ama yaşlı Savaş Kılıcı sadece çelikle savaşmazdı.

Kendi gölgeleri düşmana saldırdı. Oniks gücünden ve ölümcül kılıçlardan oluşan bir kasırgaya dönüştü, çift kılıç kullanma ustalığı kılıç ve gölge arasındaki çizgileri bulanıklaştırdı.

Bir başka Wraith dalgası kuleden uzaklaşıp dikkatlerini yukarıda yaşanan kargaşaya verdiğinde, bu dikkat dağıtma Thea'ya bir fırsat penceresi sundu. Asma köprüden geçerek hendeğin bulanık sularına doğru kaydı. Dalgalar aşağıdaki yüzeyi bozuyordu ve bataklıktan gelen aynı garip cezbedici hissi hissetti: başka bir büyü, onu rotasından çıkarıp ölümüne sürükleyecek başka bir yanılsama.

Talemir savaşını havada sürdürürken tepesinde gölgeler dolaşıyordu ama Thea'nın odaklandığı tek bir şey vardı: *Wilder'ı dışarı çıkarmak*.

Asma köprünün sonuna ulaşp kulenin girişine yaklaştığında, kendi uğursuz gülümsemesiyle üç uluyanla karşılaştı. İlk saldırı için, Furies'in bahşettiği kılıcını kınından çıkarma zahmetine girmedi. Bunun yerine, nihayet sınırlarını test edebildiği yeni keşfettiği yeteneklerine hayran kaldı.

Hiç yoktu. En azından henüz yoktu. Bir savaşçı gibi hareket etmek, hasar vermek hiç bu kadar kolay olmamıştı. Yumruğunu sıkarak bir canavarın boğazındaki çürümüş eti yumrukladı ve bir kan yağmuru içinde omurgasını ön tarafından söktü. Bir kenara fırlatmadan önce elinde sallanan omurdan kan damlıyordu.

Bir an için bakakaldı. Bu güçtü. Bu güçtü. Bu... *iğrençti*. Yüzünü buruşturarak ellerini zaten kirli olan pantolonuna sildi ve kılıcını kullanmayı tercih ettiğine karar verdi.

Thea, Naarvian çeliğini kınından çıkarıp diğer eliyle Malik'in hançerini avuçlarken çıkardığı şarkının tadını çıkardı.

Uluyanlara doğru bir adım attı, akrabalarının yok edilmesine tanık olduktan sonra yürüyüşlerindeki korku titremesinin tadını çıkardı. Sonra kılıcını savurdu. Her hareketi, geliştirdiği becerilerin bir kanıtı gibiydi; vurdukça gümüşten bir telaş oluşuyor, çeliği Uluyan'ların aşağı silahlarıyla çarpıştıkça kıvılcımlar uçuşuyordu. Kendini artık çok iyi bildiği hassasiyet ve güç dansına bıraktı, her hareketi sıcak bir bıçağın tereyağını delmesi kadar kolay hale getiren yeni keşfedilmiş gücüyle lanetli eti ve kemiği oydu.

Her şey birkaç dakika içinde, bir avuç hızlı ve ölümcül darbeyle sona erdi. Hiç terlemeden onları birbiri ardına dağıttı, acıyla karışık feryatlarını duymazdan gelerek, ölümcül bir isabetle zayıf savunmalarındaki boşlukları buldu. Daha fazla mücadele etmedikleri için neredeyse hayal kırıklığına uğramıştı; Furies'in verdiği yetenekleri olsa da olmasa da onların işini bitirebilirdi. Ama zaman çok önemliydi. Talemir'in hâlâ havada olduğunu görmek için başını kaldırdı, büyük zarımsı kanatları soluk ay ışığında çırpınıyor, kılıçlarını bir Wraith sürüsüne karşı kullanıyordu. O işi halletmişti.

Thea girişe doğru ilerledi, ancak yanmış saçların keskin kokusu burun deliklerini doldurdu. Kendini bir uluyan ya da hortlakla değil, bir *orakçıyla* yüz yüze buldu.

Kalbi küt küt atarken kılıcını davetkâr bir edayla döndürdü ve kendisine doğru yaklaşan canavarı ölçüp biçti. Thea, orakçıların bir zamanlar insan olduğunu biliyordu ama bu canavar... Uzun zaman önce kötülüğün özü tarafından tüketilmiş, kâbusların bozulmuş bir aracıydı. Kaslı formu grotesk bir şekilde uzanıyor, neredeyse on fit boyuyla onun üzerinde yükseliyordu. Boynuzları kafasından kıvrılıyor, gölge sızdırıyor ve bulanık mavi gözleri açlıkla ona kilitleniyordu.

Önce hain pençelerini savurarak saldırdı.

Thea'nın bıçakları onun bir uzantısı haline geldi ve darbeyi engelleyerek doğal olmayan bir hızla kendi darbesini indirdi. Çelik etle buluştu, yarıktan anında siyah kan akmaya başladı.

Yaratık sendelediğinde, Thea omuzlarını dikleştirdi ve saldırdı, bıçağı ve hançeri güçlü, hesaplanmış vuruşlarla havayı yarıyordu. Azrail'in eti sertti ama Savaş Kılıcı'yla boy ölçüşemezdi. Döndü ve kaçtı, Azrail acı içinde kükreyene, pençeleri ona doğru inene, obsidyen gücü kırbaç gibi üzerine inene kadar onu kesik kesik doğradı.

"Hepsi bu mu?" diye alay etti, bıçakları artık kanla simsiyah parlıyordu.

Karanlık etraflarında dalgalanıyordu. Boynuza benzeyen boynuzları ve gölgelerden oluşan kordonlarıyla ona saldırdı, kıyametin habercisi, pençelerini kalbine dolamak ve kabuslarını etrafına yıkmak umuduyla ona uzandı.

Thea sıçradı, kılıcını canavarın boğazından geçirdi ve hançerini göğsüne saplayarak üzerine indi, çoktan etini ve kemiğini oymaya başlamıştı. Canavar çırpındı, feryadı neredeyse kulakları sağır edecekti ki onun altında yere yığıldı.

Orada, iğrenç göğüs boşluğuna uzandı ve kalbini çıkardı.

Ardından gelen tek ses, kanlı organının ıslak bir gümbürtüyle taş zemine çarpmasıydı.

Bir kez daha ayağa fırlayan Thea tereddüt etmedi. Kızıl Kule'ye girdi, kılıçları hazırda ve doğruca ön odanın sonundaki dolambaçlı demir merdivene yöneldi. Merdivenler hem yukarı hem de aşağı doğru kıvrılıyordu. Havanın tadı kan ve korkuyla ekşimişti.

Hançerini kınına sokan Thea, elini önünde kavuşturarak parmak uçlarında gücün ilk fısıltısını canlandırdı.

Orada parlak beyaz ışıktan ince kıvılcımlar çaktı ve tek bir komutla, aramak için dışarıya doğru sessiz bir nabız gönderdi. Işığın çatallanarak kulenin hem yukarısındaki hem de aşağısındaki patikaları keşfetmek üzere kayboluşunu izledi.

Birkaç dakika sonra ona şarkı söyledi ve merdivenlere yöneldi.

Kızıl Kule'nin gerçek girişinin aşağıda, büyük bir canavarın ağzı gibi esnemekte olduğunu fark eden Thea, elinde bıçağı, karanlığa gönderdiği şimşek fısıltısını takip ederek basamaklardan aşağı inmeye başladı.

Kan dökmeye hazırdı. Ona ait olanı geri almaya hazırdı.

CKAPTER F) VE

W)LdER

A Wilder'ın rüyalarına giren bir ışık parıltısı onu bilincine geri döndürmeye yetti. Zincirler içinde uyandı. Kelepçeler gitmişti ama kalın, ağır halkalar çıplak göğsünü ısıyor, uzuvlarını sarıyor, kemik dondurucu soğukluklarıyla onu uyuşturuyor ve sert metal bir masaya sabitliyordu. Duyuları hapishanenin artık tanıdık gelen keskin kokusu tarafından saldırıya uğradı - kan, acı ve ölüm. Uzaktan, diğer mahkûmların işkence görmüş iniltilerini ve çığlıklarını duyabiliyordu; kulenin kendisini besliyor gibi görünen bir umutsuzluk senfonisiydi bu. Bunun başka bir hapishane olup olmadığını bilmiyordu. kabus, verdikleri ilaçlardan doğan başka bir hayal -

Zincirler *hareket ediyordu*, gövdesinde yılanlar gibi sürünüyordu, hücrelerinden sürüklendiğinde hapishanenin taş duvarlarında kayarken gördüklerine benziyordu. Birdenbire zihninin dokusunu değiştirdiklerinden emin oldu.

Gerçek ya da değil, demirlerin içinde dönerek etrafındaki alanı taradı. Orta diyarların bir haritası uzak duvarlardan birine iliştilmişti; koyu renk gölgeler Artos'un kuvvetlerinin büyüklüğünü gösteriyor, ağır mürekkep Harenth Kralı'nın hangi bölgeleri ele geçirdiğini belirtiyordu. Empat bu güçleri ne zamandır inşa ediyordu?

Boynunu büken Wilder, yakındaki cam vitrinde hâlâ kılıçlarını görebiliyordu - keşke onlara ulaşabilseydi... Buradan çıkmalı, Thea ve diğerlerini Artos'un gölgelerde hazırladığı şey konusunda uyarmalıydı.

Sanki düşüncelerini duyabiliyorlarmış gibi, zincirler Wilder'ın gözlerinin baskı ve acıdan neredeyse kafasından dışarı fırlayacağı noktaya kadar etrafını sıkılaştırdı. Kaburgaları daha önce kırılmadıysa bile şimdi kırılmıştı. Hava almak için hırıltılı bir ses çıkardı, bunu yaparken göğsünde keskin acı patlamaları hissediyordu.

Uzun zamandır ilk kez soğuk, sert bir panik başladı. Dehşet, ekşi havada ağır ağır asılı duruyor, bir kefen gibi tenine yapışıyor.

Burada, Kızıl Kule'nin altında, Zincirlerin Başbüyücüsü onu bir canavara dönüştürmek istiyordu.

Söz konusu adam gelip onun yanında durdu. "Korkmakta haklısın," dedi soğukkanlılıkla, etraflarında iş başında olan lanetli yaratıklara bakarak. "Seni dönüştürmek istediğim sadece onlardan biri değil, daha fazlası... Bu topraklara musallat olan gücün gerçek bir timsali. Sadece ordudaki askere değil, bir generale. Verdiğim her aşağılık emre uyan biri. "Siktir git," diye tükürdü Wilder, acıyı görmezden gelip kalan gücünü toplayarak bağlara karşı güç.

Mücevherli sorgulayıcı Başbüyücü'nün yanında belirdi. "Ağzını tıkayalım mı?

"Ağzını tıkamak mı? Ne için? Gölgele onun çılgınlıklarından keyif alacak.

Uzakta parlak beyaz bir ışık daha parladı ama sonra kayboldu. Zihninin bir başka oyunu. Daha önce neyi fark etmişti? Deliliğin eşiğindeyken, işkencecilerin tutsaklarına iyi bir şey göstermeyi, onları tamamen yok olmaktan kurtaracak bir şey göstermeyi sevdiklerini, böylece yeniden acı çekebileceklerini.

"Başlayın," diye talimat verdi Başbüyücü.

Gölgele gecenin içindeki engerekler gibi üzerine gelirken Wilder'ın tüm vücudu kasıldı, saldırmaya hazır, soğuk ve acımasız bir şekilde etrafını sarmıştı. Savaştı ve çok sert savaştı. Değer verdiği her şeye karşı oynadıkları savaş oyunlarında bir piyon olmaksızın ölmeyi tercih ederdi.

Ve sonra kör edici bir acı geldi.

Wilder ısırıldı. O piçlere çılgınlıklarının tatminini yaşatmayacaktı, onlara izin vermeyecekti -

Uzaklarda bir şey titredi, taş duvarlarda yankılanan uzak bir gümbürtü. Altlarındaki zemin titredi. Kısa bir süreliğine de olsa acıları dindi. Kir ve kanla karışan ter alnından süzüldü ve yüzündeki kiri oymadan önce gözlerini yaktı. Wilder nefes nefese kaldı, göğsü

Zincirler, sorgulayıcının laboratuvarın uzak tarafındaki parmaklıklı pencereye doğru koşmasını ve koridorların ötesine bakmasını izliyordu.

"Ne oldu?" diye sordu Başbüyücü, sesi bir bıçak kadar keskin bir şekilde odayı yararak.

Sorgucu boynunu büktü ve kararsız bir şekilde, "Bilmiyorum efendim," diye cevap verdi.

"Öğren.

Kumaştan bir bulanıklık içinde, omurgasız mücevherli piç gözden kayboldu.

Başbüyücü'nün gözleri Wilder'ın kılere dikilmişti, küçümseme doluydu. "Bunu sen mi yapıyorsun?" diye alay etti. "Bu seni kurtarmayacak.

Karanlık yeniden başladı, etraflarında kalın obsidyen kütleler halinde dönüyor, katıksız acının kordonları olarak şekil alıyordu. Her hareket Wilder'a daha fazla acı veriyor, duyuları her saniyeyi hissedecek kadar güçleniyordu.

Bayılmanın eşiğindeyken, çevresel görüşünde bir ışık titreşti. Bir alevin turuncu parıltısı değil, tamamen başka bir şey. Parlak ve kör edici bir şey, tanıdık bir şey...

Zincirlerin Başbüyücüsü tökezleyerek işkence masasından geri çekildi. "Orta diyorlarda ne -

Ama yolu kesildi.

Etraflarında altın patladı.

Yaldızlı tozlar alanı doldurup Wilder'ın zincirleri de dahil olmak üzere herkesin ve her şeyin üzerine çökerken çığlıklar ve feryatlar havayı doldurdu.

Derisinin üzerinde cızırdayarak kül gibi dağılmalarını hayretle izledi.

Kendini o Tanrı'nın unuttuğu masadan aşağı atarken acı vücudundan silinip gitti. Bu hareketle birlikte, Savaş Kılıcı'nın gücü uzuvlarına geri döndü ve bir sıcaklık güçlü bir dalga gibi onu yıkadı. Ayaklarını bulup Başbüyücü ile göz göze geldiğinde enerjiden başka bir şey hissetmedi.

Wilder vahşi bir gülümseme sundu.

Adamı ensesinden yakaladı ve aşağı doğru tek bir hareketle kafasını kullanarak ikiz kılıçlarını çevreleyen cam kasayı parçaladı.

Kan sıçradı, çığlıklar duyuldu ve bu sefer Wilder'ın parmakları kılıçlarının kabzalarını sararken müzikten başka bir şey yoktu. Ellerindeki ağırlıkla kendine geldi: Savaş Kılıcı, Ölümün Eli.

Canavarların boğazları bu bıçakların kenarlarının altında harap laboratuvara kan sıçrattı.

Wilder'ın kılıçlarından kan damlarken, o parlak beyaz ışık yeniden parladı. Sonunda fırtınanın tadını dudaklarında hissetti ve başını kaldırıp baktı.

CKAPTER G) V

TKEA

A Thea onun kudretli görüntüsüne bakarken inledi. Üzerinde sadece yırtık pırtık bir şort olan Wilder Hawthorne, çıplak göğüsleriyle kan ve zafer saçıyordu. Vücudu yara bere içinde ve vahşileşmiş olsa da, bir savaş tanrısı gibi hareket ediyor, vahşi bir Ona ulaşmak için kalan canavarları oyarken çelik bulanıklığı.

Thea nefesini tuttu, adam ona ulaştığında şimşeği parmak uçlarında dans ediyordu.

Adam onun bakışlarıyla karşılaştığında, kadın nefes verdi. Çünkü gümüş gözleri *onunkilerdi*. O bir bütündü.

Wilder'ın bakışları onu görünce genişledi. Etraflarındaki katliama rağmen, kolundaki Savaş Kılıcı totemini, ondan yayılan gücü ve aralarında titreşen gücü fark etti.

Ona doğru sendeleyerek yürüdü, dudakları hayretle aralanmıştı. "Thea -

Ama ona doğru hamle yaptı, ensesini kavradı ve çılgınlığın ortasında derin, yakıcı bir öpücükle onu susturdu. Adamın demir ve ter tadında olması umurunda değildi, tek umurunda olan *onun kendisiydi*. Dudakları şiddetli bir iddiayla onunkilerle buluştu, ağzı onun için açıldı ve zırhla kaplı bedenini onun çıplak gövdesine bastırırken dili onunkine sürtündü.

Nefes nefese kaldı. "Seni seviyorum," diye soludu, gözlerini ondan ayırmayı reddederek. 'Seni o kadar çok seviyorum ki nefes alamıyorum. Bunu uzun zamandır söylemek istiyordum -'

Wilder boğuk, kırık bir kahkaha attı. "Sonra tekrar söyle. Güvende olduğumuzda söyle.

Thea onu tekrar öptü, tanıştıkları andan itibaren içinde kopardığı fırtınayı ona yanıp tutuşuyordu. "Son günüme kadar her gün sana anlatacağım," diye mırıldandı.

Dışarıda, karanlık örtünün ötesinde bir şey patladı ve havayı yırttı.

Thea ve Wilder birbirlerinden ayrıldılar, dinlerken gerginlikten kaskatı kesilmişlerdi.

Bataklıkta yankılanan gök gürültüsünün alçak gümbürtüsüne benzeyen uzak, boğuk bir ses olarak başladı, ancak Kızıl Kule'nin temellerini sarsan neredeyse sağır edici bir patlamaya dönüştü.

Thea Wilder'ın elini tuttu ve onu çıkışa doğru çekti. ", buradan siktir olup gidelim.

"Oradaki de ne?" diye sordu, eli onun elini bırakmadan takip ederek.

"Bizim desteğimiz," diye yanıtladı , enkazı yollarından tekmeleyerek.

Laboratuvar harabeye dönmüştü, ayaklarının dibindeki siyah kan nehirleri dışında bomboştu.

Koridora ulaştıklarında onları durdurdu, yerde yatan bir cesedin yanına çömeldi ve cansız ayaklarından botlarını çıkardı.

"İşte. Ayakkabıları Wilder'a uzattı. 'Tam oturacak, ama ayakların -'

Wilder çoktan cesedin pantolonunu çekip çıkarmıştı. ayaklarını çok küçük botların içine sokmadan önce giydi. "İş görürler," dedi, bakışları karanlık koridora kaydı. "Nasıl -

"Bu başka bir zamanın hikâyesi," dedi Thea ve adamın elini tekrar kendi elinin içine alarak onu geçitten aşağı, spiral merdivenlere doğru sürükledi. Kendilerine doğru gelen bir grup uluyanı fark edince önden gitti. Ayak uyduruyor olsa da Wilder'ın tam gücünde olmadığını biliyordu ve onların şiddetinin yükünü onun çekmesine izin verecek değildi.

"Thea," diye itiraz etti Wilder, ama o sadece hınzırca bir sırıtışla ona karşılık verdi ve kendini kavganın ortasına atarak bir uluyanı diğerinden ayırdı, taş duvarlara kan sıçrattı ve çeliğinin şarkı söylemesine izin verdi. Öfkenin çılgınlığı ve ritmi içinde, büyüsunu kullanmak, o güçlü fırtına büyüsunu bir dalga gibi hepsinin üzerine salmak için can atıyordu ama Talemir'in uyarısı zihninde tazeyken, bu parçasını dizginledi. Onları yıldırımla öldüremezse, Savaş Kılıcı yöntemiyle kesip biçecekti.

Wilder onun ardından pasif olmaktan çok uzaktı. İkiz kılıçları meşale ışığında parıldarken, ona öğrettiği aynı büyüleyici güç ve hassasiyet dansıyla savuşturuyor ve vuruyordu; hesaba katılması gereken bir güç, ölümün kendi kartviziti.

Onun neden büyü kullanmadığını sorgulamadı. Sadece onun liderlik etmesine izin verdi, eşitti, komuta eden bir Savaş Kılıcı arkadaşıydı.

Yol temizlendiğinde, kulenin açık kapılarına doğru merdivenleri tırmanmaya başladılar. Daha fazla uluyan ve wraith sürü halinde asma köprüden akıyordu.

Yaklaşan bir wraith, kendini toparlamadan önce hafifçe tökezleyen Wilder'a karanlık bir kamçı doğrulttu, gümüş bakışları kararlılıkla erimişti ve hâlâ kılıçlarını tehditkâr bir şekilde kavırıyordu.

Ama Thea'nın içindeki öfke, bir barajın duvarlarını aşan bir sel gibi kabardı ve gücüyle neredeyse onu kör ediyordu. Wraith'e baktı, köprüdeki boşluğu kapatırken kılıcını savurdu, fırtınalı bakışları Wraith'in bulutlu mavi gözleriyle buluştu.

'Sen zaten ölüsün,' diye söz verdi. "Ama ona bir daha dokun, sana meydan okuyorum. Karanlıktan bir kırbaç Savaş Kılıçlarına doğru geldi ama asla inmedi.

Thea kılıcının tek bir darbesiyle onu ve efendisini ikiye böldü ve kalbi köprüye garip bir tokat atarak göğsünden dışarı fırladı.

Arkasından Wilder boğuk bir kahkaha daha attı. Vahşi bir sırıtışla, "Öfkeliler hepimizi kurtarır," diye mırıldandı.

Thea ve Wilder birlikte uluyanlarla ve hortlaklarla savaşarak asma köprüden geri döndüler ve cesetlerini her iki taraftaki bulanık sulara attılar. Cesetler üst üste yığıldı ve Savaşkılıcıları üzerlerine tırmanarak yollarına çıkan her iğrenç yaratığı öldürdü.

, zarımsı kanatlar ayın sarı şeridini engelliyor, oklar yukarıdan düşmanın üzerine yağıyor ve gökyüzünden wraithleri vuruyordu.

Thea, Wilder'ın hâlâ nasıl ayakta durduğunu bilmiyordu ama koşarak kulenin dış alanını geçtiler, Savaş Kılıcı onları yukarıdan koruduğu için canavarlar hâlâ gökten düşüyordu.

Ancak demir kapılara ulaştıklarında, üç devasa figür yollarını kesti.

Rheguld orakçıları.

Thea'nın o güne kadar gördüklerinin en büyüğüdü, boyu rahatlıkla on beş metreyi buluyordu. Grotesk olmanın da ötesindeydiler; kaskatı gövdeleri kâbus gibi titreşiyor, pençeleri soluk ay ışığında parlıyor, boynuzları başlarının üzerinde iğrenç ve kıvrık duruyordu. Ama en tedirgin edici özellikleri gözleriydi; hep öyle düşünmüştü. Yuvarlak ve göz kırpmayan, puslu mavi bir renkle bulutlanmış bu gözler etraflarındaki dünyayı delip geçerek içlerindeki kötülüğün boşluğunu yansıtıyordu.

Bir korku çığlığı duyuldu. Ayaklarının dibinde bir deri bir kemik kalmış bir adam sinmişti. Paçavralar içindeydi ve her türlü pisliğe bulanmış durumdaydı.

"Aemund? Wilder onun yanında nefes aldı, gözlerini tutsaklarına dikmişti.

Thea'nın midesi dibe . "Onu tanıyor musun?" diye mırıldandı, bakışlarını orakçıların arasındaki sefil ruha yöneltti.

'Onu tanıyoruz. Buraya koyduğumuz adam... Harenth'te Artos'u zehirlemeye çalışan adam,' dedi Wilder ona, yüz ifadesi acılıydı. "O... o orada benimle birlikteydi.

Thea orakçıları inceledi. İçlerinden birinin pençeli eli Aemund'un başının üzerindeydi, bir efendinin evcil hayvanını teselli edeceği şekilde. 'Artık seninle olduğunu sanmıyorum -'

Yukarıdan bir bağırış duyuldu - Talemir'den bir uyarı. Thea'nın bakışları yukarı kaydı ama artık çok geçti.

Üç orakçıdan da kalın, yuvarlanan kütleler halinde karanlık yayılıyor, etraflarında bir güç dalgası genişliyordu. Thea daha önce orakçıların bu şekilde güçlerini birleştirdiklerini hiç görmemişti; obsidyenden katı bir duvar üzerlerine çökmeden önce şekilleniyordu.

Thea bıçaklarını kaldırarak ileri atıldı ama güçlü, görünmez bir güç tarafından geri püskürtüldü. Toprakta yuvarlandı ama bir anda yeniden ayağa kalktı, önlerindeki canavarları bitirmeye daha kararlıydı. Ondan yeterince almışlardı, orta diyarlardan yeterince -

Ama karanlık daha da güçlendi, etraflarında, kulenin etrafında şekil aldı - parıldayan bir gölge kalkanı, Thea ve Wilder'ı içine hapsetti ve Talemir'i dışarıda engelledi. Ötedeki ay parçası kayboldu ve onları zifiri karanlıkta bıraktı. Tek ses bariyerin ötesindeki kanat çırpışları ve Aemund'un kısa, sık nefesleriydi. Orakçılar ses çıkarmıyordu ama Aemund onların yaklaştığını hissediyordu; kötü niyetlerini, güce ve acıya olan açlıklarını hissedebiliyordu, sanki elle tutulmuş gibi, kâbuslarını zihinlerinden çıkarmak için uzanan bir el gibi.

Kokuları Thea'nın öğürmesine neden olacak kadar ağırlaşmıştı. Ama Wilder'ın varlığı yanında sabit dururken o yerinde kaldı.

Thea gözlerini kapattı ve obsidiyenin ilk kırbacını hissetti.

Wilder için geldi, onun için değil, sanki en çok incitmek için nereye saldıracağını biliyormuş gibi.

Keskin bir hamleyle onu ayırdı. Bir çığlık havayı deldi.

Ardından gelen sessizlikten öfke damladı ve orakçıların aralarındaki boşluğu kapattığını, havanın değiştiğini hissetti.

"Thea..." diye uyardı Wilder. "Kaçmamız gerek.

"Kaçmaktan bıktım," diye cevap verdi.

Ve fırtına kullanan Savaş Kılıcı Althea Embervale yıldırımını çağırdı.

Beyaz ışıktan çatallar parmak uçlarını öptü ve karanlığı aydınlattı.

Wilder onun kolunu tuttu. "Orada bana ne yapmayı planladıklarını gördün. Sesi sertti. 'Eğer bir fırtına kullanıcısını yakalarlarsa, bu savaş başlamadan biter.

Thea'nın gücü kabardı. "Onların esiri olmak gibi bir niyetim yok.

"O zaman tüm dünya senin kim olduğunu öğrenecek.

Talemir'in endişelerini yinelemişti. Ama Thea kararını vermişti. İçinde bir fırtına kükrüyor, aralarındaki kötülüğün üzerine salınmayı talep ediyordu.

"Bunu yapmalarının zamanı gelmişti.

Orakçılar tısladı. Parmak uçlarındaki şimşek, kendilerine doğru yaklaşan formlarını aydınlattı, bulutlu gözleri onu içine çekti, gücünün tadına bakmaya açtılar.

Yanı başındaki Wilder başını sallayarak bıçaklarını döndürdü ve bu ona bilmesi gereken her şeyi anlattı. Bu onun seçimi idi ve Wilder sonuna kadar onun yanında duracaktı.

Thea anında kanında fırtınanın yükseldiğini hissetti. Yüzeyin hemen altında kayıyor ve serbest kalmayı bekliyordu.

Onu serbest bıraktı.

Tepede gök gürledi, kalın gri bulutlar orakçıların yarattığı karanlık duvarı yuttu ve Thea içine, soyunun derinliklerinde bulunan kadim güce ve üzerinde durduğu dünyanın özüne ulaştı.

Karanlığın kırbaçları ona doğru geliyordu ama Wilder ikiz kılıçlarıyla onları yararak ona ve büyüüne bir yol açtı ve büyüünü kullanması için ona zaman tanıdı. Bu kez gök gürledi, yeri titretti, göğsünde yankılandı ve kalp atışlarını yankıladı.

Thea başını gökyüzüne doğru eğdi ve ellerini uzattı. Rüzgârdaki yağmurun tadını aldı ve parmak uçlarından şimşekler çıktı - ince çatallar halinde değil, güçlü şimşekler halinde. Onları orakçıların üzerine salmadan önce avuçlarında yüklerinin yoğunluğunu hissetti ve canavarlara mızrak gibi fırlattı.

Her bir ok düştüğünde yaratıklar çılgık atıyor, etleri yanıyordu.

Thea hançer kadar keskin bir yağmur çağırdı ve yukarıdaki gölge kalkanından kopan bir şimşek sağanağıyla ikisi de zaten kıvranan düşmanlarının üzerine yağdı. Thea elleriyle yaptığı bir hareketle bir rüzgâr girdabı yarattı. Yanık saçların kokusu ıslak toprağın kokusuyla karıştı ve bir başka gölge saldırısını savuşturduktan sonra tünel açan fırtınayı orakçılara doğru yöneltti ve havayı onların ölüm vaadiyle doldurdu.

İlerledi, üç canavar fırtınasının pençelerine hapsolmuştu. Ama işi henüz bitmemişti. Emriyle enerji yoğunlaştı ve Azraillere doğru daha fazla şimşek gönderdi, elektrik dalları onlara tekrar tekrar çarptı ve derimsi formlarını gerçeküstü mavi bir ışıkla aydınlattı.

Artık ciddi bir çılgık atıyorlardı ve bu onun hoşuna giden bir melodiydi. Etrafında rüzgâr uğulduyor, yağmur yağıyor, Kızıl Kule'nin zeminini ıslatarak çamurlu bir tarlaya dönüştürüyordu. Fırtınanın şiddetlenmesine izin verdi, duyuları bir bıçağın keskinliğine yükseldi, kulenin etrafındaki karanlık bariyeri paramparça ederken ve ötesindeki gölge hayaletleri gökyüzünden düşerken fırtınayla bir oldu.

"Thea...

Wilder'ın sesi onu fırtınanın cazibesinden uzaklaştırdı ve bakışları Wilder'a kaydı.

Gümüş gözleri onunkilerle buluştu. "Hadi bitirelim şu işi," dedi ve seğiren orakçılara doğru ilerlemeye başladı; güçleri artık ölmekte olan gölgelerin dağılmasından başka bir şey değildi.

Hançerini avuçlayan Thea onu takip etti.

Ama canavarların kalplerini oymaya gerek yoktu. Çünkü onları göğüslerinden yakıp çıkarmıştı.

Nefes nefese, o ve Wilder savaş kalıntılarının arasında durdular, etraflarındaki zemin kavrulmuştu, kraterler yüzeyin her tarafına dağılmıştı.

Wilder vücudunun gerginliğiyle kuleye bakarken Thea'nın kalbi pişmanlıkla sızladı. Duman ve katliamın ortasında kule hâlâ dimdik ve önsezili bir şekilde duruyordu: dünyalarını tehdit eden karanlığın bir sembolü, acımasız bir nöbetçi, için için yanan savaş alanına karşı kasvetli bir silüet.

Thea o anda hiçbir sözün Savaş Kılıcı'nı rahatlatmayacağını biliyordu ve bu yüzden hiçbir şey söylemedi. Bunun yerine başka bir yıldırım yükü çağırdı ve onu avucunda tuttu: bir teklif.

Wilder onun büyüünden gözlerindeki soruya bakarken çenesindeki bir kas seğirdi.

"onu," dedi sonunda. "Bütün lanet şeyi aşağı indir. İkinci kez sormasına gerek yoktu.

Thea gücünü, kuvvetini topladı ve sahip olduğu her şeyi Kızıl Kule'ye fırlattı. Aşkını tutsak eden, ona zarar veren, canavarların yaratıldığı ve orta diyarlara itildiği yer...

'Ben fırtınayım,' dedi kendi kendine.

Yıldırımının kalbiyle birlikte öfkelenmesine izin verdi ve tanrıların lanetlediği kuleyi ikiye böldü.

CKAPTER GEVEN

W)LdER

S Wilder kılıçlarını kavrayana kadar, aşkının onun için dünyayı ele geçirmesini huşu ve saygıyla izledi. Beyaz bir ok kör edici bir parıltıyla kuleye çarptığında kulakları sağır eden bir çatırtı gecenin içinde . Tüm kule inledi, eski taşları çarpmanın şiddetiyle devrildi - Wilder'ın kemiklerini titreten bir darbe.

Zaman yavaşlıyor gibiydi, inançsızlık ve kaçınılmazlık arasındaki nefes kesici ana yakalanmıştı. Dehşet verici bir yıldırım kreşendosuyla Thea, Kızıl Kule'yi ikiye böldü, kara kalbi parçalandıkça alemlere açıldı. Parçalar yerçekiminin acımasız kucağına yenik düşmeden önce bir anlığına yıkımın eşiğinde salındı. Hücrelerin ve işkence odalarının korkunç iç kısımları parçalandı, orada depolanan karışımlar patlatıldıkça kalın toz ve alev bulutları içinde yok oldu. Kalıntılar aşağıdaki zemine doğru savruldu.

Wilder ve Thea birlikte kulenin çöküşünü izlediler; zincirler ve kömürleşmiş taşlar, hapishanenin iç yüzünü gözler önüne seren bir yıkım dansıyla akıyordu.

Thea ancak Kızıl Kule fırtınanın ve savaşın izlerini taşıyan topraklarda harabeye döndüğünde durdu. Elleri iki yanına düştü, parmaklarından duman dalları süzülüyordu.

Wilder onu kollarına almak, deniz tuzu ve bergamot kokusunu içine çekmek ve ona sımsıkı sarılmaktan başka bir şey istemiyordu ama bir şey dikkatini çekti -

Yerde hareket var.

Daha fazla duman ve gölge dağılırken Aemund'u gördü.

Adamın alt yarısı bir moloz yığınının altında ezilmişti ve yarasından kan akıyordu. Gözleri kocaman açılmıştı, yüzü solgun ve terliydi ama çektiği acıya rağmen hiç ses çıkarmadı. Onun yerine bakışları Wilder'a yalvarıyor gibiydi.

Thea ondan önce anlamış gibiydi, hançerini sözsüz bir şekilde ona uzattı.

Wilder derin bir nefes alıp kendini dengelemeye çalışarak Aemund'un yanına çömeldi ve bir elini omzuna koydu.

"Onu yok ettiğine sevindim," diye homurdandı Aemund. "Dünyadan silindiğine .

Wilder'ın acıma duygusunu gizleyecek enerjisi yoktu. Kendisi kulede sadece iki hafta geçirmişti ama Aemund... Aemund yıllarca işkenceye maruz kalmıştı.

"Lütfen," dedi Aemund. "Bitir şunu.

Wilder sesini alçalttı. "Seni buradan çıkarmayı deneyebiliriz.

Aemund başını sallamaya çalıştı. "Bir an için belki buranın ötesinde bir hayatım olabileceğini ama... Hayır. Bunu istemiyorum. Çıngıraklı bir nefes daha aldı. "Karanlık beni hep takip edecek. Lütfen, bana bu iyiliği yap.

Boğazında bir yumru oluşan Wilder başını salladı. "Huzur içinde git, dostum," dedi ona. Sonra da Malik'in hançerini Aemund'un kaburgalarının arasından kalbine sapladı.

Aemund'un gözleri büyüdü ve son nefesini vermeden önce yüz ifadesi saf bir rahatlamaya dönüştü. Wilder bıçağı çıkarırken vücudu sarktı ve Thea'yı yanında hissetti.

"Onun istediği de buydu," dedi sessizce.

"Biliyorum," diye mırıldandı.

Bir an için öylece kaldı, hiç tanımadığı bir adamın cesedinin yanında dizlerinin üzerinde, gölge parçaları rüzgârda kül gibi etraflarına düşerken. Thea'nın kolunu omuzlarına doladığını ve onu ayağa kaldırdığını zar zor fark etti.

"Seni yakaladım," diye mırıldandı.

Ona doğru eğildi. Ter, kir ve kanın altında ev kokuyordu. Durakladı, onu öpebilmek için yüzünü kendi yüzüne çekti -

Etraflarında güç dalgalanıyordu; garip bir şekilde tanıdıktı ama Thea'ya ait değildi.

Bir şey *-birisi-* önlerine düştüğünde altlarındaki toprak titredi.

Kolunu hâlâ Thea'ya dolamış olan Wilder, önündeki kanatlı figüre sadece bakabiliyordu.

Aradan geçen yıllar boyunca adam hiç değişmemişti, sadece her zamanki düğümüyle geriye taradığı koyu altın sarısı saçlarına gümüş tozu serpilmişti. Her zamanki gibi geniş ve uzun boyluydu, kanatlarını arkasına sıkıştırmış, kılıçlarını kalçalarında kınına sokmuş, sade siyah zırhı hayalet kanıyla parlıyordu.

"Merhaba Çıracak," dedi tanıdık, zengin ve sıcak ses.

Wilder buna inanamayarak gözlerini kırıştırdı, dizlerinin bağı çözülmek üzereydi. "Tal...?"

Talemir Starling genişçe gülümsedi, ela gözleri gölgeleri etraflarında dans ederken parlıyordu. 'Bize ihtiyaç duyacağın bir gün geleceğini söylemiştim...'

Öne çıktı ve Wilder'ın omzunu kavrayan el olmasaydı, kanatlı Savaş Kılıcı'nın hayal gücünün bir ürünü, uzak bir geçmişten gelen bir hayalet olduğuna yemin edebilirdi.

Ama Talemir'in tutuşu sıkı ve sağlamdı. "Seni görmek güzel Wilder," dedi ciddiyetle, bakışları duygularla doluydu.

Wilder'ın yanındaki Thea hayal kırıklığına uğramış gibi bir ses çıkardı. "Zamanını aldın.

Talemir'in eli Wilder'ın omzundan indi ve ona sıırıttı. "Bir açıklama yapmak istiyor gibiydin.

Wilder bu gerçeküstü alışverişi izlerken aval aval baktığını biliyordu. Thea buradaydı, Talemir'le *birlikte*... Onu Kızıl Kule'den ve orada bekleyen korkunç kaderden kurtarmak için *birlikte* çalışmışlardı. *Ama nasıl?* Dik durmak ve ellerindeki titremeyi gizlemek için iradesinin her zerresini kullanıyordu.

"Buradan gitmeliyiz," dedi Talemir, için için yanan kalıntıları işaret ederek. 'Bu haberin yayılması uzun sürmez. Daha fazlasını gönderecekler -'

"İkimizi de taşıyabilir misin? Thea sordu.

"Karargâha kadar değil. Talemir yüzünü buruşturarak kanatlarını gerdi, gölgeleri etrafına yayıldı. 'Ama gelse bile seni hemen oraya götürmezdim. Yolumuzun üzerinde Wraithler olma ihtimali var.

ve onları kapımıza kadar getirmek istemiyorum. Ama ihlal olup olmadığını kontrol edip yardım getirirken sizi bırakabileceğim bir yer biliyorum.

Wilder, Thea'nın yanında kaskatı kesilmişti. Kendinden ve önünde gelişen durumdan kopmuş hissediyordu. Bu duyguyu haftalardır kulenin hücrelerinde ve vahşi çukurlarında uzak tutmuştu ama burada, tanıdığı ve sevdiği insanlarla çevriliyken zırhı çatlamaya başlamıştı.

"Tercihen içkili bir yer," dediğini duydu kısık sesle. Talemir bir kahkaha attı. "Ne yapabileceğime bakacağım.

Sonra, hiçbir uyarı olmadan, gölgeler içeri girdi. Kötülüğün ve zorbalığın gölgeleri değil, başka bir tür: daha sıcak, koruyucu. Wilder'ın kendisinin de uzun zaman öncesinden bildiği gölgeler. Talemir'in gücü.

Tal'ın kanat çırpışlarını duydu ve büyüünün onu ve Thea'yı sarıp sarmalayarak gökyüzüne fırlattığını hissetti.

Wilder bunu daha önce sadece birkaç kez tecrübe etmişti; bir kez Talemir'in kendisiyle, diğerlerinde Anya ve Dratos'la. Buna asla alışamayacaktı - gerçeküstü bir geriye doğru serbest düşüş, rüzgârın etrafını kırbaçlaması.

Uzay ve zaman etraflarında bükülüymüş gibi görünürken Thea'nın eli onu sabitledi ve her bir duyusuyla oynadı. Basitçe uçmadıklarını, Talemir'in onları gölge büyüyle taşıdığını biliyordu. Wilder'ın umurunda değildi, yeter ki kısa sürede dursun. Bu hissi hiç sevmemişti -

Sert zemin, ayağına tam oturmayan botlarını karşıladı ve sendeleyerek ilerledi. Ancak ayakları üzerinde sabit durabildiğinde Talemir'in gölgeleri geri çekildi ve tanıdık bir yer ortaya çıktı.

Soluk bir ay ışığı, büyük bir binanın beyaz taşlarını ve ahşap kirişlerini aydınlatıyordu. Kapının dışında rustik bir tabela sallanıyordu.

Wilder bakakaldı. "Şaka yapıyor olmalısın.

Talemir çapkın bir sırıtışla ağır ahşap kapıya uzandı. "İçkili bir yer demiştin, Çırak.

Wilder, tabelaya bakıp inanamayarak başını Thea'ya baktı. "Kipp kriz geçirecek.

Talemir kapıyı iterek açıp Wilder'ı beklerken kapı gürültüyle gıcırdadı. "Dans Eden Porsuk'a tekrar hoş geldiniz.

Wilder sersemlemiş bir halde içeri adım attı, Thea da hemen arkasından. Talemir barın arkasında kaybolmadan önce birkaç mum yaktı ve onlara meyhanenin etrafına bakmaları için bir an verdi.

Sanki hiç zaman geçmemiş gibiydi. Koyu renkli ahşap kirişler tavanı süslüyor, demir avizeler uzun masaların üzerinde alçaktan sarkıyordu. Ortada soğuk ve kullanılmayan büyük bir ocak duruyordu, mekânın köşeleri ise geniş minderlerle döşenmişti. Birisi buraya son gelişinde etrafa saçılmış olan tabakları, fincanları ve boş şişeleri temizlemişti ama bunun dışında... Duvarları kaplayan portreler aynıydı, hatta Harenth'teki Gülen Tilki'nin sahibi Albert'in ve Aveum'daki Şarkı Söyleyen Tavşan'ın sahibi Everard olarak tanıdığı adamın yüzü bile aynıydı. Marise'in, içki içenlerin ve düşünenlerin şöhretler listesine kendi resminin dahil edilmediğini öğrendiğinde ne kadar sinirleneceğini tahmin edebiliyordu...

Wilder tereddüt etti. Gerçek olamayacak kadar iyi, gerçek olamayacak kadar gerçkti.

Serçe parmağında bir titreme hissederek geri çekildi, kalbi boğazına kaçmıştı. Bu, kulenin şimdiye kadarki en içgüdüsel yanılsamasıydı ve o da buna kanmıştı. Her şeyin bittiğine, karanlığa karşı zafer kazandıklarına inanmayı o kadar çok istemişti ki, aklının alınmasına izin vermişti. Bu, hayatının iki parçasının çarpıştığı çarpık bir hafıza parçasıydı ve bunu ona karşı özenle hazırlanmış bir zalimlikle kullanıyorlardı -

Thea onun elini sıkıca kavradı, bakışlarını kendi bakışlarına çevirmesini sağlayacak kadar sertti. "Bu gerçek," dedi ona, görünüşe göre aklının nerede olduğunu anlamıştı.

gitti. *Ben gerçeğim. Sen buradasın. Bizimle birliktesin.*

Talemir tekrar ortaya çıktı ve eline cam bir şişe tutuşturdu. "İç bunu," dedi eski akıl hocası ona. 'Eğer bir tür rüyadaysan, tadı o çok sevdiğin güzel şarap gibi olacaktır.

Wilder mantarı dişleriyle çekip çıkardı ve şişeyi dudaklarına götürerek cömert bir yudum aldı. Likör dilini yıkadı ve tanıdık bir vahşilikle boğazını yaktı.

Wilder öksürdü, gözleri yaşardı. "Lanet olası ateş özü," diye homurdandı. 'Tadı hâlâ ölüm gibi -'

"Sanırım rüya görmüyorsun," dedi Tal, omzuna vurarak.

Wilder şişeyi Thea'ya uzatmadan önce bu kez daha derin bir yudum daha aldı. "Sanırım değil.

Thea'nın yüzünü buruşturmadan bir yudum almasını izledi, gözleri ondan hiç ayrılmıyordu.

"Ben iyiyim," diye mırıldandı ve Talemir'e dönmeden önce onu kendi tarafına çekti.

Naarvian topraklarına ayak basmayalı uzun zaman olmuştu ve birdenbire en canlı anısı gözlerinin önüne geldi.

'Thezmarr'da her şey görüldüğü gibi değil. Bunu iliklerine kadar biliyorsun...' demişti Talemir ona. 'Bu krallığın şu anki durumunu bir sır olarak sakla. Dış dünyaya Naarva son bir yıldır olduğu gibi görünmeli: demirhanesi dışında büyümiş bir hayalet krallık.

'Senden emir almıyorum. Artık bir Savaş Kılıcı değilsin, artık benim kardeşim değilsin.

Bana olan öfken zamanla azalacak Wilder. Ama şimdilik, devam etmelisin. Azrailleri avlamalısın...'

"Siktir , Tal.

Wilder kendine geldi ve eski akıl hocasının Thea ile kısık sesle konuşmasını izledi. Sanki birbirlerini daha dün görmüş gibiydiler. Tal her zaman olduğu gibi aynı hakim zarafetle hareket ediyor ve sanki Thea'yı hayatı boyunca tanıyormuş, sanki *arkadaşmışlar* gibi aynı rahatlıkla el kol hareketleri yapıyordu.

Wilder nefesini içine çekti. Söylemek istediği o kadar çok şey vardı ki. Bunu yapmak için ağzını açtı ama Tal onu elinin tersiyle itti.

'Bunun için daha sonra yeterince zamanımız olacak,' dedi. "Karargâha diğerlerine bilgi vermem ve biz gelip seni almadan önce çevreyi emniyete almam gerekiyor. Kapıya doğru ilerledi. 'Taverna güvende, arkadaki kuyunun bulunduğu arazi de öyle. Ama fazla uzaklaşmayın. Uzun sürmez.

"Teşekkür ederim," dedi Thea, onu dışarı uğurlarken.

Talemir başını salladı. "Dinlen. Kendini toparla. İleride olacaklar için tüm gücüne ihtiyacın olacak.

Wilder, Thea'yla konuşmadığını ama de başını salladı.

Kapı arkasından tıkırdayarak kapandı ve Wilder aniden kendini Thea ile yalnız buldu.

Sonunda ona bakmasına izin verdi, savaşın alevleri içinde ya da fırtınalarından birinin gözünde değil, ama düzgün bir şekilde. Kadın adamın önünde duruyordu, üstü başı kir ve kan içindeydi ama gururluydu ve adam onu çöldeki kurak bir adam gibi seyretti. Bronz ve altın rengi saçları keçeleşmişti ama her zaman olduğu gibi yandan örülmüştü, bazı dalları gevşek ve çerçeveliydi

Kirden kirlenmiş yüzü. Dar deri bir pantolon ve bir zamanlar beyaz olabilecek, kolları dirseklerine kadar kıvrılmış bir gömlek giymişti.

Ona doğru bir adım attı, sağ kolundaki Furies tarafından verilmiş totem karşısında nefesi kesildi. Tıpkı bir zamanlar sahip olduğu totem gibiydi, çeliği mum ışığının parıltısında parlıyordu: iki çapraz kılıç, ortasından kesen üçüncü bir kılıç, sadece... üç bıçağın arkasında şimşek çizgileri vardı.

Göğsünde gurur kabarmıştı. Fury'ler Thea'nın totemini farklı bir şekilde işaretlemişlerdi, çünkü o bir istisnaydı.

Sonra Wilder onun kemerindeki Naarvian çeliğinden yapılmış kılıca baktı. Onu kulede kullanırken görmüştü ama burada, onun kalıcı bir parçası olarak görmek... "Sen bir Savaş Kılıcısın," diye mırıldandı sonunda, sesi duyguyla kalınlaşmıştı.

"Öyleyim," dedi usulca, bakışları sol bileğinin etrafındaki ezilmiş yara izine düşerken tek kelime etmeden onu incelemesine izin verdi. Dondu kaldı. Ayinden çıktığında, kazandığı tüm yara izleri yok olmuştu, ama bu yara izi farklı görünüyordu - daha vahşi, sanki tüm eli eklem yerinden kopmuş gibiydi

-

Thea irkilene kadar ona uzandığını fark etmedi bile.

Kolunu aşağı çekerek oradaki yırtık deriyi örttü ama acısı yüzünden okunuyor olmalıydı ki, 'Özür dilerim. Ben sadece... Henüz buna alışamadım.

Wilder ona, "Üzgün olmanı gerektirecek bir şey yok," dedi. Bunun yerine, kızın gözlerindeki gevşek saç tellerine uzandı ve onları nazikçe kulaklarının arkasına sıkıştırdı, kızın dokunuşuna yaslandığını görünce rahatladı.

"Tver'e aygırını almaya mı gittin?" diye sordu, küçük mesafeyi kapatırken, bunun bir zihin oyunu olup olmadığını, Zincirlerin Başbüyücüsü'nün yine rüyalarına girip girmediğini bir kez daha merak etti.

Thea kaşlarını kaldırdı. "Önce ilgilenmem gereken daha önemli bir şey vardı, Savaş Kılıcı.

"Ne olduğunu hayal bile edemiyorum..." Wilder'ın bakışları kadının dudaklarına kaydı.

"Ayrıca, orada benimle birlikte olmak isteyebileceğini düşündüm. Ne de olsa aygırına Pancake adını vermekle tehdit etmiştin..." Thea'nın sıcak elleri gövdesinde gezindi ve hâlâ göğsünün çıplak olduğunu görünce şaşırdı. *Çıkarılacak bir şey daha eksildi,* diye düşündü uzaktan, eğilerek.

Thea parmaklarını onun saçlarının arasından geçirdi ve sanki bunca zamandır içinde tutuyormuş gibi bir iç . Ama bir şey vardı

bilmeleri gerekiyordu, onları sonra tanımlayacak bir şey.

"Bunu sana verdiler mi?" diye fısıldadı, ağzı neredeyse onunkine değecekti. "Ölümsüzlük mü?

Thea hafifçe geri çekildi ve başını salladı. "Hayır," diye cevap verdi, kısa bir süre tereddüt etti. "Bana ne istediğini hiç söylemedin... Onun yerine ne istedin?

Wilder alnını onunkine bastırıp göğsündeki ağrıyı bastırmaya çalışırken gerginlik içinde yuvarlandı. Kum saatindeki taneler şimdi son sürat onlara doğru ilerliyordu. Bir yıldan az bir süre... Birlikte geçirecekleri süre bu kadardı ve bu da gelecek savaştan sağ *çıkabilirlerse* geçerliydi.

"Wilder? Thea bastırdı.

"Onlara pişman olup olmayacağımı sordum... ölümsüz yaşamı aramadığım için. Kadının celadon bakışlarıyla karşılaştı, her bir yüz hatlarını yeniden ezberledi. "Bana asla pişman olmayacağımı söylediler. Hayatımda çok fazla acı olsa da, hayal edebileceğimden çok daha fazla sevgi de olacaktı.

Thea'nın fırtınalı gözleri yaşlarla doldu. "Kahretsin," diye mırıldandı, yere bakarak. 'Kendime yapmayacağımı söylemişim -'

Ama Wilder çenesini baş ve işaret parmakları arasında yüzünü bir kez daha kendi yüzüne yaklaştırdı. "Gözyaşlarını benden saklamana asla gerek yok.

Thea'nın eli saçlarından kayarak yüzünün yan tarafını kavradı ve ifadesi yumuşadı. "Seni seviyorum," dedi sesi çatallaşarak.

Wilder'ın bacakları altından kayıp gitmek . Bu sözleri Kızıl Kule'deki katliamın ortasında söylemişti ve daha önce Tver'de de birbirlerine söylemişlerdi... Kaplıcalarda, savaşın arifesinde, sonrasında da... Ama bunu ilk söyleyen Thea olmamıştı ve Wilder kendi kendine anladığını, bunun önemli olmadığını söylemişti. Ona ne verirse kabul edecek ve minnettar olacaktı. Ve sonra her şey değişti. Büyük Ayın onu çağırması ve o da bunu söylemesine engel olmuştu. Hapishanenin nemli hücrelerinde, bu önemliydi ve en karanlık anlarında, bu kelimeleri onun dudaklarından bir daha asla duyamayacağından korkmuştu.

"Tekrar söyle," diye mırıldandı, kalbi hızla çarpıyor, çenesini sıkıca kavıyordu.

Thea onun yüz hatlarını saygıyla inceledi. "Seni seviyorum.

Wilder'dan titreyen bir nefes kaçtı. Konuşmak için kendine güvenmiyordu.

Thea onun gözlerinin içine baktı. 'Hayatımda hiç bu kadar korkmamıştım, hiç

.'

"Biliyorum. Sesi titremekle tehdit ediyordu. "Benim de.
"Sana söylemek istediğim o kadar çok şey var ki -" "Sonra,"
dedi Wilder ve onu öptü.

Aralarında hissettiği mesafeyi kapatmak için onu öptü; zaman ve mekânın değil, her birinin diğerinin neler yaşadığını bilmemesinin yarattığı mesafeyi. Dudakları Thea'nın dudaklarının üzerinde gezindi ve Thea'nın ağzı onun için açıldı, dili onunkine değdi.

Onu kendine daha sıkı çekti ve inledi, ses göğsüne, ruhuna doğru titreşti.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı, bir an için uzaklaştı. "Seni o kadar çok seviyorum ki. Ve sonra öpücüğü derinleştirdi, onu şiddetle sahiplendi, sanki avuçlarına onun şeklini kazıyabilecekmiş gibi ellerini vücudunun üzerinde gezdirdi.

Kızın ağzı onunkinin üzerinde gezinirken ve eli kalbine yaslanırken, soyut bir şekilde bunun başka bir rüya olup olmadığını merak etti.

Eğer öyleyse, diye düşündü, Thea'yı masaya doğru iterken ve Thea bacaklarını ona sararken kanı ısınıyordu, *sonsuz kadar burada kalacağım.*

CKAPTER E) GKT

TKEA

Wilder onu ele geçirilmiş bir erkek gibi öptü ve Thea inledi, sahip olduğu her şeyi hemen geri verdi ve onu masaya güçlü gövdesiyle vücudunu kaplarken bırakmayı reddetti. Dillerin, dişlerin ve pençeleşen ellerin çarpışmasıydı; aralarında her zaman var olan o tanıdık karanlık çılgınlık onu ele geçirmekle tehdit ediyordu. Adam kadını morartacak kadar sert kavradı ve kadın adamın dudağını kan akıtacak kadar sert ısırdı. Adamdan alçak bir arzu gümbürtüsü kaçtı, ses bir özlem şimşegi gönderdi çekirdeğine kadar.

Thea kuledeyken bunu hissetmesine izin vermemişti ama şimdi içinde tuttuğu dehşet su yüzüne başlamıştı. Ona zarar vermişlerdi. Yıkık bir bina bu suç için yeterli bir ödeme sayılmazdı.

Wilder'ın karnının, yontulmuş göğsünün ve geniş, yuvarlak omuzlarının dalgalanan düzlemlerini izledi, onun her santimini ezberlemek, almış olabileceği yaralara dikkat etmek istiyordu. Ama Wilder, acı da olsa aralarındaki her santimlik teması hissetmek istediğini belli eden bir vahşilikle onun okşayışına doğru eğildi. Parmakları da aynı şekilde onu haritaladı. Kız onun altında kıvrılırken, kanı şimşek gibi akıyor ve özlem birbirine karışıyor, onu içinde hissetme arzusu neredeyse dayanılmaz bir şekilde artıyordu.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı onun dudaklarına. "Tanrım, seni seviyorum. Elleri saçlarına gitti, köklerinden tuttu ve onu ait olduğu yerde, kendisine karşı tuttu. Ve sonra Wilder'ın ağzı tekrar onunkinin üzerindeydi, sıcak ve çaresiz, sanki onu tekrar tekrar yutmak istiyormuş gibi

bir adam açlıktan ölüyordu. Göğüslerini kabaca sıktı, meme uçları sertleşti ve kadın daha fazlasını talep ederek onun dokunuşuna doğru eğildi.

Aralarında deri ve kumaş olmasına rağmen, adam sikini ona dayadığında ne kadar sert olduğunu hissetti. Adam tam istediği yere doğru eğildi ve kadın haykırarak onu kendine çekti. Ona ihtiyacı vardı, onu içinde hissetmeye ihtiyacı vardı. Birlikte her şeyin üstesinden gelebilirlerdi. Birlikte en güçlülerdi -

Ama düğmelerine uzandığında, yüz ifadesinin değiştiğini gördü.

"Wilder?" dedi, . "Ne oldu?"

Nefes nefese kalarak ayrıldı. Gümüş gözleri şehvetten erimişti, ihtiyacı da en az onunki kadar güçlüydü, pantolonundaki devasa şişkinlikten belliydi. Ama bir şey vardı.

"Bana her şeyi anlatabilirsin," dedi ona, elini kalbinin atışlarına dayayarak.

Adam geri çekilmedi ama sanki orada olduğuna inanamıyormuş gibi ona baktı.

"Wilder?"

Adamın eli kadının elini kapattı ve adam yaralı ve kirli parmaklarına baktı.

'Kendime bunun gerçek olup olmadığını umursamadığımı söyledim. Eğer o çürümüş hücrede tekrar uyanırsam, en azından bunu seninle bir anlığına yaşamış olacaktım...' Thea içinin parçalandığını, kalbinin onun için kırıldığını hissetti. "Bu gerçek," diye fısıldadı. "Ben . Burada benimlesin. Güvendesin.

Bu gerçek.

gerçek.'

Wilder'ın güçlü omuzları içe çöktü ve hüzünlü bir gülümseme verdi. "O zaman da yeterince gerçek görünüyordu.

Gözyaşları yanıyordu ama Thea onların düşmesine izin vermeyi reddetti, şimdi değil. Şimdi onun için güçlü olmalıydı.

Masadan indi ve onu bir sandalyeye götürdü, nazikçe minderli koltuğa itti ve önünde diz çöktü. Orada, çenesini parmaklarının arasına aldı ve daha önce birçok kez ona yaptığı gibi gümüş bakışlarını kendi bakışlarına zorladı. 'Sen ve ben mi? Sonsuza dek birlikteyiz. Seni Thezmarr'daki kayalıkların tepesinde gördüğümünden beri, Bloodwoods'da bana o oku attığından beri ve o zamandan beri her an öyleyiz. Bunun üstesinden gelmenin bir yolunu bulacağız,' diye yemin etti. "Birlikte.

Sevdiği o gamzenin bir ipucu onu takip etti. "Hiç şüphem yok, Prenses.

Göğsündeki ağrıyı görmezden gelen Thea, onun ağzına nazik bir öpücük kondurdu. "Hâlâ bir prenses değilsin," dedi.

Kıpırdandı, rahatsızlığı aniden belli oldu. "Arkada bir kuyu var," dedi ona, ayağa kalkarak. "Elimden geldiğince temizleyeceğim.

"Yardıma ihtiyacın var mı? Onu zorlamak istemiyordu ama adam çok şey yaşamıştı. Hareket ettikçe vücudundaki morlukları görebiliyordu, gümüş bakışlarındaki belirsizliği görebiliyordu.

'Ben hallederim,' diye nazikçe cevap verdi.

Thea başını salladı. Savaş Kılıcı'nın kafasındaki karmaşayı çözmek için biraz yalnız kalmaya ihtiyacı vardı. Anlayışın yüz hatlarını yumuşatmasına izin verdi. "Ben burada olacağım," dedi.

Kısa bir süre sonra Wilder ona döndü, cildi nemliydi, bazı yerleri kızarmıştı ve kendini sertçe ovaladığı belliydi. Neredeyse sandalyeye yığılacaktı ama daha sakın, daha ayakları yere basan bir hali vardı.

"Şimdi sana bakmama izin ver," dedi Thea, kendini korumacı hissederek.

Wilder kaşlarını kaldırdı ve arkasına yaslanarak ona hırpalanmış ama yontulmuş gövdesinin tam görüntüsünü verdi. "Ben kimim ki seni reddedeyim?

Thea başıyla adamın yanındaki açık yarayı işaret etti. "Seni dikmeye başladığımda farklı hissedebilirsin.

"İyi ki seni iyi eğitmişim.

Thea zorla gülümsedi. "İyi ki Talemir içkiyi bırakmış.

Eski akıl hocasından bahsedince Wilder'ın yüzünde bir çatışma belirdi, ama o ısrar etmedi. Bunun yerine tezgâha gitti ve Talemir'in barın üzerine, ateş özü şişesinin yanına koyduğu tıbbi kiti aldı.

Wilder'ın yanına döndüğünde, Wilder mum ışığında kaşlarını çatmış yarasına bakıyordu. Sol tarafında, kaburgaları boyunca uzanan uzun bir yaraydı bu, yırtık kenarlarından kan akıyordu. "Kadınları etkilemek için bir yara izi daha," dedi kabaca.

Thea alay etti. 'Bayanlar mı?

Çoğul mu?" "Sadece bir tane.

Göz kırptı.

Sadece bu küçük jest bile Thea'nın kalbine çöken ağırlığı hafifletti. Savaş Kılıcı hâlâ oradaydı ve ona geri dönmenin yolunu bulacaktı.

Tıbbi kitten aldığı bir bez parçasının üzerine ateş özü döktü ve bekledi. "Temizlememe izin verirsen daha çok etkilenirim.

Wilder yan tarafını ona doğru açtı. "Hissedemiyorum bile -" Vücudu sertleşti ve kadın alkolle ıslatılmış kumaşı yarasına bastırırken dişlerinin arasından tısladı. "*Siktir*.

Thea elindeki işe odaklandı, tıpkı ona öğrettiği gibi iğne ve ipliği hazırlamadan önce kesikten olabildiğince çok kanı nazıkçe sildi. "Bana bu tavernadan bahset," diye sordu. "Geçen sefer burada ne yapıyordun?

Kadın ilk dikişi atarken Wilder homurdandı ama sonra tavernanın etrafına baktı, yüzünde mesafeli bir ifade vardı. "Yaklaşık sekiz yıl önceydi. Burada fazla kalmadık...'

"Biz kimiz?

'Ben, Tal, Drue, Adrienne ve Naarvian korucularından oluşan güçleri. İnsanlarından bazıları Wraithler tarafından kaçırılmıştı - Dratos ve Gus da onların arasındaydı. Onları hatırlıyor musun?'

Thea güldü ama çalışırken ellerini sabit tuttu. "Onları unutmak zor.

"Bunu Dratos'a söyleme," diye cevap verdi Wilder, yüzünü buruşturarak ateş özünden bir yudum aldı. Gölgelerin dokunduğu savaşçının kafası zaten yeterince büyüktü. 'Saldırımızı buradan planladık. Yanlış hatırlamıyorsam sadece bir gece kaldım. Kesinlikle gizli depolarından en iyi şekilde yararlanamadık...'

Thea dikiş atarken başını kaldırmadı, iğneyi Wilder'ın etinden geçirirken yüzünü buruşturmamaya çalışıyordu. "Kipp buna utanç verici derdi. Dans Eden Porsuk'ta kalmak ve şımarmamak.

"Tilkinin Oğlu herkese yetecek kadar şımartıyor.

Thea son dikişini bitirip ipliği bağlarken, 'O aynı fikirde değil,' diye karşılık verdi. 'Bitti. Bilmem gereken başka yaralar var mı?

Wilder onun el işlerini inceledi. "Fena değil, Çırak.

"Sanırım artık "çiraklığı" çoktan geçtik, değil mi? Thea tıbbi çantayı karıştırarak espri yaptı. "İzin ver bandajlayayım.

Wilder sandalyede öne doğru eğildi ve sargıyı ortasına sarması için ona yer açtı. Kadın çalışırken, parmakları adamın

adamın gövdesinde tüylerin diken diken olduğunu, göğüs uçlarının sertleştiğini ve bakışlarının karardığını gördü.

"Aklına bir şey gelmesin, Savaş Kılıcı..." diye mırıldandı sözlerini bitirirken.

Ama gözleri kolunun kaydığı yere takıldı, yaralı bileği bir kez daha ortaya çıktı. Bu sefer elini ona uzattı. Çok nazik bir şekilde elini avucunun içine aldı ve yaralı etini inceledi. Tüy kadar hafif bir dokunuşla, bileğinin çevresindeki pürüzlü çizginin izini sürdürdü. Başını eğdi ve dudaklarını benekli işaretlere bastırdı.

Her santimini öperken Thea , bir saygı halkası gibi.

'Diğer tüm Rite yaralarım kayboldu,' dedi. "Ama bu... Bu farklıydı. Acaba Naarvian çeliğiyle, kendi elimle yapıldığı için mi diye düşündüm... Sanırım bunu asla bilemeyeceğim. Bunu her zaman hissedeceğimi söylediler.

Wilder'ın bakışlarında anlayış parıldıyordu. "Bunu kendine sen mi yaptın? Thea başını salladı.

"Bunu yaşadığın için üzgünüm.

Thea onun yüzünü avuçladı, gözyaşlarına yine karşı koydu. Bir gün deneyimlerini paylaşmanın, her şeyi birbirlerine anlatmanın bir yolunu bulabilirlerdi ama bugün değil. Ona ne yaptıklarını duymayı kaldıracabileceğinden emin değildi, henüz değil. Önce onları fiziksel olarak bir araya getirecekti. Gerisi gelecekti.

'Başından geçenler için üzgünüm,' dedi ona.

Wilder ürpererek onun dokunuşuna doğru eğildi, eli onunkini kapattı, sanki hâlâ orada olduğuna inanmıyormuş gibiydi. 'Diğerlerine tekrar katıldığımızda... sarsılmaz görünmeliyiz. Herkes için güçlü olmalıyız.

"Biliyorum," dedi. Büyük Ayın için ayrıldığından beri arkadaşlarını görmemişti, partileri bir savaşı sona erdirmek için ihtiyaç duydukları birleşik cephe değildi. Ama karanlık hepsi için geliyordu.

Wilder sessizce, "Kendimi güçlü hissetmiyorum," diye itiraf etti. "Ben -

Thea sert bir öpücükle onu susturdu. "Sen tanıdığım en güçlü insansın," dedi ona nefessiz bir şekilde geri çekilirken. 'Uzun zamandır hafızanın, hayatın yıpranmış sınırlarında yaşıyorum. Ama sen yanımdayken kendimi yeniden doğmuş gibi hissediyorum. Sanki içimdeki huzursuzluğa kendi gücünle cevap vermişsin gibi. Bir yapbozun parçaları gibi birbirine uyan bir güç. Çenesinin çizgisini takip etti, onun için hissettiği her şeyin bakışlarında parladığını görmesini umuyordu. "Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle ve o senin olsun.

Wilder'ın konuşmadan önce boğazı düğümlendi. 'Notos'taki balkonu hatırlıyor musun? Savaş başlamadan önce?

Thea başını salladı. O anlar sonsuza dek aklına kazınacaktı. "Bana ne dediğini hatırlıyor musun?" diye sordu usulca. "Dedin *ki, ben beni canlı hissettirecek bir şey yapmalıyım. Sana ihtiyacım var.*"

Thea parmaklarını bir kez daha onun saçlarından geçirdi ve ağzını kendi ağzına çekti. "Bana sahipsin," diye mırıldandı dudaklarına karşı. "Her şeye. Zihnim, bedenim ve kalbim.

Wilder inledi, kadın onu sahiplenirken ağzı onunkinin altından ayrıldı. Bu öpücük daha öncekilerden daha çılgınca, daha kararlıydı, sanki onları birbirlerine bağlayabilirdi. Thea, Wilder'ı sandalyeye oturttu ve kendini onun sert uzunluğuna yasladı. Adam granit gibiydi ve onun baskısı kalbinin teklemesine neden oldu. Wilder'ın ellerini gömleğinin altından geçirdi, nasırlı avuç içleri çıplak tenini sıyrırıyordu.

"Bu gerçek," dedi ona kararlı bir şekilde, üzerinde çalışırken, iç çamaşırlarının ihtiyaçtan ıslandığını hissederken, vücudunun onunkine anında nasıl tepki verdiğinin tadını çıkarırken. "Bu gerçek.

Göğüslerinin etrafındaki banttan meme uçlarını sıkıştırdı ve kız inledi, ona karşı çıplak hissetmek için can atıyordu. Wilder'ın elleri kalçalarına gitti ve onu sertçe kavrayarak sikinin üzerinde ileri geri sallamaya başladı. Omurganın tabanında bir basınç oluşmaya başlamıştı ve kadın kendini onun üzerine attı.

'Thea...' Adını dua eder gibi söyledi, sesi kalındı. "Ben -" Kapıda iğrenç derecede yüksek sesli üç tıkırtı duyuldu.

Birbirlerinden ayrıldılar. Talemir ve Şafaksız Dratos Dans Eden Porsuk'a girerken Wilder tam zamanında pantolonundaki şişkinliği düzeltti.

Wilder'ın görkemli formuna pişmanlık dolu bir bakış atan Thea, gölge dokunuşlarına ve berbat zamanlamalarına lanet okudu ama Dratos sadece sırttı, gölgeleri etraflarında dans ediyordu, kanatları düzgünce arkasına sıkışmıştı. "Gitme vakti muhabbet kuşları," diye mırıldandı.

"Nerede? Wilder, Dratos'la başa çıkmak için ihtiyacı varmış gibi ateş özünden bir yudum daha alarak sordu.

Ama cevap veren Talemir oldu, kendi gölgeleri dalgalanıyordu. "Naarva Üniversitesi'ne.

CKAPTER N) NE

W)LdER

A Gölge büyüüyle birkaç saat içinde ikinci kez yolculuk ettiklerinde Wilder her seferinde daha az hoşuna gittiğini fark etti. Atla bir ay sürececek bir yolculuğu her gün göze alırdı. Karanlıkta gizlenmiş, rüzgar etrafta koşuşturuyor Onu, o keçe Mide bulandırıcı, onun gözler akış ve onun midesi bulanıyordu. Dratos'a bu kadar yakın olmaktan da hoşlanmıyordu.

Tam da Thea'ya doğru kaymak üzereydi. "Pislik," diye mırıldandı.

Dratos'un kıkırdamasının rüzgârda yankılandığını duydu.

Wilder ne kadar uçtuklarını bilmiyordu ama çok geçmeden kulaklarının patladığını hissetti, sanki suyun çok altına dalmış gibiydi. Bir tür büyü lü kalkanın içinden geçmişlerdi - Tal'in büyüü, bunu ilk kez fark etmiyordu. Eski akıl hocası yıllar içinde ne kadar güçlenmişti? Gölge büyüünün kuyusu ne kadar derindi?

Sonunda botları sert zemine çarptı ve gölgeler dağıldı. Wilder gözlerini, buralarda yabancı bir varlık olan güneş gibi altın rengindeki beklenmedik ışığa karşı korudu. Görüşü düzeldiğinde bakmaya başladı.

Kumtaş ı sütunları yapıyı tüm ihtişamıyla aydınlatan görkemli bir dörtgene inmişlerdi. Kaburga tonozları, boyalı yürüyüş yolları ve uçan payandalarıyla Naarva'nın başkenti Ciraun'daki kaleyi andırıyordu - ya da en azından yıkılmadan önceki halini.

"Naarva Üniversitesi'ne hoş geldiniz," dedi Talemir elinin bir , kendi gölgeleri uzaklaşırken.

"Bu başkentle birlikte düşmedi mi? Thea, karmaşık oymalar ve kemerli pencerelerle süslü dikdörtgen binayı ve yüksek kuleleri incelerken gözleri kocaman açılarak sordu.

"Öyleydi," dedi Talemir ona. 'Yıllar boyunca restore etmek için çok çalıştık. Açıkçası çalışan bir üniversite değil ama tüm temelleri var. Bir kütüphane, konaklama salonları, amfiler, bir tiyatro, bir yemekhane ve bir akademisyen salonu var ve daha uzakta seralar var.

Thea gülümsedi. 'Kız kardeşim bunlara bayılırdı. Küçük kız kardeşim Wren yani,' diye düzeltti kendini.

"Onun bir simyacı olduğunu mu söyledin? Talemir düşünceli bir şekilde sordu. "En iyilerinden biri.

'O zaman burası için daha da derin bir takdir duyacaktır. Buradan çok uzak olmayan bir yerde eskiden Orta Diyar'ın en prestijli simya akademisi vardı. Yanılmıyorsam Farissa'nın kendisi de orada eğitim görmüştü.

Thea'nın kaşları havaya kalktı. "Gerçekten mi?

Wilder'ın Naarva'da bir simya akademisi olduğuna dair hatırladıkları belirsizdi ama bu sanatın Thezmarr'da her zaman öğretilmediğini biliyordu.

Avlunun diğer tarafında, kucak dolusu canlı sarı çiçekler taşıyan gölge dokunuşlu bir halk alayı ile birlikte bir hareket telaşı ortaya çıktı.

"Düğün ne zaman? Thea gülerek sordu.

Talemir'in bakışları Wilder'a kaydı. "Sekiz yıl önce. Ses tonunda kötü niyet yoktu ama yorum yine de derinden etkilemişti.

Wilder ayaklarının üzerinde kıpırdandı ve eski akıl hocasından Thea ve Dratos'a baktı. "Bize bir dakika izin verir misiniz?

Thea, Dratos'a dirsek atmakta tereddüt etmedi. 'Hadi, bana nerede kalacağımızı gösterebilirsin. Lanet olası bir banyoya ihtiyacım var.

Dratos, "Benden tartışma çıkmaz," diye karşılık verdi ve kanatlarını arkasına sıkıştırmadan önce yavaşça gerdi. Gölge dokunuşlu korucu Thea'yı uzaklaştırdı ve Wilder'ı neredeyse on yıldır ilk kez Talemir'le tek başına yüzleşmek zorunda bıraktı.

Zaman ikisinin de yüzüne çizgiler kazımişti ama bir şey önceki çatışmalarının kenarını yumuşatmıştı. Tal, ela gözlerindeki anlayışla Wilder'ın bakışlarını karşıladı. "Umarım beni başka bir kavgaya davet etmezsin," dedi belli belirsiz bir eğlenceyle.

Wraith tarafını gizli tuttuğu için yaşlı Savaş Kılıcı'nı yerden yere vurmaya kalkıştığı son konuşmalarından birini hatırlayınca Wilder'ın içine bir pişmanlık ateşi düştü.

"Tam olarak dövüşecek durumda değilsin," diye devam etti Talemir, soğukkanlı yüz ifadesi samimi bir sırıtışa dönüşerek. "Ve bahse girerim sol kroşenin hâlâ çalışmaya ihtiyacı vardır, Çırak.

Bir zamanlar bu terim Wilder'da kızgınlık, hatta öfke uyandırırdu. Ama şimdi rahatlama ve minnettarlık onu kasıp kavuruyordu. Ve suçluluk.

'Bunun için seni asla affetmeyeceğim,' diye haykırmıştı uzun zaman önce. 'Sen artık bir Savaş Kılıcı değilsin, artık benim kardeşim değilsin...'

"Tal..." diye mırıldandı, duyguları tehdit ediyordu. Güçlü eller omuzlarını kavrayarak onu sabitledi.

Wilder başını öne eğdi. "Özür dilerim. Çok üzgünüm -"

Ayrı geçen yılların ağırlığı, kardeşliğin konuşulmayan dilinde, yüklü atmosferde çözülüyor gibiydi. Sonunda zırh çatladı ve Talemir'in içten kucaklaması acı ve gurur arasındaki uçurumu kapattı.

Wilder bir an için dondu kaldı, özürleri dudaklarında hissizleşti.

"Sorun yok," dedi Talemir, onu sıkıca tutarak. "Bu senin hatan değil.

Wilder'ın nefesi kesildi. "Özür dilerim. Ben yapmadım -"

"Bu senin hatan değil," diye tekrarladı Tal. Gölge dokunuşlu Savaş Kılıcı gitmesine izin vermedi. Wilder kendi kollarını kaldırıp kucaklamaya karşılık verene kadar Wilder'ı dik tuttu. Onca yıldır özlediği yoldaşlık duygusu yüzeye çıktı ve Talemir'in sırtını sıvazladı.

Jeste karşılık veren Talemir sonunda onu serbest bıraktı, gözleri yaşlarla dolmuştu. "Tanrılar, sizi görmek ne güzel.

"Ve sen," diye yanıtladı Wilder kısık sesle.

Talemir ona çapkınca bir sırıtış attı ve omzunu sıktı. "Tanışmanı istediğim biri var -"

Ancak Gölge Prens'in konuşması, kavga etmekte olan Thea ve Dratos'un dönüşüyle kesildi.

"Düşünsene," diyordu Dratos. "Artık tüm orta diyarlar senin *Prenses* Althea Embervale olduğunu biliyor.

"Tanrı aşkına, kapa çeneni," diye karşılık verdi Thea. "Sen Kipp ve Cal'dan daha kötüsün.

Onu alaycı bir dikkatle inceledi. "*Kraliyet* meselesini pek sevmişe benzemiyorsun.

Thea kızgınlıkla dilini şaklattı ve Dratos'u şakacı bir şekilde itti. Ancak Savaş Kılıcı'nın gücüne henüz alışamadığı belliydi - Wilder'ın sevincine gölge dokunuşlu asi taş kemerlerden birine uçtu ve etrafındaki taş parçaları parçalandı.

Thea bir elini ağzına kapattı. "Tanrım, çok özür dilerim, bunu yapmak istememiştim -

Dratos kaşlarını çatarak tozunu alırken Talemir güldü. "Hayatta kalacaktır. Savaşırken gücün konusunda seni uyarmak aklıma gelmemişti ama şimdi... daha dikkatli olmak isteyebilirsin.

Thea kaşlarını kaldırdı. "O başlattı.

Dratos alay etti. 'Ben sadece bariz olana dikkat çektim -'

Talemir, Thea'ya sempatik bakış *attıktan* sonra iç çekerek, "Seni geri dönüş ve saklanma olmayacağı konusunda uyarmıştım," diye araya girdi. "Sen tavernadayken Wilder'ın kurtarılması konusunda diğerlerini bilgilendirdim bile, ama önümüzdeki savaş için planlarımızı yapmak üzere bir araya gelmemiz gerekiyor. Thea, Wilder'a bir bakış atarak onu başından savdı. 'İlk olarak, *Prenses*

Delmira banyo yapmak ve sıcak bir yemek istiyor.'

Tal buna homurdandı. "Drue senden hoşlanacak.

Wilder ayaklarının üzerinde sallanıyordu. Kuleden kaçtığından beri tek başına irade gücü onu dik tutmuştu ama şimdi... her şey onu yakalıyordu. Sendeleyerek ilerledi, önünde taş yememesi için Fury'lere dua etti -

"Sevilmeyecek ne var? Thea, küçük bedenini Wilder'ın yanına sıkıştırarak ve kolunu rahatça omzuna atarak espri yaptı. Wilder minnetle ona yaslandı. "Çok yorgunum," diye açıkladı.

"Nereye gideceğini hatırlıyor musun?" diye sordu Dratos ona.

Thea sahte bir selam vererek Wilder'ı uzaklaştırmaya başladı bile. "Akademisyenlerin odası, kütüphaneden uzakta.

Thea başka bir şey söylemeden parmaklarını Wilder'ın parmaklarının arasından geçirdi ve onu üniversite avlusundan çevredeki binalara doğru götürdü. Wilder ayrıntıları fark edemeyecek kadar bitkin düşmüştü: koridorların kıvrımlarını, yanlarından geçtikleri insanları. Nasıl olup da hâlâ ayakta durabildiğini bilmiyordu.

Sonunda Thea onu parşömen ve deri ciltli kitapların kokusuyla yoğun bir havası olan bir kütüphaneden geçirdi, sonra da en uçtaki özel bir odaya soktu.

"Görünüşe göre burası bir zamanlar müdürün eviymiş," dedi Thea sessizce, kapıyı arkalarından tekmeleyerek kapatırken.

Wilder ondan uzaklaştı, bir yorgunluk ve acı dalgası vurduğunda kendini en yakın mobilya parçasına yasladı. Büyük ciğerler dolusu hava emdi, onu alt etme tehdidinde bulunan her şeyi geride bırakmaya çalıştı. Tek bildiği, aniden her şeyin çok fazla, çok hızlı olduğuydu, o kadar uzun süredir karanlıkta zincirlenmişti ki şimdi her şey çok parlak, çok gürültülüydü -

"Bir ihtiyacım var," diye mırıldandı Thea gezinirken.

Thea uzaklaşarak onun nefes almasına izin verdi.

Orada kaldı, çekmeceli sandığa yaslandı, nefes alıp verdi, dizleri ağırlığının altında titrerken çökmemeye çalıştı.

Thea yine oradaydı.

çekilmeye çalıştı. "Dedim ki -

"Bir dakika dedin, ben de sana bir dakika verdim," dedi ona kararlılıkla. Kapıyı işaret etti. 'Dışarıda zırhını istediğin kadar giyebilirsin, ama burada benimle? Biz eşitiz. Bana, *seni inciten şeyin beni de inciteceğini* söyleyen sendin. Birlikte üstesinden geleceğimizi söylemiştin.

Bu sözleri çok iyi hatırlıyordu. Bu sözleri ona Harenth'te, uyuşturucu oklarla vurulup zincirlere vurularak paralı askerlerle dolu bir depoya götürülmeden hemen önce söylemişti.

"Anlıyor musun?" diye tekrarladı.

Hiçbir şey söylemedi, hâlâ çekmecelere dayanıyordu, hâlâ bunalmıştı.

Thea onu odanın uzak ucundaki buharlı su dolu küvete doğru çekti. "Şu anda seninle ilgilenmem gerekiyor ve sen de bana izin vereceksin.

Wilder titreyen bir nefes aldı ve kadın kirli pantolonunu ve ayağına tam oturmayan botlarını yavaşça çıkarırken banyonun yanında durdu. Kadın, yarasına dikkat ederek daha önce etrafına bağladığı bandajı nazikçe açarken Wilder hareketsiz kaldı. Kadının onu suya sokmasına izin verdi, sonunda ağırlığı ağrıyan ayaklarından kurtuldu ve titremeleri azaldı.

Vitray pencerelerden süzülen kırık sarı ışıktaki Thea ellerindeki kanı ve kalbindeki acıyı yıkadı.

ONUNCU BÖLÜM

TKEA

Thea boğuk bir çığlıkla uyandı, acı bileğinde alev alev yanıyordu, yırtık yarasının etrafında bir ateş çemberi vardı. Etini ve kemiğini yeniden kesip biçiyordu, arkadaşları etrafını saran Azrail'in merhametine kalmışlardı, pençeleri kalplerini deliyordu. Sonra, Furies'in önünde duruyordu. kendilerini, isimlerini söyleyerek: Iseldra, Morwynn, Valdara.

Nefes nefese kalan ve terden sıırılsıklam olan Thea telaşla etrafına bakındı, yavaş yavaş çevresini Dratos'un dün ona gösterdiği müdürün odası olarak tanıdı. Naarva'daydı, oradaki üniversitede...

"Seni uyandıramadım," diye seslendi Wilder'ın sesi yakınlardan, özürle karışık. Üzerinde sadece kalçalarına kadar inen bol bir pantolonla pencerenin önünde durmuş, avluya bakıyordu. Sabahın ilk ışıklarıyla yaldızlanmıştı, bir gün önce karşılaştıkları karanlığa o kadar zıttı ki. Altın bir savaşçı, altın bir kral.

Bakışlarına karşılık verdi ve omurgasından aşağıya doğru inen ürpertiği görmezden geldi. "Kendime gelemey miydim?"

"Hayır. Ve şimşegin... Bu sefer yaklaşmama izin .

Sadece büyüünden bahsedildiğinde havadaki yanık kokusunu ve avucunda sıkıdığı çarşafındaki yanık izlerini fark etti.

Thea kalp atış hızını düşürmek için mücadele etti. 'Seni uyandırdım mı? mı yaktım? Wilder başını salladı. "Ben hiç uyumadım.

Hâlâ titreyen Thea, üzerinde sadece ince bir gecelik olduğu halde yataktan kaydı. Bir önceki akşam bulanıktı. Neredeyse hiç hatırlamıyordu.

Wilder'ı hatırlıyordu sadece - gecenin geç saatlerine kadar onunla ilgilendiğini, onu yıkadığını, yemek yediğinden emin olduğunu, titremeleri geçene kadar parmaklarını saçlarında gezdirdiğini.

Şimdi ona ulaştığında, dikişlerine dikkat ederek kollarını arkadan beline doladı. Yanağını onun çıplak sırtına yasladı, deri ve gül ağacı kokusunu içine çekerek kendini toprakladı.

"Belki de bugün yatakta kalmalıyız," dedi sessizce. 'Bunu hak ettik...'

Kabaca güldü, elleri onun kollarını takip etti ve parmaklarını onunkilerle birleştirerek onu yerinde tuttu. "Keşke. Ama sanırım planlamamız gereken bir savaş var... Yenmemiz gereken bir ya da iki düşman.

"Bu liste gün geçtikçe uzuyor," diye mırıldandı, kalbinin sabit davul sesini dinleyerek.

'Bir Savaş Kılıcının hayatı böyledir Prenses,' diye cevap verdi.

Thea onun sıcak tenine karşı mırıldandı ve dudaklarını omurgasını takip eden mürekkebe bastırdı. *Ölümde zafer, efsanede ölümsüzlük.* Wilder onun dokunuşu altında gerilene kadar bunu yüksek sesle söylediğini fark etmemişti.

"Zincirlerin Başbüyücüsü..." Ürperdi, ellerini bırakıp pencere pervazını parmak eklemlerinin solmasına neden olacak kadar sert kavradı. "Senaryoyu okuyabiliyordu. Beni *canavarlar arasında* bir *efsane* yapacaklarını söyledi.

Thea kıpırdamadı, bu korkuyu, bu acıyı onunla bile paylaşmanın onun için ne kadar zor olduğunu biliyordu.

"Beni bir iğrençliğe dönüştürmek, orta âlemlere salmak istediler. Wilder onunla yüzleşmek için döndü, gümüş gözlerinde belirsizlik vardı.

Thea çenesini meydan okurcasına kaldırarak, 'Ama yine de burada duruyorsun,' dedi. 'Ya onlar? Onlar rüzgârdaki tozdan başka bir şey değiller.

"Ben... Ne kadar yıkarsam yıkayayım, kuleyi hâlâ tenimde hissedebiliyorum," dedi ona. "Altında sürünüyorum.

İtirafı kalbini kırdı ve içinden bir alev akımı gibi öfke fişkırmasına neden oldu ama dinledi.

'Kendim gibi hissetmiyorum, henüz değil. Yapamam...' Wilder bir hayal kırıklığı sesiyle iri elleriyle onun belini sardı ve vücudunu kendine doğru çekerek onu öptü. "Sana dokunmam gerek. Sesi boğuk çıkmıştı.

Thea onun ne istediğini anlamıştı. Onu hissetmeye, onun gerçek olduğunu bilmeye ihtiyacı vardı. Ve kontrolün onda olması gerekiyordu.

Geceliğinin önünü açtı ve omuzlarından düşmesine izin verdi, kumaş vücudundan aşağı süzüldü ve ayaklarının dibinde birikti.

"Ben seninim.

Açlık bakışlarını gölgeledi ve başka bir şey söylemeden onu kaldırdı, çıplak sırtını pencere kenarına oturturken kollarındaki kaslar gerildi. Bir an için ona dokunmadı ama gözleri çıplak teninin her santimini haritaladı, boynundan aşağı inen kızarıklığı takip ederek göğüslerinin üst kısımlarına, beklentiyle sertleşen meme uçlarına kadar.

Thea onun için bacaklarını açarak, sadece bakışlarının bile ona neler yapabileceğini görmesine izin verdi. Tüm vücudu onu arzulamakla dolup taşıyor, parmaklarını, ağzını, sikini arzuluyordu.

Wilder onu sadece kendisi için açılmış ve çıplak görünce inledi, sonra aralarındaki boşluğu kapatarak onu cama yasladı ve şiddetle öptü. Ağzını ona açtı, dilinin içeri girip kızınkiyle alay etmesine izin verdi, nasırlı elleri göğüslerini avuçlamadan önce boynunun kıvrımını, omzunun eğimini izledi.

Thea pervazdan eğildi, ama adam onu yerinde tuttu, bacaklarının arasında merkezlenen beyaz ateşli ihtiyaç onun içinde alevlendi. Adam önce bir meme ucunu, sonra diğerini daire içine alıp onunla alay ederken inledi.

Wilder'ın ereksiyonu pantolonunun gevşek kumaşını zorluyordu ama ne kadar çok isterse istesin ona uzanmadı. Wilder ona dokunmak istemişti. En azından bu sefer kontrolü elinde tutması gerekiyordu ve bu yüzden Wilder'ın orada yarattığı kayganlığı ortaya çıkararak davet edercesine bacaklarını daha da açtı.

"Bana dokunmak istedin," diye nefes aldı. "Öyleyse dokun bana, Savaş Kılıcı.

Adamdan alçak, gürleyen bir hırıltı çıktı ve ellerinden biri daha aşağıya indi, göğüs kafesini, göbeğini, daha aşağısını izledi... Parmakları kadının ortasına kayana kadar.

Thea inledi, ıslaklığını klitorisinin etrafında yavaş, lüks daireler çizerek yayarken onun alaycı dokunuşuna doğru eğildi.

"Hepsi benim için mi?" dedi, sesi kulağının kabuğunda titreşerek. "Evet," diye nefes nefese kaldı adam hızını artırırken. 'Hepsi senin için. Sadece senin için. "Güzel. Ve sonra bir parmağını onun içine kaydırıldı.

Thea haykırdı, tırnakları adamın omuzlarındaki sert kaslara batıyordu.

'Wilder -'

Bir parmak daha ekleyerek cevap verdi, yavaşça içinde hareket ederek hassas zevk sarmalları çıkardı. Erimiş hale geldi, adam onu çalıştırırken umutsuzca kalçalarını eline karşı salladı, daha fazlasını aradı, zaten serbest kalmak için ağrıyordu.

"Seninle işim henüz bitmedi. Wilder onun önünde dizlerinin üzerine çöktü, ağzı alçaldı, diliyle ve dişleriyle onu boyadı, coşku ve acıyı sadece onun bildiği şekilde, nefes nefese bırakacak şekilde harmanladı.

Adam onun iç bacaklarını öptü, dişlerini iz bırakacak kadar sert bir şekilde tenine batırmadan önce sakalı hafifçe sıyrıldı. Dövmeli sırtının sivriltilmiş kaslarının, bacaklarının arasından geçip geniş omuzlarına doğru kaymasını izledi.

Adam parmaklarını ondan çekerken Thea titredi ve ihtiyaç içinde inledi, ancak bir an sonra parmaklarını diliyle değiştirdi.

Başının arkası cama çarptı ve adam onu dilinin düz kısmıyla, tam ortasından, en akli başında kadını bile çıldırtmaya yetecek uzun, cömert bir vuruşla yaladığında tekrar haykırdı. Göğüslerini sıktı ve bastırılmış gerginliğin bir kısmını hafifletmeye çalışarak meme uçlarını acı noktasına kadar sıkıştırdı.

Wilder ona karşı inledi ve kadın aşağı bakınca Wilder'ın kendisini izlediğini gördü, bakışları şehvetle kaplanmıştı.

"Sen bir başyapıtsın," diye mırıldandı ona karşı, dikkati ıslak ve arzulu göbeğine geri dönmeden önce ellerini kabarık göğüslerinde arsızca inceledi.

"Wilder..." diye nefes nefese kaldı.

Gümüş gözleri vahşi bir arzuyla parlıyordu. "İstediğiniz bir şey var mı, Prenses?

"Lütfen.

"Söyle," diye emretti. "Söylemeni istiyorum. 'Beni boşalt Wilder. Lütfen gelmemi sağla.

Ağzını tekrar onun üzerine koydu. Bu kez klitorisini diliyle daireler çizerek, yıldızlar görene kadar emerek dikkatle cömertçe kullandı. Tüm kısıtlama kavramları ortadan kalktı ve o yetenekli dilin her hareketinin tadını çıkararak tam bir terk edilmişlikle yüzüne bindi. Kendini tamamen onun içinde kaybetti. Daha sıkı ve daha sıkı sarıldı, yanmaya hazırды -

İki parmağını kızın içine soktu ve hepsi bu kadar.

'Tanrılar, *Wilder* -' Bir gelgit dalgası halinde çözüldü, doruk noktası onu öyle bir güçle vurdu ki, bir anda gergin ve gevşek hale geldi, bir hıçkırıkla onun etrafında titredi. Wilder ondan aldığı zevkin son damlasına kadar, kadın kendini daha fazla eşikte tutamayana kadar durmadı.

Wilder onu kucağına aldı ve yatağa götürdü, hâlâ o erimiş gümüş gözleriyle onu inceliyordu.

"Ben gerçeğim," diye mırıldandı, belirsizliğin ortaya çıkmasını bekliyordu.

Ama yakışıklı yüzü bir sırtışa dönüştü, bakışları hâlâ doruğa ulaştığı için kaygan olan çıplak bedenindeydi. "Oh, bunu biliyorum.

"Öyle mi?

'Hiçbir rüya ya da büyü o tadı, o sesleri taklit edemez...' Thea kızardı.

Wilder eğildi ve onu öptü. "Teşekkür . "Sana teşekkür etmem gerekiyormuş gibi hissediyorum...

Wilder gülümsedi ve kızın saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Bana daha sonra teşekkür edebilirsin," dedi ve banyo odasında kayboldu.

Thea hâlâ nefesi kesilmiş bir halde, Savaş Kılıcı'na, *onun* Savaş Kılıcı'na hayranlıkla bakıyordu. Onun kanında vardı, içinden geçen şimşek ve gök gürültüsü kadar onun bir parçasıydı.

Ve o anda, kaderi göğsüne bir darbe gibi çarptı. Zaten yatakta olmasaydı, dizlerinin bağı çözüldü.

Zaman.

Artık çok az şeye sahiplerdi.

Ve onun zamanı dolduğunda, o hala burada olacaktı. Tek başına. Yerleri değişseydi nasıl hissedeceğini, ne yapacağını hayal etti. Unutuluş. Hayal edebildiği tek şey buydu. Onsuz bir hiçlik boşluğu. İçindeki ateşin bir zerresi bile sönmüştü.

Thea o anda bir karar verdi ve yataktan fırlayarak ocağın yanındaki masaya gitti. Geride bir şey bırakmalıydı, onsuz geçireceği ilk birkaç haftayı hafifletecek bir şey.

Ve böylece bir parça parşömen, bir hokka ve tüy kalem kaptı ve yazmaya başladı.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

TKEA

F Yıkayıp giyinen Thea, Wilder'dan önce diğerlerini bulmaya gitti ve onu bir yığın yiyecek ve yeşilliklerini yemesi için kesin emirlerle baş başa bıraktı.

"İşlerin tersine dönmesi pek hoşuma gitmedi Prenses," diye güldü.

Thea bu sesin tadını çıkarmıştı. *Eğer onun gülmesini sağlayabilirsem, her şey yoluna girecek*, dedi kendi kendine garip üniversite binasında ilerlerken.

Daha önce hiç böyle bir yerde bulunmamıştı. Ahşap kirişler neredeyse her odanın tavanını süslüyor, pencerelerde vitraylar ve sivri kemerler bulunuyordu. Duvarlar ve onları süsleyen duvar halıları bile yoğun ve karanlıktı, bu da mekânı soğuk göstermeliydi ama göstermiyordu. Salonlarda Thea'nın takdir ettiği zengin bir sıcaklık vardı ve Talemir'in burayı restore etmek için neden bu kadar çok çalıştığını anlayabiliyordu.

Tüm üniversite ve arazisi, Naarva'nın topraklarında sürünen canavarlardan onu ve insanlarını koruyan büyük bir koruma kubbesi olan karanlık bir filmle kaplanmıştı. Thea bunun ustalığına hayret etti, bir şekilde ışığın süzülmesine izin veriyordu - nereden, bilmiyordu; ötesindeki düşmüş krallıkta güneş ışığının tereyağlı ışınlarını görmemişti.

"Dratos'u sizi alması için yukarı göndermek üzereydim," dedi Gölge Prens selamlama amacıyla, kumtaşı sütunlardan birine yaslanmış, ellerinin arasında dumanı tüten bir kupa tutuyordu.

"Wilder'ın bunu takdir edeceğini sanmıyorum," diye yanıtladı Thea.

Talemir gülümsedi. "Dratos'un cazibesinin yarısı bu. Daha ciddi bir ifadeyle ona bakmadan önce içkisinden bir yudum aldı. "O nasıl?

"O yönetiyor.

Talemir sert bir şekilde başını salladı. 'Bu umabileceğimizden daha fazlası. O yer...'

"Biliyorum. Thea elini kılıcının kabzasına dayayıp araziye baktı, sarmaşıkları ve gece yarısı açan çiçekleri ilk kez fark etti. "Burası çok güzel.

Talemir onaylar gibi bir ses çıkardı. 'Drue ve ben bunu yapmak için çok çalıştık

öyl

e.' "Onunla ne zaman tanışacağım?

yakında. Wilder'ı evcilleştiren kadınla tanışmak için can atıyor.

huysuz kış" - onun sözleri, benim

değil. Thea güldü. "Ondan şimdiden hoşlanıyorum.

Talemir onun gülümsemesine karşılık vererek çayından arta kalanları yakındaki bir çalılığa attı. "Bu arada, seni görmek isteyen bir ya da iki kişi var.

Ona kendisiyle birlikte yürümesini işaret etti. Biraz şaşkın olan Thea, Gölge Prens'i avludan ve üniversite binalarından tamamen uzaklaşana kadar takip etti. Yüksek meşe ve söğüt ağaçlarının arasından geçen geniş yeşil çimler ve taş patikalar boyunca rahat bir sessizlik içinde yürüdüler. Thea ilk kez buradaki hayata, karanlık bir kalkanın ardında canlı kır çiçeklerinin nasıl açtığına ve yumuşak çimlerin adımlarını nasıl yumuşattığına hayret ediyordu. Az önce geldikleri çorak bataklıktan ve ondan önce Aveum'un ölmekte olan kış ormanlarından çok farklıydı.

"Nasıl?" dedi, parmak uçları yürüyüş yolunu kaplayan bel hizasındaki lavantaları okşayarak.

"Kalkan benim eserim," diye yanıtladı Talemir. "Dönüştükten sonra uçmaktan ve karanlığı bir silah olarak kullanmaktan daha fazlasını yapabileceğimi fark etmem uzun zaman aldı. Etraflarındaki parıldayan kubbeyi işaret etti. "Ben ve benim gibiler bu kalkanı günün her saati koruyor, halkımızı ve güneş orkidelerini keşfedilmekten koruyoruz.

"Güneş orkideleri mi?" diye sordu Thea.

"Ona da geleceğiz. Ama önce..." Talemir yakınlardaki bir taş duvarın üzerinde oturan yalnız bir figürü işaret etti, kanatları sırtında toplanmıştı.

Any.

"Sana sonra yetişirim. Talemir, ana üniversite arazisine geri dönmeden önce ona cesaret verici bir gülümseme verdi.

Thea, onun yaklaşmasıyla dönen Anya'ya doğru ilerledi. Kız kardeşinin kafası kafatasına yakın bir yerden yeni tıraş edilmişti, bu da gözündeki yaranın daha da acımasız görünmesine neden oluyordu ama Thea'ya kurt gibi sırttı ve üç parmağını omzuna doğru kaldırarak orta âlemlerin saygılı selamını verdi.

"Vay, vay, ," dedi. "Savaş kılıcı ve kule yıkıcısı Althea Embervale aramızda. Thea'nın kemerindeki Naarvian çeliğini görünce alçak sesle, takdir dolu bir ıslık çaldı. "Güzel kılıç.

Thea kılıfını açıp Anya'ya uzatırken sırtıtışına karşılık vermekten kendini alamadı. "Kesinlikle işimi görüyor.

"Söyleyeceğim. Anya kılıcı tarttı, elindeki dengeyi test ettikten sonra başıyla onaylayarak geri verdi. 'Seni bir dahaki görüşümde kendininkilerden birine sahip olacağını biliyordum. Kızıl Kule'de onları iyi parçaladığını duymuştum...'

Thea, "Bundan biraz daha fazlasını yaptım," diye söze girdi.

Anya bir kahkaha attı. 'Bunu da duydum. şişeye geri koymak yok, ha?'

"Bu sefer değil. Thea kılıcını kınına soktu. 'Her şeyi mı ettim? Varlığımızı dünyaya duyurarak mı?'

Anya duvardan aşağı atladı ve arazideki tepeden aşağı inmeye başladı.

"Sanırım yakında öğreneceğiz.

"Bu pek de güven verici değil.

"Hiçbir zaman güven verme işinde olmadım.

"Ablalar bunun için değil mi? Thea yanına yaklaşarak sordu

On

u. Anya homurdandı. "Biraz antrenmansızım.

"Hadi canım.

Thea onun bakışlarını takip ederek dağın eteklerindeki altın çiçek tarlasına gitti.

Tepede birkaç işçi sıraların arasında hasat yapıyordu.

'Bana herkesin nerede olduğunu söyleyecek misin? Artık burada olduğumuza göre plan nedir?'

"İki gün sonra burada resmi bir müttefik toplantısı yapılacak," diye yanıtladı Anya. 'Gelecekteki savaş için tüm planlarımızı o zaman yapacağız.

'Peki kim bu müttefikler? Ben Büyük Ayin'deyken ve kule ile uğraşırken ne oldu?'

'Siz gittikten sonra Şarkı Söyleyen Tavşan'da bir gün daha strateji geliştirdik, sonra da bu görevleri yerine getirmeye başladık - devamız için daha fazla gölge-dokunanı bir araya getirmek, Artos'un ihanetini geri kalan yöneticilere duyurmaya çalışmak...'

"Ve?

Anya başını salladı. "Yöneticilerden bir şey çıkmadı. Bütün bunların arkasında Karanlığın Kızı'nın olduğuna inanıyorlar ve Kraliçe Reyna kocasının ölümünden beri odasından çıkmadı. Herhangi biriyle ittifak kuracak kadar akıllı başında olmadığını söylüyorlar. Bu arada Artos da zehrini bir çekirge sürüsü gibi tüm topraklara yayıyor.

"Peki ya Prenses Jasira? Thea, diyarın geri kalan dehşeti arasında arkadaşını bir an bile düşünmediğini fark ederek sordu.

"Vios'ta kaçtığını düşünüyoruz," dedi Anya. "Artos'la ya da başka biriyle görülmedi.

"Yapmalıydım -

"Herkesi izleyemezsin Thea," dedi Anya ona. 'Eğer o tehlikedeyse, bunun nedeni onu oraya kendi babasının koymuş olmasıdır.

Bu, Thea'nın tutulmaya giderken arabasına hortlaklar indiğinde Jasira'nın attığı dehşet çılgılığını hatırlamasına engel olmadı. Prensesin artık ona göz kulak olan birileri olduğunu umuyordu ama Thea yapabileceği en iyi şeyin savaşmak olduğunu biliyordu - gölgenin iyi olan her şeyi yutmadığı bir dünya için savaşmak.

Thea Anya'ya baktı, "Kazanabileceğimizi düşünüyor musun?" derken sesindeki kırılganlık neredeyse hissediliyordu.

Anya'nın çenesi cevap vermeden önce çalıştı. "Kazanabiliriz.

Thea kaşlarını kaldırdı. "İşte bu noktada güvence vermeye çalışmak işe yarayabilir.

"Bunu aklımda tutacağım," diye yanıtladı Anya. "Gelin. Sana o karanlık pelerinin Naarva'da neler yapmamıza izin verdiğini göstermek istiyorum...'

Altında, isyancı bölge gelişmişti, özellikle de şu anda önünde duran nefes kesici altın çiçek tarlasında. Bir gün önce avluda taşınırken gördüğü çiçeklerin aynısı.

"Bütün bunlar da ne? Thea, işçilerin çiçekleri saplarından kesip sepetlere yerleştirmelerini izlerken Anya'ya sordu.

"En büyük silahımız," diye yanıtladı Anya. "Güneş orkideleri... Gölgenin dokunduğu her şeyin doğal düşmanı, ben ve Talemir de dahil. Drue

ve ailesi onları yıllar önce keşfetti ve o zamandan beri yetiştirmek ve hasat etmek için çalışıyorlar'.

Thea ağzı açık kaldı. 'Artos bunu nasıl öğrenmedi? Kalkanla bile mi? İhlal mi oldu?'

'Sekiz yıl içinde mi? Bir avuç,' diye yanıtladı Anya. 'Ama dikkatliyiz, olabildiğince dikkatliyiz. Bu yüzden orta diyarların çoğunun hakkımızda en kötüsünü düşünmesine izin veriyoruz. Bu, kimsenin bu karanlık bölgeye çok yakından bakmasını engelliyor. Kimse Naarva Üniversitesi ve çevresindeki arazinin bir isyancı gücü barındırdığından şüphelenmiyor.

"Peki, bir demet çiçekle Wraith'lere ve orakçılara karşı ne yaparsınız?

'Özünü çıkarır, silahlarımızı onunla tedavi ederiz. Yıllar içinde formülü mükemmelleştirdik, öyle ki güneş orkidesi özüyle aşılınmış bir kılıç bir Azrail'e karşı Naarvian çelik kılıcı kadar güçlü olabilir.

Thea gözlerini kırıştırdı. "Bir tanesini elde etmek için üç ölümcül denemeden geçmeden önce bana bunu söylemek istemedin mi?

Anya güldü. "Ne olursa olsun yıldırım kullanan bir Savaş Kılıcı'na ihtiyacımız vardı.

Thea, Talemir'in ona verdiği tuhaf küreyi, hapisanede kullandığı patlayıcı cihazı düşündü. "Bu şeyle sadece bıçakları tedavi etmiyorsun, değil mi?

Anya başını salladı. "Thezmarr'ın simyacılarını neden elimizin altında istediğimizi sanıyorsun? Bu sözleri gözlerinde şakacı bir parıltıyla söyledi.

Thea'nın çevresel görüşünde hareket bulanıklaştı. "Althea Nine Lives!" diye bağırdı tanıdık bir ses.

Wren çiçek tarhından kopup ona çarparak neredeyse ayı gibi sarılıp ezerken Thea'nın kendini toparlayacak zamanı bile olmamıştı.

"Alemlerde ne..." diye mırıldandı Thea, şok geçtikten sonra sırtını sıkarak.

"Onlara ihtiyacımız olduğunu söylemiştim," diye omuz silkti Anya.

Thea, Wren'in omzunun üzerinden baktı. "Samra ve Ida -

Wren başını salladı. 'Thezmarr'daki tüm simyacıları alamazdık. Bizim için çalışıyor olsalar da kalede kalmaya gönüllü oldular. Güneş orkideleri bazı gelişmelerimizi büyük ölçüde ilerletti.

Thea bunu hemen fark etti. Dikkatini tekrar Wren'e çevirdi. "O şeyi sen tasarladın," dedi. "Altınla patlayan ve tüm Wraithleri küle çeviren topu mu?"

Wren ayrıldı ve bir yay çizdi. "Belli ki. Bu tür bir deha ağaçta yetişmiyor, Thee.

"Ne zamandır buradasın? Thea şaşkınlıkla Anya'dan Wren'e bakarak sordu. Onları en son birlikte gördüğünde Wren dostça davranmaktan çok uzaktı ama şimdi... İkisi arasında bir rahatlık, Thea'da bir kıskançlık duygusu uyandıran bir aşinalık var gibiydi.

"Hepimiz Aveum'da buluştuktan sonra Thezmarr'a dönmedim," diye açıkladı Wren. "Ve Tanrı'ya şükürler olsun ki dönmedim -" Bakışları Thea'nın bileğindeki yara izine takılınca Wren'den sessiz bir soluk sesi geldi. "Sen..." diye mırıldandı, sesi gerilmişti. "Sana ne yaptılar?"

Ancak Wilder'ın aksine, Thea bu konuda konuşamadığını fark etti. Onun yerine, "Ağrıyor." dedi. Her zaman.

Wren kendi kendine başını sallamadan önce bir an tereddüt etti. "Döndüğümüzde sana bir merhem yapacağım. Bende tam aradığın şey var.

"Teşekkür ederim.

Thea, Anya'nın gözlerini üzerlerinde hissedebiliyor, ayrı geçen bir ömrün yarattığı mesafeyi hissedebiliyordu. Wren de bunu hissediyor gibiydi.

"O zaman ona gösterebilir miyiz?" diye sordu Anya'ya dönerek. "Buna bayılacaktır. Anya omuz silkti. "Neden olmasın?"

Şaşkınlık içindeki Thea güneş orkideleri tarlasından kız kardeşlerini takip etti. Yürürlerken Wren, Talemir'in ona yakındaki simya akademisi hakkında anlattıklarını hevesle geliştirdi.

'Naarva'nın düşüşünden önce, simya acemileri için en saygın kurumdu. İnsanlar orta âlemlerin dört bir yanından buraya katılmak için gelirdi,' diye anlattı onlara. "Farissa da dahil olmak üzere tarihteki en seçkin usta simyacıları yetiştirmesiyle biliniyordu.

"Sana bu konuda çok şey anlattı mı? Thea sordu.

Wren başını salladı. "Krallık gölge hayaletlerin eline geçtiğinde dağıldı. Âlimleri ve ustaları dünya tarafından yutuldu... Ama arşivleri kayıtlardaki en kapsamlı arşiv olarak lanse edildi. Sesi hüzünlüydü. "Onu görmek için neler vermezdim.

"Belki sonra...? Thea girişimde bulundu.

Wren hüzünlü bir gülümseme verdi. "Artık bir kabuktan başka bir şey değil, Thee.

Anya'nın bakışları bilmiş bir parıltıyla Wren'e kaydı. "Öyle diyorlar..."

Bir süre sonra arazideki bir dış binaya ulaştılar. Bacadan büyük, kalın dumanlar yükseliyordu.

Wren Thea'ya dirsek attı. "Sana göstermek istedik... Naarvian demirhanesini yeniden inşa ettiler, tam burada.

Anya bile kapıyı iterek açarken gülümsüyordu. "Fendran? Arkadaş ister misin?"

İçeriden biri homurdandı ama bu Anya için yeterli görünüyordu, Wren ve Thea'ya içeri girmelerini işaret etti.

Thea'ya ilk çarpan, demirhanenin ortasındaki ocaktan yayılan ve is lekeli taş duvarlara titrek gölgeler düşüren bir sıcaklık dalgası oldu. Havaya yanan kömür ve sıcak demir kokusunun yanı sıra içerideki işçilerin giydiği ağır önlüklerin topraksı deri kokusu da sinmişti. İçeride örslere vuran çekiçlerin senfonisi erimiş yıldızlar gibi uçuşan kıvılcımlar saçıyordu. Thea maşaların, çekiçlerin ve tokmakların, sayısız titiz oymanın izlerini taşıyan keskilerin ve törpülerin -kendisinden önceki tüm Savaş Kılıcı silahlarını şekillendiren aletlerin- görüntüsüne daldı.

"Burası orijinal demirhane olmayabilir," dedi Anya. "Ama orijinal demircilerden biri..." Söz konusu işçinin alnı terden parlarken, elleri ateş ve demirden efsanevi silahlar yaparken çalıştığı uzak köşeyi işaret etti.

Demirci kızgın bir kılıcı su dolu bir tekneye indirdi, metal temas ettiğinde tıslıyor ve buhar çıkarıyordu. Adam tatmin olduğunda işi devralması için bir yardımcısına işaret etti ve o da geniş bir gülümsemeyle Anya'ya yaklaştı.

"Görüyorum ki sen ve Drue daha fazla kadın savaşçı toplamışsınız, Anya," dedi sevgiyle, nazik gözleri Wren ve Thea'yı bir eğlence parıltısıyla taradı.

"Oh," dedi Wren. 'Ben bir -'

Ama Anya onu başından savdı. "Burada hepimiz savaşçıyız, Wren," dedi. "Fendran, bunlar benim kız kardeşlerim, Elwren ve Althea, Thezmarr'dan.

Fendran'ın gözleri büyüdü.

"Wren, Thea... Bu Fendran, Drue'nun babası ve baş demircimiz. "Memnun oldum. Yaşlı adam her ikisinin de elini hevesle sıktı. 'Hoş geldiniz Naarva, hanımlar.'

"Teşekkür ," diye yanıtladı Wren içtenlikle.

Thea Fendran'ın kalın eldivenli elini sıkarken aklına bir fikir geldi.
"Fendran," dedi. "Zırh yapma şansın var mı?"

ON İKİNCİ BÖLÜM

W)LdER

Wilder, Tverrian cinsi aygırı Biscuit'i üniversitede bulduğu için minnettarlığın ötesindeydi. Ahırlar. Bu el söyledi onu o oldu ve 'Ayı Kral Artos'un atını dolandırmayı başaran 'dev avcısı'

ve onu Anya'nın yoluna gönder.

Ahırdaki taze saman kokusunu içine çeken Wilder, Biscuit'in siyah kürkünü parlattı ve silah arkadaşına teşekkür etmeyi aklına not etti. Bir Savaş Kılıcı olarak Biscuit olmadan hiç savaşa girmemişti ve önündeki savaş bu kadar acımasız görünürken yakın zamanda başlamayı da düşünmüyordu.

Bu düşünce onu başka bir pişmanlık acısıyla yaraladı. Bugünlerde çok vardı. Onun yakalanması yüzünden Thea kendi aygırını yakalamak için Tver'e gitmemişti. Onun yüzünden, Thea savaşa Furies'in kendisi için yarattığı bir atla gidemeyecekti.

'Önce ilgilenmem gereken daha acil bir şey vardı, Savaş Kılıcı,' demişti.

"Güzel, inatçı kadın," diye mırıldandı başını sallayarak ve Bisküvi'nin yelesini taradı. Thea'nın inatçı yapısı onu en başından beri hem çileden çıkarmış hem de büyülemişti.

Delmira'ya doğru yola çıkarken ona, *"Anlaşılabilir olman güzel bir değişiklik,"* demişti.

"Uzun sürmesini beklemeyin.

"Bunu hayal bile edemezdin,

Prences.

Ona küfrettiğinde, *'Samimi ol' diye uyardı. Yoksa bir Savaş Kılıcı olduğunda Tverrian aygırına "Pancake" ya da daha kötü bir isim vermek için orada olacağım.*

Usta ve çırak olarak birlikte seyahat ettikleri o eski günler çok uzun zaman önceymiş gibi görünse de, yine de onlara sevgiyle bakıyordu. Anıları, diğerlerinin boğucu karanlığı yerine renklerle doluydu.

Kule onu gerçeklik ve kontrol için çırpınmaya itmişti ve bu durum hiç beklemediği şekillerde ortaya çıkıyordu. Thea'ya karşı kendini tutuyordu. Önündeki dünyayı sorguluyordu ve kendini bırakacak gibi görünmüyordu.

Kendini sakinleştirmek isteyen Wilder, Biscuit'in yelesini taramaya devam etti. Düşümleri çözmek için yaptığı tekrarlayan hareket onu rahatlatı ve sağ serçe parmağında hâlâ onu rahatsız eden titremeyi durdurdu. Bir ürperti ile bunun kendisine zorla içirdikleri ilaçların yoksunluk belirtisi olup olmadığını merak etti, sonra bu düşüncüyü anında kapattı, kutuya koydu ve zihninin derinliklerine itti.

Ama olan olmuştu. Düşünce kök saldı ve sarsıntı geri döndü. Birden o karanlık hücreye geri döndü, kulenin büyüünün ağırlığı üzerine çökmüştü, kendi yetenekleri susturulmuştu, kâbuslar gözünün önünden geçerken vücudu terden kayganlaşmıştı.

Biscuit kişnedi, Wilder'ın dokunuşunun altında kıpırdandı, onun tedirginliğini ve korkusunu hissetti.

"Canavarlar arasında bir efsane olacaksın. Zincirlerin Başbüyücüsü'nün sesi zehirli bir fısıltıyla ona geri dönmüş, tüylerini ürpertmiş ve omurgasından aşağıya doğru bir ürperti yayılmıştı. Onların ordusunda bir silah, değer verdiği herkese karşı kullanılacak bir araç olmasına ramak kalmıştı, özgür iradesi tamamen elinden alınmıştı.

Wilder sessizce küfrederek tarağı tımar çantasına geri attı ve nalbant törpüsünü aramaya koyuldu.

Ancak onu büyük, uzanmış bir elin içinde buldum.

O elleri tanıyordu. Onları sayısız kemer örerken görmüştü. Başını kaldırıp kardeşinin yüzünü görene kadar buna inanmaya cesaret edemedi ve o zaman bile yine rüya görüp görmediğinden emin olamadı.

"Malik?" diye sormayı başardı.

Wilder'a aleti uzatırken omuzları hafifçe çökmüş olsa bile devasa gövdesi tezgâhın tüm girişini kaplıyordu.

Wilder törpüyü alırken, 'Bu gerçek değil,' diye mırıldandı. 'Bu onların yaptığı şey...'

Hücrede olduğu gibi aynı modeli izledi. Sayısız korkunç anı ve hayal ve sadece zihnin kırılma noktasında iyi bir şey göstereceklerdi... Sadece işkenceye yeniden başlamak için.

Malik'in kocaman eli Wilder'ın omzuna indi, nazik ama sert bir ağırlıkla, parmakları Wilder'ı duraksatacak kadar içeri girdi.

Kardeşinin yanından yumuşak bir havlama sesi geldi.

"Dax? Wilder meleze baktı. Kulakları dikilmişti, tıpkı Wilder'ın daha önce Malik bir tür trans halindeyken sayısız kez gördüğü gibi.

Wilder'ın bakışları tekrar kardeşine kaydı. 'Gerçekten buradasın...'

Malik sırtarak gözlerini kırıştırdı ve Wilder'ı neredeyse boğucu bir kucaklamanın içine çekti. Wilder ona izin verdi. Bir an sonra o da Malik'e sarıldı ve tıpkı küçükken olduğu gibi kardeşinin varlığıyla teselli buldu.

Sonunda duyguları boğazında düğümlenerek ayrıldı. Malik sadece gülümsedi ve Wilder'a Bisküvi'nin bakımına devam etmesini işaret etti. Wilder inanamayarak başını salladı, ağzının kenarından bir gülümseme geçti.

Kardeşine, "Bugünlerde etrafta çok dolaşıyorsun," dedi ve Bisküvi'nin ön bacağına kaldırıp ayakkabısıyla ilgilendi.

Malik eğlenceli bir ses çıkararak Bisküvi'nin yelesine uzandı ve onu parçalara ayırdı.

"Savaş atımın yelesini örmek konusunda ciddi değilsin, değil mi? dedi

Wilder. Malik onu görmezden geldi ve tam olarak bunu yapmaya başladı.

Wilder başını bir kez daha sallayarak Biscuit'in ayakkabılarını temizlemeye ve şekillendirmeye devam etti. Onun yokluğunda birileri onlara iyi bakmıştı. Yanında kardeşi varken ahırda sessizce çalışmak, Dax'in kapının yanındaki samanların üzerine yayılması gerçeküstü bir şeydi. Malik'in kendisini izlediğini hissedebiliyordu, tıpkı onun Malik'e göz ucuyla baktığı gibi, sanki ikisi de diğerinin orada olduğuna inanmıyormuş gibi. Birlikte yalnız kalmayalı uzun zaman olmuştu.

Wilder aletleri çantaya geri koyduğunda, kendini Mal'ın yüzündeki silik yara izlerine bakarken buldu. O gece saldırıya uğramasının anısı

Islaton, Kızıl Kule sayesinde olaydan bir gün sonra olduğundan daha taze hissettirdi.

"Sana daha önce de söyledim," diye gür bir ses duyuldu kapıdan. "Bunların hiçbiri senin hatan değildi Wilder.

Talemir oradaydı, çerçeveye yaslanmıştı, ela gözleri Wilder'ın hak ettiğini düşündüğünden daha fazla anlayışla dolup taşıyordu.

"Ben - demedim ki" diye başladı.

'Söylemene gerek yoktu. Olayın olduğu günden beri bu yükü taşıyorsun. Öne doğru yürüdü ve bir kolunu Malik'in kocaman omuzlarına doladı. "Güvendeyiz. Bir bütünüz," dedi. "Sen de aynı fikirde değil misin, Mal?

Malik devasa avucuyla Talemir'in yüzünü kapadı ve sırtarak onu hafifçe itti.

Talemir güldü ve Wilder'a kaşlarını kaldırdı. "Gördün mü? Aynı eski bok.

Wilder, bir daha asla göremeyeceğini düşündüğü kardeşini ve eski akıl hocasını karşısında görünce derin bir nefes almak için kendini zorladı.

Dax bir kez daha havladı ve Biscuit melezin varlığını protesto edercesine homurdandı ama Wilder hâlâ öylece . İşte onun yüzünden acı çeken adamlar, hayatı boyunca değer verdiği ama kaderlerinden kurtaramadığı adamlar buradaydı -

Talemir'in ifadesi yumuşadı. "zamanı geldi.

Wilder'ın bütün vücudu sarktı. "Ama ben -

"Hayır. Talemir başını salladı. 'Aması yok. Islaton'da olanlar asla senin suçun değildi. Biz asla senin sorumluluğunda değildik. O günkü olaylara bizim seçimlerimiz açtı, sizin değil.

Malik onaylar gibi bir ses çıkardı.

"Artık senin bahanen olmayacağız," dedi Talemir kararlılıkla. Wilder irkildi. "Mazeret mi?

'Hayatınızı tam olarak yaşamamak, kendinizi geri çekmek -'

"Bu konuda ne biliyorsun? Wilder sessizce sordu. 'Seni sekiz yıldan fazladır görmedim. Hayatım hakkında hiçbir şey bilmiyorsun.

"Böyle mi düşünüyorsun? Talemir alay etti. "Yıllar boyunca hiç kontrol etmi sanıyorsun?

Wilder ona baktı; Bisküvi, Malik ve Talemir'in etrafını sarmasıyla durak aniden çok küçük göründü.

Talemir tekrar, "O günü bırakmanın zamanı geldi," dedi.

'Ölebilirdiniz. de.'

"Hayat böyledir işte. Talemir, Malik'le bilmiş bir bakış alışverişinde bulundu. "Ve yine de burada duruyoruz.

Wilder bir an için kendini yeniden genç bir Muhafız gibi hissetti, kendisinden çok daha büyük adamların huzurunda duruyordu. O ve Torj, Shieldbreaker ve Prince of Hearts'ın dünyada nasıl hareket ettiklerine hayranlık duyarak onları yavru köpekler gibi takip etmişlerdi. Olan biten her şeye rağmen, şimdi de aynı diklikte, aynı boyun eğmezlikte duruyorlardı.

"Ne diyorsun, Çırak? Bütün bu saçmalıkları geride bırakacak mısın? Talemir sordu, ela gözleri muziplikle parlıyordu.

"Ben senin lanet olası çırağın değilim," diye mırıldandı Wilder, gülümsemesine engel olamayarak.

"Eee?

Wilder homurdandı. "Deneyeceğim.

"Şimdilik yeterince iyi. Tal kapıya doğru ilerlemeye başladı. Ahırların eşiğinde durdu, önlerindeki yemyeşil araziye inceledi ve Wilder'a bir bakış atarak küçük bir iç geçirdi. 'Arada sırada, sadece bir anlığına, bu duvarların dışındaki dehşeti unutuyorum. Savaş çok yakınımızda patlak veriyor. Bir saniyeliğine de olsa huzur içinde nefes alabiliyorum -'

Talemir'in gövdesine çarpan bir şey onu sendeleyerek yana doğru savurdu.

Wilder, kargaşanın kaynağını görmeden önce hançerini yarıya çekerek geri sıçradı.

"Boo!" Küçük bir çocuk kendini Talemir'in üzerine atmıştı. Sırtında bir çift minik kanat çırpıyor ve neşeyle gülerken hımbıl örme şapkası gözlerine düşüyordu.

"Sen..." Talemir çocuğu gövdesinden sıyrıp kol uzunluğunda tutarken, çocuğun bacakları havada neşeyle tekmelerken gözleri eğlenceyle kırıştı.

"Burada olmamalısın.

Çocuk sadece daha da sırttı.

Wilder sadece Talemir'in kollarındaki kıpır kıpır yaramazlık yumağına bakabildi. Aynı burna, aynı çeneye ve hatta koyu altın sarısı saçlarındaki aynı dalgaya sahip olan çocuk, parlak gözlerinin buz mavisi tonu dışında Gölge Prens'in neredeyse aynadaki görüntüsüydü.

Küçük bir ayak yumuşak bir noktaya çarptığında Talemir'den bozuk bir ses çıktı ve çocuğu belinden yakalayıp baş aşağı astı, çocuğun

minik kanatlar çırpıyor. "Bunu yapman konusunda sana ne demiştim? Talemir, ses tonundaki eğlence notasını gözden kaçırmamasına rağmen, dedi. "Annen -

"Babasının bu sabahki çılgınlığın bir kısmını tecrübe etmesinin tam zamanı olduğunu düşündüm," diye bir ses geldi yakınlardan.

Wilder arkasını döndüğünde ahırın çitlerinden onları izleyen güzel bir kadın gördü; kollarını göğsünde kavuşturmuş, kalçalarında bir kılıç ve bir mızrak sallanıyordu. Bir dansçı kadar zarif bir duruşu vardı, yanık sarı saçları kızıl çizgiler halinde sırtının ortasına kadar gevşekçe dökülüyordu. Omzunda tanıdık bir şahin tünemişti.

"Drue? Wilder ona bön bön baktı. Terrence kanatlarını çırpıttı ve korucunun omzundan fırladı.

"Bir gün bile yaşlanmadım Hawthorne," diye espri yaptı. "O yüzden aval aval bakmayı bırak ve bana sarıl.

Yıllar önce o kadar kötü şartlarda ayrıldığından beri onu görmemişti ama Drue onu geniş bir gülümsemeyle karşıladı, delici mavi gözleri ona yerleşirken parlıyordu.

Hiç tereddüt etmeden ileri atıldı ve kollarını onun boynuna doladı. "Geri dönmene sevindim.

şoku geçtikten sonra Wilder ona tekrar sarıldı. "Özür dilerim," dedi ona. "Nasıl davrandığım için özür dilerim.

Drue onun sırtına vurdu ve yüzüne bakmak için kol uzunluğunda tuttu. "Genç ve aptaldın.

Wilder boğuk bir kahkaha attı. "şimdikininki aksine mi?" "şimdi sadece aptalsın," dedi sırtarak. "Hiç değışmemişsin.

"Neden yapsın ki? Talemir araya girdi, öne doğru adım attı ve karısının şakağına bir öpücük bıraktı. "Mükemmelliğı geliştirmek diye bir şey yok.

Drue'nun yanakları kızardı ama memnun görünüyordu.

Wilder, tükürük saçan görüntüsüyle elleri dolu olan Talemir'e baktı.

"Dün tanışmanı istediğim kişi buydu," diye açıkladı Talemir, çocuğı omzunun üzerinden atarak. "Bu bizim oğlumuz, Ryland.

Kucaklaşmalarından ayrılan Drue bir kahkaha attı. "Oğlum. Tehdit. Yıkımın habercisi. Ona ne dersiniz deyin.'

Wilder bir an için öylece bakakaldı ve yıllar boyunca kaçırdığı her şeyin ağırlığıyla sarsıldı. Talemir'in bir oğlu vardı. Ve o burada değildi, haberi bile yoktu -

"Senin adına sevindim," diye biraz beceriksizce başardı.

Talemir iyi huylu bir şekilde kıkırdadı. "Bu günü göreceğini düşünmemiştin, değil mi?"

En azından bu Wilder'ı rahatlatmıştı, arkadaşı asi çocukla boğuşurken yüzüne samimi bir gülümseme yayıldı. "Babalık sana yakışmış, Tal."

"Bana her şey yakışıyor," diye yanıtladı Gölge Prens.

Drue gözlerini devirdi. "Öğle yemeğine geç kaldık. Ana bahçeye doğru işaret etti."

Ryland elini selamlamak için alnına götürdü. "Yüzbaşı!"

Talemir derin bir kahkaha attı. "Haklısın, Trouble. Ama

Wilder gözlerini kırptırdı, hâlâ şoktaydı. "Öğle yemeği mi?"

Drue, "Bu öğlen saatlerinde yenen bir yemek," diye yaptı. "Ve biz geç kaldık."

Malik solunda dururken Wilder'ın yanı ısındı, Dax'ın kuyruğu sağ bacağına çarpıyordu, sanki onun bunalmanın eşiğinde olduğunu hissedebiliyorlardı.

"Kulağa hoş geliyor," diyerek ağabeyine minnettar bir bakış attı.

Üniversitenin içinden geçerlerken Wilder yemyeşil araziye hayranlıkla bakmakla, bunca zaman sonra kardeşi ve Talemir'le burada, Talemir'in *oğlu* Dax'la birlikte ayaklarının dibinde koştururken burada olduğu gerçeği arasında kaldı. Küçük çocuğun başını belaya sokmasını izlerken Tal'in bakışlarındaki gururu gözden kaçırmak mümkün değildi. En hafif tabiriyle gerçeküstüydü. Çok şey değişmişti.

Avluya vardıklarında Wilder, Thea'yı oyuklardan birinde gördü. Bir defterin üzerine eğilmiş, bir şeyler karalıyor, derin düşüncelere dalmış, buradan çok uzaklara bakıyordu.

Ne yazıyor? Wilder merak etti.

Yürümeyi bıraktığını ve Talemir'in yanında durduğunu, Drue, Malik, Dax ve Ryland'ın ise önden gittiğini fark etti. Tal onun bakışlarını Thea'ya doğru takip etti.

Wilder sessizce, "Teşekkür ederim," dedi. "Onunla kuleye gittiğin için teşekkür ederim."

"Onu hiçbir şey durduramazdı," diye yanıtladı Talemir.

Wilder gülümsedi, göğsünde sıcaklık çiçekleri açtı. "Biliyorum. Talemir ona geniş bir gülümseme verdi. "Senin adına sevindim, eski dostum. "Ben de senin için.

"Yeterince uzun sürdü," diye takıldı Tal.

Onların ilgisini hisseden Thea yazdıklarından başını kaldırdı ve gözleri anında dörtgenin karşısındaki Wilder'inkileri buldu.

Ama Talemir onlara doğru süzülen bir şeyi fark edince acı dolu bir ses çıkardı.

"Ne? Wilder, şahin onlara doğru ilerlerken Terrence'ın seçerek, "Ne?" dedi.

"Drue Terrence'ı geri gönderiyorsa başımız belada demektir. Talemir ana binanın girişine doğru ilerlemeye başladı.

Wilder , "Ben ," diye seslendi.

"Bunu yaparsan senin için en iyisi olur. Terrence omzuna sertçe indiğinde Talemir irkildi. Çift içeride kaybolurken Wilder, şahini tanıyorsam bunu bilerek yapmıştır, diye düşündü.

Yanında Thea'sesi duyuldu. "İkiniz konuştunuz mu?

Wilder ona döndü, onu görmek ciğerlerindeki havayı çaldı. Tal'in gölge kalkanından süzülen ışık, saç örgüsündeki altın rengi yakalamıştı. Sırayla onu incelerken gözleri parlak ve tetikteydi, tatlı dudakları hafifçe aralanmıştı.

"Yaptık.

Onu öpmek için eğildi ve şimdi bunu nasıl bu kadar özgürce yapabildiğine hayret etti. Kızın ağzı onunkiyle hevesle buluştu, onun için açıldı ve dilinin içeri girmesine izin verdi. Onun tadıyla inledi. Hiç bitecek miydi? Ona duyduğu doyumsuz ihtiyaç? Onun zihnine, bedenine ve ruhuna sahip olmak için duyduğu vahşi arzu mu? Onu taş sütunlardan birine yaslamak istiyordu, ona sahip olduğunu kimin gördüğünü umursamadan -

Thea ayrıldı. "Bitiremeyeceğin bir işe başlama, Savaş Kılıcı," diye uyardı.

"Bitirmeyeceğimizi kim söyledi?" diye homurdandı.

"Diğerleriyle buluşmamız gerek.

"Diğerlerini siktir et.

Thea güldü ve onun elini çekti. "Paylaşmak isteyeceğini düşünmemiştim.

Kadının iğrenç sözleri karşısında irkilerek bir ses çıkardı. "Asla.

"Ben de öyle düşünmüştüm," diye cevap verdi Thea kendini beğenmiş bir şekilde. Onu üniversitenin ana binasına götürdü. Burayı ondan çok daha çabuk tanımış gibi görünüyordu.

"Bizi nereye götürüyorsunuz? Wilder, resmi olmaktan çok konut gibi görünen bir alana girdiklerinde sordu.

"Bilginler Salonu," diye yanıtladı Thea.

"Sanırım bir çeşit yemeğe gitmemiz gerekiyordu...?"

"Giriyoruz. Bir çift kapıyı iterek açtı ve Wilder'a takip etmekten başka seçenek bırakmadan odaya girdi.

Ne beklediğini bilmiyordu ama ötesindeki sıcak ve davetkâr alan bu değildi. Bir yemek odası değil, rahat ve konforlu bir yaşam alanıydı. Tavandan tabana pencereler uzak duvarları süslüyor, ışık camdan ve dışarıdaki ağaçların yapraklarından süzülüyordu.

Malik çoktan oraya varmış, araziye bakıyordu. Thea nefesini tutarak öne doğru atıldı.

"Mal!" diye bağırdı, saf sevinç tüm yüzünü aydınlatıyordu. Eski Savaş Kılıcı'nı selamlarken, Dax yanağını yalamak için sıçradı ve kakhaha attı, sesi tüm odayı aydınlattı.

Wilder bir an için onu izledi, bu manzara kırılğan kalbini ısıttı. Wilder'ın Thea'yı görmesinden çok önce arkadaş olmuşlardı ve bu eşleşme bir şekilde işe yaramıştı: Kalkankıran ve Delmira'nın kayıp varisi. Malik ona gülümsedi ve Naarvian çelik kılıcının kabzasına dokunmadan önce örgüsünün ucunu çekiştirdi, sanki "*Bunu yapabileceğini her zaman biliyordum*" der gibiydi.

Thea'nın cevap sırtışı cesur ve parlaktı.

Onları yeniden bir araya gelmeleri için yalnız bırakan Wilder, odanın geri kalanına döndü. Mobilyaların hepsi uyumsuzdu, sanki üniversitenin dört bir yanından alınıp bir araya getirilmiş gibiydiler. Her nasılsa, mekâna yakışıyordu. Kalın halılarla kaplıydı, kenarları birkaç şezlong ve koltukla çevriliydi. Adrienne, Dratos ve Anya kucaklarında tabaklarla oturmuş, kendi aralarında sessizce konuşuyor, her biri ona başını sallayarak ya da el sallayarak onay veriyordu. Adrienne ve Anya'nın yaygara koparmak için ayağa fırlamamasına sevindi, ancak her ikisinin de onu bütün ve zarar görmemiş olarak gözlerindeki rahatlamayı gördü.

Dratos'un kuzeni Gus, neşeli bir tabağındaki üzümleri çalan Ryland'la birlikte yere bağdaş kurmuştu. Uzun bir masa vardı

başka bir duvara yaslanmış, bir ucunda buharda pişen çeşitli yemeklerle dolu tabaklar bekliyor.

Drue yaklaştı ve kolunu onunkine doladı. "Beni Savaş Kılıcı leydinizle tanıştıracak mısın, yoksa ne yapacaksın Hawthorne?"

Bunun üzerine Wilder kıkırdadı ve Drue'yu Thea'nın hâlâ Malik'le konuştuğu yere götürdü.

"Thea," dedi. "Seni Talemir'in karısı Drue Emerson'la tanıştırmak istiyorum. Drue elini Thea'ya uzattı, o da sıkıca sıkı.

Drue sırtarak, 'Sizi temin ederim ki tek şöhret iddiam bu değil,' dedi. 'Ama kocamı tek parça halinde tuttuğun için teşekkür ederim. Gerçi Hawthorne'un huysuz kalbini nasıl kazandığının hikâyesini henüz duymadım.

Dratos yakınlardan kanatlarını esneterek, "Hâlâ her zamanki gibi huysuz," diye önerdi.

Wilder gözlerini devirdi. "Her zaman bir zevk, Dratos.

Ama Drue onu yemeklerin olduğu masaya doğru itiyordu. 'Bir tabak al. Sen de Thea,' diye seslendi.

Çok geçmeden Wilder kendini bir koltukta, dizlerinin üzerinde yemek dolu bir tabak ve ayaklarının dibinde bir bardak birayla bulmuştu. Thea yanına bir koltuk çekmişti ve anne babasının itirazlarına rağmen Ryland pantolonunu çıkarıp, gözlerinin üzerine düşüp duran çirkin örgü şapkası dışında tek bir giysi giymeden odanın içinde dolaşmaya başladığında kahkaha gözyaşlarını tutamıyordu.

Talemir içini çekerek ensesini ovuşturdu. "Bu onun geçirdiği bir evre," dedi. 'Kıyafet giymekten nefret eder. Her zaman çıplak olmak istiyor...'

"Senin de benzer bir dönemden geçtiğini hatırlıyorum," diye karşılık verdi Drue. Talemir göz kırparak, "O bir değildi, Wildfire," diye cevap verdi.

Dratos tiksinti dolu bir ses çıkardı. 'Siz ikiniz keser misiniz? Bazılarımız yemek yemeye çalışıyor.

Minik bir el yemeğine uzandı.

Dratos, "Pantolon giy, seni terörist," diye bağırdı ama Ryland sadece güldü ve tabağından bir tavuk budu kaptı.

Drue başını salladı ve tankardından uzun bir yudum aldı. "Bu ümitsiz bir vaka.

Wilder tüm olanları izledi ve Talemir Ryland'ı kucağına alıp kıyafetlerini giydirmeye çalışırken gülümsemekten yanaklarının ağrıdığını fark etti. Talemir'in neşesi bulaşıcıydı ve yıllar sonra ilk kez

Wilder anlamıştı. Kendisi de görmüştü: Yaklaşan savaşın ve karanlığın ortasında bile Talemir fazlasıyla bütün, fazlasıyla mutluydu. Wilder ondan hiçbir şey çalmamıştı.

"Kesinlikle senin oğlun," diye seslendi Drue, Ryland babasının çabalarına karşı tekme atıp ciyاكلarken sesi eğlenceyle hafifliyordu.

Wilder'ın boğazı, orada oluşan yumruyu yutmaya çalışırken titredi. Thea'yı çevresel görüşünde onu izlerken yakaladı.

"İyi misin?" diye sordu, sadece onun duyabileceği kadar sessiz bir şekilde.

Elini kendi eliyle kapattı ve başparmağıyla yara izleriyle kaplı deriyi okşadı. "Evet," dedi ona ve o kuleden ayrıldığından beri ilk kez bu sözlerinde ciddi idi.

Drue çatalını tankardının kenarına vurarak onların dikkatini çekti.

"Büyük bir hoş geldin konuşması yapmayı planlamıştım," dedi boğazını temizledikten sonra. 'Ama doğruyu söylemek gerekirse, sadece bir yemek yiyelim, birlikte biraz zaman geçirelim istedim, önce...'

Drue sözünü yarıda kesti. Cümlesini bitirmesine gerek yoktu. Ne demek istediğini hepsi biliyordu: savaştan önce. Her şey değişmeden önce. Çünkü hepsi savaşın gelmekte olduğunu ve artık onu durdurmanın mümkün olmadığını biliyordu.

'Yarın, planlamaya başlıyoruz. Eğitim başlar, strateji oluşturma ciddiyetle başlar ama bugün... bugün yemek yiyeceğiz.

Wilder göğsünde kabaran minnettarlıkla kendi kadehini kaldırdı. "İyi yemeklere," diye kadeh kaldırdı.

Dratos, "Ve daha da iyi bir arkadaş," diye söylendi ve kendi kadehini geri devirip boşalttı.

"Ve -

Ama Adrienne'in önü kapılardan birinin açılmasıyla kesildi. Önlük giymiş, yüzü kir içinde, üstü başı dağınık bir Wren içeri girdi. "Özür dilerim, özür dilerim! Ellerini önlüğünün temiz bir yerine sildi ve odayı tararken bir tabağa uzandı. 'Bir şey kaçırdım mı? Başka biri geldi mi -'

"Kim gibi? Anya dudaklarında nazlı bir gülümsemeyle, "Kim gibi?" diye sordu.

Wren ona meydan okuyan bir bakış fırlattı. "Cal ve Kipp gibi...?"

"Başka kimse yok mu? Anya bastırdı, gözleri parlıyordu. "Altın saçlı bir Savaş Kılıcı değil belki de?

Wilder'ın yanında, Thea iki kız kardeşinin arasına baktı ve dudağını ısırarak kendi gülümsemesiyle savaştı. Wilder onun açıklamasını bekledi ama o sadece

başını salladı. *Sonra*, diye mırıldandı.

Wren hâlâ gölge dokunuşlu kız kardeşine bakıyordu.

Any a hâlâ sırtarak, "Cal ve Kipp yoldalar," diye cevap verdi.

Wren'in gözleri kısıldı ve sanki bir şey daha soracaktı gibi baktı ama bunun yerine yemeğe döndü ve tabağına kocaman bir porsiyon salata aldı. "Güzel.

Bir eğlence sesi duyuldu ve Wilder odanın öbür ucuna baktığında Talemir'in Ryland'ı kucağına aldığını gördü. Küçük çocuk babasının geniş göğsüne yaslanmış, minik kanatları sırtına doğru sarkmış, yanakları uykuyla kızarmış, çok küçük görünüyordu.

"Bunun için Tanrılara şükürler olsun," diye mırıldandı Drue koltuğundan, içkisinin geri kalanını yudumlarken. Ama gözlerinde büyük bir hayranlıkla çifte bakıyordu.

"Onlar için oldukça iyi oldu, öyle değil mi? Thea, Wilder'ın bakışlarını takip ederek sessizce konuştu.

Wilder, "Dün buna inanmazdım," diye itiraf etti. "Ama... evet, sanırım oldu.

Tal ve Drue'nun sahip olduğu şeyi istemiyordu, tam olarak değil. O sadece Thea'yı istiyordu. Onunla bir gelecek. Ve bir an için, kaderin bunu elde etmelerine izin vereceğini hayal etmesine izin verdi.

CKAPTER TK) RTEEN

TKEA

Tşenlikler akşama kadar sürdü ve Thea kendini bu tuhaf arkadaşlığın tadını çıkarırken buldu. Yeterince çılgın bir kombinasyondur. ittifaklarının işe yaramasını sağlayabilir.

Bir süre Wren ve Anya'nın arasında oturarak en kötü isim günleriyle ilgili hikâyelerini paylaştı. Hem Thea'nın hem de ablasının ufkta görünüyordu, sadece iki ay arayla.

Thea odanın öbür ucundaki Savaş Kılıcı'na bakarak, "Son zamanımı iç bölgelerde Wilder'ı avlamak için kışımı dondurarak geçirdim," diye teklif etti. Talemir'in, Dax'ın odanın içinde kovalaması için gölge kuşlar yaratmasını izlerken yüzünde beliren yumuşak gülümsemeyle adamın yakışıklı halini görünce yanaklarında bir sıcaklık belirdi.

Wren alay etti. 'Bu bir şey değil. Peki ya benim on dördüncü isim günüm? O tonik üzerimde patladığında ve yanıklarımı tedavi etmek için üç gün boyunca o kokuşmuş yapraklara sarılmak zorunda kaldığımda?

"Bu iğrençti," diye itiraf etti Thea.

Anya arkasına yaslanıp çizmelerini masanın üzerine koyarak, "Kokulu yapraklarınızı görüyorum ve size bir bataklık kaldırıyorum," dedi.

"Bataklık mı? Bir isim gününü bir bataklıkta mı geçirdin? Thea kahkahalarını zorlukla bastırarak sordu.

"Sıcak bir yemek yemeyeli uzun zaman olmuştu ve bir tavuk vardı..." diye başladı Anya.

Wren gözlerini kırptırdı. "Tavuk mu?

Anya ciddiyle başını salladı. "Bir tavuk -
"Tanrılar, tavuk hikâyesi olmaz," diye inledi Dratos
yakınlardan. "Bu benim *isim günü* hikâyem," diye itiraz etti
Anya.

'Bu senin *her şeyin* hikayesi. Tavuk. İsim günü. Bataklik. Son
duyduğumda işin içinde bir de haydut sanatçı vardı -'

Anya dramatik bir iç çekiş yaptı. "Artık bunu sen inşa ettin. O gün benim
isim günümüdü. Bir tavuğu bataklığa kadar takip ettim ve sıkıştım.
Göğüslerime kadar çamura battım. Tek bir kasımı bile oynatamadım. Bütün
gün boyunca. Sonunda.'

"Peki ya haydut sanatçı? Thea bastırdı, yanakları ağrıyordu.

'Bu Dratos'un kendi tarifi, çünkü otların arasına saklanıp her şeyi çizmeye
çalıştı. Piç kurusu bana yardım etmek için saatlerce bekledi.

Thea ve Wren birbirlerine bakıp histeriye kapıldılar.

Anya başını sallıyordu, gözleri parlıyordu. "Ben de o tavuğu hiç alamadım.

Bu sadece Thea'nın daha çok gülmesine neden oldu. "Sen kazandın," diye
kabul etti. "Gelmiş geçmiş en kötü isim günü.

Wren her ikisine de genişçe gülümsedi. 'Belki bir gün birlikte bir kutlama
. Bir aile olarak.

Thea da Anya ile aynı anda, "Belki," dedi. Yine de Thea, Wren'e elinde
sadece bir isim günü daha olduğunu hatırlatmadı.

Sabahın erken saatleri yaklaşırken, yavaş ama emin adımlarla farklı gruplar
emekliye ayrılırken, diğerleri rahat bir sessizlik içinde artıkları temizledi.
Dratos ve Gus ikiz şezlonglarda uyuyakalmışlardı, kollarını aynı şekilde
başlarının üzerine atmışlardı, kanatları altlarında dikkatsizce sallanıyordu.

Wilder Thea'nın yanına geldi ve dudaklarına sert bir öpücük kondurdu.
'Torj'a haber göndermek için Talemir'le birlikte kuşhaneye gidiyorum. Kısa bir
süre sonra dönerim. Wren'e göre Audra buralarda bir yerdeymiş, eğer onu
görmek istersen?

"Audra burada mı? Thea ağzı açık kaldı. Birinin bundan bahsetmesi nasıl
bu kadar uzun sürmüştü? 'Neden o da katılmadı -'

"Ona sormanız gerekecek Prenses," diye mırıldandı Wilder Talemir'le birlikte ayrılmadan önce onun ağzına karşı.

Thea'nın Audra'nın nerede olduğunu tahmin etmesine gerek yoktu; içgüdüsel olarak biliyordu. Kendisinin ve Wilder'ın odalarının hemen dışındaki kütüphaneye yöneldi.

Thea hiçbir zaman fazla kitapsever olmamıştı, her zaman açık havayı ve elindeki bıçağın ağırlığını tercih etmişti ama o bile rafların genişliğini takdir edebiliyordu. Bir gece önce etrafı seyretme fırsatı olmamıştı ama şimdi tüm meşaleler yanarken minnettar bir ısıklık çaldı. Cam fenerlerden ve odanın en ucundaki ocaktan gelen yumuşak altın rengi ışık, sayısız raf sırasının üzerine sıcak ve ruhani bir parıltı yayıyordu. Uzun ve geniş raflar deri ciltli kitaplar ve sararmış parşömenlerle doluydu.

Thea, Thezmarialı kütüphanecinin ateşin yanındaki rafları karıştırdığını ve usulca mırıldandığını fark etti - Thea kendisine değil, kalede olduğu gibi alevlerin önündeki koltuklardan birinde oturan Malik'e, Dax ayaklarının dibinde mışıl mışıl uyuyordu.

Thea'nın yaklaşmasıyla Audra başını kaldırdı ve sert yüzlü yaşlı kadın açıkça gülümsemese de gözlüklerinin arkasında bir sevinç kıvılcımı vardı.

"Demek sonunda fırtına kullanan bir Savaş Kılıcı oldun, Althea..." dedi selamlayarak.

Thea kaşlarını kaldırarak, "Bana seçim yapmam gerektiğini söylemiştin," diye cevap verdi.

"Ve siz de öyle yaptınız... Tam olarak olduğunuz gibi olmayı seçtiniz, daha azı değil.

Thea eski müdürüne baktı. "Biliyor muydun? Ayinde ne olacaktı? Benden ne istenecekti?

'Nasıl yapabilirim? *Ben* bile o kadar bilgili *değilim*'.

Thea kemerindeki mücevherli hançere uzandı ve onu yaşlı kadına uzattı. "Bunun için teşekkür ederim.

Audra almadı. "Bir fark yarattı mı?

Thea, "Bence tüm farkı bu yaratmış olabilir," dedi.

Audra ne yara izini görünce irkildi ne de Thea'yı Büyük Ayin hakkında sorguladı. Bunun yerine hançeri ona geri itti. 'Savaş kazanıldığında onu geri alacağım. İçimden bir ses çok geçmeden ona tekrar ihtiyacın olacağını söylüyor.

Thea kütüphaneciyle tartışmaması gerektiğini biliyordu, bu yüzden belindeki küçük kılıcı tekrar kınına soktu ve dikkatini etraflarındaki sıra sıra raflara verdi.

"Sanırım burası Thezmarr'ın kütüphanesinden çok daha etkileyici," diyerek parmaklarını birkaç ciltte gezdirdi. 'Yıkılmış bir krallık için bile...'

Audra alay ederek raflara doğru ilerledi. 'Buradaki kitapların yarısı aşk hikâyesi,' diye karşılık verdi. 'Starling'in akademik metinlere ne yaptığını bilmiyorum ama burada tarih kitaplarından çok aşk romanları var. O her zaman bir hayalperestti.

Thea'nın kaşları şaşkınlıkla kalktı ama daha fazla yorum yapmadı. Bunun yerine kütüphanenin etrafına göz gezdirdi. "Aradığınız şeyi bulamadınız mı?

'Henüz ne aradığımdan bile emin değilim. Gördüğüm zaman anlayacağım.'

Audra'nın dikkati ateşin yanındaki Malik'e takıldı. Malik alevlere bakarken devasa gövdesi koltuğun tamamını kaplıyordu.

Audra sessizce, "Bir şeye ihtiyacı olup olmadığını sordum," dedi.

Thea başını salladı. 'Bazen sadece rahatlamaya ihtiyacı oluyor. Herkesi ne kadar çok sevse de burada olmanın onun için çok zor olduğunu tahmin edebiliyorum.

Audra, Thea'ya önce, 'kaldırabileceği çok şey var,' diye itiraf etti, kaşları birbirine çatılmıştı. "Aklında bir şey mi var?

'mi? Her zaman. Audra

sadece bekledi.

"Merak ediyordum da... Bir insan öldüğünde büyüsüne ne olur? Audra keskin bir bakışla onu kıstırdı. "Neden?

Kader taşını gömleğinden çıkaran Thea içini çekti. "Bunun ne olduğunu biliyorsun," dedi. "Her zaman biliyordun. Beni neyin beklediğini biliyorsun.

Audra ters bir ifadeyle, "Öfkeliler'in hiçbirimiz için ne planladığını bildiğimi iddia etmedim," diye cevap verdi.

"İsimleri Iseldra, Morwynn ve Valdara," dediğini duydu Thea, o ana geri dönmeden önce, başparmağıyla kader taşını ovuşturdu. Taşıdığı rakam daha önce hiç olmadığı kadar karanlıktı. 'Büyü onu kullananla birlikte ölür mü? Yoksa onu aktarmanın bir yolu var mı?

Audra tekrar konuşmadan önce bir an sessiz kaldı. Thea ona, "Sadece hazırlıklı olmaya çalışıyorum," dedi. 'Eğer yapabileceğim bir yol varsa Wren ve Anya'ya aktarmak, eğer ben burada olmazsam... son için... Eğer bunu yapabilme şansım varsa, o zaman yapmak istiyorum. Onlara akla gelebilecek her türlü avantajı sağlamak istiyorum. İstiyorum -'

Audra, "Bununla ilgileneceğim,"

dedi. "Teşekkür ederim.

Audra sertçe başını salladı. "Althea?"

"Hmm?"

"Bir öneride bulunabilir miyim? Thea itiraz etmeyince Audra onun omzunu kavradı, uzun parmakları şaşırtıcı derecede güçlüydü. "Biraz uyu. Yarın büyük bir gün.

Thea başını salladı. "Kısa bir süre sonra. Şimdilik arkadaşşıma yetişmek istiyorum. Ateşin yanındaki Malik ve Dax'a baktı.

"Pekâlâ. Audra eline birkaç kitap aldı ve oradan ayrıldı.

Thea boş koltuğa oturdu ve gülümseyerek arkadaşşına döndü. "Nasılsın, dostum?"

Malik'in gözleri parlıyordu, parmakları deri bir kemer üzerinde çalışıyordu.

"Sevindim," dedi. "Bunca zamandır Talemir ve Drue'ya sahip olduğun için mutluyum. Malik örgü örmeye devam etti.

Thea memnun bir iç çekişle, Audra'nın yan masaya bıraktığı parşömen ve cilt yığınının dönmeden önce bir süre ateşini izledi. Yığının en üstünden ağır bir kitabı kaydırıldı ve Malik'e baktı. "Sana okuyayım mı? Eskiden aramızdaki şey buydu, değil mi?"

Malik başını hafifçe eğdi ama gözleri odaklanmadı ve kadın parmaklarından birinde hafif bir titreme gördü.

"Okumak öyle. Thea kitabı elinde evirip çevirirken başlığa bakıp homurdandı. "*Tarih Boyunca Bağlar ve Büyülü Bağlar...* Öfkeliiler bizi kurtarır, pek de heyecan verici bir okuma sayılmaz, Mal. Kendini koltuktan dışarı attı. 'Bir kütüphane dolusu aşk hikâyesi var ve Audra bunları mı seçiyor? Bizi gözyaşlarına boğmayacak bir şeyler bulacağım.

Thea çok geçmeden sürükleyici bir macera öyküsü buldu ve Malik koltukta uyuyakalana kadar, sonraki iki saat boyunca ona okudu.

Ateşini yakıp dev arkadaşşının üzerine bir battaniye örttükten sonra, ona ve Dax'e iyi geceler mırıldandı ve eski müdürün odasına döndü. Wilder olmadan odalar soğuktu ve yatak, onun güçlü vücudu olmadan çok daha az çekici görünüyordu.

Bunun yerine Thea tüm mumları yaktı ve ocakta küçük bir ateş yaktı. Alevlerin önünde oturup yazmaya başladı.

Daha vahşi, her yazı başladı. Ve sonra kalbinde ne varsa ham ve filtresiz bir şekilde sayfaya döküldü. Mumlar sönene kadar ona yazdı - korkularını, hayallerini, gittiğinde onu bir nebze olsun rahatlatabilecek her şeyi yazdı. Adının yerine küçük bir şimşek çakarak imzaladı, çırağı olarak eğitime başladığından beri sadece ikisinin paylaştığı küçük bir jestti bu.

"Ne yapıyorsun? Kapı arkasından tıkırdayarak kapanırken Wilder'ın sesi duyuldu.

"Önemli bir şey yok," diye yanıtladı Thea, defterini kapatıp ıslak mürekkebin sayfalara aktığı düşüncesiyle yüzünü buruşturarak.

"Şimdiye kadar dünya için ölmüş olursun sanıyordum.

İlginç bir kelime seçimi, diye düşündü Thea. "Sensiz olmaz," dedi onun yerine. "Torj'a haber gönderdin mi?

Wilder başını salladı, dış giysilerini çıkarıp kapının yanındaki sehpa astı. 'Umarım yakında ona ulaşır. Tal'in kuvvetleri geldiğinde onu burada görmek istiyoruz. Onları tek bir birim olarak eğitmemiz gerekecek. Tek vücut olarak savaşabilmeliyiz.

Thea parmaklarını bileğindeki yara izinin üzerinde gezdirdi. 'İşin bu noktaya geldiğine inanmıyorum. Thezmarrdaki onca eğitim, Ayin sırasında yaşadığım onca şey... Sanırım bir parçam hala inanmıyordu...'

Wilder gömleğini çıkararak, "Yıllardır orta âlemlerin parçalanışını izliyorum ve ben bile onun hesaplaşmasıyla karşı karşıya olduğumuza inanmakta güçlük çekiyorum," diye itiraf etti. "Yatağa gel.

"Yatağa mı, uyumaya mı?

Wilder sırtıttı. "Ne düşünüyorsunuz, Prenses?

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

TKEA

Wilder, hınzır parmakları ve yetenekli ağzıyla vücudunun ırzına geçti. Görüşünde yıldızlar patladı, ona verdiği zevk o kadar acımasızdı ki yanabileceğini düşündü. Thea titreyen, yarı hıçkıran karmaşaya dönüşene kadar bir an bile duraksamadan onu doruktan doruğa çıkardı ama yine de ona dokunmasına izin vermedi. Thea, pantolonundaki şişkinliğin onu ne kadar derinden etkilediğini gördüğünde konuyu zorlamadı. Kendini tekrar tekrar ona teslim etti, dişleri ve diliyle vücudunun haritasını çıkararak, onun ona geri döndü.

Sabahın erken saatlerinde kâbuslar bastırdı ve Thea, Wilder'ın çarşafların içinde çırpınışına uyandı. Onu omuzlarından ne kadar sert sarsarsa sarssın, adını ne kadar çok söylerse söylesin uyanmıyordu. Bu yüzden gece boyunca ona sarıldı, kendini ona sardı ve onu acıdan korumaya çalıştı.

Sabah ışığı vitray pencerelerden süzüldüğünde, Thea ona doğru uzandı, ancak yatağın onun tarafını soğuk buldu. Doğrulduğunda ateşin çıkırdadığını ve kendisi için bir tepsi yemek bırakıldığını gördü, ama bunun dışında ondan hiçbir iz yoktu. Yalnız olduğunun farkına varması göğsünün ağrımaya neden oldu.

Kızıl Kule'ye ve Kral Artos'a şiddetle lanet okuyan Thea, kendini yataktan sürükleyerek kaldırdı ve tuvalette hızla yıkandı. Her ne kadar küvette uzun uzun yıkanmak istese de, bunun için uygun zamanın geldiğini biliyordu.

Dinlenme sona ermişti, savaş onu kapının diğer tarafında bekliyordu. Ve böylece savaş için giyindi.

Nemli saçları bir yandan örülmüş olan Thea hafif deriler giyindi, Savaş Kılıcı totemini koluna ait olduğu yere bağladı, kılıcını beline bağladı ve Audra'nın mücevherli hançerini çizmesine kınına soktu. Tam kapı koluna uzanmıştı ki, kapı içeri doğru sallandı.

"Hoooly shit. Kipp kapı aralığında durmuş, aval aval ona bakıyordu.

"Tanrı aşkına, Kristopher, *çekil*," diye yakındı Cal arkasından bir yerden, o da Thea'yla göz göze gelmeden önce. "Oha..."

Bir süre sonra her iki genç adam da öne atılıp Thea'yı havaya kaldırdılar, arsız bir sevinçle zıplayıp alkışladılar. Thea söylediklerinin tek kelimesini bile anlamıyordu ama onu omuzlarında zıplatıp sanki bir mızrak dövüşü turnuvasını kazanmış gibi odanın içinde dolaştırdıklarında yüzü sırıtmaya başladı.

Sonunda onu tekrar ayağa kaldırdıklarında Kipp, "Bunu yapabileceğini biliyordum," dedi. "Kılıcı görelim.

"Totemi görmek istiyorum.

Thea gülerek totemini Cal'a fırlattı ve kılıcını kınından çıkararak Kipp'e uzattı. İki arkadaşı da bileğindeki ezilmiş yara izinden bahsetmedi, ikisi de Büyük Ayin zaferinin ganimetlerine çok kapılmıştı. Kipp onun kılıcına hayranlıkla bakarken, Cal totemine göz kırptı.

"Seninki farklı," dedi gözlerini avuç içi büyüklüğündeki sembolen ayıramadan.

Kipp'in bakışları yukarı kaydı. "Nasıl farklı?" Totemi Cal'dan kaptı ve tasarımı gözlerini kırıştırdı.

Cal ona ters ters baktı. "Hâlâ ona bakıyordum.

"Ertelersen kaybedersin Callahan," dedi Kipp el sallayarak ve totemi inceledi. Doğruydı, Thea'nın Furies tarafından hediye edilen kol bandı, üç kılıcı çevreleyen şimşek detayıyla daha önce gelenlerden farklıydı.

"Seninle Dans Eden Porsuk'ta buluşup adam gibi bir kutlama yapmalıydık," dedi Kipp, sonunda elindeki ona geri verirken.

"Wilder ve ben buraya gelmeden önce orada durduk," dedi Thea ve hemen ardından pişman oldu.

Kipp'in gözleri neredeyse yuvalarından fırlayacaktı ve şok içinde göğsünü sıktı. 'Sen ne? *Bensiz mi?* Bunu nasıl yaparsın, Althea Embervale?'

"Üzgünüm, üzgünüm," dedi, kılıcını bir kez daha kınına soktu ve totemini koluna geri taktı. "Sensiz her şey aynı değildi.

"Tabii ki değildi. Arkadaşı kendini ocağın yanındaki koltuklardan birine attı.

"Gitmemiz gerekmiyor mu?" sordu kaşlarını çatarak.

"Müttefikler öğlene kadar toplanmayacak," diye açıkladı Cal, masadaki çaydanlığa yardım ederken. "Sabah bizim.

"Peki o zaman," dedi Thea da oturarak. "Bunca zamandır neyin peşinde olduğunu söyleyen iyi edersin.

Kipp'in cevap veren sırtışı ona paylaşılacak pek çok hikâye olduğunu söyledi. "Sakın buna cüret etme," diye onu uyardı Cal.

'Asla yapmam. Bu masal bir ana yemektir, başlangıç değil. Kipp kaşlarını Thea'ya doğru oynattı ve Thea güldü. Onlarla vakit geçirmekten asla sıkılmazdı ve şimdi burada, onların huzurundayken, yolda onlarla birlikte olmayı ne kadar özlediğini fark etti. Yolculuk uzun ve zorlu geçmiş, yol boyunca çok az eğlence olmuştu. Cal ve Kipp bu açıdan bir armağandı.

"Peki ?" diye sordu, yerine yerleşirken.

Boş çaydanlığa lanet okuyan Cal, cevap vermeden önce çaydanlığı kaynatmak için ateşin üzerine koydu. "Şey, sen Ayin için ayrıldıktan sonra, Aveum civarındaki Muhafız kışlalarına gittik.

"Sadece ikiniz mi?" diye sordu.

Cal başını salladı. "Torj Artos'a yakın kalmak istedi, bu yüzden beni onun sancağı altına çirak olarak gönderdi.

"Kendi bayrağı mı var?

Kipp cebinden işlemeli bir yama çıkararak Thea'ya uzattı. Etrafı alevlerle çevrili bir ayı dikilmişti.

"Bu bir...

'Lanetli ayı mı? Evet,' diye yanıtladı Kipp, kumaşı bir kez daha sıkıştırarak. 'Her neyse, kışla beklediğiniz gibiydi. Kimse neler olup bittiğini gerçekten bilmiyor ama Artos hâlâ hayırsever kral rolünü oynadığından, güpegündüz söyleyebileceğimiz pek az şey ihanet kapsamına girmiyor.

"Peki ya gün ışığı olmadığında? Thea sordu.

'Elimizden geldiğince gerçeği anlatmaya başladık - Artos hakkında, Karanlığın Kızı ve yaptıkları hakkında. Osiris'in yaptıklarını...'

Thea, Thezmarrialı dostlarının Kral Artos'un orakçılarla işbirliği yaptığını, küçük bir kıza komplo kurduğunu düşündüklerini hayal edebiliyordu.

kaleye yaptığı saldırı ve Thezmarr'ın uzun süredir görev yapan Lonca Ustası Osiris'in olayı örtbas etmesine yardım etmesi.

Kipp görünüyordu için okuyun onu düşünceler.
'Tepkiler vardı karışık. Kendi payımıza düşen belaya bulaştık.

"Hangi hikayeyi anlatırsan anlat bunu yapıyorsun.

"Buna içerliyorum.

"Genelde gerçekler hakkında böyle hissedersiniz," diye karşılık verdi Cal.

Kipp ona el salladı. 'Zavallı Prenses Jasira'yı kimse görmedi, ancak çoğu kişi onun annesine sadık olanlar tarafından saklandığını umuyor. Davamız için en büyük endişe ise Esyllt'ten haftalardır kimsenin haber alamamış olması.

Thea bocaladı. 'Hiç kimse mi? Ama o silah ustası! Tüm kaynaklarımız, tüm Guardian stratejileri için ilk başvuru noktası. Nasıl olur da kimse -'

Kipp omuz silkti, ancak dizindeki sıçrama endişesini yalanlıyordu. Esyllt onun müstakbel akıl hocası, stratejist arkadaşıydı. "Söylentilere göre kalkan taşıyıcılarının eğitimi onun yokluğunda Thezmarr'da düpedüz tehlikeliymiş -

Thea, Kipp'in şişmiş yüzünü ve Seb Barlowe sayesinde aldığı kendi bıçak yarasını hayal ederek, "Biz bunu yaparken oldukça tehlikeliydi," diye araya girdi.

Kipp de onunla birlikte yüzünü buruşturdu. "Daha da kötüsü var. Osiris Lonca Ustası olarak gücünü kullanarak insanları kabul testine erken girmeye zorluyor. Daha fazla Muhafız'a ihtiyacımız olduğu konusunda yöneticilerden gelen baskıya boyun eğiyor.

Cal, "Ölürlerse Koruyucu olamazlar," diye mırıldandı.

Thea kendi inisiyasyon denemelerinin tehlikelerini hatırlayarak aynı fikirde olmak zorunda kaldı. Hayatlarını birkaç kez riske atmışlardı ve eğer yeterli eğitim almamış olsalardı... Düşündükçe ürperdi.

"Torj nerede?

"Son duyduğumuzda hâlâ Kral Artos'un yanında sadık Savaş Kılıcı rolünü oynuyordu," dedi Cal ona. 'Ama Esyllt'i hiçbir yerde bulamadığımıza göre, onunla bağlantılı olanların ortadan kaldırılması an meselesi.

"Söyledin mi -

'Talemir, Anya? Evet,' diye yanıtladı Kipp. 'Dün gece içeri girdik ve raporumuzu hazırladık. *Lafi* açılmışken... *Talemir lanet olası Starling* mi, Thea? Onunla savaştın mı? Onunla birlikte Kızıl Kule'yi mi yok ettin?

"Onun gibi bir şey..." dedi Thea gülümseyerek, her iki arkadaşının yüzüne yayılan hayranlığı izlerken.

"Burada olduğuna inanamıyorum," diye nefes aldı Cal. Onunla *tanıştığımızı*. Thezmarr'ın en büyük efsanelerinden biri tam da aramızda..."

Kipp tatlı bir sesle, 'Sanırım biri aşık olmuş,' dedi.

"Oh, siktir git, sen de yıldızlara vurulmuş gibiydin.

"Profesyonelden başka bir şey değildim.

Cal homurdandı. "Saçmalık. Kalede onun adının geçtiği ne kadar çok kupa ve sancak olduğundan bahsediyordun. Ona Kalplerin Prensi denmesinin tüm nedenlerini ballandıra ballandıra anlatıyordun.

"Neden bilmiyorum.

Thea gülmekten kendini alamadı, onların arkadaşlığının ve şakalaşmalarının tadını çıkarıyordu. Kısa bir için, sanki kapılarının önünde bir savaş yokmuş gibiydi. Orta diyarların herhangi bir yerinde şakalaşıyor olabiliyorlardı.

"Ana yemek hikâyesine gelmedik mi daha? Thea, kulaklarının ucu kıpkırmızı olan Cal'a neredeyse acıyarak sordu.

Kipp'in yüzü aydınlandı. "Şey, sen Ayin için ayrıldıktan kısa bir süre sonra oldu," diye hevesle başladı.

Cal inledi. "Lütfen, Kipp... Sadece bu şeyi alamaz mıyım?

Kipp dehşete düşmüş gibi görünmeye çalıştı. 'En iyi dostumuzdan saklamak mı istiyorsun? Orta diyarların bir Savaş Kılıcı, Delmira'nın bir *prensesi*?

Cal yüzünü ellerinin arasına gömdü.

Kipp'in ihtiyacı olan tek izin buydu. Thea'ya döndü, yüzü ıslı ıslıldı. 'Doğal olarak hepimiz senin güvenliğin ve esenliğin için endişeleniyorduk,' diye onu temin etti. "Ve ihtiyaç duyduğumuz zamanlarda -

"Kükreyerek sarhoş mu oldun?" diye tahmin etti, sesindeki gülümsemeyi tutamadı.

"Ben mi? Kipp gözlerini kırptırdı. 'Asla. Ama Alevli Ok Callahan'ın en iyi günlerinde bile içkiyle baş edemediğini biliyorsun. Ve sevgili Thea... Bu pek de iyi bir gün değildi. En azından Cal için.

"Öfkeli beni kurtarsın," diye mırıldandı Cal, yüzü artık kulaklarına uyuyordu.

Thea şimdiden başını sallamaya başlamış, ikilinin başlarına gelebilecek her türlü belayı hayal ediyordu. "Ne oldu?

"Singing Hare'deydik ve birisi birkaç kapı ötede sanatçı bir adam olduğundan bahsetti... Bir dövme sanatçısı.

Thea'nın bakışları Cal'a yöneldi ama arkadaşı ona bakmayı reddetti.

"Birisi," dedi Kipp, "kafasında bir dövme yaptırmayı çok istiyor... Savaşçıları gibi bir şey, öyle dememiş miydin?"

"Siktir git, Kipp."

Thea güldü. "Torj'un dövmesi olduğunu bilmiyordum..."

Kipp bilgece başını salladı. "Evet, çok etkileyici, çok erkeksi parçalar... Cal bunları sanatçıya iç gıcıklayıcı ayrıntılarla anlattı."

"," diye ısrar etti Thea. "Neyin var göster bana. "Hayır," dedi Cal.

"Nereden aldın onu? Thea bastırdı."

"Mükemmel bir soru," diye açıkladı Kipp. "Peki ne aldı? "Kipp," diye uyardı Cal, sesi alçaktı."

Ama Kipp ileri atıldı, Cal'ı şaşırtıcı bir güçle yere yatırdı ve Thea'yı dehşete düşürerek Cal'ın pantolonunun arkasını, solgun yanağını ortaya çıkaracak kadar aşağı çekti.

Küçük bir şekil oradaki deriye zarar verdi ve daha yakından incelediğinde Thea başını geriye eğdi, aniden bunun komikliği yüzünden nefes alamadı. Karnını tuttu, hırıltılar çıkarırken gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu.

"Bana bunun bir -" olmadığını söyle."

"Gülen Tilki? Kipp sırtarak onun yerine tamamladı. "Korkarım öyle."

"Siktir git, Kipp," diye homurdandı Cal, kendisini hâlâ yere yapıştırmış olan arkadaşından sıyrılmaya çalışarak. "Bunun suçlusunun sen olduğunu biliyorum. Sen oradaydın, fısıldayarak -"

"Benim bununla hiçbir ilgim yok! Kipp öyle dedi ama gözlerindeki parıltı aksini söylüyordu."

"Thea -" Wren'in sesi kapıdan geldi, sonra olduğu yerde durdu ve gözleri doğrudan Cal'ın çıplak poposuna kaydı. "Alemlerin ortasında ne yapıyorsun?" diye hayretle baktı.

Kipp, Cal'ı iterek uzaklaştırdı. Thea'nın kız kardeşine dönerek, "kıcını Callahan, prensesin hediyesi var," dedi. "Elwren, her zamanki gibi çok güzel görünüyorsun."

Wren inanmaz bir ifadeyle Thea'ya baktı.

Thea ayağa kalkarak ona "Sorma," dedi. "Ne oldu?"

"Gelip seni almamı istediler," diye yanıtladı Wren, hâlâ şaşkın bir şekilde kıyafetlerini ve ifadelerini düzelterken Muhafızlara bakarak. "Müttefikler toplantısı erken başlıyor. Küçük gümüş bir teneke kutuyu"

Çekmeceler. "Ve bu da söz verdiğim merhem. Bir hafta boyunca günde iki kez kullanın, ağrınız azalacaktır.

Thea arkadaşlarının sorgulayan bakışlarını görmezden gelerek teneke kutuyu cebine attı, yaralı bileği bu sözden dolayı ağrıyordu. "Teşekkür ederim.

Thea'nın beklediği gibi onları Bilgin Salonu'na götürmek yerine, Wren onları resmi bir yemek odasına götürdü. Uzun maun bir masa, yüksek arkalıklı sandalyelerin sıralandığı alanı boydan boya kaplıyordu. Talemir masanın başında oturuyordu, solunda Drue ve sağında Malik vardı. Mal kocaman parmaklarının arasında bir deri şeridi örüyordu, Dax ise birkaç adım ötede kıvrılmıştı. Dratos, Anya ve Adrienne Drue'nun diğer yanında sıralanırken, Audra Malik'in yanına oturmuş, Thezmarr'ın simya ustası Farissa da onun sağında yer almıştı.

Wren öne çıkıp akıl hocasının yanına oturdu, Cal ve Kipp de onu takip ederek yerlerini aldılar.

Wilder nerede? Thea merakla onun yakışıklı yüzünü bulmak için odayı taradı. Sabahın köründe ona tek kelime bile etmeden nereye gitmişti? O iyi miydi? Kızıl Kule'den kurtarılmasının üzerinden sadece birkaç gece geçmişti ve uykusunun bölündüğünü, kâbuslarla boğuştuğunu biliyordu -

Adrienne yanındaki boş sandalyeyi geriye iterken bir kazıma sesi duyuldu. "Al, Thea," diye teklif etti.

Thea bir nefes aldı ve Adrienne'in yanına gidip koltuğu kabul etmeden önce kendini burada ve şu anda toprakladı. Etrafına bakınırken, bakışlarını karşılayan tanıdık yüzler karşısında tüyleri diken diken oldu. Arkadaşları ve ailesi, yeni ve eski - her biri artık onun için bir şey ifade ediyordu. Hepsi yeniden bir araya gelmişti ama bu, Singing Hare'deki sarhoş ve kalabalık odadan çok farklıydı. Bu çok daha resmi, çok daha kasvetliydi... Birden kendini çok gerçek hissetti. Naarva'ya savaş planlamak için gelmişlerdi. Burada aldıkları kararlar sayısız hayatı etkileyecek, bir o kadarının da sonunu getirecekti...

Wilder yanındaki boş sandalyeye otururken, önüne dumanı tüten bir kupa konmuş, nane kokuları burnuna doğru yükseliyordu.

"Başlayalım mı?" dedi, kınlarını masanın üzerine koyarak ve koltuğunda geriye yaslanarak.

Masanın başında Talemir başını eğdi. Thea'ya doğru özür dileyen bir bakış atarak, "İlk işimiz Thea ve benim Kızıl Kule'ye yaptıklarımızın sonuçları," dedi.

'Bunun sonuçları olacağını biliyordum,' diye cevap verdi. "Ne olduklarını biliyor musun?"

Talemir ciddiyetle başını salladı. "Kral Artos senin sadece düşmüş bir Savaş Kılıcı değil, aynı zamanda Delmira'nın kayıp varisi olduğunu ve ailenin yıllar önce başlattığı işi bitirmeye geldiğini ilan etti..." Ceplerini karıştıran ve iki buruşuk parşömen parçası çıkaran Wren'e baktı.

"Kuledeki küçük yıldırım gösterinizden sonra ikimizin de başına ödül koydular. Thea'ya sararmış el ilanlarını uzattı.

Aranıyor. Elwren Embervale (daha önce Zoltair olarak biliniyordu). Sözde fırtına kullanıcısı ve Delmira'nın varisi. Karanlığın Kızı ile bağlantılı olarak ölü ya da diri aranıyor.

"Bunları nereden buldun?" Thea ikinci taslağa döndü, burada kendi sureti ona bakıyordu, altına da benzer bir mesaj karalanmıştı:

Aranıyor. Althea Embervale (daha önce Zoltair olarak biliniyordu). Düşmüş Savaş Kılıcı. Sözde fırtına kullanıcısı ve Delmira'nın ilk doğan varisi. Ölü ya da diri olarak aranıyor: vatana ihanet, Kızıl Kule'nin yıkılması, bilinen bir suçluya yardım ve yataklık, cinayet, orta diyarlara karşı işlenen isimsiz suçlar, Karanlığın Kızı ile ilişki.

Wilder onun yanında, "Ne liste ama," diye mırıldandı.

Dratos araya girerek masaya bir poster daha uzattı: "Hemen kızma," dedi. "Ölümün Eli için de bir tane var.

Thea parşömeni ters çevirdi ve Wilder Hawthorne'un yüzünün gerçek hatlarından çok daha keskin ve acımasız çizilmiş yüz hatlarıyla karşılaştı.

Wren yardımsever bir tavırla, "Burnu konusunda biraz kaba davrandılar," dedi.

Thea Wilder'ın görmesi için resmi uzattı ve Wilder'ın dudaklarından bir kahkaha döküldü. "Sadece birazcık mı?"

Thea başını sallayarak Talemir'e döndü. "Bu ne anlama geliyor?"

"Thezmarr'ın kaynakları sizin için öldü," diye cevap verdi. 'Geriye kalan hükümdarlar seninle müttefik olmaz. Sen karanlığa gömülmüş bir krallığın bilinen varislerinden birisin. Sözünün hiçbir anlamı yok.'

"Harika," diye mırıldandı Thea.

'Ama Orada vardır daha azyöneticiler daha Orada vardı dün,' Talemir devam etti. "Tver Kralı Leiko, Artos'a diz çöktü.

Thea'nın bakışları yukarı fırladı. "Ne?"

Şoke olan tek kişi o değildi. Masanın etrafından birkaç nefes sesi duyuldu.

"Artos kendini orakçılar mı ilan etti? Wilder sordu.

Talemir başını salladı. 'Henüz değil. Resmi açıklama, Notos savaşından sonra Tver'in zayıfladığı ve Artos'un kendi kaynakları ve yeniden inşa çabalarıyla krallığı taşıdığı yönünde. Leiko'nun açıklaması tüm bunları ve Harenth'in yaptığı gibi Tver'in Artos'un yönetimi altında nasıl gelişeceğini özetliyordu.

'Aptal,' diye alay etti Audra. 'Sırada Aveum var... Kraliçe Reyna'nın kederden odalarına kapanmasıyla şimdiden çöküşün eşiğine geldi. Onu savaşmaya ikna etmeliyiz. Artos çok geçmeden onun kapısına dayanmış olacak.

"Artos'a suikast düzenleyebilir miyiz? Drue sordu. "Savaş başlamadan önce yılanın başını kesebilir miyiz? Etrafına bakındı. "Denedik mi?

"Sayısız kez," diye yanıtladı Adrienne, parmaklarını çıltatarak. 'Çok sıkı korunuyor. Empati büyüğü ona karşı kötü niyet besleyen herkesi hissediyor gibi görünüyor. En iyi casuslarımızdan birkaçının kökünü kazıdı ve kafalarını kapılarına dikti.

Thea ürperdi. Harenth onu ziyaret ettiğinde çok güzel görünmüştü. Duvarlarını süsleyen kesik kafaları hayal etmek zordu.

Wilder, 'Yani iş kesinlikle açık savaşa gelecek,' dedi.

"Maalesef," diye kabul etti Talemir.

"Artos'un Thezmarr üzerindeki hakimiyeti ne kadar sağlam? Audra sordu. "Muhafızlar orta diyarları savunmak için toplanacak mı?

Kipp düşünceli bir ifadeyle, 'Bu kimin arayacağına bağlı,' dedi. 'Thea ve Wilder kaçaklar. Kimse gölge dokunuşlu bir Savaş Kılıcı'na cevap vermez. Talemir'e özür dileyen bir bakış attı. 'Vernich'ten tüm topraklarda nefret ediliyor... Eğer onu bulabilirsek, Altın Ayı Katili Torj ve sadık silah ustası Esyllt olmalı. Eğer Thezmarr'ın kalkan taşıyıcılarını ve Muhafızlarını Artos'a karşı savaşmaya ikna edebilirlerse, bir şansımız olabilir.

Şirket, stratejistlerinin sözlerinin satır aralarını okurken bir süre sessizlik oldu. Şansları çok azdı. Her zaman öyleydiler. Hayatın her kesiminden, farklı geçmişlerden gelen insanları, onlarla birlikte gelen tüm önyargılarla birlikte, yenmek için birleştirmeleri gerekiyordu.

ortak düşmanları. Sıradan halkın çoğunun henüz bilmediği bir düşman.

Daha sonra konuşan Wilder oldu. "Satranç tahtasında Savaş Kılıçlarını nereye yerleştirdiğimize dikkat etmeliyiz," dedi yavaşça, yumruklarını sıkarak. 'Tal ve Thea da dahil olmak üzere, şu anda beş kişiyiz ve düşmüş ilan edilip edilmememizin Artos ve Azrail'in planlarıyla bir ilgisi yok. Kulede...'

Bir an için sustu ve odaya sessizlik hakim oldu.

Thea elini masanın altına kaydırды, avucunu adamın kalçasına dayadı ve oradaki kasların gerildiğini hissetti. Adamın tekrar konuşmadan önce nefes verdiğini duydu.

"Kulede benden bir canavar yaratma planları vardı. Gölge dokunuşunun ötesinde bir şey, dünyaya karşı kullanılacak bir şey... "*Artos'un büyüyen güçlerinde bir karanlık generali*" dedi oradaki Başbüyücü. Kule gitmiş olsa da, bu tür deneyler için kullandıkları tek yer orası olmayacaktır. Bazılarımızı canlı yakalamak isteyeceklerine hazırlıklı olmalıyız. Bunu yapmak için kendi güçlerinden birçoğunu feda edeceklerdir.

"Ne diyorsun Hawthorne? Dratos talep etti.

"Öncelikle, kaçırılırsak canlı ele geçirilmediğimizden emin olabilmemiz için bir önlem almamız gerekiyor. Wren'e sivri bir bakış attı. "Eminim sen ve Farissa bizim için bir şeyler bulabilirsiniz?

Wilder'ın kız kardeşinden, hepsinden ne istediğini anladığında Thea'nın ağzı acı bir tatla doldu.

Ama Talemir sert bir şekilde başını salladı. "Bir önlem," diye ekledi.

"Torj ve Bloodletter'ı uyarmamız gerek," diye araya girdi Anya. 'Eğer bir Savaşkılıcı avı varsa, tetikte olmaları gerekir.

"Bir Savaş Kılıcı her zaman ," dedi Wilder huysuzca.

"Ama yine de kendini o kulede zincire vurulmuş olarak buldun," diye cevap verdi Anya.

Wilder'ın bacağı Thea'nın dokunuşuyla sarsıldı ama ablasını düz bir bakışla sabitledi. 'Bir sürü kötü seçenek arasından en iyisiydi. Bu da beni bir sonraki noktaya getiriyor... Savaşsözleri konusundaki niyetlerini yeterince açık bir şekilde ortaya koydular, ama büyü kullananlara karşı da benzer bir tutumları olduğunu tahmin ediyorum. Eğer pençelerini sana, Wren'e ya da Thea'ya geçirirlerse, biz de aynı şekilde boku yeriz.

"Böyle bir şey .

Wilder kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturdu. 'Bunu söylemek onu öyl

e.' Thea, Anya'nın çenesindeki kas seğirmesini kaçırmadı.

"Vernich'in tüm bu olaylardaki konumunu biliyor muyuz?

Talemir sordu. "Aveum'da Arachne'yi yenmemize yardım etti," diye yanıtladı Cal. "Bunun hiçbir anlamı yok," diye homurdandı Dratos.

Talemir Wilder ve Thea'ya baktı. "Siz ne düşünüyorsunuz?

"Bir yıldan uzun bir süredir onun düşmüş bir Savaş Kılıcı olduğundan şüpheleniyordum.

Thea itiraf etti. "Ama şimdi... Bilmiyorum.

Wilder'ın eli masanın altında onunkini buldu ve parmaklarını nazikçe sıktı. "İçimden bir ses Artos'un açıkça aynı safta yer alması halinde Vernich'in bizim tarafımıza geçeceğini söylüyor. O aşağı bir piç, her zaman da öyle oldu. Ama Savaş Kılıcı yeminini hepimiz kadar ciddiye alır. Orta diyarları ölümüne savunur. Bunu gördüm.'

Notos'ta Bloodletter'ın yanında savaştığını, Wilder'ın hepsine ihanet ettiğini düşündüklerinde ona nasıl arka çıktığını hatırlayınca Thea'nın midesi dibe vurdu...

"Belki de haklısın," diye mırıldandı.

"O zaman Terrence'la haber göndeririz," Talemir. "Hem Torj'a hem de Vernich'e.

"Tal," dedi Drue. "Terrence yeterli değil. Birinin gitmesi gerekecek.

Gölge dokunuşlu Savaş Kılıcı başını salladı. "Ben giderim -

'Başka birini göndeririz. Sana burada ihtiyaç var,' diye itiraz etti Drue. 'Güçleri şekillendirmeniz, onları diğerleriyle tanıştırmamız gerekiyor. Çok geçmeden onlara kimin komuta ettiğini bilmeleri gerekecek -'

Gürültülü bir gümbürtü duyuldu ve odadaki tüm savaşçılar bir anda ayağa kalktı, kılıçlarını kınından çıkardılar - ama yüzünde geniş bir sırıtışla odaya giren küçük Ryland'dı, büyükbabası Fendran da peşinden koşuyordu.

Ryland büyükbabasının yakalama girişimlerinden başarıyla sıyrılırken ve bu sırada birkaç boş sandalyeyi devirirken Drue burnunun kenarını sıkarak, "Tanrı aşkına," diye mırıldandı.

"Çiz!" diye bağırdı çocuk heyecanla, buruşuk bir parşömen parçasını sallayarak. "Ry çiz!

"Bir şey mi çizdin? Talemir sordu, oğlunun kendisine değil de Wilder'a doğru yönelmesini eğlenerek izledi.

Sevimli küçük çocuk Wilder'ın bacaklarına bir ağaçmış gibi tırmanıp bir parşömen parçasını yüzüne doğru sallarken Thea dudaklarından dökülen kahkahaya engel olamadı.

Şaşkınlık içindeki Wilder uzatılan sanat eserini aldı. Thea gülümsedi. Ryland ilkel üç figür çizmişti. Malik'i tanımak yeterince kolaydı - ayaklarının dibinde bir köpek olduğunu tahmin ettiği dev çubuk figürü. Onun yanında Talemir vardı, şekilsiz kanatları sayfanın genişliği boyunca uzanıyordu.

Gölge Prens sandalyesinden kalktı ve Wilder'ın omzunun üzerinden bakarak üçüncü figürü işaret etti. "Sanırım bu sensin.

"Ben mi? Wilder kaşlarını çattı ama Thea onun gümüş gözlerindeki duyguyu görebiliyordu.

"Hayatı boyunca ona seninle ilgili hikâyeler anlattık," diye açıkladı Talemir. "Senin kim olduğunu hep biliyordu.

Wilder eğlenerek çizimi inceledi. "Ona ne tür hikâyeler anlatıyordun? Benim hakkımda çok... çok... düşünüyor gibi görünüyor.

Thea eğildi ve bakışlarını Wilder'ın sözde suretine iliştilmiş devasa uzantıya doğru takip etti.

Arkalarında Talemir bir kahkaha attı. "O senin *kılıcın*. Thea

Wilder'a göz kırptı. "Söyleyeceğim.

"Bunu bilmeme gerek yoktu," dedi Talemir homurdanarak, oğlunu Wilder'ın üzerinden çekip kalçasına oturtmadan önce.

"Burada işimiz bitti mi? Audra sert bir sesle konuştu.

Bu neşeli an çok çabuk geçti ve Thea birden kendini huzursuz hissetti.

"Şimdi ne olacak?" diye sordu.

Drue sandalyesinden kalktı. "Şimdi sizi ordularımızla tanıştırıyoruz.

BÖLÜM F) ON BEŞ

W)LdER

Wilder, Talemir ve Drue'nun hazırlıklarını büyük ölçüde hafife almıştı. Ana üniversite duvarlarının hemen dışında böyle bir kamp olduğuna inanmak zordu: çadırlarının düzgün çizgilerinde ve silahlarının durumunda Talemir'in disiplininin kanıtlarını taşıyan gölge dokunuşlu bir halk ordusu. Topraktaki izlere ve mekanın ritmine bakılırsa, Wilder, Talemir'in adamlarının -ve kadınlarının- bir süredir burada olduğunu fark etti. "Bu zırh nasıl bir his? Tal haşlanmış deriye başını sallayarak sordu

Wilder'a o sabah verdiği göğüs zırhı.

"İyi," diye yanıtladı Wilder. 'Son setimden daha iyi.

Talemir irkildi. 'Hâlâ onu mu giyiyordun? Zaten boktan bir şeydi.

'Biliyorum. Yine de senin kadar çok canavar öldürmeyi başardım,' diye espri yaptı Wilder.

Tal homurdandı. "Sen öyle diyorsan, Çırak.

Wilder bu konuşma sırasında Thea'nın gözlerini üzerinde hissetti, sanki aralarındaki dostluğun tadını çıkarıyordu ve yüzünde belli belirsiz bir memnuniyet ifadesi vardı.

Bu onu bir süreliğine gülümsetti.

Talemir, Wilder ve Thea'yı çadırlar arasında dolaştırırken, kendilerine doğru yönelen şüpheli bakışları kaçırmak mümkün değildi. Wilder kaç kişinin onu Gölge Prenslerini uzun zaman önce terk eden asi çırak olarak tanıdığını ya da bildiğini merak ediyordu.

"Bunu kişisel algılama," dedi Talemir, Wilder'ın dikkatinin nereye kaydığını fark ederek. 'Yabancılarla güvenmezler - genellikle iyi bir sebepleri vardır. Bu yüzden herkesin önce burada toplanmasını istedim, liderlerimiz ve birimlerimiz arasında bir tür güven oluşturmak için.

Thea kamp alanını kuşkuyla tarayarak, "Zor bir emir gibi görünüyor," dedi. Etrafta gölgelere bürünmüş insanlar her hareketlerini izliyor, bazıları silahlarına sarılıyor, vücutları sanki Wilder ve Thea sevgili liderlerine gözlerinin önünde saldıracakmış gibi hazır bekliyordu.

"Hepimiz kendi birimlerimize liderlik edeceğiz," diye devam etti Talemir, sanki önemli bir engelle karşı karşıya değillermiş gibi. 'Onlara her kanattan liderlik edemem. Thea, Drue senin için özel bir birim ayırdı. Kampın kuzeydoğu tarafında onları seni beklerken bulacaksın.

Thea kaşlarını kaldırdı. "İlgimi çektiğinizi farz edin Gölge Prens.

Wilder onun gidişini bir pişmanlık duygusuyla izledi. Yeniden bir araya gelmelerinin üzerinden sadece birkaç gün geçmişti ve bu savaş şimdiden birlikte geçirdikleri kısıtlı zamanı ellerinden alıyordu. Aciliyeti iliklerine kadar hissetti ve kum saatinden düşen kum tanelerini neredeyse duyabiliyordu. Kader. Kader. Umutsuzluk. Hepsi iç içe geçmişti.

"Wilder? Talemir'in sesi onu şimdiki zamana geri döndürdü.

"Ne?

"Yeni askerleri, yıllar önce Naarva'da yaptığımız gibi temel tatbikatlardan geçirmemiz gerektiğini söylüyordum.

"Aralarında doğuştan savaşçı olan var mı?" diye sordu, bakışlarıyla buluşacak kadar cesur olanları tarayarak.

Talemir içini çekti. "Bazıları. Drue ve Adrienne'i duyan ve Ciraun düştükten sonra korucu olan siviller var. Bir zamanlar asker olan bir avuç insan var. Ama çoğu benim gibi Wraithlerin kurbanı halktan insanlar, tıpkı Dratos ve Gus gibi... Onların avantajı büyüleri. Tek yapmamız gereken onlara kılıçla üstünlük sağlamak.

Wilder, 'Daha azından savaşçılar yarattım,' dedi.

Talemir alay etti. 'Son zamanlarda mı? Çünkü bana öyle geliyor ki Fury'ler sana fırtına kullanan hazır bir Savaş Kılıcı hediye etmiş.

Wilder eski akıl hocasının bakışlarını branda çadırlar denizi boyunca takip ederek Thea'nın Drue ile birlikte tüm kadınlardan oluşan bir gücün başında durduğu kuzeydoğu köşesine gitti. Muhteşemdi. Saç örgüsü rüzgâra kapılmıştı,

Kılıcını uzatıp ona öğrettiği bir dizi manevrayı gösterirken arkasında dans ediyordu. Sadece onları değiştirmişti. Bunlar artık sadece onun teknikleri değil, kendi eşsiz dövüş stiline ve kendi güçlü yanlarına uyacak şekilde mükemmelleştirdiği hareketlerdi. Hayali bir rakibe karşı dönüp savuşturdu, kılıcını savurdu, olası darbeleri engelledi ve çeliğinin hassas bir darbesiyle hızlı bir adalet sağladı.

Gösterisini güzel bir hareketle bitirdiğinde kampta bir alkış tufanı koptu.

Talemir eğlenerek, "Bu kadar çok kalbi bu kadar kolay kazanacağını sanmıyorum," dedi.

"Oraya da varacağız," diye yanıtladı Wilder. "Ne de olsa onun kalbini kazanmayı başardım. Talemir, "Nasıl olduğunu ben de bilmiyorum," diye takıldı, bakışları Drue'nun üzerindeydi.

kadın savaşımlara alıştırmaya bıçakları dağıtıyor.

Wilder, kendisinin ve Talemir'in izlemek için tamamen durduklarını fark etti ve sadece onlar da değildi. Kampın dört bir yanından gelen bir sürü gölge dokunuşlu asker, Drue Thea'yı dövüşmeye davet ederken, her ne kadar önemsiz bir iş yapıyor olsalar da birbirlerini dirsekleyerek duraklamışlardı.

"Zaman kaybetmiyorlar, değil mi? Talemir, gururla dolu bir ses tonuyla düşündü.

Etraflarında, huzursuz ruhlar gibi dalgalanan pankartlar ve yanan odun kokusu havada asılı kalırken, iki kadın toplanan meraklı izleyici kalabalığının ortasında birbirlerinin etrafında dönüyordu.

Thea örgüsünü omzunun üzerinden attı ve kılıcını selamlamak için kaldırmadan önce Drue'ya kurt gibi sırttı. Drue kendi sırtışıyla karşılık verdi ve saldırdı.

Drue'nun rüzgâr gibi hızlı kılıcı, Thea'nınkiyle yankılanan bir çınlamayla buluştuğunda, çeliğin çarpışması tanıdık bir savaş şarkısı olarak çınladı. Kılıçların metalik çınlaması havaya nüfuz etti, kampın ter ve ateşten gelen kül kokusuna karıştı.

Wilder, Thea'yı izlerken göğsü kabardı. Hareketleri akıcı bir şiir gibiydi, kılıcı kendisinin bir uzantısıydı, hassas ve zarif bir şekilde vuruyordu... ama yine de kendini tuttuğunu anlayabiliyordu. Havada ne bir fırtına büyüğü ne de Thea'nın içinden aktığını bildiği Furies'in verdiği güçten bir iz vardı. Hayır, yıllar boyunca geliştirdiği yetenekleriyle dövüşüyordu, başka bir şeyle değil.

Drue büyük bir güçle karşı koydu, vuruşları yıllarca aldığı eğitimin ve Talemir'den aldığı ekstra eğitimin bir kanıtıydı ama Thea'nın dengi değildi, gerçekten değildi. Toplanan kalabalık nefesini tuttu, kılıçlar havayı yararken rüzgârın hızından zevk alıyor gibiydi, etraflarında ağır bir beklenti tınısı vardı. Kıvılcımlar ateşli yıldızlar gibi uçtu ve Wilder seyirciler arasındaki kadınların, aralarındaki kendilerine benzeyen, kendi başlarına birer efsane haline gelmiş savaşçıların büyüüne kapılıp kendinden geçmesini izledi.

'Onu iyi eğitmişsin,' dedi Talemir.

Wilder tereddüt etmeden, "Hepsi onun yüzünden," diye cevap verdi. Savaş Kılıcı'nın onlardan önce şekillenmesine yardım etmiş olabilirdi ama o başından beri bir savaşçıydı.

'O halde, birliğinizde işiniz çok zor...' Talemir onu dürttü. 'Tüm zaferi kadınların kazanmasına izin veremeyiz. Beni takip edin.'

Talemir onu farklı yaşlarda otuz gölge dokunuşlu adamdan oluşan bir birliğe götürdü. Bazıları Gus gibi gençlerdi, bazıları ise Drue'nun babası Fendran'dan daha yaşlı. Bu pek hayra alamet değildi.

Talemir parmaklarını dişlerinin arasına geçirdi ve dikkatlerini çekmek için ısıklık çaldı. "Millet, bu önümüzdeki savaşlar için komutanınız Wilder Hawthorne.

Wilder nefes alış verişlerini duydu, birkaç adamın rahatsız bir şekilde ayak ayak üstüne attığını ve hatta arkada bir iki kişinin dudak büktüğünü fark etti. Çenesini sıktı. Bir zamanlar, adının anılması bile saygı uyandırır, erkekler ondan tek bir manevra öğrenmek için can atardı. Ama şimdi...

"O ölen Savaş Kılıcı değil mi?" dedi gruptan genizden gelen bir ses. 'Bir grup gölge dokunuşluyu öldüren kişi -'

Talemir onu tek bir bakışla susturdu. "Wilder Hawthorne orta diyarların tarihindeki en zorlu savaşçılardan biridir," dedi soğukkanlılıkla. 'Eğer mideniz kaldırıyorsa, sizi adam etmek için burada. Wilder'a bir bakış attı. "Gün batımına kadar hepsi senin.

Wilder, "Hiçbir söz vermiyorum," diye homurdandı ve elindekileri gözden geçirdi.

Talemir başka bir birliğe geçerek Wilder'ı gölge dokunmuşların asi mürettebatıyla baş başa bıraktı. Onlara döndü ve genellikle en umutsuz kalkan taşıyıcılarına ayırdığı soğuk ve sert bakışını onlara yöneltti.

"Tur atıyoruz," dedi. "Neyden öğrenelim.

Wilder bütün öğleden sonra gölge gibi dokunulan birliğini çalıştırdı. Zayıf ve disiplinsizdiler ama tamamen yarımsız da değillerdi, yine de günün sonunda başlangıçta olduğundan daha popüler değildi. Bu da onun için sorun değildi; oraya arkadaş edinmek için gitmemişti. Asker yapmak için oradaydı.

İtiraf etmediği şey, Kızıl Kule'deki görevinden sonra egzersizlerin yakıcılığını nasıl daha fazla hissettiği idi, alınının olması gerekenden çok daha kısa sürede nasıl terlediği idi. Gün bittiğinde kendini bitkin hissediyordu ama bunu iyi saklıyordu - ya da Thea avluda ona bakıp yüzünü buruşturana kadar öyle sanıyordu.

"O kadar kötü, ha?" diye sordu rahatça, ona doğru yürürken ve kasları sertleşirken topallamamaya çalışarak.

Thea sarmaşıklarla kaplı bir kemerin altındaki banka yayılmıştı, üzerinde bol bir gömlek ve pantolon vardı, zırhı yanına yığılmıştı, ayakları çıplaktı. Ellerinin arasında bir defter vardı, sanki değerli bir şeymiş gibi sıkıca tutuyordu.

Ona yer açarak ayaklarını altına sıkıştırdı ve otururken yüzündeki buruşukluğu gizleyerek onu öptü.

"Tam da sevdiğim gibisin," dedi muzip bir sırıtişla. "Sağlam ve kirli.

"Bu doğru mu?

'Kesinlikle,' dedi başka bir öpücükle.

Wilder defteri onun elinden almaya çalıştı. "Ne karalayıp duruyordun?

Sayfaları sıkıca kavradı. "Hiçbir şey," diye cevap verdi, defteri zırhının altına tıktırdı ve geri kalan eşyalarını karıştırdı. "Anya bana çantamı geri verdi ve bende sana ait bir şey olduğunu fark ettim...

Thea, Naarva'ya son gelişinden beri kamarasında sakladığı safir kolyeyi çıkararak onu şaşırttı. Biraz şaşkınlıkla kolyeyi ondan aldı ve güneş ışığında parıldayan mavi mücevhere baktı.

'Geri isteyebileceğini ya da belki de Adrienne'e geri vermen gerektiğini düşündüm...'

Wilder'ın kaşlarındaki çatıklık derinleşti. "Adrienne mi?

"Ah. Thea kızardı. "Sadece onun olduğunu düşünmüştüm... Önceden beri. Sorun değil, ben sadece -"

Wilder yüzünde beliren geniş sırıtışa engel olamadı. "Yani bunca zamandır eski bir mücevhere ait bir mücevher taşıdığımı mı düşünüyordun?"

"Ne düşüneceğimi bilemedim!"

Wilder güldü. "Thea, bu Talemir'in annesine aitti. Thea'nın kızarması daha da derinleşti. "Ah.

Wilder başını sallayarak ve hâlâ kıkırdayarak safiri cebine koydu. "Görünüşe göre ayrılmak zorunda kaldıklarında bunu ona vermiş ve ona *"Bazen birini sevmek için gitmesine izin vermemiz gerekir"* demiş. Daha sonra onu Naarva'da terk ettiğimde, ona kızgın ve dünyaya öfkeli bir halde bana verdi. Sanırım bunca yıldan sonra geri versem iyi olacak. Tabii sizde kalmasını istemiyorsanız?"

"Pek benim tarzım değil, Savaş Kılıcı. "Ben de öyle düşünmüştüm.

Thea yanakları hâlâ pembeyken, "Onu geri vermelisin," dedi.

Wilder o anda onu daha da çok sevdi ve kolunu ona dolamak için hareket etti ama bu kez yüzündeki acı ifadesini gizleyemedi.

Thea onun arkasına, bankın arkasına yerleşti, elleriyle omuzlarını buldu ve oradaki gergin kasları yoğurmaya başladı. Wilder inledi, Thea sırtının üst kısmındaki düğümleri çözmeye çalışırken anında gelen rahatlama hissi onu sardı.

"Senden bu sesleri çıkarmayı seviyorum," diye mırıldandı Thea kulağına, başparmaklarını gevşetilmesi gereken hassas bir noktaya sokarak.

Wilder gözlerini kapadı ve onun dokunuşunun verdiği rahatlamanın tadını çıkardı. Her bir acının tam olarak nereden kaynaklandığını biliyor gibiydi, güçlü parmakları tüm ağrıları boyunca sert daireler çiziyordu.

Omuzlarından omurgasına doğru güzel bir acı yayılırken, günün yorgunluğunu atmaya başladı, birliğini benzer bir yorgunluk durumuna getirirken kendisine uyguladığı baskıdan kurtulmaya çalıştı. Onu zorlayan şeyin sadece kulenin hücrelerindeki hareketsizlik olmadığını biliyordu - defalarca üzerine sıktıkları ilaçlar, besin ve su eksikliğiydi. Her şey vardı.

"Siktir," diye mırıldandı, Thea masaja devam ederken parmaklarını saçlarında gezdirdi. Elleri sırtında ustalıkla hareket ediyordu, sanki her çukuru ve çukuru, her sıkıca sarılmış kas kümesini biliyordu.

'Her yoluna girecek,' dedi sessizce.

Bu nasıl olabilir? Wilder ona bunu sormayı o kadar çok istiyordu ki kelimeler dilinin ucuna kadar geliyordu. Ama onları ısırarak geri püskürttü. Onu o dehşetten kurtarmıştı, Ayin'de kendi kâbuslarıyla yüzleştikten sadece birkaç gün sonra - şimdi hâlâ rüyalarına giren şeyler - ve yine de buradaydı, onu teselli ediyordu. Hayatında bu kadar çok şeyle yüzleşmişken nasıl olmuştu da şimdi çözülmüştü?

Wilder cevap vermedi. Bunun yerine kollarını arkasına doladı, bacaklarının arkasına dolayarak onu kendine çekti. Sarmaşıkların ve gece yarısı güllerinin serin esintide hışırdadığı sessiz avluya bakarlarken, parmakları Wilder'ın kaslarındaki gerginliği azaltmaya çalışıyordu.

Birkaç dakika sonra Dratos ana binadan onlara doğru koşarak geldi, kanatlarını sıkıca arkasına sıkıştırmıştı. "Ry'ı gördün mü?" diye seslendi.

"Bu sabahtan beri değil," diye yanıtladı Thea.

Gölge dokunuşlu korucu onlara ulaştığında Wilder başını salladı.

"Kahretsin," diye yanıtladı Dratos. Tal ve Drue onu bulamıyor. Kimse görmemiş

O...' Sesindeki panik notasını yanlış anlamak mümkün değildi.

Thea botlarına uzanmadan önce Wilder'ın omuzlarını sıktı. "Bakmana yardım edeceğiz.

Wilder kendini ayağa fırlattı. 'Şimdiye kadar nereye baktın? Saklanmayı sevdiği bir yer var mı? Talemir ve Drue'yu saran dehşeti sadece hayal edebiliyordu. İkisi de tecrübeli savaşçılardı ama kayıp bir çocuk tamamen farklı bir korkuydu.

Dratos yüzünü buruşturarak, "Hepsi kontrol edildi," dedi.

Thea bağcıklarını bağlamayı bitirdi ve gözlerinde kararlı bir parıltıyla Dratos'a baktı. "Onu bulacağız.

Dratos sertçe başını salladı. 'Tüm binayı baştan aşağı aradık,' dedi. 'Yine de tek yapmamız gereken yeni bir çift göz -'

Kemikleri titreten bir patlama sesi duyuldu ve dörtgenin sükûneti bir anda paramparça oldu. Sanki yeraltı dünyasının derinliklerinden geliyor gibiydi, havada yankılanan gök gürültülü bir patlamaydı.

Wilder saniyeler içinde kılıçlarını kınından çıkarmıştı ki ayaklarının altındaki zeminde derin, yankılı bir sarsıntı meydana geldi ve etraflarındaki kumtaşıyla yankılanarak üniversitenin temellerini sarstı.

"Bu da ne...?" diye mırıldandı Dratos'a bakarak. Etraflarındaki hava artçı sarsıntılarla titreşti ve yakındaki meşe ağacının yaprakları titredi.

Thea çoktan zırhını tekrar giymiş, sabit ve becerikli parmaklarıyla bağlarını sıkıyordu. Sonra kılıçlarını da çıkardı ve gökyüzünü taramaya başladı. Wilder onun bakışlarını takip etti ve onun çoktan fark ettiği şeyi görünce nefesinin altından küfretti.

Talemir'in üniversitenin etrafındaki gölge kalkanında şimdi fay hatları belirmişti. Koruması, ötesinde yatan her türlü etkiye karşı zorlanıyordu. Karanlıkla dövülmüş bir bariyer şimdi benzerine karşı savaşıyordu. Gölge tanecikleri gökyüzünden onlara doğru düşerken Wilder'ın içinde dehşet çiçekleri açtı.

Dratos'a dönerek, 'Saldırı altındayız,' dedi. "Protokol nedir?"

Üçü de tepelerinde bir başka gürültülü ses patlamasıyla geri çekildi ve bir sarsıntı botlarının altındaki toprağı kavradı. Etraflarındaki duvarlardan gevşek taşlar düştü ve havayı yanık saç kokusu doldurdu.

Wraithler geliyordu.

'Tarlalara,' diye bağırdı Dratos, koşmaya başladı. "Ne pahasına olursa olsun onları korumalıyız.

Wilder harekete geçti, böylesi bir tehlike karşısında acısı ve yorgunluğu çoktan unutulmuştu. Güneş orkidesi tarlaları tehlikeye girerse, savaş daha başlamadan kaybedilmiş olacaktı.

Thea onun yanında hızla ilerledi, üniversite arazisini yarıp doğruca ekinlere doğru ilerlerken bıçakları ellerinde sallanıyordu. "Sence Ryland ellerinde midir?" diye sordu.

Dratos, 'Öfkeliler bunu yaparlarsa hepimizi kurtarırlar,' diye cevap verdi.

Kalbi hızla çarpan Wilder bir tepeye tırmandı ve güneş orkideleri tarlasına ilk ulaşan oldu - tam zamanında üç gölge perisi Talemir'in kalkanını aşarken oniks gücünün patladığını gördü.

BÖLÜM G) ON BEŞ

TKEA

A Güneş orkidelerinin altın ışıltısı ve narin yapraklarıyla şok edici bir tezat oluşturan karanlık kaos önlerinde çiçek açtı. Karanlıkta süzülürken Havadaki üç hortlak, aşağıdaki ekinleri savunan figürlere saldıran korkunç gölge dallarını serbest bıraktı. Orta diyarların savunması için hayati önem taşıyan ve müttefiklerine karanlığa karşı üstünlük sağlayan ekinler.

Thea ileri atıldı ve anında Drue ile Talemir'i çılgınlığın merkezinde gördü. Talemir kendi obsidyen güç patlamalarını kullanırken, Drue kocasına doğru gelen gölge kırbaçlarını yarıyordu. Thea, Talemir'in wraithlere saldırmadığını fark etti; kalkandaki çatlakları onarmaya çalışıyordu.

"Yardıma ihtiyacı var! Thea bağırdı. 'Biri Anya'yı ve diğer gölge-dokunmuşları getirsin!

'Kuzey çeperinin savunmasına liderlik ediyor. Orası da saldırı altında,' diye seslendi Cal, yüksek bir yere doğru ilerleyerek. "Sadece biz varız!

"O halde Tal'in gözyaşlarını dindirebilmesi için bu hayaletleri alaşağı etmeliyiz. Thea kendini mücadelenin içine attı ve önlerinde kâbusları gerçeğe dönüştürmekle tehdit eden o karanlık güç kollarını kopardı. Wilder ve Dratos da ona katıldı, büyük kılıçları kendilerine doğru gelen her büyü darbesini oyuyordu.

"Cal! Thea bağırdı. "Acele et!

Bir yayın gıcırtısı cevap verdi ve alev alev yanan bir ok gökyüzünü delip geçerek wraithlerden birinin kafatasına saplandı. Yaratık çılglık attı,

Yakındaki bir seranın camını kıracak kadar tiz bir ses.

Grotesk formu bulutlardan düştü, uzuvları ve kanatları çırpınıyor, sinirli gövdesi sarsılıyordu. Yere sertçe çarptığında kemikleri çatırdadı ve Thea bir anda üzerine atladı, hançeri hazırды, Cal'ın oku hâlâ canavar suratından dışarı çıkıyordu. Kaç tane Wraith öldürdüğüünün sayısını unutmuştu ama Naarvian çeliği göğüs boşluklarından birini her deldiğinde, sanki ilk kez öldürüyormuş gibi çığlıklardan zevk alıyordu. Diğerleri etrafında dövüşürken, o et ve kemiği kesip biçerek çıplak eliyle canavarın gövdesine uzandı, yumruğu hâlâ atan kalbinin etrafını sımsıcak ve ıslak bir şekilde sardı. Hançerinin birkaç hareketiyle son tendonları ve atardamarları da kopardı ve organı Wraith'in bedeninden ayırarak yanlarındaki kavrulmuş toprağa attı.

Burnunda yaratığın iğrenç kokusuyla tekrar ayağa kalktı, çeliğinden siyah kan damlıyordu ve bir sonraki kurbanı için kargaşayı tarıyordu. Yakması gereken enerjisi, ödemesi gereken borçları vardı. Gerekirse bütün gece hortlak öldürürdü.

Gözleri bir çığlık duyuldu ve ikinci wraith havada Thea'nın çevresel görüş alanına düştü ama Drue anında oradaydı ve aynı adaleti sağlıyordu. Bıçakları Wraith'in pençelerinden gelen beceriksizce darbeleri savuştururken, yaratığın kanatlarına iki ok daha saplandı ve Drue yaratığın gövdesine atlayıp kalbini oyarken onu yere sabitledi.

Tüm bunlar olurken Talemir orkidelerin ortasında durmuş, yıllar boyunca korumak için çok mücadele ettikleri her şeyi savunuyordu. İri elleri önünde ustalıklarla hareket ediyor, karmaşık bir gölge deseni örüyor ve onu gökyüzüne göndererek kalkanındaki yırtıkları onarmaya çalışıyordu. Üçüncü Wraith'in amansız saldırısına karşı kendini hazırlarken çatık kaşlarından boncuk boncuk ter damlıyordu. Wilder ve Dratos, o çalışırken gölge büyüsünün saldırısına karşı onu korudular, savaşçı çifti her gölge darbesini kesip biçti, yukarıdaki wraith her darbede tısladı ve çığlık attı.

Thea dönerek Cal'ı siyah dalların dalgalanması arasında bir kez daha görmeye çalıştı ve kendisine doğru gelen güç darbelerine karşı koydu. Bir yuvadan çıkan engerekler gibi saldırdılar, acımasız ve mümkün olduğunca çok acı vermeye kararlıydılar. Ama çeliği, bir yılanın gövdesinden başını koparır gibi onları kesip geçti.

İşte orada! Bir sonraki tepede Cal'ı gördü, nişan alırken göğsü genişliyordu, gözleri konsantrasyonla kısılmıştı. Yayın kırışını hızla bırakmasıyla, bir başka alevli ok gölgelerle dolu havada süzüldü. Hedefini buldu ve derimsi eti alevler içinde bıraktı. Tıpkı kardeşleri gibi, canavar da acı dolu bir çığlıkla gökyüzünden düştü, yeryüzüne doğru savrulurken ardında dumanlar bıraktı.

"Bu benim," diye gürledi Wilder'ın sesi tarlada.

Onun da ödemesi gereken borçları var. Thea onun yırtıcı bir zarafetle hareket edişini izledi. Wraith yere düşmeden önce, Wilder'ın çıplak muştaları göğsünü yumruklayarak kalbini alevler içindeki bedeninden ayırdı. Cesedin geri kalanı büyük bir gürültüyle toprağa çarparak Wilder'ın ve ayaklarının dibindeki güneş orkidelerinin üzerine siyah kan sıçrattı.

Thea, çiçeklerin yapraklarındaki kanı yakmadan önce temasla geri teper gibi görünerek yer değiştirmesini hayranlıkla izledi.

"Bitti mi? Cal sırttan seslendi, sadağını ve yayını omuzladı, oklarını wraith cesetlerinden almak için onlara doğru ilerledi.

"Şimdilik," diye yanıtladı Dratos, büyük ölçüde dokunulmamış ekinleri incelerken. Talemir Cal'a kısık sesle, "Bunlar iyi atışlardı," dedi. Gölge yamasının son parçasını da kalkanın içine yerleştirin.

Cal kızardı. "Teşekkür ederim, efendim.

Tal alnındaki teri silerek, "Sadece Talemir," diye cevap verdi. "Ryland'ı bulan oldu mu?

Thea topuklarının üzerinde döndüğünde Drue'nun çoktan ana binaya doğru koşmaya başladığını gördü. Takip etmekte tereddüt etmedi.

Avlu, bazıları savaş kampından, diğerleri kalenin başka yerlerinden gelen gölge dokunuşlu insanlarla doluydu. Hepsi üniversiteyi savunmak ve şimdi de Ryland'ı bulmak için bir araya gelmişti.

"Çevre güvenli mi? Dratos kalabalığı tarayarak sordu.

Anya ona doğru ilerledi. 'Evet. Dış arazide dört wraith öldürdük. Ekinlere zarar gelmedi.

"Kalkanı nasıl aştılar? Thea sordu.

"Bir kaza. Burada olduğumuzu bilmiyorlardı -"

"Bununla daha sonra ilgilenebiliriz," diye araya girdi Talemir'in sesi. 'Ryland'ı bulmamız gerek. Şimdi.

Dehşet hissediliyordu. Wraith saldırısı kazanılmış olsa bile, oğulları bulunamazsa isyanın korkusuz liderlerine ne olacaktı?

Drue etrafı kolaçan ederken yüzü soğuk bir sakinlik maskesine bürünmüştü ama Talemir... Thea, Talemir'in Kızıl Kule'de havadan gelen bütün bir Wraith gücüne karşı koyduğunu görmüş, onun bütün bir bölgeyi kaplayan büyü bir kalkan yamadığını görmüştü. Sarsılmazdı, hesaba katılması gereken kendi başına bir güçtü. Ama artık bir Savaş Kılıcı ya da Gölge Prens değildi. Artık bir babaydı. Panikleyen bir baba.

"Mutfakları kontrol ettiniz mi?" diyordu. 'Peki ya alt katlar?'

Drue elini sıkarak onu susturdu ve aramaya devam etti. Wraithler bir anlığına unutulmuş, üniversite Ryland'ın adının haykırılmasıyla hareketlenmişti.

Her zamanki stratejist Kipp, herkesi ekipler halinde organize etti, her biri belirli bir alanı taramakla görevlendirildi - eski amfiler, kütüphaneler ve seralar, dış araziler. Her arama ekibi yüksek alarmdaydı, her geçen an daha da endişeleniyorlardı. Zaman çok önemliydi.

Talimatlarını verdikten sonra Kipp, Thea'nın yanında belirdi, solgun görünüyordu. 'Ya onu aldılarsa? Ya az önceki saldırı onu kaçırmak için bir şaşırtmacaysa -'

"Bu düşünceni kendine sakla," diye uyardı Thea. "En azından şimdilik.

Saldırıdan sonra hâlâ sarsılmış bir halde, hep birlikte araziye tarayarak kalplerini çalan küçük kanatlı çocuktan bir iz bulmaya çalışıyorlardı.

Saatler geçtikçe ve Talemir'in kalkanından süzülen ışık alacakaranlığın turuncu parıltısına büründükçe, panik duygusu yeni zirvelere ulaştı. Yorucu arama bir kez daha çevredeki tarlalara yayıldı. Sessiz konuşmalar durma noktasına geldi ve Thea kendini önceki adımlarını boşu boşuna tekrarlar buldu -

Bir çığlık duyuldu. Thea ve Kipp ona doğru koştular.

Talemir toprakta diz çökmüş, Ryland'ın geldiklerinden beri taktığı yumru yumru örme şapkayı tutuyordu.

Drue onun yanında dizlerinin üzerine çöktü. "Nerede o, Tal?" diye fısıldadı, sesi kırılmıştı. "Ne yapacağız şimdi?

Talemir sadece yün şapkaya baktı. 'I...'

Thea'nın kalbi onlar için kırılmıştı. Akıllarından neler geçtiğini ancak hayal edebiliyordu ve Ryland gittiği sürece olası sonuçlar daha da kötüleşiyordu. Anne ve baba birlikte kapağın üzerine eğilmişlerdi, Drue'nun omuzları sessiz hıçkırıklarla titriyordu, Talemir'in kolu sırtına sarılmıştı.

Çimenlerin üzerinde bir hareketlilik gözüne çarptı ve Wilder, kucağında bir şeyle arazideki bir tepeye tırmanırken belirdi.

"O burada! Wilder aradı. "Onu yakaladım.

Küçük çocuk kucağında güvende, Dratos'un kuzeni Gus da yanında olduğu halde arazide ilerledi.

Drue ayağa fırlayıp onlara doğru koşarak, "Oh, Fury'lere şükürler olsun," diye bağırdı.

Wilder Ryland'ı kollarına bıraktı ve Talemir karısını ve oğlunu güçlü bir şekilde kucaklayıp kanatlarını üzerlerine kapatırken geri çekildi.

Wilder onlara 'O iyi,' dedi. "O güvende.

Ailenin yeniden bir araya geldiğini gören Thea'nın içine dolan hafiflikle eşleşen ortak bir rahatlama iç çekişi duyuldu. Başını sallayarak elini yüzünde gezdirdi. "Bunun için şükürler olsun," diye mırıldandı.

Kipp onun yanında onaylar gibi bir ses çıkardı ve arama ekibinin geri peşinden ana binaya doğru ilerlemeye başladı. Thea kalıp Wilder'ı bekledi ve o da Talemir'in kanatlarının nihayet açılıp içindeki üçlüyü ortaya çıkarmasını izledi.

Wilder, "Wraithler saldırdığında o ve Gus batıdaki tarlada oynuyorlardı," diye açıkladı. "Gus, geri dönmenin güvenli olduğunu anlayana kadar onları orada tuttu.

"İlk başta ağlıyordu, ama düşündüm ki... dikkatini dağıtmanın, bir oyun oynamanın daha güvenli olabileceğini düşündüm, böylece dikkat çekmeyecekti..." Gus'ın yanakları kızardı.

Talemir sonunda karısını ve oğlunu serbest bıraktı ve gölge dokunuşlu gençle yüzleşmek için döndü. "Teşekkür ederim," diye mırıldandı. "Doğru olanı yaptın.

"Sizi korkuttuğum için özür dilerim," diye yanıtladı Gus.

Ama Talemir başını salladı. "Sen benim oğlumu korudun," dedi ona. "Bunun için asla özür dileme. Sonra Wilder'a baktı. "Onları bulduğun için teşekkür ederim.

"Her zaman," dedi Wilder.

Etrafını saran duygu selinden rahatsız olduğu her halinden belli olan Gus dörtgene doğru fırladı. Thea parmaklarını Savaş Kılıcı'nın parmaklarına geçirdi ve onu da aynı yöne doğru çekerek aileye biraz mahremiyet sağlamaya çalıştı.

Ama Talemir, sesi hâlâ panikle karışık olan Drue'yla konuştuğunda henüz kulak kesilmemişlerdi. 'Onu güvenli bir yere götürmelisin. Perdenin ötesindeki o yer. Yapamam... Ona, sana bir şey olursa bununla başa çıkamam -'

"Hiç sanmıyorum," diye sert bir yanıt verdi Drue.

"Lütfen, Wildfire -

Thea kulak misafiri olmaktan hoşlanmıyordu ama Drue'nun sözleri rüzgârda uçuşuyordu. "Onu doğurmadan önce kim olduğumu sana söyledim. Kimse için, hiçbir çocuk için değişmeyeceğim. O gölge dokunuşlu bir Savaş Kılıcı ile kanunları çiğneyen bir Naarvian korucusunun oğlu. Bu dünyanın ne olduğunu bilecek ve bunun için daha güçlü olacak. Bunu daha önce de yaşadık Tal - Ry'ın Gus ve Malik'in yanında güvende olacağını biliyoruz. Daha fazla güvendiğim kimse yok. Malik'in onu hayatı pahasına koruyacağını biliyorsun. Savaş çabalarının bize ihtiyacı var ve savaşı onun için bitirmeliyiz, böylece bir geleceği olur. Her zaman olduğu gibi senin yanında savaşacağım. Drue'nun sesinde en ufak bir uzlaşma belirtisi yoktu, sadece saf çelik vardı.

Thea, Talemir'in kekeleyen özürlerini duyunca yüzünü buruşturan Wilder'a baktı.

'Haklısın,' dedi. "Biliyorum. Anlaşmamızdan geri dönmeyeceğim. Çok korkmuştum, Drue.'

"Ben de öyleydim," diye yanıtladı Drue. 'Ama zorluklar karşısında dağılamayız.

"Özür dilerim," dedi Gölge Prens.

Drue yorgun bir kahkaha attı. "Bunu daha sonra telafi edersin. Thea bunun üzerine kendi gülümsemesini gizledi.

Saldırı ve Ryland'ın aranması Naarvian güçlerini derinden sarsmıştı. Dratos'a göre, kalkan daha önce hiç bu ölçüde tam olarak delinmemişti. Gece çökerken, diğer birkaç kişiyle birlikte

önde gelen gölge dokunuşlu liderler Talemir'in büyüünü kendi büyülerıyla güçlendirmek için.

Thea Anya'ya döndü. 'Nasıl çalışıyor? Kalkan mı? Koruma?'

Anya derin bir iç çekti. "Wraithlerin gölgelerine benzer bir şekilde. Ama gücümüzü sakatlamak ve incitmek için kullanmak yerine, onu bir ağ gibi örerek dışarıya, üniversitenin ve arazisinin üzerine atıyoruz. Yıllar geçtikçe bunun kendi büyülerıyla aynı öze sahip olduğu için Wraithlerin bunu sorgulamadığını, bunu aşmaya çalışmadığını anladık. Bunun sadece diğer wraithlerin bölgesi olduğunu varsayıyor ve yollarına devam ediyorlar.

"Peki ihlal nasıl gerçekleşti? Thea sordu.

'Bazen yanlışlıkla oluyor. Birlikleri arasında bir kavga çıkıyor ve bir tanesi savunmamızdan içeri atılıyor'.

"Ama bugün değil? Thea kendini tutamadı ama bastırdı. "Kaza olması için çok fazla kişi vardı.

Anya omuz silkti. 'Burada bir Wraith sürüsü olduğuna inandıklarından ve hakimiyetlerini göstermek istediklerinden şüpheleniyoruz. Burada olduğumuzu bilmiyorlar. Ve biz de öyle kalmasını istiyoruz.

Thea ve Wilder akşam yemeği için Scholar's Lounge'a döndüklerinde içerideki atmosferi kasvetli ve gergin buldular. Neredeyse herkes oradaydı: Malik her zamanki gibi ateşin başında; Wren ve Farissa uzak köşedeki bir masada iksir karıştırıyor; Anya bacaklarını kenardan sarkıtmış bir koltukta; Adrienne pencere kenarında bir hançerle tırnaklarını temizliyor; ve Gus yerde oturmuş, örgü şişlerini ellerinin arasında tıkırdatarak Ryland'ın hımbıl şapkasına uyacak gibi görünen bir şey yapıyordu.

Audra Thea'yı kenara çekti ve alçak sesle konuştu. 'Benden araştırmamı istediğin şey. Büyü aktarımı hakkında.

"Bir şey buldun mu? Thea hevesle sordu, kimsenin dinlemediğinden emin olmak için odaya göz .

Audra başını salladı. 'Bu mümkün değil. Bunun imkansız olduğunu bilmen gerektiğini düşündüm, bu yüzden aptalca bir şey yapma.

Thea'nın kalbi sıkıştı ama yüzüne kırgın bir ifade yerleştirdi. "Ben ne zaman -

Audra çoktan uzaklaşmış, Cal'a doğru ilerliyordu.

"Hepsini öldürdün, değil mi?" diye açıkça sordu eski kütüphaneci, Muhafız'ın ocak başındaki masasına oturarak.

"Evet, hanımefendi," diye cevap verdi. 'Şey, *tam olarak* ben değil. Ama yine de öldüler.

'Bir şey kaçmadı mı? Bu iyi bir şey. Audra kendi kendine başını salladı. "Bunun sırlarımızı bir süre daha saklayabileceğimiz anlamına geldiğini umalım," dedi Talemir'e anlamlı bir bakış atarak.

Talemir başını onaylarcasına eğdi ama dikkatini kolunun altında sıkıca tuttuğu Drue'ya ve göğsüne yaslanmış mışıl mışıl uyuyan Ryland'a verdi. Thea onları öncekinden biraz daha yakından izledi, kalbi hala günün olaylarının etkisinde olduğu belli olan gölge dokunuşlu Savaş Kılıcı için acıyordu.

Kipp öne çıktı ve Gölge Prens'in eline büyük bir bardak amber sıvısı tutuşturdu. "Bunu kullanabilecek gibi görünüyorsun.

Talemir'in dudaklarından bitkin bir kahkaha koptu. "Sonsuza dek Tilki'nin Oğlu, ha?

Kipp bir selam verdi. "Hizmetinizdeyim," diyerek kendi kadehini kaldırdı.

Any, "Eğer bunları sen dağıtıyorsan Tilki Çocuk, hayır demem," dedi.

Adrienne, "İki tane daha olsun," diye ekledi.

"Üç," dedi Thea, yıpranmış şezlonglardan birine çöktü, yanındaki minder Wilder'ın ağırlığının altında ona katılırken eğildi.

"Dört," diye ekledi huysuzca.

Kipp inanamayarak başını salladı. "Madem herkes içki istiyor, neden söylemediniz?

Thea ona, 'Şimdi öyle diyoruz,' dedi. Kipp daha fazla şikâyet etmeden herkesin içkisini hazırlarken kendi kendine gülümsedi. Herkesin elinde bir içecek olduğunda Kipp her zaman çok mutlu olurdu.

Wilder'a bir kadeh şarap uzatıp Thea'ya bir tanker bira ikram ettiği sırada Wren aniden ayağa kalktı ve karıştırmakta olduğu karışımı devirdi.

Farissa geriye sıçradı. "Elwren, sana ne oldu-

Bir saniye sonra, salonun kapıları açıldı ve Ayı Avcısı Torj Elderbrock, kudretli savaş çekicini geniş koltuğuna dayayarak içeri girdi.

Omuz.

"Esyllt esir alındı," diye ilan etti kapılar arkasından kapanır kapanmaz odadakilere. "Osiris onu Thezmarr'ın zindanlarına hapsetti ve orada idam edilmeyi bekliyor.

Kipp elindeki içkiyi düşürdü, bardak ahşap zeminde paramparça oldu. "Hangi suçlamayla?" diye bağırdı yüksek sesle, ayaklarının dibindeki kırıklara bile.

Ryland bir iniltiyle Drue'nun göğsünde kıpırdandı ama mucizevi bir şekilde uyanmadı. Şirketin geri kalanı gözlerini Ayı Avcısı'na dikti.

"İhanet," diye yanıtladı Torj, dağınık altın rengi saçlarını gözlerinden uzaklaştırarak. Thea onun buz mavisi bakışlarının odanın arka tarafındaki küçük kız kardeşine takıldığını fark etmedi.

"Onu dışarı çıkarmalıyız," dedi Kipp hemen. Gayri resmi olarak silah ustasının çırağıydı ve Thea onun Esyllt'e büyük saygı duyduğunu biliyordu.

Torj yüzünü buruşturdu. 'O konuya geleceğiz. Ama önce duymanız gereken başka şeyler var. Çekicini indirdi ve duvara dayadı. 'Kral Artos'un ordusu büyüdü - hem insanlar hem de canavarlar onun saflarını dolduruyor. Empati güçlerini kullanarak geriye kalan azıcık özgür iradeyi de alıp kendi doğru yönlendiriyor. Onun emriyle Tver, Aveum'a savaş ilan etti. Biz konuşurken ordusu kış krallığına doğru ilerliyor.

Thea'nın kanı .

"Aveum'da savaş mı?" Wilder şarap kadehini yan masaya bıraktı ve ayağa kalktı. Talemir de ayağa kalkmış, yumruklarını iki yanında sıkımişti.

Torj onlara ciddi bir şekilde başını salladı. 'Artos'un tüm satranç taşları yerine oturuyor. Gölgede plan yapma zamanımız sona erdi. Sonra öne doğru bir adım attı ve Talemir'e elini uzatırken yüzüne bir sırıtış yayılmasına izin verdi. "Sizi görmek güzel, Kalplerin Prensi.

Talemir onun kolunu kavradı ve sonra onu sert bir kucaklamanın içine çekti. "Sen de, Ayı Avcısı.

Sonra konuşan Anya oldu, isteksizce ayağa kalktı. "Sanırım bunu savaş odasına taşımanın zamanı geldi.

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

W)LdER

S O sabahki toplantılarından bu yana, birisi resmi yemek salonunu tam olarak bir savaş odasına dönüştürmüştü. Haritalar masanın bir ucunu kaplarken, orta diyarların dağlık arazi ve renk kodlu iklimlerle tamamlanmış devasa bir modeli de diğer ucunu kaplıyordu. Krallıklardaki çeşitli güçleri göstermek için modelin her tarafına işaretler yerleştirilmişti: dış köylerde konuşlanmış Muhafız birliklerinden Kral Artos'un hatırı sayılır orduları.

Wilder, modelin uzak noktalarında işaretlenmiş olan kalın siyah X'leri fark etti. "Bunlar da ne?

Anya kollarını göğsünde kavuşturup önlerindeki kopyayı eleştirel bir gözle inceleyerek, "Şüpheli Azrail inleri," diye cevap verdi. 'İdeal olarak, eğer Artos bizi zorlamasaydı, üç koldan saldırmayı tercih ederdik. Biri inlere, biri Artos'un ana ordusuna, diğeri de Harenth'in Kalbi'ne.

Wilder kaşlarını kaldırdı. "Onun sarayı mı?

"Bu onun gücünün bir sembolü," dedi Adrienne masanın karşısından. 'Onu yıkmak sadece konumunu değil, imajını da zayıflatacaktır.

'Ama Aveum üzerine yürüyerek elimizi zorluyor,' diye karşı çıktı Thea. 'Kraliçe Reyna'nın ordularını yenip onları dize getirmemesi için önce bu saldırıyı ele almak zorundayız. Eğer güçlerini yutmayı başarırsa, hiç şansımız kalmaz. Kış mevsiminde konuşlanmış işaretçileri gösterdi

krallığı, oradaki ana orduyu işaret ediyor. 'Eğer bu sayıları alır ve onları uluyanlara ya da daha kötüsüne dönüştürürse, şimdi toparlansak iyi olur.

Wilder Torj'a baktı. "Ordunun Aveum'a ulaşması ne kadar sürer?"

"Öğrendiğime göre, küçük bir birlikle birlikte yaya olarak ilerliyorlar.

Süvariler. Karışımında henüz gölge wraith yok. Bu şekilde devam ederse, dağların eteklerine ulaşmalarının iki haftadan fazla sürmeyeceğine bahse girerim. Torj replikada arazinin engebeli hale geldiği noktayı işaret etti.

Cal alçak bir ıslık çaldı. "Bu, çırak eğitimini yepyeni bir seviyeye taşıyor.

"Bunu sana söylemekten nefret ediyorum Callahan," diye karşılık verdi Kipp, "ama sanırım artık eğitimi çoktan geçtik.

Torj sert bir kahkaha attı. "Haksız değil, Çırak... Bunu mezuniyet olarak kabul et.

"Odaklan," diye araya girdi Anya. 'Yani, duyduğuma göre Aveum'a gitmemiz gerekiyormuş. Reyna'yı Artos'a karşı silahlanmaya ikna etmeliyiz, ona boyun eğmeye değil.

"Bunu nasıl yapmamızı öneriyorsun? Wilder sordu. 'Karanlığın Kızı ve onun Delmirian varisi suç ortakları arasında mı? Sözde ölmüş bir Savaşkılıcı bölüğünden ve dünyanın sadece yarı-hayalet olarak göreceği bir gölge-dokunmuşlar ordusundan bahsetmiyorum bile?

Thea onun kolunu sıktı. "Ay tutulması sırasında Aveum'a yapılan arakne saldırısının Artos'un eliyle yapıldığına dair bir kanıtımız var mı?" diye sordu diğerlerine, savaş masasının etrafındaki gergin yüzleri tarayarak.

"Aslında evet," diye yanıtladı Wren, elinde küçük, tanıdık bir şişeyle öne doğru bir adım atarak.

Bunu gören Wilder, Şarkı Söyleyen Tavşan'da Torj'un bunu kendisine verdiğini hatırladı. Harenth'in yeni dövülmüş bir Savaş Kılıcı'na hediyesiydi, hiçbirinin kullanmadığı bir zehirdi. Torj onu 'kadın silahı' ilan ederek başını belaya sokmuştu.

Simyacı tekrar konuşmadan önce Ayı Avcısı'na baktı. "Farissa ve ben Aveum'dan ayrıldıktan sonra bunun üzerinde bir çalışma yaptık," dedi onlara. 'Bu zehir değil, kastettiğiniz şekilde değil. Doğrudan öldürmek ya da etkisiz hale getirmek için kullanılamaz. Ancak bu nedenle, çoğu Savaş Kılıcı geçmişte işe yaramaz olduğunu düşündü.

"Nedir o zaman? Thea bastırđı. Wilder bunun, onun sayesinde henüz elde edemediği Savaş Kılıcı hediyelerinden biri olduğunun son derece farkındaydı.

"Basitçe söylemek gerekirse, şişelenmiş empati büyüsu," dedi Wren onlara. 'Ve özellikleri, arakne saldırısından sonra Aveum'daki Saflık Havuzları'na müdahale etmek için kullanılanlarla eşleşiyor. Buradaki küçük şişe Artos'u doğrudan Kral Elkan'ın ölümü de dahil olmak üzere o saldırının korkunç sonuçlarıyla ilişkilendiriyor.

"Bunu nasıl yapıyor? Anya kaşları çatılmış bir halde sordu.

"Farissa Vios'taki Usta Simyacı'ya ulaştı. Kral Elkan'ın sisteminde ölüm sonrası empati büyüsu bulundu... Artos Reyna'ya bunu kralın son anlarında çektiği acıyı hafifletmek için yaptığını söyledi, ancak havuzlarla olan bağlantı da göz önüne alındığında, saldırıdan Artos'un sorumlu olduğu inkar edilemez.

Torj bir ısıklık çaldı. "Yani başka bir deyişle, bunun her yerinde onun el izleri mi var?

"Kesinlikle," diye tamamladı Farissa Wren'in yanında. 'Bu iksirin birkaç damlasının kısa bir süre için kullanıcıya hedefinin duyguları üzerinde kontrol sağlayacağını keşfettik. Tam olarak zehirli değil ama aynı derecede güçlü, yanlış ellerde aynı derecede tehlikeli.

"Bunu nasıl ortaya çıkardınız?

Farissa Wren'e yan yan baktı. "Deney yaptık.

"Birbirinize mi? Audra bön bön baktı. "Farissa, bana hakkında hiçbir şey bilmediğin bir ilacı Delmira'nın bir prensesi üzerinde denediğini mi söylüyorsun?

"Bu benim fikrimdi! Wren araya girdi. Audra başını salladı.

Farissa savunmacı bir tavırla, "İnisiyasyon testlerinde kendini uçurumdan aşağı atan senin vasin olduğunda bu kadar umursamıyordun," dedi. "Ya da savaşın ortasında kendini wraithlerle karşı karşıya getirirken. Yoksa Althea'nın da bir Delmira prensesi olduğunu unutuyor musun?

"Bizden çok var," dedi Anya, ikisini de susturarak.

"Şimdilik," diye mırıldandı Thea Wilder'ın yanında, sadece onun duyabileceği kadar yüksek sesle. Wilder dirseğiyle onu dürttü ve bu sözlerin dudaklarından bu kadar çabuk dökülmesinden nefret etti.

Kipp masanın ucundaki modeli incelediği yerden boğazını temizledi. "Peki ya Esyllt?

"Ne öneriyorsun? Torj ona sordu. "Silah ustası olarak zindanlarda ciddi bir koruma altında.

"Ona ihtiyacımız var," diye karşı çıktı Kipp, ağırlığını masanın kenarına dayamıştı, belli ki tedirgindi. 'Sadece gelecekteki savaşları planlamak için başka bir stratejik akıl olarak değil. O olmadan, diyarların dört bir yanında konuşlanmış Muhafızların sadakatine sahip olamayız. Artos ve Osiris ne olursa olsun, savaşçılarımız ona hesap verecek. Onun çağrısına uyan Muhafızlar olmadan sayıca çok az olacağız. Odanın etrafına bir göz attı. 'Eğer askeri bir terim istiyorsanız, o da: *mahvolduk*.

"Hâlâ önerini bekliyorum," diye yanıtladı Torj. ' bir ses senin Thezmarr'ın iç yüzünü herkesten iyi bildiğini söylüyor. Kurtarılabilir mi?"

"Wilder'ı Kızıl Kule'den çıkardık," diye açıkladı Thea. "Thezmarr'ın zindanları çocuk oyuncağı olmalı.

Kipp başını salladı. "Ben giderim," dedi. "Esyllt'i dışarı çıkaracağım ve istekli kalkan taşıyıcılarını yanımıza alacağım.

Cal, "Ben de seninle geleceğim," diye açıkladı.

Kipp ona "Gölgeye dokunmuşlardan birini yanıma alacağım," dedi. 'Okçuluk yeteneklerin burada devamıza daha iyi hizmet ediyor - sadece bugün olduğu gibi bölgenin savunmasında değil, aynı zamanda uzun menzilli silahlarla umut vaat eden herkesi eğitmede.

Wilder etkilenmişti. Akıl hocasının hayatı söz konusuysen, Kipp joker rolünü bırakmış ve tam anlamıyla strateji moduna geçmişti. Kimse onunla tartışmadı.

"Kraliçe Reyna ile görüşmeye kim gidecek? Wilder gruba en iyi seçeneği araştırarak sordu, her biri bir öncekinden daha olasılıksız görünüyordu.

Anya çenesini kız kardeşlerine doğru iterek, "Var," dedi. 'Üçümüz birlikte. Ailemizi, krallığımızı ele geçiren karanlığa karşı duran birleşik bir Delmirian cephesi.

Wren kararlı bir şekilde, "Katılıyorum," dedi.

Thea, Wilder'ın yanından, "Ben de aynı fikirdeyim," diye ekledi.

Onu kendine çekme isteğini bastırdı. Bencilceydi ama ilk tepkisi pişmanlık oldu. Kendilerine karşı işleyen kum saati karşısında bir kez daha ayrı düşecekleri için pişmanlık. Ama Embervale kardeşler haklıydı. Başka kimse daha güçlü bir dava açamazdı. Başka hiç kimse

Artos'un yozlaşması karşısında daha fazla kaybetti ve bu, dul kraliçenin kendi gözleriyle görmesi gereken bir şeydi.

'olsun,' dedi Talemir. 'Kipp, Esyllt ve kalede kalan istekli savaşçılar için Thezmarr'a dönecek. Anya, Wren ve Thea Kraliçe Reyna'nın ittifakını güvence altına almak için Aveum'a gidecekler.

"Onlara kim eşlik edecek? Torj gözlerini en küçük kız kardeşten ayırmadan sordu.

Anya boğazından alaycı bir ses çıkardı. 'Biz üç fırtına kullanıcısıyız. Bir savaşçı, bir savaş kılıcı ve bir simyacı.

"Eğer saldırıya uğrarsanız, Wren düşmana iksir fırlatmakla yetinemez," diye karşı çıktı Savaş Kılıcı, yüzü endişeyle kaplanmıştı.

Wren'in burun delikleri alevlendi. "Bahse var mısınız?

Anya'nın yüz ifadesi, eğlencesini gizlemek ve sert yüz ifadesini sürdürmek için mücadele ederken buruştu. 'Kış topraklarına gitmek için refakatçiye ihtiyacımız yok, Ayı Avcısı. Bizi oraya kendim götüreceğim.

Thea, "Savaş kılıcı hünelerimi küçümsediğin için hakarete uğramamış gibi yapacağım," diye ekledi.

"Ama -

Talemir kız kardeşlerle aynı fikirde olarak, 'Aması yok,' dedi. 'Embervale'ler kendilerini savunmaktan çok daha fazlasını yapabilirler. Size burada ihtiyaç var. Hafta sonuna kadar daha fazla gölge dokunuşlu birliğin gelmesi için haber göndereceğim. Eğer sahada Artos'a karşı durmak istiyorsak, onlara verebileceğimiz kadar eğitime ihtiyaçları olacak.

Torj sessizliğe gömüldü.

"Yani Kipp Esyllt'i kurtarıırken ve Embervale'ler Aveum'a giderken, geri kalanımız senin güçlerinden bir şeyler mi yapacağız? Wilder onay için Talemir'i aradı. 'Ve bunu yapmak için iki haftamız var, muhtemelen daha az?

"Hemen hemen.

Anya boğazını temizledi ve Thezmarr'ın eski kütüphanecisine hitap ederken bir elini tıraşlı kafatasının üzerinde gezdirdi. "Audra, Aveum'da konuştuklarımızla ilgili bir gelişme var mı?

Wilder, Anya'nın neden bahsettiğini anlamak için zihnini zorladı. Singing Hare'de Audra'dan ne istemişti?

Yaşlı kadın kaşlarını çattı ve gözlüklerini burnunun üstüne doğru itti. "Cevabım değişmedi.

"Hiçbir şey bilmediğini mi? Anya donuk bir ifadeyle konuştu.

"Hiçbir fikrim yok," diye yanıtladı Audra.

Thea eğildi. "Anya, Audra'nın Thezmarr'ın eski kadın savaşçıların neredede olduğunu sakladığını düşünüyor," diye fısıldadı.

Bu Wilder'ın kafasında bir çan çaldı. Ama Audra her zamanki gibi ketum davranıyordu.

"Bu gecelik hepsi bu kadarsa..." Audra kapıya yönelmeden önce orta âlem modeline son bir kez baktı.

Anya, Thea ve Wren'in dikkatini çekti. "Yarın şafakta ayrılıyoruz, değil mi? Sizinle avluda buluşuruz.

Ses tonunda pazarlığa yer yoktu ve bu yüzden Thea ve Wren sadece başlarını salladılar.

Oda yavaş yavaş boşalmaya başladı ve Thea uzun bir iç çekti, ağırlığını masanın kenarına verdi, başını tavana doğru eğerken gözlerini kapattı. "Uzun bir gündü," diye mırıldandı.

Kipp bir veda eliyle kapıdan seslendi: "Söyleyeceğim," dedi.

Wilder yorgun bir kahkaha attı ve Thea Kipp'in peşinden gitmeye başladı, şüphesiz sabah Aveum'a giderse arkadaşını bir süre göremeyeceğini fark etmişti ve o da Thezmarr'a geri dönüyordu. Thea masadan kalkıp koşar adımlarla odadan çıkarken cebinden bir şey düştü.

Wilder, yumuşak bir gümbürtüyle haritalara çarpıp masanın üzerine düşen şeye baktı.

Bir defter. Geldiklerinden beri bir şeyler karaladığı defter.

Wilder kâğıdı kapatıp daha sonra geri vermek üzere cebine koyacaktı ama bakışları sayfanın üst kısmına karalanmış bir ayrıntıya takıldı.

Onun adı.

Sevgili Wilder, başladı.

Kendisine gönderildiği halde nasıl olur da okumaz?

Kapıya baktı, Thea'nın az ötede Kipp ve Cal ile konuştuğunu duyabiliyordu. Gözleri Thea'nın dağınık el yazısına döndüğünde Wilder'ın midesi bulandı. Onu okumaması gerektiğini biliyordu ama şu anda kendini durdurmasının hiçbir yolu olmadığını da biliyordu.

Sevgili Wilder,

Seni asla terk etmek istemedim. Elimde olsaydı her zaman senin yanında olurum. Ama kaderin benim için, bizim için başka planları varmış gibi görünüyor.

Wilder'ın omuzları sözlerinin ağırlığıyla çöktü, sadece ilk birkaç satır bile gözlerinin yaşlarla dolmasına neden oldu. Defteri karıştırdı ve bazıları sadece birkaç cümle uzunluğunda, bazıları ise birkaç sayfaya yayılan sayısız kayıt buldu.

Wilder,

Çok üzgünüm. Artık yanında olamadığım için çok üzgünüm. Seninle orta diyarları gezmek istedim. Sen yanımda at sürerken aygırımı yakalamak istedim. İkimiz için o kadar çok şey istedim ki.

Thea'nın en içten düşünceleri, pişmanlıkları ve amansız aşk ilanı, hepsi onun için yazılmıştı.

Her yazıyı bir şimşekle imzalamıştı, tıpkı bir ömür önce onun için kulübesine bıraktığı notlarda yaptığı gibi.

Savaş odasına döndüğünde, "Bu da ne böyle, Thea?" diye sordu.

Geride kalanlar aceleyle ayrıldı. Wren kapıyı arkasından kapatmadan önce Thea'ya yüzünü buruşturdu ve Wilder ile Thea'yı baş başa bıraktı... bu her ne haltsa.

Açık defteri işaret etti, öfke ve kırgınlık kontrol edemediği bir şeye dönüşmüştü. "Eee?

Thea'nın gözleri hüznle kaplanmıştı. "Bu senin için... Sonrası için. "Neyden sonra?" diye hırladı.

"Biliyor musun? Thea'nın alt dudağı titredi ama bakışlarını kararlı bir ifadeyle karşıladı. "Ben gittikten sonra.

Wilder parmaklarını saçlarında gezdirdi, ciğerlerine yeterince hava girmesi için mücadele ederken, suç teşkil eden eşyayı kaptı ve umutsuzca ona uzattı. "Bana bir ölüm kitabı bırakmışsın, öyle mi?

"Benim seçeceğim bir isim değil ama... bir bakıma, evet...?

Wilder titriyordu, öfke kemiklerini kavırıyor ve kalbine ateş gönderiyordu. "Bana ölüm mektupları mı yazıyordun? Ne zamandan beri?

"Buraya geldiğimizden beri.

Sayısız sayfayı çevirdi. "Madem söyleyecek bu kadar çok şeyin vardı, neden bana söylemedin? Ben buradayım. Artık seninleyim. Sesini zorlayan acıyı duyabiliyordu ama umurunda değildi. Onu parçaladığını bilmiyor muydu? Onsuz hiçbir yere gitmesine izin vermeyeceğini bilmiyor muydu?

"Her ihtimale karşı," diye fısıldadı, gözleri kocaman açılmıştı.

Wilder defteri kenara bırakıp onu yakaladı ve savaş masasının üzerine kaldırarak haritaları ve kalemleri etrafa saçtı. Kadının kalçalarını ayırdı ve aralarına oturdu. Kızıl Kule'nin öncesinden beri kendisine dokunulmasına izin vermemişti. Ama şimdi? Şimdi onun ellerine ihtiyacı vardı. Aletini onun derinliklerine gömmek istiyordu, onun vücudunun sığınağına ihtiyacı vardı.

"Ne *olur* ne olmaz diye bir şey yapmıyoruz," diye homurdandı, gömleğini ikiye ayırıp vücudundan yırtmadan önce.

Nefes nefese kaldı ama adam orada durmadı.

Anında sertleşti ve onun için yanıp tutuşmaya başladı, göğsünün etrafındaki bandı ortadan yırttı ve titreyen mum ışığında dolgun, yuvarlak göğüslerini ona gösterdi.

"Wilder," diye mırıldandı. "Herkes gelebilir.

"Umurumda değil," dedi ve ağzını meme uçlarından birinin etrafında kapattı.

Thea inlerken başı geriye eğildi, dişleri sertleşmiş tepeyi kazıyıp hassas noktayla alay ederken vücudu onun altında eğildi. Bacakları genişledi, adamın beline dolandı ve kaya gibi sert ereksiyonunu kadının göbeğine sürtebilmesi için onu kendine çekti. Sürtünme görüşüne yıldızlar gönderdi.

Thea ondaki değişimi anlamış gibiydi çünkü elleri gömleğinin düğmelerindeydi. Bekleyemedi; o kumaşı da yırtıp attı, parçaların kollarından yere düşmesine izin verdi. Thea'nın elleri bir anda onun üzerindeydi, göğsünün çizgilerini, karnının düzlemine ve pantolonundaki çıkıntıyı işaret eden sinirin eğimini izliyordu.

"Sen her şeysin," diye fısıldadı ama adam onu vahşi bir öpücükle susturdu.

Wilder ona vahşice sahip çıktı ve o da Wilder'ın ağzını keşfetmesini kendi dilinin çılgınca vuruşlarıyla karşıladı. Bu sırada tırnakları Wilder'ın tenini işaretliyor, kanını kaynama noktasına kadar ısıtıyordu.

Alt dudağını dişlerinin arasına aldı ve sertçe ısırды, aynı zamanda meme ucunu sıkıştırdı, her küçük acı darbesinin üzerinden öpmeden önce ondan keskin bir çığlık çıkardı.

Thea'nın elleri kemerine gitti ve önce tokayı sonra da pantolonunun düğmelerini açmasına yardım etti. Pantolonu kaslı kalçalarından aşağı doğru itti, kalın boyu serbest kaldı ve pantolonunu bir kenara fırlattı.

Onu görünce Thea'nın ağızı açık kaldı ve adam sinsi bir gülümsemenin dudaklarını süslemesine izin verdi. "Hoşunuza giden bir şey mi gördünüz Prenses?" dedi, sesi arzuyla kabalaşmıştı.

"Evet," diye nefes aldı, ona doğru uzanarak. 'özlediğim bir şey...'

Wilder, kızın eli sikinin etrafını sararken kimin duyduğuna aldırış etmedi ve şehvet dolu bir inilti çıkardı. Başparmağı adamın geniş, sızıntı yapan başının üzerinde gezindi ve onu ciddiyle okşamadan önce çökmekte olan dairelerle ucuyla alay etti.

"*Siktir*. Wilder bu tek dokunuşun gücüne karşı kendini destekledi. Kadın onu görkemli, uzun ve telaşsız okşamalarla okşuyor, omurganın tabanından yayılan arzu dalgalarının taşaklarında sıkılaşmasını sağlıyordu. Pantolonunun düğmelerini açarken sikinin üzerinden her geçişinin tadını çıkararak elinin içine doğru itti.

Onları i  çamaşırlarıyla birlikte dizlerine kadar indirdi, göğüsleri hareketle birlikte zıpladı. Thea pantolonundan tamamen sıyrılırken tutuşu onu terk etti. Masadan daha fazla ordu parçası düştü, haritalar Thea'nın değişen vücudunun altında yırtıldı. Wilder sikini kavradı ve bacaklarının arasındaki kayganlığa doğru sürükledi.

 kisi de bu his karşısında inlediler.

"Tanrılar," diye mırıldandı Wilder. 'Nasıl oluyor da bu kadar iyi hissediyorsun ve ben henüz içinde bile değilim?

Thea ona doğru bastırarak onu girişine doğru yaklaştırdı. 'Wilder...'

Onun adı bir lanet ve yalvarış gibiydi ve dudaklarından dökülen bu ses neredeyse tüm kısıtlama kavramlarını bir kenara atmasına neden oluyordu. Öfke onu kurtardı, hayatı boyunca hiç bu kadar sertleşmemişti. Beyaz ateş gibi yanan ihtiyaç içinde orman yangını gibi parladı ve tek bir güçlü hamleyle kendini onun içine için elinden gelen her şeyi yaptı.

"Yap şunu," diye meydan okudu Thea, kapuşonlu gözlerle ona bakarken, vurgu için bacaklarını daha da ayırdı.

Wilder karanlık bir şekilde gülümseyerek sikini kadının girişine dayadı ve birazcık içeri kaydđ, etrafındaki sıkı sıcaklığın ilk ipucuyla kontrolü neredeyse kayboluyordu. Ama durdu, başparmağıyla klitorisini okşadı ve vücudunun ona açılmasının keyfini çıkardı.

"Wilder..." diye uyardı.

Bu her ikisi için de işkencenin en lezzetli şekliydi ama bir an daha dayanamadı.

'O meme uçlarını benim için çimdikle, Prenses,' diye emretti.

Thea'nın parmakları sertleşmiş tepelerinin etrafında kenetlenirken, Wilder kalçalarını kaydırıp ve güçlü bir vuruşla içine girdi. Görüşü bulanıklaştı ve Thea onun altında yüksek sesle inledi, tüm vücudu onu içine aldı, oraya aitmiş gibi sikiinin etrafında kenetlendi.

"*Lanet olsun,*" diye mırıldandı, onu gövdesiyle sararak ıslak sıcağının daha da derinlerine gömüldü. Alçak, gürleyen bir ihtiyaç sesi ondan kaçtı ve onu çürütecek kadar sert kavradı, itişleri acımasız, özür dilemeyen, sınır tanımayan.

Thea kalçalarını eğerek Wilder'ın vuruşlarına karşılık verdi ve onun daha da derinlere inmesine izin verdi. Çıkardığı sesler Wilder'ın vücudunu eritti, taşakları sıkılaştı ve içine boşalması için yalvardı.

"Daha sert," diye nefes aldı Thea. "Daha hızlı.

Wilder bunu seve seve yerine getirdi, onu kavrayışını ayarladı, alt yarısı kenardan sarkacak şekilde savaş masasına doğru sürükledi, böylece daha da büyük bir öfkeyle içine girebilecekti. Çünkü bu öfke hâlâ yüzeyin altında kaynıyordu. Onları buraya getiren her şeye, her adaletsizliğe, çalınan her ana - hatta o tanrıların lanetlediği taşa onun için kazınan kaderi kabul ettiği için Thea'nın kendisine bile.

Ve böylece onu sert ve hızlı bir şekilde becerdi, tıpkı istediği gibi.

"Ölüm notlarını istemiyorum," diye itişler arasında başardı, klitorisine baskı uygulayarak onun altında sarsılmasına neden oldu. "Beni duyuyor musun?

"Evet..." diye bağırdı, çıplak vücudu arzuyla kızarmıştı.

Adam bir elini kadının boğazına kapattı. "Bir daha asla.

Thea'nın gözleri fal taşı gibi açıldı, göz bebekleri büyüdü, kasları onun etrafında kenetlendi. Dudaklarını yaladı. "Beni cezalandıracak mısın?

Wilder'ın hamleleri yavaşladı ve gözlerini kırıştırtarak ona baktı. "Cezalandırılmak *istiyor* musunuz Prenses?" diye sordu.

Thea yavaşça başını salladı, bir kez, sonra iki kez. "Bunu hak ediyorum...

Wilder'ı yeni bir özlem dalgası sardı ve ona doğru ilerledi. "Seviyorsun.

O anda, tüm gücüyle kendine geldi; gücü, öfkesi, kudreti, altında kıvranan kadına duyduğu doyumsuz arzuyla birlikte akıyordu. ön tarafına çevirdi ve savaş masasının kenarına doğru eğerek arka tarafını ona gösterdi.

Aletini arkadan kızın içine gömerken, açık avucu kızın solgun tenine sert bir şekilde indi.

Thea inledi, bacaklarını altından ayırdı ve adamın boyuna doğru geri itti. Adam onun ıslaklığının kalçalarından aşağıya damladığını hissedebiliyordu. "Tekrar.

Wilder kızın diğer yanına da şaplak atarak parmaklarının acısını hissetti ve kıza tekrar tekrar vurarak ondan çılgınca çığlıklar kopardı. Zar zor dayanıyordu.

"Thea..." diye nefes nefese kızın terden sırlıslam olmuş omurgasına sarıldı, dağınık saç örgüsünün kuyruğunu parmak uçlarına doladı ve onu kendine doğru çekti. "Boşalmanı istiyorum. Sikişimin her tarafına boşal.

'Wilder...' Nefesi coşkuyla kesildi. "*Şimdi*," diye emretti.

Thea'nın tüm vücudu gerildi ve haykırarak onun etrafında titredi.

Wilder kalçalarını kaldırdı, onu doruğun eşiğinde becerirken kısıtlama uzak bir anı oldu. Kadın onu geri itti ve adam geri dönüşü olmayan noktayı geçti, saf zevk damarlarına doldu.

Wilder bir kükreyle patladı, kendini onun içine bırakırken titriyordu.

Thea orgazmının son dalgalarını ondan çekip çıkarırken sarsıldı ve yavaşça ona doğru sallandı.

Kadının omurgasının dibini öptü, nefesi kesilmişti ve az önce yaptıklarına hayranlık duyuyordu. Aletini kadından çekerken arkasına yaslandı ve kadının arka tarafındaki solgun yanakların her birinde bulunan parlak pembe el izlerini inceledi. Önce birincisine, sonra ikincisine birer öpücük kondurdu, sonra da onu altında ters çevirdi.

Thea'nın yüzü kızarmış, dudaklarında bir gülümseme belirmişti.

"Bu..." "Akıllara durgunluk veren bir şey miydi?" diye sordu adam tereddüt etmeden. "Evet.

Thea masanın üzerinde dirseklerini dayadı ve kızarmış, yapış yapış vücutlarını inceledi, bakışları Wilder'ın bacaklarının arasında ağırlaşan . "Tekrar hoş geldin, Savaş Kılıcı," dedi sinsi bir sırıtişla.

Wilder onun çenesini kavradı ve ağzını onunkine yaklaştırdı, ayrılmadan önce onu derinden öptü. "Bir dahaki sefere cezaya ihtiyacın olduğunda... Sadece burada olmayacak," diye mırıldandı ve elini onun altına kaydırarak arka tarafını sıktı. Diğer eliyle klitorisine hafif bir tokat atmadan önce ıslaklığını yokladı.

Thea'dan bir nefes kaçtı ve sonra güldü. "Beni iyi vakit geçirmekle kışkırtma.

BÖLÜM E) GKTEEN

TKEA

T Yırtık giysilerini göğüslerine bastırıp asi gençler gibi üniversite koridorlarında koşuşturmaya başlamadan önce savaş masasını ellerinden geldiğince toparladılar. Thea dudaklarından dökülen kahkahalara engel olamadı.

boş kütüphaneden odalarına doğru koşarlarken.

Tanrım, bunları kimin duyduğunu ancak hayal edebilirdi. Ama umurunda değildi.

Wilder'ın gümüş rengi bakışları parlaktı ve ona odaklanmıştı, kadın kapıyı açıp kıyafetlerini bir kenara fırlatırken dolgun dudakları inanmayan bir gülümsemeyle kıvrıldı.

"Umarım dikiş setini getirmişsindir," dedi, adam da onu takip ederken, sabırsızlığı yüzünden gömlekleri tamamen lime lime olmuştu.

Adam kıkırdadı, yüzünü ona döndüğünde çıkan ses ayak parmaklarının kıvrılmasına neden oldu.

Onun görüntüsünü içine çekti. Onu ilk gördüğü zamankinden bile daha mükemmeldi. *Fury'ler tarafından oyulduğu* o zaman aklına gelen ilk düşünceydi ve şimdi de bu düşüncenin arkasında duruyordu. Kulede geçirdiği zamanı olağanüstü bir şekilde atlatmıştı. Tüm vücudu yontulmuş ve kaslarla örülmüştü; güç ve kudret damlıyor gibiydi. Kızın ağzı kurudu, çünkü küstah çalışması onun sikine kadar uzanıyordu, sert ve bir kez daha onun için hazırды. İçinden yeni bir arzu dalgası geçti.

Wilder onu açlıkla değerlendirdi.

Thea ona tembel bir gülümseme verdi ve ellerinin kendi vücudunu keşfetmeye başlamasına izin verdi, göğüslerini avuçlarken gümüş gözleri her hareketi izliyordu

ve parmaklarının güneye doğru kaymasına izin verdi, daha önce yaptıklarının kanıtlarını gözden geçirdi.

"Yine bu kadar erken hazır mısınız Prens? Sesi alçak ve boğuktu.

Thea sırttı. "Savaş kılıcı dayanıklılığı," dedi, bir ömür önce ona söylediği sözleri yankılayarak.

Bunun  zerine gözlerinde eğlence parıldıadı. Bir elini sikinin etrafına sardı ve sanki dünyada hiç zamanı yokmuş gibi yavaşça okşadı. Thea o görkemli uzunluğun üzerinde aşağı yukarı hareketini izlerken özlemle doldu.

Wilder Hawthorne bir tanrıydı ve onun sunağında seve seve ibadet ederdi.

Ve  yle de yaptı. Ona doğru gitti ve dizlerinin üzerine çöktü, eli onunkinin yerini aldı ve sikini ağzına götürdü.

'Thea...' diye inledi dudakları ucun üzerine kapandığıında.

Neredeyse gülecekti, onun üzerinde sahip olduğu anlık gücün, dizlerinin üzerindeyken bile onun zevkini avucunun içinde tuttuğu gerçeğinin tadını çıkartıyordu. Diliyle onun geniş başının etrafında dönerken, her ikisinin de tadına baktığını fark ederek mırıldandı.

Wilder onun üzerinde kalçalarını sallayarak, "Benimle oynamayı bırak," diye yalvardı.

Bu sadece onu daha fazla kızdırma isteği uyandırdı. Thea onun tepesini diliyle ısırđı ve kaslı bacaklarının altında titrediğini hissetti, uyluklarındaki kalın tendonların esnediğini gördü. Kendi kendine gülümseyerek başının hassas alt tarafını yaladı, dilinin tüy kadar hafıf darbeleri onu gelecek olanla alay ediyordu.

 nledi, sa larındn bir tutam yakaladı, tüm vücudu kısıtlamayla titriyordu.

Taşaklarını avu layan Thea, ağzını onun üzerinde gezdirmeden ve hiçbir uyarıda bulunmadan onu yutmadan önce, tabandan uca kadar uzunluğunu yaladı.

"*Siktir*," bağırdı, onun altında kıpırdanarak.

Thea Wilder'ın sikini emdi, siki üzerinde aşağı yukarı hareket ederek gırtladıının arkasına vurmasına izin verdi. Wilder şimdi onunla birlikte hareket ediyor, saçlarını köklerinden kavırıyor ve ağzına sokuyor, şehvet seli içinde ona bakarken Fury'lere k f rl r mırıldanıyordu.

"Sikimi emerken kendinle oyna, Thea," diye emretti.

Ona iki kez söylemesine gerek yoktu; kendi uyarılmışlığı kalçalarından aşağı damlıyordu. Yerdeki dizlerini ayırdı ve boştaki elini o tarafa doğru kaydırdı.

temas için can atan hassas bir nokta.

Wilder'ın gözleri onu görünce açıldı ve vücudundan aşağıya, ağzına doğru titreşen cinsel ses neredeyse onu mahvediyordu.

Thea klitorisini ovuşturarak Wilder'ın sikinin etrafında inlerken, içindeki ateş açığa çıktı. Wilder'ın aç bakışlarını tutarak bir parmağını içine kaydırды, bacaklarının arasında şişen ısı serbest bırakılması için yalvarıyordu.

"İşte böyle Thea... Gözler bende," diye mırıldandı, kadının parmaklarıyla kendini becerdiği yeri izlerken. Bir tane daha ekledi ve adam sanki bu görüntüye dayanamıyormuş gibi inledi. Mum ışığı onun üstünü yaldızlıyor, o güçlü vücudu aydınlatıyor, ağzına doğru her itişte nasıl kaydığını gösteriyordu.

"Göster bana," diye hırladı. "Benim için hazır olduğunu göster.

Onun iğrenç sözleri karşısında ayak parmaklarını kıvıran Thea, parmaklarını kaldırdı ve üzerlerini kaplayan parlak ıslaklığı ona gösterdi.

Wilder'ın kontrolünü elinde tutan tasma her neyse koptu ve kendini çekerek onu kaldırdı ve ateşin önündeki koltuğa taşıdı.

Oturdu ve onu üstüne çekerek üzerine oturmasını sağladı. Ağzından hâlâ ıslak olan sert siki kadının göbeğine bastırdı ve kadın inleyerek siki uzunluğunun üzerinde kaymaya başladı.

Wilder kızın kıvrımlarında gezinirken yüzünde tam bir hayranlık ifadesi vardı. "Seni nasıl sevdiğimin haddi hesabı yok Thea," diye mırıldandı, nasırlı avuçlarıyla göğüslerini avuçlarken. "Seni nasıl almak istediğimin haddi hesabı yok..." Başparmağıyla bir meme ucunun etrafında dolanarak kızıdan yumuşak bir çığlık kopardı.

Onu öptü, uzun ve sert, derin ve tutkulu bir şekilde, dili ağzını keşfederken, dudakları tekrar tekrar dudaklarının üzerinde gezinirken, elleri teninin her santimini haritaladı.

Thea adamın kucağında kayarak adamın sikinin girişine baskı yapmasını sağladı. "Seni seviyorum," dedi onun dudaklarına karşı.

"Ben de seni seviyorum," dedi ona ve kabzasına kadar içine girdi.

Thea haykırdı, adam onu doldurdukça görüşünü bozan lekeler, onu o kadar iyice gerdi ki patlayacakmış gibi hissetti. İçinde şiddetli bir ihtiyaç alevlendi ve aniden o kadar sıkı bir şekilde sarıldı ki, her nefes doğrudan çekirdeğine bir özlem dalgası gönderdi.

Wilder ona, 'Sür beni,' dedi, kalçalarını kavradı ve onu ileri geri sürttü, siki hâlâ onun derinliklerine gömülüydü.

Thea'nın tüm vücudu bu talimatla kasıldı ve adamın boyuna doğru kayarken başı coşkuyla geriye eğildi, ancak tekrar aşağıya çarptı.

"Siktir..." Wilder'ın nefesi kesildi. "Bunu tekrar yap.

Ona boyun eğdi, içinden kaçan cinsel inlemelerden zevk aldı, kendi çığlıkları onunkilere karıştı, çünkü adam onun içindeki o noktaya vuruyordu.

Savaş odasında sertleşmiş olsalar da, şimdi farklı bir çılgınlık onları ele geçirmişti. Sabah ayrılacak birinin terk edilmişliğiyle, hayatının aşkında iz bırakmak isteyen birinin çaresizliğiyle ona biniyordu, böylece yokluğunda bile onu hissedecekti. Wilder'ın onu acımasızca sikmesi, onun da aynı şekilde hissettiğini gösteriyordu. Onu alttan itiyor, derinlerden gelen arzu dalgalarını coşturuyor, bu baskıyı kırılma noktasının eşiğine kadar yükseltiyordu.

Sonra aralarına uzandı ve başparmağıyla klitorisini daire içine aldı.

Thea haykırdı, ancak hızını artırırken, en hassas olduğu yeri tıngırdatırken, aşağıdan ona doğru sürerken şiddetli öpücüğü tarafından susturuldu.

Onun dudaklarına karşı nefesi kesildi. 'Wilder... beni -' Adam onun çözülmesini izlemek için ayrıldı ve o da çözüldü.

Doruk noktası bir gelgit dalgası gibi içine doğru ilerledi, onu önüne katıp sürükledi ve etrafına muhteşem bir şekilde çarptı. Bunun gücüyle yarı hıçkıra hıçkıra ağlıyordu, tüm vücudu Savaş Kılıcı'nın üzerinde titreyen bir karmaşaydı.

'Bana bir tane daha verebilirsin,' dedi.

Orgazmının artçı şoklarıyla nefes nefese kalırken gözleri büyüdü. 'Yapamam - ben -'

"Yapabilirsin. Wilder klitorisinin ritmini hassas tomurcuğun üzerinde uzun, lüks vuruşlarla değiştirdi, bir yandan da içine girmeye devam ederek kendi zevkini ortaya çıkardı. Ağzı meme ucunun üzerine kapandı, ısırmadan önce hafifçe emdi.

Acının parıltısı içinde bir şeyleri yeniden ateşledi ve Thea'nın vücudu bir kez daha eridi.

"İşte " diye mırıldandı Wilder onunla birlikte hareket ederken, hızını yeniden artırarak ona ayak uydurdu.

Birbirleriyle kaynaşmışlardı, tektiller. Bundan daha mükemmel, bundan daha anlamlı bir şey olamazdı.

Thea şimdi kontrolsüzce titriyor, *her* şeyin, onu tamamen unutturacak şekilde siken *adamın* gücüyle sarsılıyordu.

"Benimle gel Thea," diye hırladı Wilder, tekrar tekrar içine kayarak onu uçurumun kenarına itti.

Parçalandı, üçüncü doruk noktası vahşi bir fırtına gibi onu parçaladı ve tüm duyularını bulanıklaştırdı. Kaotik kıvılcımlar vücudunun her santimetresinden fırladı, o kadar yoğunlu ki gözyaşlarını geri kırıptı, kendini tekrar bir araya getirmeyi anlayamadı.

Ve onun altında Wilder boğuk bir çığlıkla çözüldü. Vücudu onunkinin altında titredi, salıverilmesi onun içine döküldü.

İkisi de artçı sarsıntıları atlatırken Wilder onu doyasıya öptü ve sanki tadını çıkarması, el üstünde tutması gereken bir şeymiş gibi içine çekti.

Gümüş gözlerindeki saf, hayranlık uyandıran aşktan başka bir şeyle ona bakarken Thea'nın kalbi neredeyse yerinden fırlayacaktı.

"Hiç kimse sana sahip olup da tükenmez," diye mırıldandı.

CKAPTER N) NETEEN

TKEA

Wilder'in sözleri ertesi güne kadar Thea'nın aklından çıkmadı. Aveum'un iç bölgelerinin acımasız soğuğu kemiklerini kemirirken onlara sarıldı.

O, Wren ve Anya buzlu ormanlık alanda karın üzerine indiler. Anya'nın güç şeritleri dağıldı ve kanatları arkasında maddeleşti, gölge dokunuşlu büyüsünün tüm kanıtları göz açıp kapayıncaya kadar yok oldu.

Kız kardeşler Kraliçe Reyna'nın kapısına karanlıkta varmanın buluşmaları için yanlış bir ortam yaratacağına karar vermiş ve Anya onları Vios'un dış mahallelerine, başkent in kalbindeki yüzen kubbelere yürüyerek gidecekleri yere götürmüştü.

Thea soğuktan ne kadar nefret ettiğini unutmuştu. Fury'lerin verdiği güç içinde zonklasa bile, Aveum'un kışının pençesi amansızdı, acı şimdiden uzuvlarında çiçek açmıştı ve yaralı bileği bir orospu gibi ağrıyordu. O karmaşada Wren'in onun için yaptığı merhemi tamamen unutmuştu ve parmaklarının kopmayacağı bir yere gider gitmez onu kullanmayı aklına not etti.

"Tam olarak neredeyiz?" diye mırıldandı, yüzünün alt yarısını boynuna doladığı yün atkının içine gömdü. Etraflarını kırıç ağaçlar sarmıştı, donda bile yaprak açması gereken yaprak dökmeyen ağaçlar. Ama görünürde hiçbir yaşam belirtisi yoktu, sadece yakındaki yarı donmuş derenin şırıltısı duyuluyordu. Thea şimdiden Wilder'ın ve yataklarının sıcaklığını özliyordu.

'Silverbrook köyünün hemen dışındaki orman. Kipp daha önce oradan geçtiğini söylemişti - ağaç sınırının hemen ötesinde,' diye yanıtladı Wren. "Donarak ölmekten önce harekete geçmeliyiz.

Anya ellerini yüzüne götürdü ve sıcak nefesini parmaklarının üzerine üflledi. "Bana sağlam bir plan gibi geldi. Yaşadığım onca şeyden sonra ölmek için onca yol varken, ölü bir ormanda bir buz kütesine dönüşmek pek de iç açıcı olmazdı.

Thea buna homurdandı ve karda onun peşinden yürüdü.

Thea dişlerinin gıcırdadığını duyabilse de, kız kardeşler birlikte iskelet halindeki ağaçların arasından geçip buzlu arazide fazla şikâyet etmeden ilerlediler. Onların yanında yürüyor olmayı giderek daha gerçeküstü buluyordu - Delmira'nın varisleri, bunca zaman sonra birleşmişlerdi. Orta diyarların çoğu artık bunu biliyordu ve ittifakını güvence altına almak umuduyla bunu başka bir hükümdara ilan etmeye gidiyorlardı. Kalede bir sihyacı adayı olarak iksir karıştırmaya zorlandığından beri hayat çok değişmişti.

Bir aşp Frostvale'in dış binalarını gördüklerinde Anya, "Bence birlikte antrenman yapmalıyız," dedi.

Thea, "Wren'in temel savunma eğitimi var, tüm Thezmarialılar gibi," diye cevap verdi. Küçük kız kardeşleri hiçbir zaman temelin ötesinde dövüşmeye pek meyilli olmamış, simya becerilerinin yumruklar ve bıçaklar kadar tehlikeli olduğunda ısrar etmişti.

Anya güldü. "Kastettiğim bu değildi. Yine de..." Wren'e döndü. "Bazı temel bilgileri tazelemenin zamanı gelmiş olabilir.

Thea, Wren'in kaşlarını çatarak verdiği cevap karşısında bir kıkırdamayı bastırdı. "Ne demek istedin o zaman?" diye sordu.

"Büyü," dedi Anya. "Zamanı geldiğinde bir birim olarak çalışabilmemiz için sihrimizi birlikte eğitmemiz gerekiyor.

"Ben de aynı şeyi düşündüm," diye itiraf etti Wren. 'Birlikte en güçlüyüz. Yine de nasıl çalışabileceği konusunda en ufak bir fikrim yok...'

Anya eldivenli ellerini kollarının altına sokarak soğuğa lanet okudu. "Audra ile konuştum. Bana deneyebileceğimiz birkaç şey gösterdi ama bu tekniklerin oyunun sonlarına doğru bize yardımcı olacağından emin değildi.

"Her zamanki gibi pek de cesaret verici değil," diye karşılık verdi Thea.

Wren kaburgalarına doğru iyi yerleştirilmiş bir dirsekle onu susturdu, tüm katmanların altında bile izini buldu. "O zaman ne önerdi?

Anya devam etti. "Ana fikri, ortak büyüünün tamamen bağlantı ile ilgili olduğuydu.

'Kan bağımız var. Bundan daha sağlam bir bağ olamaz herhalde,' dedi Thea, bakışlarını yaklaştırmakta olan köye dikerek.

"Audra aksini düşünüyor gibiydi.

"Audra aykırı mı ? Thea alay etti. "Asla. "Kapa çeneni, Thee," diye tersledi Wren.

Anya ona minnettar bir bakış attı, birkaç ay önce asla gerçekleşmeyecek sessiz bir değiş tokuştu bu. Thea biraz geri çekildi. Yokluğunda büyük ve küçük kız kardeşinin birbirlerine ne kadar bağlandığını açıkça hafife almıştı. Bunu fark etmesinin ardından bir kıskançlık duygusu filizlendi.

'Audra üçümüz arasında güçlü bir bağ oluşturmak için birbirimizi derinden tanımamız gerektiğini söyledi. Ortak kanımız anlamlı bir bağın yalnızca başlangıcıdır.

'Bu yıllar önce harika bir tavsiye olabilirdi, ama onlarca yıllık kardeşlik dinamiklerini birkaç hafta içinde nasıl inşa edeceğiz? Lanet olası günlüğümü teslim mi etmeliyim? Thea hayal kırıklığı içinde dilini şaklattı, Audra'nın zamanı geldiğinde gücünü kız kardeşlerine aktarmanın bir yolunu bulamamış olması hâlâ canını sıkıyordu.

Anya ona dik dik baktı, yara izi şiddetini arttırmaktan asla geri kalmıyordu. "Bize şu sözde ölüm notlarını anlatmakla başlayabilirsin.

Thea ona bakakaldı. "Sen bunları nereden biliyorsun?

Anya ve Wren, Thea'yı daha da sinirlendirmekten başka bir işe yaramayan bir bakış daha attılar.

Wren omuz silkerek, "Binanın yarısı dün gece Wilder'la senin onlar hakkında bağırdığınızı duydu," dedi. 'Eğer herkesin işinize karışmasını istemiyorsanız, bir dahaki sefere başka bir yere gidin. Aslında, *lütfen* bir dahaki sefere başka bir yere götür. O tartışmanın sonuçları sonsuza dek beynime kazındı. Ömür boyu yaralı kalacağım.

Anya gülmemeye çalışarak karışık bir ses çıkardı.

"Sadece kıskanıyorsun," diye takıldı Thea. 'Herkes kendine ait bir Savaş Kılıcı ister.

Anya bu kez güldü. "Oh, sanırım Wren isterse bir Savaş Kılıcı alabilir.

Wren kararlı bir şekilde, 'Bu konuşmayı yapmayacağız,' dedi.

"Ama *benim* özel meselelerim hakkında istediğin kadar konuşabiliriz? Thea karşı çıktı.

"İsyanın savaş masasında seviştiğin anda mahremiyet hakkını kaybediyorsun. Anya kollarını göğsünde kavuşturdu ve Thea'nın itirazını bekledi.

Ama Thea omuz silkti. "Peki.

"Bize notlardan bahset o zaman," dedi Wren, bu kez daha nazik bir şekilde.

Thea pelerinini daha sıkı sardı ve kader taşının tüm katmanlarının altındaki çıplak tenine yaptığı baskıyı hissetti. 'I...'

Şaşırtıcı bir şekilde, kız kardeşleri sabırla onun kelimeleri oluşturmasını beklediler, bir şekilde bunun zorlama anı değil, kendi hızında konuşmasına izin verme anı olduğunu fark ettiler.

"Ben öldükten sonra ona bir şey bırakmak istedim," dediğini duydu. 'İstediğimiz kadar yokmuş gibi davranabiliriz -' Elbiselerinin altındaki taşı işaret etti. "Ama bu gerçeği değiştirmez. Kader çok yakında beni almaya gelecek ve geldiğinde, geride kendimden bir şeyler bırakmak istedim. Ben -' Sesi çatladı ama devam etti. 'Söylemeye zaman bulamayacağım her şeyi söylemek istedim. Onun bilmesini istedim...'

Mahcup olan Thea gözyaşlarının yanaklarından aşağı süzüldüğünü fark etti. Bu konu hakkında kimseyle, Wilder'in kendisiyle bile konuşmamıştı ve bunun onu ne kadar yiyip bitirdiğini fark etmemişti.

Wren'in kolu onun omuzlarına dolandı. "O biliyor, Thee. İnan bana, o adam biliyor.

Fiziksel rahatlık sunacak biri olmadığı belli olan Anya, başını sallayarak onun yanında durdu. "Kader korkulacak bir şey değil," dedi sessizce. "Sonunda hepimiz için gelir.

"Bu işi kolaylaştırmıyor," diye mırıldandı

Thea. "Hayır," diye yanıtladı Anya.

"Kolaylaştırmıyor.

Thea boğazını temizledi ve Wren'in kolunu silkti. 'Bu bendim. Sırada kim var?

"Bunun kısasa kısas gibi bir durum olduğunu fark etmemiştim. Anya ileriye işaret etti. "Ayrıca, biz buradayız.

"Bundan o kadar kolay kurtulamayacaksın," diye cevap verdi Thea.

Ama taş ve ahşaptan yapılmış tanıdık binalar, çatıları karla ağırlaşmış bir şekilde üçlünün önünde duruyordu. Ötesindeki sokaklar dar ve dolambaçlıydı. Wren haklıydı: Thea, Wilder, Cal ve Kipp'birlikte yüzen kubbelere giderken buralardan geçmişti.

Orta diyarların hükümdarlarına esir olarak teslim edildi. Anının tadı şimdi dilinde acıydı.

Kız kardeşler yaya olarak köye doğru ilerlerken Thea köyün son geçişinden bu yana ne kadar değiştiğini fark etti. Sokaklara taşan dükkânlar ve tezgâhlar ya yok olmuş ya da tahtalarla kapatılmıştı. Şişlerde kızaran etlerin kokusu, tavernalardan gelen kahkahalar ve müzik - hepsi gitmişti. Alevli meşalelerle hokkabazlık yapan o dörtlü göstericiyi izlemeyeli ne kadar olmuştu?

"Buraya ne oldu?" diye nefes aldı. "Eskisinden çok mu farklı? Wren sordu. Anya ve Thea hep bir ağızdan, "Evet," diye yanıtladılar.

Anya yüzünü buruşturdu. "Arakne saldırısından sonra Aveum'un bir şekilde dağıldığını duymuştum... Ama buna inanmak istemedim. Kraliçe Reyna'nın bundan daha güçlü olduğunu sanıyordum.

Thea, 'Kocasını kaybetti,' diye dikkat çekti.

Anya, 'Onun yönetmesi gereken bir krallığı var,' diye karşı çıktı. 'Hayat tek bir kişinin ölümünden sonra durmaz.

Kız kardeşinin sözleri her bıçaktan daha derin kesiyordu.

Thea, varlığı dünyadan silindiğinde geriye her şeyin kalacağını biliyordu. Herkesin ilerleyeceğini, küllerinin onların ardından solup gideceğini biliyor ve umuyordu, ama bu onun orada olmayışının, hayatın onun olmayışının acısını azaltmıyordu.

Anya onu dürterek, "Özür dilerim," diye mırıldandı.

"Sorun değil," diye yanıtladı Thea, adımlarını hızlandırarak. Köyden ne kadar çabuk geçerlerse, Vios'a o kadar çabuk ulaşacaklardı ve Reyna'yı davalarına o kadar çabuk katıp buradan siktir olup gideceklerdi.

Anya da onun adımlarına ayak uydurdu. "Ben... ben pek duyarlı bir insan değilim," diye itiraf etti, nefesi yüzünün önünde bulanıklaşıyordu. "Gelişme yıllarımın çoğunu bir mağarada geçirmemin sonucu, korkarım.

"Zaten kimse Thea'yı aşırı hassas olmakla suçlamamıştı," diye araya girdi Wren. "Belki de bu bir Embervale özelliğidir?

Thea, "Embervale'in özellikleri hakkında hiçbir şey bilmiyorum," dedi.

Anya başıyla Thea'yı işaret etti. "Sana bahsettiğim mektupları getirdim. Şarkı Söyleyen Tavşan'dan önce gölge dokunuşlu kampta olduğumuz zaman. İkinizin de onları okumak isteyebileceğinizi düşündüm.

"Hangi mektuplar? Wren sordu.

"Krallıklar yıkılmadan önce annemizin Naarva Kraliçesi'ne yazdıkları.

Thea, Wren'in hiç bu kadar umutlu göründüğünü görmemişti. "Annemizden mektup mu aldınız?

"İşte. Anya ceplerini karıştırdı ve Wren'e sicimle birbirine bağlanmış küçük bir zarf demeti uzattı.

Ama Thea'yı şaşırtan bir şekilde Wren onları geri itti. "Hadi birlikte okuyalım.

Bunun Anya'yı etkilediğini gösteren tek işaret yanaklarının ucundaki pembeleşmeydi, ama o sadece başını salladı ve mektupları bir kez daha sakladı.

Kısa süre sonra Aveum'a giden ana yoldaydılar, Vios'un yüzen kubbeleri yakın mesafeden görünüyordu. Thea bir atı olmasını diledi; artık ayak parmaklarını hissetmiyordu.

Wren, Thea ve Anya'ya belli belirsiz bir bakış atarak, "Sadece üçümüz varken, Delmira'yla ilgili planlarımız hakkında konuşmalıyız," dedi.

"Moloz ve çürük," diye yanıtladı Thea.

Wren, 'Ama doğuştan bizim hakkımız,' diye karşı çıktı.

"Anya'nın doğuştan hakkı," diye düzeltti Thea. 'Yani elbette, sahip ol. Harabelerin kraliçesi ol.

Anya homurdandı. 'Ben zaten sözde Karanlığın Kızı'yım - başka bir unvan alabileceğimi sanmıyorum. Bunu sana vermeye ne dersin Wren?

Wren kollarını kavuşturdu. "Bu bir şaka değil. "Şaka yaptığımı kim söyledi? Anya söyledi.

Wren başını salladı. 'Bu soruyu soran tek kişi ben olmayacağım. Aveum Kraliçesi'nin karşısına çıkmadan önce bir cevap bulmanın akıllıca olacağını düşündüm.

Anya iç çekti. "O haklı. Savaş bittiğinde insanlar hangi krallığı kimin yönettiğini bilmek isteyecek.

Wren, 'Ve anavatanlarına geri dönecekler,' diye ekledi.

Thea, "Bırakın hanginiz küllerin üzerinde hüküm sürmek istiyorsa onun etrafında toplansınlar," dedi. 'Ben zaten bu dünya için fazla uzun değilim.

"Thea," diye azarladı Wren. "Böyle düşünme -

İç çekme sırası Thea'daydı. 'Önce şu lanet savaşı kazanmalıyız. Sonra yıkılan krallıkla ne yapacağımızı tartışabiliriz. Bir kül yığını hiçbir yere gitmiyor, Wren.'

'Hayır,' diye onayladı Anya. 'Ama küllerinden ne doğar, Thea? Bir anka kuşu, işte o.'

Thea omuz silkti. "Bu durumda, Wren bana harika bir anka kuşu gibi görünüyor.

Başkente doğru yürürken, kendilerini berbat rüzgârlara ve kar yağışına karşı destekleyerek, orta diyarların prensesleri olarak hayatlarının nasıl olabileceğinden bahsettiler. Şu anki durumlarının yan yana gelmesi hiçbirinin gözünden kaçmamıştı ve Thea üçünü incelerken bunu neredeyse gülünç buldu. Tıraşlı kafası ve yaralı gözleriyle Anya, onları çağırdığında kanatlarından ve gölgelerinden bahsetmeye bile gerek yok; iksirleri ve deneyleriyle Wren; ve Savaş Kılıcı Thea. Onları balo elbiseleri ve taçlarla süslenmiş, Kraliçe Reyna'nın karşısına neredeyse eşitlermiş gibi çıkarken hayal etmek zordu. Kraliyet şöenleri ve danslarıyla büyümüş, zenginlikler ve soylu insanlarla çevrelenmiş olmalıydılar.

Wren, 'Prenslerle evlendirilebilirdik,' diye .

"Hangi prensler? Thea alay etti. "Asillerin hiçbirinin erkek varisi yok.

"Belki de Perde'nin ötesindeki diyarlardan bir prens," diye yanıtladı Wren.

'A

ittifak evliliği.'

Anya, "Sanırım Thea evlilik piyasasından çekilmiş olabilir," diye espri yaptı.

Wren Thea'ya dönmeden önce onaylar gibi bir ses çıkardı, kaşları çatılmıştı. "Savaşçıların eş almadığını sanıyordum? Bu onların yeminlerinin bir parçası değil mi?

Thea omuz silkti. 'Ben böyle bir yemin etmedim. Ve bir eş de almam.

"Wilder'la konuştunuz mu?

"Konuşmak için fazla zamanımız olmadı," diye Thea onun sözünü kesti. 'Bunu bilmiyor muyuz,' diye mırıldandı Wren.

"Oh, git. Thea onu nazıkçe itti.

Ama Wren sadece sırtıttı. 'Haklı değil miydin, yıllar önce? O aptal ahır ustasının چراğı yüzünden kalbin kırıldığında? Adı neydi onun? Evander mı?'

Thea, Wren'in neden çok iyi biliyordu. "Ne demek istediğin hakkında hiçbir fikrim yok.

"Sen öyle yap.

"Yapma.

"Ne konuda haklıydın? Anya bakışları ikisi arasında gidip gelerek sordu.

'Evander'in Thea'nın savaşçı olma hırsıyla ilgili bir sorunu vardı, bir Savaş Kılıcı... Onun tarafından tehdit ediliyordu. Ona şunu söyledim: Gerçek bir erkek sen savaşırken seni kesmez... Gerçek bir erkek kılıcını bilemene yardım eder, sırtını korur ve senin yanında savaşır.

Anya'nın kaşları kalktı, etkilenmişti. "Bu çok akıllıcaydı.

Wren memnun görünüyordu. "Biliyorum.

Ablalarının gözlerinde muziplik parlıyordu. "Söyle bize Wren...

Bugünlerde yanında savaşmasını istediğin özel biri var mı?

"Hayır.

"Bundan emin misin?

Wren ona uyarıcı bir bakış fırlattı. "Evet.

Thea'nın yanakları bu değiş tokuşa sırttmaktan acıdı, ancak kız kardeşleriyle bu zamanı uzun süre geçiremeyeceğini fark ettiğinde neşesi kaçtı. Arkadaşlık kurabilecekken Wren'le didişerek yıllarını harcamıştı bile. Şimdi Anya'yı daha yeni bulmuşlardı ve zamanı neredeyse tükenmek üzereydi.

Neyse ki Vios şehrine vardıklarında ne Wren ne de Anya onun ruh halinin bozulduğunu fark etti. Yüzen kubbeler ve çevresindeki konutlar derin bir vadinin kalbinde, buzullarla beslenen bir nehrin kıyısında yer alıyordu - karla kaplı dağlarla çerçevelenmiş etkileyici bir manzara.

Yaklaştıkça Thea yüzen kubbelerin yas için siyah bayraklarla süslendiğini ve şehrin resmi kapılarının geçen seferkinden daha fazla muhafız tarafından kuşatıldığını gördü. *En azından Aveum muhafızları*, diye düşündü Thea, geçen sefer çevrede Artos'un adamlarının olduğunu hatırlayarak. Umut kaybolmamıştı - henüz değil.

İki iri yarı asker kaleye giden yolu kapatmış, üç kız kardeşe de şüpheyile bakıyordu. Thea, Artos'a ve onun lanet olası aranıy posterlerine lanet okudu. Buradaki adamlar hiç şüphesiz onların resimlerinin şehrin her yerine yapııştırıldığını görmüşlerdi.

Thea, "Kraliçe Reyna'yı görmeye geldik," diye açıkladı.

'Kraliçe ziyaretçi kabul etmiyor. Yas tutuyor,' dedi muhafızlardan biri ona soğuk bir şekilde.

"Farkındayız," dedi Anya aynı soğukkanlılıkla. 'Buraya bir şey olmak için gelmedik.

eğlendirdi.'

Muhafızın gözleri kısıldı. "Ne için buradasın o zaman?"

"Önümüzdeki savaşı planlamak için," dedi Anya tereddüt etmeden. Muhafız ona gözlerini kırptırdı. "Savaş mı?"

"Kekeledim mi?"

"Tavrını başka bir yerde takın, kızım. Alarm çalmadan ve seni buz zindanlarına atmadan önce.

Ama Anya sağlam durdu ve bir elini tırpanının sapına dayadı. "Kraliçeyi görene kadar gitmiyoruz.

Jesti ve silahın kendisini fark eden muhafızın gözleri büyüdü. "Seni tanıyorum! Sen -"

Thea Wren'e baktı, o da ona hafifçe başını salladı. Thea, kavgaya başlamadan önce Anya'yı geri çekti ve muhafıza kendisi hitap etti.

"Kraliçe Reyna'ya söyleyin, Delmira'nın varisleri görüşmek istiyor.

CKAPTER TWENTV

W)LdER

T alemir'in silahlanma çağrısı tüm Naarva'da duyulmuştu ve gölgelerin dokunduğu güçler gün geçtikçe büyümüş, kamp artık çevredeki tarlalara yayılmıştı. Wilder saklanan bu kadar çok kişi olduğunu bilmiyordu, kesinlikle bu kadar çok savaşmaya istekli değil.

Şimdi Gölge Prens'in kendisi, Torj, Dratos, Drue ve Adrienne ile birlikte bir ateş çukurunun yanında durmuş, bir plan yapmaya çalışıyordu. Artık resmileşmişti: Tver, arkasında Kral Artos'un kuvvetleriyle Aveum'a yürüyordu ve isyan da bu saldırıyı açık savaş alanında karşılayacaktı. Adamlarını birleştirebilirlerse.

Wilder diğerlerine, 'Farklı birimler arasında anlaşmazlık çıkmasını beklemeliyiz,' dedi. 'Hem gölge-dokunmuşların kendi aralarında hem de güçlerimizi birleştirdiğimizde onlarla müttefikler arasında'.

"Haklı," diye kabul etti Tal. 'Tıpkı orta diyarların geri kalanı gibi, Aveum'a da bizim Wraith'lerle aynı türden olduğumuz anlatıldı. Embervales Kraliçe Reyna ile ittifakı sağlasa bile, işlerin yolunda gitmesini bekleyemeyiz. Her iki tarafın da önyargılarıyla mücadele etmek için hazırlanmalıyız.

"Bunu nasıl yapmamızı öneriyorsun Tal? Dratos çizdi. 'Halkımız, sıradan insanların türümüze yaptıklarından korktuğu için yıllarca gizlice yaşadı. Hepimiz Artos'un deneylerini duyduk -'

'Halkımızın Wilder ve Torj'u ordumuzun liderleri olarak kabul etmesini sağlamalıyız.

Dratos inanamayarak başını salladı. "Bu konuda iyi şanslar.

Wilder ona katılmaya meyilliydi. Kendi birliğini yorgunluktan bitap düşene kadar eğitmiş olmasına rağmen, hâlâ onun kendi türlerini infaz ettiği hakkında fısıldaşıyorlardı ve bu fısıltılar kampta yankılanıyordu. 'Torj'un şansı daha yaver gidecek,' dedi.

'Şans olsun ya da olmasın, ikinize de ihtiyacımız var. Dümende doğru komutanlar olmadan bu savaşı kazanamayız. Talemir'in sesinde taviz yoktu ve Wilder'a efsanevi Savaş Kılıcı'nın çırağı olduğu, tam itaat talep ettiği ilk günlerini hatırlattı.

"İşin ilk sırası," diye araya girdi Drue. 'Saflarımızdaki silah kullanan her asker, kılıçlarına orkide özü aşılması için demirhaneye rapor verecek. O zaman ellerinde Naarvian çeliği varmış Wraith kalplerini oyabilecekler. Fendran onları yirmi kişilik gruplar halinde göndermemizi söyledi. Demirhane ve çevresi bundan daha fazlasını kaldıramaz.

Drue'nun emirleri burada kanun gibiydi, belki de Talemir'inkinden bile daha fazla ve emirleri Wilder'ın gözleri önünde hızla rütbelerden aşağı süzülüyordu. Keşke Thea da burada olup bunu görebilseydi.

Akşam için strateji belirlemeleri bittiğinde, komutanlar grubu Torj'u Wilder'ın yanında, ateşin başında bırakarak dağıldı. Eğitim için şafakta kalkmaları gerekirken ana binaya dönmenin bir anlamı yoktu, bu yüzden ordunun geri kalanıyla birlikte çadır kurmuşlardı. Wilder yatağının yumuşak şiltesini özlemediği kadar Thea'yı da özliyordu.

"Onu düşünüyorsun, değil mi? Torj, kamp ateşinin alevlerine bakarak cesaretini topladı.

Wilder tereddüt etmeden, "Her zaman," diye cevap verdi. Bir zamanlar Thea'ya karşı hissettiklerini inkâr edecek kadar aptaldı ama o günler artık çok gerilerde kalmıştı.

Onun açık sözlü cevabı Ayı Avcısı'nı korkutmuşa benzemiyordu. "Sence iyiler mi?

Wilder iç geçirdi ve parmaklarını saçlarında gezdirdi. "Thea'nın bensiz dışarıda olması fikri hoşuma gidiyor mu? Hayır. Onun iyi olduğunu düşünüyor muyum? O fırtına kullanan bir Savaş Kılıcı... En güvenli yer onun yanı. Wren de tam olarak orada.'

Torj cevap vermedi.

"İnkâr etmeyecek misin? Wilder, silah arkadaşını biraz olsun kızdırmayı umarak bastırdı.

Ama Torj başını salladı. 'Neden isteyeyim ki? Neden senin sahip olduğun şeyi istemeyeyim?

Bu Wilder'ı şaşırtmıştı. Torj'un yıllar boyunca verdiği tüm bilgeliğe rağmen, Ayı Avcısı'nın bu kadar açık olmasını beklemiyordu.

Wilder dürüstçe, 'Bunu inkâr etmemelisin,' dedi. "İstediğin şeyi hak ediyorsun kardeşim.

Alevler yüzüne gölgeler düşürürken Torj'un yüzündeki ifade uzaklaştı. "Keşke istemek öyle yapsaydı, ha?

Wilder, Thea'nın göğüslerinin arasına yerleştirilmiş yeşim taşını düşündü. Bunun bir önemi olmamasını, kaderlerinin tanrıların lanetlediği bir taş tarafından yönetilmemesini istiyordu.

"Keşke.

Ertesi sabah eğitim ciddiyetle başladı. Wilder dayanıklılık ve kondisyon talimlerini kaptanlara bırakırken, kendisi de savaş taktikleri ve sahada tutunabilmeleri için ustalaşmaları gereken düzenlerin sorumluluğunu üstlendi. Talemir'in kalkanının çevresinde boş bir otlak buldu ve orada çeşitli binicilik ve savaş tecrübelerine sahip elli erkek ve kadından oluşan bir süvari birliğini yönetti.

Basit terimlerle, onları kendisi pozisyona getirmeden önce anlamaları gereken bazı temel askeri oluşumları hızlıca açıkladı.

"Orada değil," diye seslendi kendisini görmezden gelmeye niyetli görünen bir adama. 'Diğerleriyle aynı hızda. Bir duvar oluşturmanız gerekiyor.

İlk kez değil, aralarındaki askerlerin kalitesi karşısında kendini sönük bulmuştu. Kalkan taşıyıcıları ve Thezmarr Muhafızlarını - savaşçılara, orta diyarların gerçek savunucularına dönüşmek isteyenleri - eğitmeye alışkındı.

İlerlemelerini değerlendirmek için Wilder'a katıldığında Talemir'e de aynı şeyi söylemişti. Yaşlı Savaş Kılıcı ona uzun ve sert bir bakış fırlattı. 'Gölge dokunuşlu olmak seni doğal bir savaşçı yapmaz. Bu kadın ve erkeklerin çoğu

sivildi,' dedi Talemir ona. 'Ziyaret ediyordum

Yıllar boyunca Naarva'daki sığınaklarında temel eğitimlerini denetlemek, onları bu savaş için saflarımıza katılmaya ikna etmek için... Ama onlar bunun için kaydolmadılar Wilder, gerçekten değil. Savaşmak onlar için bir seçenek değildi. "Onları biraz rahat bırakmam gerektiğini mi söylüyorsun? Wilder, birliğin atlarını arazide yürütüşünü izlerken sordu, sıraları dağınıktı ve eşit olmayan aralıklarla.

"Hayır," diye yanıtladı Talemir. "Onları sıkı eğitin, Thezmarr'da eğiteceğinizden daha sıkı. Burada söz konusu olan bizim hayatta kalmamız.

Talemir ayrıldığında ortam gergindi. Wilder askerlerinin her birinin ne kadar gergin olduğunu hissedebiliyordu. Ve anlıyordu; gerçekten anlıyordu. Önlerindeki görev imkânsızmış gibi geliyordu: birkaç hafta, hatta belki de sadece birkaç gün içinde birleşik ve zorlu bir birlik haline gelmek. Önlerindeki savaştan sağ çıkmak istiyorlarsa, bir mucizeye ihtiyaçları vardı.

Bu da yetmezmiş gibi, Wilder hâlâ onların kendisine olan kızgınlıklarının dalga dalga yayıldığını hissedebiliyor ve şu anda bile empati kurduğunu fark ediyordu. Bunca yıldır hayalet istilasına uğramış bir krallıkta kendi savaşlarını vermiş olan gölge-dokunmuşlar, şimdi onun emrine boyun eğmek zorundaydı. Wilder bu kızgınlığın ne kadar tehlikeli olduğunu biliyordu. Kimse ona yerine getirecek kadar saygı duymuyorsa, emirlerin hiçbir anlamı yoktu.

"Beş dakika ara verin. Biraz su için," dedi onlara. "Sonra tekrar gideceğiz.

Kimse onun talimatlarını açıkça reddetmedi ama bahse girerdi ki bunun tek nedeni hepsinin gerçekten susuzluktan kavruluyor olmasıydı. Kimse onunla konuşmadı, o da kendi aralarında sessizce konuşmalarını, mataralarından içmelerini ve kollarıyla alınlarındaki teri silmelerini izledi.

Wilder zihninin Talemir'in ona daha önce anlattıklarına kaymasına izin verdi. Tver ve Aveum arasındaki araziye stratejik avantaj açısından değerlendirmek ve sınırdan geçen güçlere göz atmak için gözcüler göndermişlerdi. Kral Leiko ve Kral Artos'un saflarında kaç adam, kaç canavar olduğuna dair henüz bir bilgi yoktu.

Wilder kendi matarasından bir yudum aldı ve bağırmaktan boğazı düğümlenen boğazını soğuk suyun yıkamasına izin verdi. Daha iyisini yapması gerekiyordu. *Onları* daha iyi hale getirmeliydi. Aralarında kahramanlar olmadığında, iş onların dizilişlerine, hatlarına kalırdı. Eğer savaşı kazanma umudu varsa, kendi hatlarını korumalı ve düşmaninkini kırmalıydılar

'- Delmirli srtklere bu konuda çok fazla söz hakkı vermek -'

Ses Wilder'ın düşüncelerini böldü, ölümcül bir sakinlik yerine yerleşirken bakışları birimine kaydđ. Tüm empati kavramları yok oldu.

'Hain bir aileden geliyorlar. Krallıklarına bir bakın. Onlarca yıldır harabe halinde. şimdi de bizden onları takip etmemizi mi bekliyorlar? Ben daha erken -'

"Ne daha erken? Wilder, at sırtında armasafeyi kapatarak ve omurgasız piçin üzerinde yükselerek ısırđđ.

"Hiçbir şey," diye cevap verdi adam asık suratla, eklemleri dizginlerinin etrafında beyazlaşıyordu.

Wilder ona dik baktđ. "Elbette, yıldırım kullanan savaşçıları savaşa kadar takip etmektense ne yapmayı tercih edeceğini söyle.

"Hiçbir şey kastetmedim.

'O zaman söyleme,' diye tersledi Wilder. 'Saflarımızda zaten yeterince anlaşmazlık var. Ve unutmamamız gerekir ki Delmirianlar sizinle oradaki canavarlar arasında duran tek şey olabilir.

Adam başını ne eğdi. "Dediğiniz gibi, efendim.

Wilder çenesini sıkarak yeni bir sözlü saldırıya geçmemek için kendini zor tuttu. Bunun yerine öfkesini bastırdđ ve bir bütün olarak birime döndü.

"Zaman doldu," diye baęırdđ. "

Atlarını eğri büğrü bir sıraya soktular ve Wilder'ın yenilgiyle başını ellerinin arasına almamak için yapabileceği tek şey buydu. Bisküvi'yi birliğin n tarafına yönlendirdi ve kendisine bakan her bakışa karşılık vermeye çalıştı.

"izgiyi korumalısınız. Derin sesinin grubun en uzak noktalarına kadar ulaşmasını sağladı. 'Bu tarlalarda yeterince kolay, ama bir hücum size doğru savrulurken, tamamen başka bir hikaye. Dizginlerinizin kısa tutulmasını istiyorum. Kendi dizginleriyle gösterdi. 'Her iki tarafınızdaki adam ya da kadına ayak uydurmanızı istiyorum. Atlar dörtnala gitmek isteyecektir - *izin vermeyin*. Eğer biri düzeni bozarsa, hepsi bozar. Buna izin veremeyiz.

Ardından sessizlik geldi.

"Lanet olası bir taştan kan almak gibi," diye mırıldandı onlara tekrar yüksek sesle hitap etmeden önce. 'çizgiyi korumalısınız,' diye tekrarladı. "Anlıyor musunuz?

Hala bir şey yok.

Wilder sabrını zorlayarak eyerde boyunun hizasına kadar yükseldi, Furies'in verdiği gücün vücudundan yayılmasına izin verdi ve kılıçlarını kınlarından çıkardı. "*Anlıyor musun* dedim?

Sıralardan koro halinde bir *evet sesi yükseldi*.

"Güzel. O zaman tekrar başlıyoruz.

Toparlanın.'

Dağınık bir şekilde de olsa onun dediğini yaptılar. Tüm birimi dolaştı, herkesi tam olarak olması gereken yere yerleştirdi, hatırlamaları için işaretler gösterdi, böylece bir dahaki sefere düzgün bir şekilde sıralanabileceklerdi.

Onları otlakta dörtnala koşturdu ve dövmek için çok çalıştığı zırhın zayıf halkalarını gördükçe yüzünü buruşturdu. Wilder birliğini o kadar dikkatle izliyordu ki, Savaş Kılıcı'nın Tverrian atı Biscuit'in yanından geçene kadar Torj'un yaklaştığını fark etmedi.

Ayı Avcısı birliğinin durumu karşısında yüzünü buruşturdu. "Bu bir sorun olacak," diye mırıldandı Wilder. Torj'un tek cevabı 'Hadi canım' oldu.

İKİNCİ BÖLÜM - BİR

TKEA

Thea çok rahatlamıştı, kendisi ve kız kardeşleri Aveum'un buzdan zindanlarına atılmamışlardı ama doğrudan kraliçeye de götürülmemişlerdi. Kraliyet misafirhanesine kadar eşlik edilmişlerdi ki Delmira'nın varislerinin hâlâ krallık için tehdit olarak görüldüğü düşünülüyordu Thea bunu gülünç buluyordu. Ama tehdit olsun ya da olmasın, görünüşe göre ziyarete gelen bir kraliyeti gücendirmekten daha büyük bir tehlike yoktu. Kendilerine verilen oda Thea'nın o güne kadar gördüğü en lüks odaydı. Birbirine bitişik odalardan oluşan bir süitti, her birinde ipeklerle örtülü sayvanlı bir yatak, her birinin kendi ocağı, banyo odası ve balkonu vardı

aşağıdaki büyük donmuş göle bakıyordu.

Odalar resmi bir salon ve yemek alanına açılıyordu; sanki Thea, Wren ve Anya yüzen kubbelerde kendi misafirlerini ağırlama ihtiyacı hissedebilirmiş gibi. Bir başka gülünç düşünce. Görmek istedikleri tek kişi Kraliçe Reyna'ydı ve o da üç gün önce geldikleri günden beri görüşme taleplerine cevap vermeye tenezzül etmemişti.

Thea, Reyna'nın Kral Artos'la işbirliği yaparak bulundukları yeri ele vermiş ve o gelene kadar onları burada tutmuş olabileceğine dair giderek artan korku duygusunu uzak tutmaya çalıştı. Ama onlara mahkûm gibi davranılmamıştı. Üçü de sütlerinden ayrılmış ve kubbeleri kendi evlerindeymiş gibi özgürce dolaşmışlardı ama sabırları tükenmek üzereydi.

Gizlice, birlikte büyülerini üzerinde çalıştılar, kendi büyülerini kontrol etmek için kullandıkları yöntemleri paylaştılar ve her içindeki fırtına arasında nasıl bir bağlantı kuracaklarını bulmaya çalıştılar. Ama bir evin sınırları

Saraylarda gök gürültüsü ve şimşek çağırmak için yer yoktu ve bu yüzden pratikleri sınırlıydı. Büyüden bahsetmedikleri zamanlarda ailelerinden ve ebeveynleri hakkında hatırlayabildikleri kadarıyla konuşurlardı.

Kaldıkları üçüncü gece Anya, Thea ve Wren'e bulduğu, annelerinin el yazısıyla yazılmış mektupları gösterdi. Genç kadınlar ateşin önünde parşömen parçalarını incelediler ve Delmira' eski Kraliçesi'ni, arkadaşı Naarva Kraliçesi Yolena'ya yazdığı karalamalar ve kızlarının sevgi dolu tasvirleriyle tanıdılar.

Wren el yazısının üzerinde gezinerek, "Bu çok gerçeküstü," diye mırıldandı. "Bizden bahsediyor... Anya'nın içinden çıkmadığı bir elbisesi varmış. Thea'nın her yere taşıdığı favori bir sopası vardı ve benim... Görünüşe göre ot yeme eğilimim varmış.

Thea güldü ama Wren'in yüzünün acıyla gerildiğini görünce ona doğru gitti. "Onunla bu şekilde tanışmamız hiç adil değil. Elimize geçen tek şey bu.

"Hayır, değil.

Anya onları yakından izledi. Mektupları ilk bulduğunda da aynı acıyı yaşadığına şüphe yoktu ama sulu bakışlarına bakılırsa onların acısını yeniden paylaşıyordu.

"Yolena oğullarından bahsediyor..." diye söze girdi Thea. "Dışarıda bir yerlerde Naarva'nın kayıp varislerinin olduğunu düşünmek garip.

Anya başını salladı. "Artık bize yardımcı olacaklarından değil... Nereye gidiyorsun?

Thea mektuplara baktı. "Annemiz... gelecek günler için duyduğu korku hakkında yazıyor.

"Bence başından beri Artos'tan şüphelenmiş olabilir," dedi Anya. "Adını vermiyor ama açıklanamayan duygulara, durumla uyuşmayan tepkilere dair pek çok referans var. Bu bana empati büyüğü gibi geliyor. Sanki oradaymış ve krallık düşmeden önce uzun bir süre her şeyi manipüle etmiş gibi.

"Bu mektupları Kraliçe Reyna'ya gösterebiliriz," diye önerdi Wren, etrafını saran parşömen sayfalarından başını kaldırarak.

"Yapabiliriz," diye izin verdi Anya. "Yine de ne kadar yardımcı olacağını bilmiyorum. Onları bizim taklit ettiğimizi de kolaylıkla söyleyebilir.

Wren iç çekti. "Sanırım önce bizi görmeye tenezzül etmesi gerekiyor.

"Doğru.

"Sence bir şey görmüş müdür? Thea, Wren'in ona verdiği merhem kutusunu açarak sordu. Geldiklerinden beri onu yaralı bileğine sürüyordu ve tabii ki Wren bir dâhiydi; merhem oradaki ağrıyı neredeyse anında dindiriyordu.

Kız kardeşinin kaşları çatıldı. "Ne demek istiyorsun?"

"Bir öngörü gibi," diye açıkladı Thea. "Güneş tutulması için buraya geldiğimde, gördüğüm bir önseziden bahsetmişti. Ama bunun Wilder'la değil Artos'la ilgili olduğunu fark etmemişti..."

'Kim bilir,' dedi Anya. 'Kahinlerin güvenilirmez olduğu bilinir - Reyna'nın kocası için yas tuttuğundan bahsetmiyorum bile. Bir önsezisi olsa bile, Şarkı Söyleyen Tavşan'daki tüm biralar için ona güvenmezdim.

"bahsetmişken," diye araya girdi Wren, Thea'ya bakarak. 'Bu bir "Geçen gün Cal'ın kışında gördüğüm dövme mi? Thea homurdandı. "Evet, öyleydi.

Anya irkildi. "Neden *Callahan'ın kışını* görüyorsun?" "Görünüşe göre ben Büyük Ayin'i yaparken, onlar da Singing Hare'de kör kütük sarhoş olmuş ve Cal bir şekilde kışına tilki dövmesi yaptırmış.

Anya bir, iki kez gözlerini kırıştırdı ve sonra başını geriye atıp kükreyerek güldü. Ses karnının derinliklerinden geliyordu ve bir eliyle karnını sıkarken diğer eliyle gözlerinden akan yaşları sildi.

Thea ağzı açık kaldı. Karanlığın Korkusuz Kızı'nı daha önce hiç böyle gülerken görmemişti. Kendini sırtırken ve sonra onunla birlikte gülerken buldu.

Wren başını sallıyordu. 'Bu ikisiyle asla sıkıcı bir an olmaz...'

Thea, "Kipp görünüşe göre seni kendisine aşık etmeye kararlı," dedi.

'Kipp bir aptal ve çapkın. Kendi gözlerimi çıkarıp yemeyi tercih ederim.

"Ona da söyledim. Thea dikkatini ablasına çevirmeden önce sırtıttı. "Peki ya sen?"

Anya kaşlarını kaldırdı. "Peki ya ben?"

"Seni gıdıklayan biri var mı? Anya alay etti. "Kim demiş bunu?" "İnsanlar.

"Katılmıyorum.

"İşte bir şok. Thea sırttı. "Ama bu soruyu yanıtlamıyor.

Anya eğlenmiş görünüyordu. "*Beni gıdıklayan* kimse yok," diye yavaşça cevap verdi. "Ama...

"Ama? Wren hevesle eğildi.

Anya iç çekti. "Ama biz ayrılmadan önce Dratos'u becerdim.

"Ne? Thea ve Wren hep bir ağızdan bağıldılar.

"Oh, bu konuda büyük bir şarkı ve dans yapmayın. Anya onları başından savdı. "Bir kerelik bir şeydi. Bir hataydı. Sarhoş ve aptaldık.

"Ve? Thea bastırdı.

"Ve ne?

Thea, Wren ile karşılıklı sırttı. "Nasıldı?" "Bunu bana ciddi ciddi soramazsın.

Thea omuz silkti. "Kız kardeşler böyle yapmaz mı?" "Bilemem," diye yanıtladı Anya.

Wren ayağa kalktı ve hem Thea'yı hem de Anya'yı kucaklaşmak için kendine çekti; bu sırada Anya da en az Thea kadar rahatsız görünüyordu. daha önce hiç kucaklaşmamıştı...

Ama Wren onları birbirine kenetledi. "Bu kardeşlik olayını nasıl istersek öyle yapabiliriz," dedi sessizce. 'Ben, kendi adıma, ikinizle de her şey hakkında konuşabilmek isterim. Birlikte geçirdiğimiz ilk yıllarımız elimizden alınmış olabilir...' Anya'ya hüzünlü bir gülümseme verdi. "Ama Thea ve ben bile olabileceğimiz kadar yakın değildik. Bunu değiştirmek istiyorum.

Thea boğazında oluşan yumruyu yutmakta zorlandı ve Anya'ya baktığında gözyaşlarının yüzünden aşağı süzüldüğünü gördü.

"Bu hoşuma giderdi," diye Karanlığın Kızı. Wren gülümsedi. "Güzel.

"Ben de," dedi Thea.

Orada, ateşin önünde kollarını birbirlerine dolayarak durdular ve kader taşının göğüs kafesine baskı yapan ağırlığına rağmen Thea memnundu. Eğer bu kardeşlikse, diye düşündü, hiç de fena değildi.

Kapının çalınması bu anı kesintiye uğrattı. Kapı açıldığında bir Aveum muhafızı belirdi. "Kraliçe şimdi sizinle görüşecek," dedi elini sallayarak.

Kız kardeşler birbirlerinden ayrıldılar. Thea şaşkınlıkla şöminenin üzerindeki saate baktı ve saatin ne kadar geç olduğunu fark etti. En hafif tabirle, bu pek de iyiye işaret değildi. Yine de şüpheli bakışlar atarak odadan çıkan muhafızı takip ettiler.

Thea'yı şaşırtan şekilde, taht odasına ya da herhangi bir resmi kabul alanına değil, kraliçenin özel konutuna götürüldüler. İçeri girdiklerinde içerideki odaların loş ışıklı ve havanın bayat olduğunu gördüler. Thea sayısız görevli ve leydi beklemişti ama süitte ilerlediklerinde boş olduklarını gördüler.

Sonunda, diğer odalardan küçük ve daha az görkemli bir oturma odasına girdiler. Ateşin yanındaki tahta sandalyede Kraliçe Reyna oturuyordu.

Thea şaşkınlığını gizlemeye çalıştı. Kış kraliçesini son gördüğünde Reyna güzel bir elbise giymiş, başının üzerinde ışıltılı mücevherler vardı. Çenesini bir bilek hareketiyle tüm taht odasının dikkatini üzerine çekmiş, bir krallığın hükümdarı gibi davranmıştı. Ama şimdi... şimdi eski halinin bir kabuğuydu.

Keder onu yaşlandırmıştı. Üzerinde yırtık pırtık bir cübbe, kirli ve dağınık saçları yorgun yüzüne dökülmüş bir halde kambur oturuyordu. Üç kız kardeşe baktığında bakışları boştu.

Birlikte, beceriksizce de olsa selam verdiler.

"Yani..." dedi Kraliçe Reyna yavaşça, sesi kullanılmadığı için boğuk çıkmıştı. "Delmira'nın varisleri sonunda ortaya çıktı. Gözleri Thea'ya kaydı, duygusuzdu. "Sen..."

"Ne olursa olsun," dedi Thea ona, "Gardiyan olana kadar bilmiyordum ve o zaman bile bunu kabullenmem şimdiye kadar sürdü.

"Nasıl bilmezsın?

Wren bir adım öne çıktı. "Bunu ben yaptım, Majesteleri. Onun gücünü bastırmak için bir şey yarattım, böylece bilmeyecekti. Böylece tehlikede olmayacaktı.

Bu haber kraliçeyi şaşırttıysa da bunu belli etmedi. Bunun yerine dikkatini Anya'ya çevirdi. "Ve sen..." Bu kez ses tonunda belirgin bir öfke vardı. "Kocam senin ve canavarlarının yüzünden öldü.

Anya sakince, "Kocan Artos ve canavarları yüzünden öldü," dedi.

"Artos mu? Kraliçe Reyna kara bir kahkaha attı. 'Sen düşmansın. Orta diyarlara acı ve ıstırap getirdin. Sen *Karanlığın Kızısın*."

Anya bir nefes aldı, sert sözlere karşı kendini çelikleştirmiş gibiydi. "Ben Delmira Kralı Soren ve Kraliçe Brigh'in kızıyım," dedi. 'Şimdi topraklarımızı zehirleyen her şeye karşı bir zamanlar müttefikiniz olan hükümdarlar.

'Aveum'un müttefiki değillerdi. Hiç kimse için. Güce olan karanlık saplantıları yüzünden, orta diyarlar gölgelerle örtülüdür.

Thea kraliçeye gitti ve onun yanında diz çöktü. "Majesteleri," diye yalvardı. 'Beni tanıyorsunuz, orta diyarların iyiliği için savaştığımı gördünüz.

.'

"Onunla iş birliği yapıyorsun. Kraliçe titreyen parmağıyla Anya'yı işaret etti. 'Düşmüş Savaş Kılıcını Kızıl Kule'den çıkardın ve onu yok ettin. Sen -'

"Her şey görüldüğü gibi değil," dedi Thea, bir zamanlar Wilder'ın onu böyle şeylere ikna etmeye çalıştığını ve ona inanmamaya kararlı olduğunu fark ederek omurgası karıncalandı. 'Bütün bunların arkasında Artos var. Kanıtımız var. Ayağa kalktı ve Wren'e empati büyüğü şişesiyle öne çıkmasını işaret etti.

Wren küçük cam şişeyi uzattı. "Bunun ne olduğunu biliyor musun?

Kraliçe Reyna, "Harenth'ın Büyük Ayin'i tamamlayan Savaşçılara hediye ettiği zehir," diye yanıtladı. Thea'ya baktı ve soğuk bir ifadeyle ekledi: "Sana Aveum kaynak suyunu verip vermemeye henüz karar vermedim.

'Büyük Ayin'i geçtim. Ben orta diyarların bir Savaş Kılıcıyım,' diye yanıtladı Thea açıkça. "Bunu yapmayı reddederek kendi görevlerinden vazgeçiyorsun.

"Bana görevden bahsetme.

'Ne gerekiyorsa konuşacağım -'

"Kaynak suyundan bahsetmene sevindim," diye araya girdi Wren. 'Saflık Havuzlarınızın gölge büyüyle kirletilmesi *Kral Artos*'un emriyle oldu. Tutulma gecesi arachne'nin kubbelerinize girmesine izin veren de *Kral Artos*'tu. Kocanızın öldüğü gece, Majesteleri.

'Tver'in kuvvetleriyle birlikte Aveum'a yürüdüğünü artık biliyoursundur herhalde? Anya söyledi. 'Dağ eteklerindeki bekçileriniz bunu rapor etmiş olmalı.

Kraliçe Reyna sadece onlara baktı.

Çaresizlik Thea'nın göğsünü tırmalıyordu. Diğerleri bu ittifakı güvence altına almak, Kış Krallığı'ndaki sayıları kendi amaçları doğrultusunda toplamak için onlara güveniyordu. Aveum olmadan hiçbir şansları yoktu. 'Artos Kral Elkan'ı öldürdü. Kocanın ölmesinin sebebi o. Şu an karşımızda dul karası giyerek oturmanın sebebi de o!'

Kraliçenin nefesi titreyerek kesildi ve başını kaldırdığında gözleri yaşlarla doluydu.

"Majesteleri," diye tekrar yalvardı Thea. 'Bir seçeneğiniz var... Kocanızın ölümünden sorumlu olan adama boyun eğin ya da savaşın.

"Sana bir savaşçı gibi mi görünüyorum? Kraliçenin sözleri acıydı.

"Bütün kadınlar savaşçıdır," dedi Anya, parmak uçlarında küçük gölgeler belirterek. 'Beni ben yapan Artos'tur. Henüz bir çocukken, sözde kehanetin alevlerini körükleyen Thezmarr saldırısı için beni suçladı - karanlığın kızı, ateşin ve kanın şafağı... Ama o yaptı. Beni Wraithlere attı ve ben de bu hale geldim.

Sırtında kanatlar belirdi ve Kraliçe Reyna'nın yüzü soldu.

"Ama ben canavar değilim," diye devam etti Anya. 'Kapınızı çalan kötülüğe karşı savaşıyorum. Ve senin de bizimle birlikte, orta diyarların geri kalanıyla birlikte tavrı alman gerekiyor. Sen olmadan karanlığa yeniliriz.

'Artos Tver'i çoktan ele geçirdi,' diye ekledi Thea. 'Kral Leiko onun büyüü altında. Biz konuşurken güçleri size doğru ilerliyor.

"Bu konular orta diyarların savaşçıları ve Muhafızları içindir. Kraliçenin dudaklarından dökülen sözcükler bir titreme yarattı. 'Dünyamızın durumu, kehanetin kadınların kılıç kullanması konusunda haklı olduğunu yeterince kanıtlamıyor mu? Bunu daha da kötüleştiriyorsunuz.

"Bu doğru değil," diye karşı çıktı Thea, uzun zaman öncesinden aklına gelen bir şeyle. "*Kurucu Öfkeli Anayasası* adlı bir kitapta şöyle bir bölüm var: *Lonca Üstadı tarafından ilan edildiği üzere, ciddi ihtiyaç zamanlarında, yetenekli olan herkes orta diyarların koruyucuları olarak Thezmarr adına silahlalanabilir...* Bu zamanlar korkunç değil mi? Orta diyarların korunmaya ihtiyacı yok mu?

Kraliçe onları incelerken boğazı düğümlendi, çaresizlikleri yüzlerinden okunuyordu. Cübbesinin kıvrımlarına uzandığında kendi ifadesi aniden mesafeli bir hal aldı. Thea'nın bakışlarına karşılık veren Kraliçe Reyna ona bir şişe uzattı.

Kraliçe ona, 'Saflık Havuzları kirlenmeden önce son şişelenenlerden biri,' dedi. 'Görevlerimde başarısız olmayacağım ve loncaya ettiğim yeminleri bozmayacağım. Bu diyarlarda çok fazla yemin bozan var.

Kraliçe küçük cam ampulü eline tutuştururken Thea gözlerini kırıştırdı.

Aveum kaynak suyu.

"Bunun için geleceğini çok önceden biliyordum.

"Bir Savaş Kılıcı olacağımı *gördün* mü? Thea şişeyi dikkatle alıp ters çevirerek içindeki sıvının girdabını izledi.

"Birçok şey gördüm. Süpüren karanlık. Bir canavarlar ordusu. Acı ve ıstırap. Kraliçe devam etmeden önce Thea'nın bileğindeki yara izine baktı. "Ama gördüklerimin hepsi bu değildi.

"Başka ne var? Anya bastırdı. "İmgelemlerin sana başka neler gösterdi?

Reyna'nın gözleri ona kaydı. 'Gölge ve fırtınalar. Bir hesaplaşma. Altının demir ve kor alevleri içinde gümüşe dönüşerek çoktan unutulmuş kadim bir güce yol açtığını gördüm. Ve sizin kaderinizi de gördüm,' dedi onlara. "Karmakarışıklar. Birini diğerinden ayırt edemiyorum, sadece ateş ve kanın şafağında buluştuklarını biliyorum.

Thea'nın omurgasından aşağı bir ürperti geçti. Katliamı neredeyse gözünde canlandırabiliyordu. Bunu iliklerine kadar hissetti - hepsi için bir hesaplaşma yaklaşıyordu.

Sessizce kaynak suyunu cebine koydu, göğsü sıkışmıştı. Orta diyarların kaderi tek bir cam şişeye bağlı değildi.

Bu kez kraliçenin yanında diz çöken Wren oldu ve Reyna'nın elini kendi elinin içine aldı. "Majesteleri," dedi usulca. 'Tanrılar size ne göstermiş olursa olsun, kız kardeşlerimin dediği gibi. Bir seçeneğiniz var: diz çökmek ya da savaşmak.

Kraliçe Reyna'nın gözleri yavaşça Wren'e kaydı, ifadesi okunamıyordu. "Bunu düşüneceğim," dedi.

İKİNCİ BÖLÜM

W)LDER

T Gölgelelerin dokunduğu kişiler arasında alttan alta bir kızgınlık vardı ve Wilder onları pek de suçlayamazdı. Orta diyarların güçleri tarafından o kadar kolay kabul edilmeyeceklerini biliyorlardı, tabii onlarla ittifak kurarlarsa, ama yine de

İşte buradaydılar, son anda yardımlarına koşmak için eğitiliyorlardı.

Wilder kendi birliği için tatbikatlar yapmakla meşguldü ve bunları mümkün olduğunca basit tutuyordu: hatların nasıl oluşturulacağı, nasıl tutulacağı, düşmanın hatlarının nasıl kırılacağı. En iyisi basitti, çünkü diğer orta diyar kuvvetleriyle birleşirlerse, savaşa giderken öğrenebilecekleri tek şey basit olacaktı.

Bir hafta geçmişti ve Thea'dan kraliçenin kararı, Kipp'ten de Esyllt'in kurtarılması hakkında hiçbir haber alamamışlardı; bu da gözleri kapalı strateji geliştirdikleri anlamına geliyordu. Müttefikleri yoksa dünyadaki tüm toplantılar onları kurtaramazdı.

İliklerine kadar tükenmiş olan Wilder, Talemir'i bulmak için üniversitenin ana binasına geri döndü; annesinin safırı hâlâ Wilder'ın cebinde bir delik açıyordu. Sessizce onu geri verebileceğini ve sonra da görev tekrar çağırmadan önce bir iki saatliğine ateşin önündeki Scholar's Lounge'daki bardan yararlanabileceğini umuyordu.

Talemir tam olarak bunu yapıyordu, çoktan bir koltuğa uzanmıştı, botları önündeki alçak masanın üzerindeydi, elinde bir kadeh vardı. Wilder kapıyı arkasından kapatırken, "Aklına aynı fikir mi geldi?" diye sordu.

"Öyle görünüyor. Wilder köşedeki arabaya gitti ve kendine cömert bir kadeh lal rengi şarap doldurdu. "Elimize geçen son şans olabilir.

Talemir içkisini yudumlarken, "Ben de aynen öyle düşünüyorum," diye cevap verdi.

Wilder ağrıyan omuzlarını yuvarlayarak ona bir şişe getirdi ve sonra eski akıl hocasının, arkadaşının yanındaki sandalyeye oturdu.

Tal şişeyi minnetle aldı ve bardağını kehribar rengi sıvıyla doldurdu. "Bundan sonra bir daha içmeme izin verme.

Wilder bir kahkaha attı. "Sanki seni daha önce durdurabildim de. Cebinden deniz mavisi mücevheri çıkarıp uzattı ve ateşin ışığının mücevherin yüzeylerinde dans edişini izledi.

Talemir bakakaldı. 'sende mi? Şimdiye kadar vermişsindir diye düşünmüştüm.

"Thea'nın bu dersi öğrenmesine hiç gerek yoktu... Ve bana bunun tam olarak onun tarzı olmadığını açıkça söyledi.

Talemir güldü ve safiri düşünceli bir şekilde parmaklarının arasına aldı. "Sanırım bu konuda Drue'ya benziyor. Hediye olarak kılıçları ve canavar kalplerini tercih ederler.

"Hiç şüphesiz.

"*Bazen birini sevmek için gitmesine izin vermemiz gerekir...*" Talemir annesinin sözlerini tekrarlardı ve mücevheri masanın üzerine fırlattı. "Artık ikimizin de buna ihtiyacı olduğunu sanmıyorum.

Wilder onaylar gibi bir ses çıkardı. "Thea'nın gitmesine bir daha asla izin vermeyeceğim, dünya için değil.

Akıl hocası bilmiş bir gülümseme sundu. "Bunu duyduğuma sevindim. Ders alındı -'

Kapılar içeri doğru sallandı ve Torj parmaklarını altın sarısı saçlarında gezdirerek, dudaklarında hüsrana dolu bir lanetle içeri daldı. 'Tal, yemin ederim, bu askerler

-' Durakladı, kaşlarını çatarak odayı inceledi. "Siz ikiniz ne hakkında konuşuyorsunuz?

"Ah, bilirsin işte," diye cevap verdi Talemir gelişigüzel. "Hayat ve aşk.

Torj içkiyi elinden aldı ve kendini şezlonglardan birine atarak şişeden içmeye başladı. "Eğer bir tavsiyen varsa, can kulağıyla dinliyorum.

Wilder bir kahkaha attı. "Bilgeliğini boğazıma tıkan kişi olalı çok uzun zaman olmadı.

"Buna çok ihtiyacın vardı," diye Torj.

"Sanırım bir keresinde bana şöyle demiştin: "*Senin saçmalıkların senin saçmalıklarındır Hawthorne.*"

'O özellikle kalın kafalı davranıyordun. Her zamankinden daha fazla. Torj içini çekti. "Ayrıca birini içeri almanız gerektiğini söyledim. Yanlış hatırlamıyorsam sen de bana siktir olup gitmemi söylemiştin.

Wilder'ın ağzı bir gülümsemeye dönüştü, o anı iyi hatırlıyordu ki aklına bir başkası geldi. 'Thea'nın mirasını öğrendiğimde benimle paylaştığın diğer bazı bilgelik sözleri şimdi inanılmaz derecede uygun görünüyor... "Boku yedin, *değil mi?*" Bu acıtmış olmalı.'

"Siktir git," diye mırıldandı Torj. "Sana bir sürü faydalı tavsiye verdim. "Ama böylesi daha eğlenceli," diye alay etti Wilder.

"Hiç yardımcı olmuyorsun.

Wilder ona, 'Neler olup bittiğini bilseydik daha fazla yardımcı olabilirdik,' dedi.

Ayı Avcısı içini çekti. "Bilseydim sana söylerdim.

Talemir sırtıyordu. "Bana cazibesi sonsuz olan Ayı Avcısı Torj Elderbrock'un sorun yaşadığını mı söylüyorsun?

'Başlama bile, *Kupa Prensi*. Aşk hikayelerine olan takıntınız göz önüne alındığında daha destekleyici olacağınızı düşünmüştüm.

Talemir şişeyi Torj'dan geri için eğilerek, "Kütüphanem ," diye takıldı.

Wilder, Torj'un mavi bakışlarındaki ıstırabı inceledi ve Savaş Kılıcı için bir acıma hissi duydu. "Bir zamanlar bilge biri bana şöyle demişti: "*Zamanı, mesafeyi ve diğer her şeyi aşan bir şey varsa, o da aşktır.*"

Torj hoşnutsuz bir ses çıkardı. "Bunu ona söylemeyi dene," diye mırıldandı.

Wilder'ın bakışları, ela gözlerinde bir eğlence pırıltısıyla onu izleyen Talemir'e kaydı. Masanın üzerindeki safire dikkatle baktı ve Wilder bir kahkaha attı. Belki de yeni sahibini bulmuşlardı.

Sanki birkaç dakika sonra, Wilder eğitim kampında Savaşçı dostlarıyla birlikte durmuş, sayılarını iki kez kontrol ediyordu ki, gölge dokunuşlu genç bir çocuk elinde bir parşömen tomarıyla onlara doğru koştu. Bisküvi'nin yanında patinaj yaparak durdu ve iri gözlerle Wilder'a baktı.

"Savaş Kılıcı Hawthorne," diye nefes nefese parşömeni uzattı. "Aveum'dan haberler var efendim. Kraliçe Reyna -' Nefes almakta zorlandı. 'Kraliçe Reyna bizimle müttefik olmayı kabul etti. Kral Artos'a karşı yürüyeceğiz. Savaşacağız!

Kamp sessizliğe gömüldü.

Kalbi hızla çarpan Wilder parşömeni aldı ve içindekileri taradı, her kelimedede beklentisi artıyordu. Mesaj Thea'nın elinde değildi ama sayfanın alt köşesinde sadece onun için çizilmiş bir şey vardı.

Bir şimşek.

"Doğru mu?" diye seslendi biri. "Savaşa mı gidiyoruz?

Wilder parşömeni indirdiğinde tüm gölge dokunuşlu birliğinin onu izlediğini gördü. Yüz ifadeleri karışık. Bazıları hevesli, gözleri parlak, yumrukları sıkı görünüyordu; diğerlerinin yüzünde ise korku ve inançsızlık vardı.

Hepsine hitap etti. "Bu doğru. Savaşa gidiyoruz. Çadırlarınızı, silahlarınızı ve malzemelerinizi toplayın. Talemir'den emir bekliyoruz ama hazır olmamız gerek.

Kimse itiraz etmedi.

Wilder, Tal, Drue, Adrienne, Cal, Audra, Farissa, Torj ve Dratos'la üniversitenin ana binasında buluştu. Orada, Bilginler Salonu'nda, haberin içlerine işlemesine izin verdiler. Kraliçe Reyna *kabul etmişti*. Anya'nın mesajına göre, Vios'u çevreleyen dağların eteklerinde güçlerini birleştirecekler, burada kamp kuracaklar ve Artos'un saldırısına hazırlanacaklardı. Güçlerinin ve erzaklarının çoğunu gölge büyüleriyle taşıyacaklar ve o zaman ile savaş arasında güçlerini yeniden kazanmak için yeterli zaman olmasını umacaklardı. Mükemmel değildi ama hiçbir savaş planı mükemmel değildi. Her zaman kötüler arasından en iyi seçeneği bulmakla ilgiliydi.

Salonun kapısı bir gıcırtyla açıldı ve Drue'nun babası Fendran ile Naarvialı baş demirci, kalçasına tünemiş Ryland ortaya çıktı.

"Uyuyor olman gerekmiyor muydu, Bela? Talemir ayağa kalktı ve oğlunu kucağına aldı.

"Veda etmek isteyebileceğini düşündüm," dedi Fendran, çocuğun saçlarını okşayarak.

Drue kocasının ve çocuğunun yanına gitti ve ikincisinin yanağına nazik bir öpücük bıraktı. "Onu yatağına yatıracağız.

Fendran tereddüt etti.

"Söyleyecek bir şeyiniz mi var, Peder? Drue kaşlarını kaldırdı.

Wilder bu sesi tanıyordu - daha önce binlerce kez Thea'dan duymuştu, ilk tanıştıklarında Drue'nun kendisinden bahsetmeye gerek bile yoktu. *Şöyle* diyordu: *Cesaretin varsa bana meydan oku, ama şanslıysan bu konuşmadan parça parça ayrılırsın.*

Ama torununa şefkatle bakan Fendran omuzlarını dikleştirdi ve kızıyla yüzleşti. "Onu bırakmak istediğine emin misin?

"İstemenin bununla hiçbir ilgisi yok," diye yanıtladı

Drue sertçe. Fendran bocaladı. "Biliyorum. Kötü bir kelime seçimi -" 'Öyleydi.

'Ama hiçbir şey söyleyemem -'

"Keşke yapsan, Fendran. Drue ona dik dik baktı.

Odadaki gerginlik giderek arttı, herkes bu özel aile tartışmasına tanık olmamayı diledi.

Gözleri salonu empatiyle tarayan yaşlı adam içini çekti. "Ben sadece ailem için en iyisini istiyorum. Hepiniz için.

Drue uzandı ve ellerini babasının omuzlarına koydu. "İstediyini biliyorum. Ama dünya yanarken burada onunla birlikte olmamızın ne anlamı var? Geriye hiçbir şey kalmadıktan sonra ne anlamı var? Ryland'ın içinde büyüyeceği bir dünyaya ihtiyacı var. Bunu ona biz vereceğiz. Vermek zorundayız.'

Fendran'ın ifadesi yenilgiyle çöktü ve Drue, Ryland'ı Talemir'den almadan önce onun omuzlarını sıktı.

"Uzun sürmesin," dedi kanatlı Savaş Kılıcı'na ve onu bir öpücük için kendine çekti.

Talemir'in, Drue'nun kalçasındaki oğullarına ve babası da dahil olmak üzere etraflarındaki izleyicilere rağmen öpüşmeyi derinleştirerek onun bedenini kendi bedenine çekişini kaçırmak mümkün değildi.

Dratos dikkatle boğazını temizledi. "Pekâlâ, pekâlâ. Tanrım, tanıştığınız zamanki kadar kötüsün. Kendine bir oda bul.'

Drue güldü. "Eğer savaşın eşiği öpüşmek için uygun bir zaman değilse, ne zaman uygun olur bilmiyorum. Bununla birlikte, esneyen Ryland'ı da yanına alarak oradan ayrıldı.

Talemir bir an için ona baktı ve Wilder bu ifadeyi tanıdı. Kendi şansına olan inançsızlığı. Wilder bunu kendisi de birçok kez hissetmişti.

"Ne zaman ? Adrienne'in sesi sessizliği böldü.

Talemir ensesini ovuşturdu ve gruba döndü. Tüm birimler toplandı mı?
Ortak bir uyum mırıltısı vardı. "O
zaman iki saat içinde ayrılıyoruz.

Wilder kardeşini bulmaya gitti. Malik ahırdıydı, nazik dev Biscuit'in yelesini örerken Dax ayaklarının dibindeki samana kıvrılmıştı, aygır çoktan eyerlenmişti.

Wilder selamlama amacıyla, 'Bunu yapmak zorunda değildin,' dedi.

Malik arkasını dönmedi ama parmakları hareketin ortasında durdu ve Wilder kardeşinin onu duyduğunu anladı.

Durak duvarına yaslanan Wilder saçlarını yüzünden geriye doğru taradı ve iç çekti. "Seninle dövüşmeyi özleyorum," diye itiraf etti. "Bazen tüm dünyaya karşı sadece sen ve ben varmışız gibi hissediyordum...

Malik örmeye devam etti.

"Ama şu anda," diye devam etti Wilder, "savaşın ortasında değil de burada olacağın için minnettarım... Thea dışarıda, çılgınlığın içindeyken yeterince endişeleniyorum.

Bunun üzerine Malik ona döndü ve sanki "*O kendi başının çaresine bakabilir*" der gibi sert bir bakış attı.

Wilder kardeşini incelemeden önce başını sallayarak, "Biliyorum, biliyorum," dedi. Malik uzun zamandır hiç değişmemişti. Hâlâ her zaman olduğu gibi iri bir figürdü, hâlâ Wilder'ı rahatlatan o soğukkanlı, sağlam duruşu vardı.

Wilder boğazında oluşan yumruyu yutarak doğruldu. "Sadece şunu söylemeye geldim..." *Veda* kulağa doğru gelmiyordu; çok nihai, çok ağırdı. Onun yerine, "Seni seviyorum kardeşim," dedi.

Mal'ın yüzünde geniş bir gülümseme belirdi ve Wilder'a Biscuit'in dizginlerini uzattı.

Wilder gözyaşlarını kırıştıtarak gülümsedi. "Seni göreceğim.

Aygırını ahırdan çıkarırken, Dax sanki içindeki nazik devden talimat almış gibi onu takip etti. *Sanırım Malik'in bir parçası da benimle geliyor, diye düşündü.* Ve bu düşüncenin onu biraz olsun rahatlattığını fark etti.

Wilder savaş bittiğinde bir daha asla gölge büyüyle seyahat etmeyeceğine yemin etti. Rüzgâr ve karanlık etrafını sararak onu sert zeminden kaldırdığında hiçbir şey midesindeki bulantıyı bastıramadı.

Aveum'un ısırın soğuşundan memnun kalacağını hiç düşünmemişti ama kara indiğinde rahatlamak için buz tanelerini öpebilirdi. Dratos onu orada bıraktı, kanatlarını açıp Torj'u getirmek üzere Naarva'ya dönerken gölgeler ardında çiçek açıyordu.

Wilder'ın dört bir yanında, gölge dokunuşlu halk karanlıktan çıkıyor, yanlarında erzak, silah veya başka insanlar taşıyordu. Diğerleri onlarla orta diyarların altındaki tüneller ağında buluşuyor, başka yollarla dağ eteklerine ulaşıyordu.

Hilal şeklindeki ay ve yıldızlı gece kış manzarasını, arkalarındaki karanlık ormanları ve önlerinde uzanan sonsuz gibi görünen ovayı aydınlatıyordu. Kendilerini Vios'un kuzeybatı tarafında konumlandırmışlar, başkentle aralarına dağları, Artos'un gelen kuvvetleriyle Aveum krallığı arasına da kendilerini yerleştirmişlerdi.

Wilder, botları kara basar basmaz birliğine emirler yağdırdı. Çadırlarını kurmaları ve güvenli ikmal hatları oluşturmaları gerekiyordu. Orada ne kadar süre kamp kuracaklarını bilmenin hiçbir yolu yoktu ve birlikleri için düzenli bir yiyecek, su, silah ve tıbbi malzeme akışı sağlamak her şeyden önemliydi. Aç bir ordu, vasıfsız bir ordu kadar tehlikeliydi. Hepsi tayınla beslenecekti ama Wilder gölge dokunmuş halkın az yemeye alışık olduğunu fark etmişti.

Çok geçmeden kamp alanı hareketlenmeye başlamıştı ve kar yağmaya başladığında bile Wilder kamp alanının tahmin ettiğinden çok daha hızlı bir şekilde şekillendiğini görebiliyordu. Komuta merkezi de dahil olmak üzere sıra sıra çadırlar kurulmuş, ateş yakmak için odunlar kesilmiş, ağaçların seyrek barınaklarının altında atlarla ilgilenilmişti.

Wilder kendi talimatlarını gözden geçirdi. Kipp onlara pazarlık yapmaları için tüccarların bir listesini ve tehlikeli araziden geçmelerine yardımcı olacak birkaç yerel köyün konumunu bırakmıştı, bu yüzden her şeyin yerinde olduğundan emin olmaya başladı ve savaşın yakında başlayacağını bilmeleri için bağlantılarına haberciler gönderdi.

Kipp'ten hâlâ bir haber yoktu, Thezmarrian Muhafızlarını toparlamak için ihtiyaç duydukları Esyllt'e ne olduğuna dair bir fısıltı yoktu. Ama daha fazla beklemeyi göze alamazlardı. Bu savaş stratejistler olsa da olmasa da başlayacaktı.

Wilder çadırının zayıf fener ışığında aynı mektubun birkaç nüshasını kaleme alarak yardım istedi ve dağ eteklerine birkaç günlük mesafede bulunan tüm Muhafızlara gönderdi. Alabilecekleri her türlü yardıma ihtiyaçları vardı.

Bulutlar ayın yüzüne doğru süzülürken ve kamp alanı sessizleşirken saatin kaç olduğuna dair hiçbir fikri yoktu. Ama çadırına sığınmak için hiçbir hamle yapmadı. Bunun yerine, Thea'nın acele etmesini dileyerek çevrede nöbet tuttu.

İKİNCİ BÖLÜM-TKREE

TKEA

Thea bunu nasıl yaptıklarını bilmiyordu ama o, Wren ve Anya, Kraliçe Reyna'nın ordusunun başında, arkalarında bir grup Aveum askeri olduğu halde at sürdüler.

Thea başarısız olduklarına ikna olmuş, çantasını toplayıp Anya'dan gölge büyüsünü kullanarak onları Naarva'ya geri götürmesini isteyecek kadar ileri gitmişti. Ama Kraliçe Reyna ittifakıyla hepsini şaşırtmakla kalmamış, Thea'ya bir şişe kaynak suyu da teklif etmişti.

Thea onu boynuna taktığı deri ipe iliştiirmişti ve şimdi kader taşına yaslanmış, onları bekleyen savaş kampına doğru ilerlerken kalbine hafifçe vuruyordu. İroni gözünden kaçmamıştı: bir nesne ölümünü işaret ederken, diğeri bir hayatı kurtarma gücüne sahipti - sadece onunkini değil.

Thea en uzak noktadan bile neden bu mevziyi seçtiklerini anlıyordu. Her ne kadar çorak olsa da ormanlık alanlar birlikler için hâlâ koruma sağlıyordu. Yolun karşısındaki diğer dağların eteklerindeki yamaçlar, ihtiyaç duymaları halinde pusu taktiklerine izin veriyordu ve arazinin kendisi de sayısız stratejik avantaj sunuyordu. Kipp ile bu kadar çok zaman geçirince bunları fark etmek çok daha kolay oldu. Komutanların yüksek araziye kontrol edebileceklerini ve bir bakış açısı kazanabileceklerini, belki de savunma pozisyonları veya okçular için yüksekliği kullanabileceklerini gördü. Cal muhtemelen çoktan bölgeyi incelemeye başlamıştı.

Kampın derinliklerine doğru ilerlerken Thea buz parçalarını görünce yüzünü buruşturdu. Bunlar bir sorunu olacak, ek tehlikelere yol açacak ve ayakları yapacaktı.

hem piyadeler hem de süvariler için hainceydi. Tek umudu gerçek savaş alanında bunların az sayıda ve çok uzakta olmasıydı.

Atlarından inip Talemir'in nerede olduğunu sorduklarında hem arkalarındaki saflarda hem de kampın ötesinde atmosfer değişti. Aveum komutanlarını ateşin başında ısınmaları için bırakan Thea ve kız kardeşleri, her şeyin merkezindeki bir çadıra yönlendirildiler.

"Başardınız! Brandayı kaldırıp derme çatma savaş odasına girdiklerinde Adrienne bağırdı. Korucu öne çıktı ve Anya'yı sertçe kucakladı.

Anya ona sert bir sesle, "Zor kısmın bittiğini sanmıyorum," dedi.

Adrienne sırtarak, 'Küçük başarıları kutlamak gerek,' dedi.

"Haklı," dedi Talemir haritalarla kaplı bir masanın üzerinde durduğu yerden. 'İyi iş çıkardınız. Teşekkür ederim.

Drue Thea'nın yanında belirdi. "İçinde bulunduğu ruh haliyle, bu bir Fury'den Savaş Kılıcı totemi almak gibi bir şey.

"Bir şey mi oldu? Thea kalp atışları hızlanarak sordu. "Wilder nerede?

Drue, 'Kuzey çeperinde nöbet tutuyorlar,' diye cevap verdi. 'Ve henüz hiçbir şey olmadı... ama bazı birimlerimiz arasında husumet var ve orta diyarların güçlerinin gelişi sadece alevleri körükleyecektir. Herhangi bir çatışma çıkmasını önlemek için ilk başta iki kampı ayrı tutacağız. Adamlar yorgun ve bitkin. Bir kavgayı tetiklemek için fazla bir şey gerekmez.

Thea başını salladı. "Aveum komutanlarına söyleyeceğim.

'Emirleri kimden alıyorlar? Kraliçenin birine askeri güç verdiğini varsayıyorum.

"Komutan Syllas Yarrow, ama aslında onlara Torj Elderbrock'un liderlik etmesi için ısrar etti," diye açıkladı Thea, çadırdaki Ayı Avcısı'nı ararken. Orada değildi. "Kraliçe Reyna'nın bir öngörüsü vardı, ama biz anlamadık. Dedi ki, *"Altının demir ve kor alevleri içinde gümüşe dönüşeceğini ve çoktan unutulmuş kadim bir güce yol açacağını gördüm..."* Bunun Torj'la ne ilgisi var, hiçbir fikrimiz yok ama ona Torj'u alacağına dair güvence verdik.

Drue'nun kaşları endişeyle çatıldı ama Talemir'e baktı, o da sadece omuz silkti. 'Bu onun ordusu. Eğer Torj'un liderlik etmesini istiyorsa ve Torj da buna istekliyse, o zaman biz de kendi saflarımızda ayarlamalar yaparız.

Thea başını salladı. "Yarrow'a haber veririm.

Doğrusunu söylemek gerekirse, çadırdan ayrılmak, mesajını iletme ve sonra da Wilder'ı bulmak için sabırsızlanıyordu. Beklediğinden çok daha uzun süredir ortalıkta yoktu ve

Savaş Kılıcını onu korkutan bir şiddetle özlüyordu. Sınırlı günlerinde zaten çok fazla ayrı zaman geçirmişlerdi; daha fazla değil. Buna tahammül edemezdi.

Aveum komutanlarına doğru ilerlerken, Drue'nun müttefikler arasında ayrı kamplar kurmayı tercih ederek doğru kararı verdiğini biliyordu. Havadaki düşmanlık o kadar yoğundu ki, omuzlarına yaptığını hissedebiliyordu. Fark etmediği şey, bu husumetin sadece gölge dokunuşlular ile orta diyarların sıradan piyadeleri arasında olmadığı idi. *Kendisine* de yönelmişti.

Fırtına savaşı. Kampta yürürken arkasından bu isim fısıldanıyordu, merakla ya da saygıyla değil, aşağılayarak. Gözlerin içinde delikler açtığını hissettikçe derisi ürperdi, parçalar yerine oturdu. Delmirian kraliyet ailesi olan Fırtına Sahipleri, karanlığın orta âlemlere akın etmesinden hâlâ yaygın bir şekilde sorumlu tutuluyordu. Çoğuna göre, hem Delmira'nın hem de Naarva'nın çöküşünden *ailesi* sorumluydu. Ailesi yüzünden zehir bu toprakları hiçbir zaman tam anlamıyla terk etmemişti ve işte hepsi bir kez daha onun karşısında acı çekerek, onunla yeniden savaşmaya hazırды.

Her geçen saniye daha da bıkkınlaşan Thea, kendisine bırakıldığı Komutan Yarrow'u fark etti. Ona yaklaştı - ancak ağzından kendisi, Wren ve Anya hakkında kötü sözler döküldüğünü duydu.

'Neden Delmirli orospudan emir gerektiğini, neden önümüzde gittiğini anlamıyorum,' diye tükürdü. 'O kız hainlerin çocuğu. Konuştuğumuz gibi Artos'un yanında yürüyen pisliklerden daha iyi değil -' Thea adamın etrafında toplanan çemberin kenarında durdu, yorgunluk kemiklerine yapışmıştı. Buraya gelebilmek için çok yol kat etmişti; Artos'a karşı savaşmak için engelleri birbirini ardına aşmıştı.

yaklaşan karanlık.

'Buranın sahibi olduğunu sanıyor. Kraliçemizle nasıl konuştuğunu ve bizimle nasıl konuştuğunu gördünüz. Belki de o kaltağa bir ders vermenin zamanı gelmiştir.

Thea titreyerek nefes verdi, piçin tiradına karşı kendini çelikleştirdi, büyüğü parmak uçlarında karıncalanıyor, adaletin yerini bulması için yalvarıyordu. Bir miktar direniş beklemesi gerekirdi. Kadın olduğu için, Delmirli olduğu için, Savaş Kılıcı olduğu için - her zaman bir şey vardı. Kendi adamlarıyla, kendi müttefikleriyle savaşmak istemiyordu, savaşın eşiğinde değil. Ama saygısızlığa da tahammül edemezdi. Bu onların zırhında zayıf bir halka yaratıyordu. Eğer onu yıldırım ve çelikle yeniden dövmesi gerekiyorsa, öyle olsun.

Bir adım öne çıktı -

Nazik bir el omzuna indi ve gül ağacı ile deri kokusu içindeki ateşi söndürdü.

Wilder onun kulağına, "Kendi savaşını verebileceğini defalarca kanıtladın," diye mırıldandı. 'Ama savaşmak zorunda olmaman gerekenler de var. İzin ver bu sefer senin için ben savaşayım. Bu yükü taşımama izin ver.

Thea başını kaldırdı, çok iyi tanıdığı ve sevdiği o gümüş gözlerle buluştu. Başını salladı.

Ve bu onaylamayla birlikte Wilder grubun içine doğru ilerledi ve komutanı boğazından kavradı. Adamı sanki hiçbir ağırlığı yokmuş gibi havaya kaldırdı, komutan Savaş Kılıcı'nın elini pençelerken botları altından umutsuzca tekmeliyordu.

Yarrow, "Beni öldürmezsin, öldürmezsin," diye homurdandı.

"Bu doğru. Bir Savaş Kılıcı ahlaklı bir adamdır, onurlu bir adamdır,' diye araya girdi bir başkası, ancak sözlerin ötesinde müdahale edecek cesaretleri yoktu.

Thea, Wilder nefes borusuna daha fazla baskı uygularken saldırgan komutanın gözlerinin şişmesini izledi.

Wilder'ın ifadesi soğuk ve ölümcüldü. 'Bir Savaş Kılıcı aynı zamanda bir katildir. Şiddet ve öfke dolu bir adam -ya da kadın-. İçimdeki her iyi şey, şiddetle aşağıladığın o fırtına kullanıcısı yüzünden.

Komutan Yarrow'un nefesi kesildi, gözleri kan çanağına döndü, Wilder'ın tutuşuna karşı koyarken yüzü pancar gibi kızardı. Wilder karnına bir yumruk indirdi ve onu yere düşürdü. Yarrow dört ayak üzerine yığıldı ve öğürmeye başladı. Ama Wilder'ın işi bitmemişti. Bu kez komutanın suratına bir yumruk indirdi, kemikler çatırdadı, kan tertemiz karın üzerine fışkırdı.

"Size yapabileceklerinin yanında bu bir merhamet," diye tükürdü Wilder. 'Yumruklarımı bir iyilik olarak kabul edin ve içinizden biri daha saygısızlık ederse öleceğinizi bilin. Althea Embervale bu savaşın gidişatını değiştirecek. Ona bağlılık borçlusunuz.

Aveum kuvvetleri önce eklemleri kanla boyanmış Wilder'a, sonra da şimşekleri derisinde dans eden Thea'ya bakakaldı.

Çenesini dik tuttu ve onları duyusuzca inceledi. "Size sadece artık Torj Elderbrock'un komutası altında olduğunuzu söylemeye geldim.

Kalabalık dağıldı ve Ayı Avcısı yüzünde zehirli bir ifadeyle öne çıktı. 'Bir orta dünya savaşçısına elini süren

Gölgeye dokunan ya da Embervale ailesine karşı tek bir hoşnutsuzluk sözcüğü mırıldanan kişi, Savaş Kılıcı kardeşimin burada gösterdiğine benzer bir etkiyle kendini benim gazabımla karşı karşıya bulacaktır. Sesini kuvvetin en uzak noktalarına kadar yansıttı ve buruşmuş komutana iyi bir önlem için bir tekme attı.

Talemir ileri atıldı, kanatları arkasına kıvrılmıştı, gölgeleri tehditkâr bir şekilde dans ediyordu. 'Aynı şey gölge dokunuşlular için de geçerli. Bir orta diyar askerine zarar veren ya da onun hakkında kötü konuşan herkes benimle hesaplaşacak. Buraya yan yana savaşmak için geldik, birbirimizin boğazını kesmek için değil. Yarın eğitim yapacağız. Sizinle müttefik olacağız.'

Thea, Wilder'ın yanına döndüğünü, dudaklarının şakağına değdiğini hissetti ve onun bedeninde erimemek için tüm iradesini kullandı. "Teşekkür ederim," dedi sessizce.

Wilder ona 'Bana teşekkür etmene hiç gerek yok,' dedi. 'Her zaman senin için savaşacağım. Ve bunu yapmak benim için bir onurdur.

Thea yutkundu, gözlerini yakan yaşların düşmesine izin vermedi.

Bir an öylece durdular, sanki Wilder onun kendini toparlaması gerektiğini hissetmiş gibiydi. Tam olarak bunu yaptı ve sonunda onun bakışlarıyla buluştu. "Şimdi nereye?" diye sordu.

Wilder içini çekti ve kampın kalbine doğru baktı. Thea ona *yatağa gitmesini* söyledi, böylece buranın gerginliğini bir kenara bırakıp gece boyunca birbirlerine sarılabilirlerdi.

Ama Savaş Kılıcı parmaklarını onunkilere geçirmeden önce ona pişmanlık dolu bir bakış attı. "Komuta çadırına," dedi. "Savaşı başlatmak için.

İKİNCİ BÖLÜM DÖRDÜNCÜ

TKEA

T kumanda çadırı kalabalıktı ama Thea ne kadar yorgun olsun, Kipp'i merkezde görmek moralini önemli ölçüde yükseltti. Kollarını ona doladı, dramatik bir şekilde nefes nefese kalana kadar sıktı ve onu serbest bıraktı.

"Neden bu kadar uzun sürdü?" diye sordu, göğsüne hafifçe vurarak. 'Buldun mu -'

"Esyllt artık özgür bir adam," dedi Kipp ona. 'Yakında bize katılacak, ama şimdilik...' Önündeki masaya yayılmış ayrıntılı bir haritayı işaret etti. "Çok meşgul bir adamdım.

Thea kendini Cal ve Wilder'ın yanında buldu, onlar ve komuta kademesindeki diğer herkes Kipp'in hazırladığı planlara bakıyordu. Naarva'da sahip oldukları modelden bile çok daha ayrıntılıydılar, her tepe ve tepe özenle işaretlenmişti.

Kipp haritayı avuçlarıyla düzelterek, "Buraya gelirken birkaç şey öğrendim," diye söze başladı. 'Sabahın erken saatlerinde daha fazla sis oluyor, görüş mesafesi azalıyor. Artos bunu saldırmak için siper olarak kullanabilir. Mümkün olduğunca nöbetçileri iki katına çıkarmalıyız, bazılarını daha uzağa yerleştirmeliyiz, belki Terrence'la ya da bizi uyarabilecek bir gölgeyle birlikte.

Talemir başını salladı. "Başka ne var?"

'Gözcülerimizle konuştum ve bildirdikleri sayıları iki kez kontrol ettim. Şu anda, Wraith ya da başka bir hava gücünden iz yok. O

Tver'den doğruca yaya olarak ve birkaç süvari birliğiyle yürüyorlar. Casuslarımıza göre, en fazla birkaç gün uzaktalar.

'Esyllt'i ne zaman bekleyebiliriz? Ve kaç adamı olacak? Wilder sordu.

"Önümüzdeki bir iki gün içinde," dedi Kipp yüzünü buruşturarak. 'Sayıları hakkında bir şey söyleyemem. Thezmarr'dan çıkmak çok zor oldu. Ama raporlara bakılırsa Artos sayıca bizden üstün olacak, işte bu yüzden bu konuyu konuşmamız gerekiyor. Haritada işaretlenmiş bir toprak parçasını gösterdi. 'Buradaki araziye görüyor musunuz? Ana nehir bu boş vadinin yanından nasıl geçiyor? Eskiden başka bir nehir yatağıydı. Burası bir sel bölgesi,' dedi onlara. "Onları bu alana geri sürebiliriz.

'Ve ne? Yağmur yağmasını mı umuyorsunuz?" diye seslendi arkadan biri.

'Kesinlikle. Keşke aramızda bir fırtına kullanıcısı olsaydı,' diye alaycı bir şekilde karşılık verdi, başını inanmaz bir şekilde sallayarak. 'Onları bu bölgeye çekmeliyiz ve bunu yaptığımızda da... Prenseslerden birine su baskını yaptırmalıyız.

Thea bir kahkaha attı ve Kipp'in zihninin son sürat çalışmasını izledi.

"Sevgili Delmirian'larımızdan bahsetmişken...

Any, Wren ve sonra Thea ile göz göze geldi. "Yaklaşan savaş boyunca üçünüzü ayrı tutmamızın akıllıca olacağını düşünüyorum.

"Ne? Wren dedi ki. 'Birlikte çalışabiliriz, Kipp. Yapabiliriz -'

"Hiç şüphem yok," dedi, her zamanki alaycı tavrını takınmadan. 'Ama sen tamamen daha kolay bir hedefsin. Eğer bir değil, üç fırtına kullanıcısını da ele geçirirlerse -'

Dratos yardımsever bir şekilde, "Boku yedik," dedi ve ekledi, "Ne? Yanlış hatırlamıyorsam bunun askeri bir terim olduğunu söylemiştin.

"Haksız değilsin," dedi Kipp ona. 'Ve bunu söylerken, aynı şeyi yapabildiğimiz yerlerde Savaş Kılıçları için de yapmamızı öneriyorum. Başlangıçta bizi biraz zayıflatabilir, ama bundan daha iyi bir alternatif -'

"Hiçbir Azrail pençelerini bana geçiremeyecek," dedi çadırın kapağından gelen tok bir ses.

Thea, bölüğün geri kalanıyla birlikte, tepeden tırnağa Savaş Kılıcı zırhı giymiş, eli kılıcının kabzasında, Kan Mektubu Vernich'in komuta çadırına girdiğini görmek için döndü. Daha yaşlı görünüyordu, gözlerinin etrafına daha fazla çizgi kazınmıştı ve bakışları Talemir'e inmeden önce her birini tek tek taradı.

'Demek doğruymuş. Kupa Prensi isyanın Gölge Prensi,' dedi masaya yaklaşp planlarını inceleyerek.

Talemir alaycı bir kahkaha attı. "Davamıza katılmak için mi geldin?"

"Yanık saç kokusundan bıktım," diye huysuzca cevap verdi Vernich, dikkati masanın başındaki Kipp'e yönelmeden önce. "Thezmarr'ın en işe yaramaz kalkan taşıyıcısının burada bizim için savaşlarımızı planlayacağı kimin aklına gelirdi ki?"

"Her zaman yavaş hareket ederdin," dedi Kipp kayıtsızca.

Herkesi şoke eden bir şekilde, Bloodletter'dan derin bir kıkırdama yükseldi. "Bunu söyleyeceğimi hiç düşünmezdim ama... hiç de fena değilsin.

Kipp soğukkanlılıkla ona baktı. 'Güven oylamanız iç açıcı. Çırağının beni tekrar eşek sudan gelinceye kadar dövmesini istemediğine emin misin?"

Sanki cevap verir gibi, girişteki hareket Thea'nın gözüne çarptı ve Sebastos Barlow otların arasındaki bir yılan gibi içeri girerken ürperdi. Onu son gördüğünde olduğu gibi görünüyordu, yüz ifadesi ekşimiş, burnu yumruğuyla kırdığı yerden yamulmuştu.

Vernich tiksinti dolu bir ses çıkardı. "O omurgasız herif benim çırağım olamaz.

Seb'in yüzü kıpkırmızı oldu ve Thea o ana kadar hiç bu kadar sevinç duyduğunu sanmıyordu.

"O zaman neden burada? Wilder onun arkasından homurdandı.

Vernich hiç utanmadan, "Amcasına bir iyilik borcum var," diye cevap verdi.

Ama Seb'in yüz ifadesinden, başını kaldırıp Thea'yı görene kadar ikisi için de yeterince utanç duyduğunu anladı. Gözleri kolundaki Savaş Kılıcı toteminden kemerindeki Naarvian çelik kılıcına doğru kayarken, Seb'in çirkin yüzündeki aydınlanmayı izledi. Burun delikleri alevlendi ve saf, katıksız öfke yüz ifadesinde parladı.

"Ona öyle bakmaya devam et," diye uyardı Anya, gölgeleri etrafa saçılarak bir adım öne çıkarak. "Ona öyle bakmaya devam et ve neler olacağını gör.

Seb sağduyulu davranıp yüzünü buruşturdu ve çadırdan kaçtı. Vernich de aynı tiksinti sesini çıkardı.

Torj, Seb'in ardından bakarken başını salladı. 'Çok büyük bir iyilik olmalı...'

İKİNCİ BÖLÜMV-F) VE

W)LdER

('Senden ayrı kalmaktan nefret ediyordum,' diye mırıldandı Wilder Thea'yı çadırlarına geri götürürken.

"Ben de. Bir kolunu adamın beline doladı ve onu kendine yakın tuttu. yürüdüler.

"Bana bir söz verecek misin?" diye sordu. Thea kaşlarını kaldırdı. "Ne olduğuna bağlı. "Akıllı kadın," diye kıkırdadı.

"Ne sözü?

"Bana bir daha asla söz verme. Bundan sonra ne yaparsak yapalım, birlikte yapacağız.'

'Kipp'in savaş planları olduğunu sanmıyorum -'

'Savaş alanında değil. Hayatta,' dedi. "Sen nereye gidersen, ben de oraya giderim, bundan böyle.

Thea gülümsedi ve Wilder daha önce hiç bu kadar güzel bir şey gördüğünü sanmıyordu. Yüzü ay tarafından aydınlatılmış, taze kar taneleri yanaklarını pembeye boyamıştı.

Onu durdurdu ve parmak uçlarında yükselerek dudaklarını onunkilere . "Bu ses hoşuma gitti.

"Söz ver bana.

"Söz veriyorum Wilder," dedi.

"Güzel. Ve sonra onu öptü.

Çadırlarının karanlığında, kendi dudaklarıyla onun dudaklarını kavurdu, dili onun tatlı ağzını keşfediyor, cevap veren vuruşları onu, zihnini, bedenini ve ruhunu ele geçirmek için ilkel arzusunun ötesinde düşünme yeteneğini yıpratıyordu.

Aleti zaten onun için ağrıyordu, dokunuşu için çaresizdi ama bunun tadını çıkarmak, *onun* tadını çıkarmak istiyordu. Kadının giysilerini katman katman sıyırdı, pürüzsüz teninde ve günahkâr kıvrımlarında gezindi, vücuduna taptı. Bakışları altında göğüsleri kabarıyor, meme uçları sertleşiyordu. Daha fazlasını görmeliydi, onun her şeyini görmeliydi. Onu çırılçıplak soydu ve önünde tamamen çıplak kaldığında bir inilti çıkardı.

"Şu haline bak, Thea..." diye hürmetle mırıldandı. O bir tanrıçaydı. "Sadece sana bak..."

"Buraya bakmaya gelmedik," diye cevap verdi ve adamın eline uzanarak bacaklarının arasına yerleştirdi.

Wilder orada bulduğu ıslaklık karşısında tekrar inledi, sertleşmiş siki pantolonuna doğru seğiriyordu. "Sana yaptığım bu mu Prenses?"

"Evet. Her zaman.

Wilder Thea'yı daha da yaklaştırdı ve parmaklarını kaygan sıcaklığın içinden geçirerek klitorisini ovdu ve sert bir öpücükle iniltisini yuttu. Tanrım, inanılmaz hissediyordu. Wilder ilk kez, *onun kendisine* ait olduğunu, bu ayrıcalığın sadece ve sadece kendisine ait olduğunu gerçeküstü bir şekilde fark etmişti.

Thea'nın yanakları onun elini tutarken kızardı ve pantolonunun üzerinden ağır ereksiyonunu avuçlamak için ayrıldı. "Sana ihtiyacım var," dedi. "Şimdi.

'Ben seninim,' dedi ona.

Pantolonunu kalın kalçalarından aşağı iten Thea, adamın sikini serbest bıraktı ve geniş başını uyarılmışlığının içinde sürükleyerek bir nefes aldı.

Çadırın uzak tarafındaki karyolaya kadar gitmediler. Wilder onu hemen oracıkta yere çekti, pantolonunu ayak bileklerinden sıyırıp üzerine çıkı ve vücudunu kendi vücuduyla kapladı. Kendini bir erkekten çok hayvan gibi hissediyordu; yarının belirsizliği birbirlerine yaptıkları büyüü bozma tehdidinde bulunurken, Wilder'ın onu sahiplenme yüzeye çıkıyordu.

Thea'nın sabırsız eli aralarından geçip onun tabanına uzandı ve keskin bir nefes alışla onu girişine doğru yönlendirdi. "Wilder," diye talep etti.

Kalçalarını tek bir hareketle oynatarak kendini onun içinde kılıfına soktu, derinlere kayarken başı geriye eğildi. Kasları onun etrafında kenetlendi ve

Görüşü bulanıklaştı. Dişlerini gıcırdattı, kontrolün bir kısmını geri kazanmaya çalıştı, yoğunluk neredeyse çok fazlaydı.

"Evet..." Thea'nın tırnakları sırtına battı, bacakları onu daha yakına, daha derine çekmek için etrafını sardı.

"Sen benim her şeyimsin," dedi ona, vücutlarının birlikte muhteşem, işkenceli kayışının tadını çıkararak. Kız onun için yaratılmıştı. Onu kollarına almak mükemmelin de ötesindeydi. Her anlamda *doğru* hissettiriyordu.

Wilder onu yavaşça, samimi bir şekilde becerdi, içine doğru salladı ve zevk çılgınlıklarını boğmak için elini ağzına kapatmak zorunda kalana kadar zevklerini çekti. Kalçalarını her sallayışında, siki kadının derinliklerindeki hassas noktayı buluyor ve onu öyle bir zorluyordu ki, kadın nefes nefese kalıyordu.

' bu, Thea...'

Kız onun etrafında sıkılaştığında, elini terli vücutlarının arasına kaydırды ve ritmik vuruşlarla klitorisini tıngırdattı. Thea onun altında kıpırdandı.

"Wilder, kahretsin - oradayım, benimle gel," orgazmı zirveye ulaştığında nefesi kesildi.

Onu unutuşa kadar takip etti, bastırılmış bir inlemeyle içindeki salıvermeyi döktü.

Ve sonra gece boyunca ona sarıldı.

Wilder, Thea'yı çadırlarında uyurken bırakıp birliğiyle birlikte şafak tatbikatı yaptı. Bir sürü homurdanma oldu ama söyleneni yaptılar, onun morarmış ve kanlı eklemlerine baktılar.

Görsünler, diye düşündü memnuniyetle. *Onun için hepsine neler yapabileceğimi görsünler.*

Kuşluk vakti Thea onu bulmaya geldi. "Esyllt burada," dedi ona, komuta çadırına doğru ilerlemeye başlamıştı bile.

Thezmarr'ın silah ustası gerçekten de içerideydi, ancak iyi haber burada sona erdi.

Esyllt, "Ben ve kalkan taşıyıcıları birliğim, Artos'un adamlarından oluşan bir birliği beklediğimizden çok daha yakında keşfettik," dedi. 'Yarına kadar burada olurlar.

Sabah.'

'Sence ana saldırıdan önce cephe hattımızı dövmek için mi buradalar? Kipp sordu. "Bu askerler Artos için tek kullanımlık mı?

Esyllt başını salladı. "Öyle diyebilirim, evet.

'O zaman başka bir önerim var. Fırtına silahşörlerini sahadan uzak tutalım -'

"Ne?" diye çıkıştı Thea ve Anya, masaya yaslanırken benzer duruşlar sergilediler.

Wilder neredeyse Kipp'e acıyacaktı. Ama teslim olarak ellerini kaldırdı. "Savaş alanının dışında değil. İstedığınız kadar Wraith'i ikiye bölün. Ama şimdilik *sihrinizi* sahadan uzak tutuyoruz. Artos'un tüm kartlarını aynı anda oynamayacağından emin olabiliriz ve biz de elimizde bir şeyler tutmalıyız...'

"Hâlâ savaşabilir miyiz? Thea gözlerini kısarak sordu.

'Fury'ler beni kurtarır, *evet*. Sadece şimşek ve gök gürültüsü yok, Wren hariç.

En genç Embervale bir adım öne çıktı, kaşları birbirine kenetlenmişti. "Neden ben?

Kipp ona, 'Dün gece bahsettiğim o toprak parçasını sular altında bırakmanı istiyorum,' . 'Üçünüz arasında, gördüğüm kadarıyla, en fazla kontrole sahip olan sensin.

"Hey! Thea itiraz etti.

Kipp alay etti. "Lütfen. Çoğu zaman sihrin bir güç olduğu kadar bir öfke nöbeti de oluyor.

Wilder buna gülmemek için bir parmak eklemeni ısırıldı.

"Rakamları konuşalım mı? Esyllt onları haritalara ve çizelgelere geri çekerek, "Sayıları konuşalım mı?" dedi. 'Korkarım orada da iyi haberler yok. Thezmarr'dan getirebildiğim kadar çok gönüllü kalkan taşıyıcısı getirdim ama...'

Wilder'ın kalbi sıkıştı. "Hâlâ sayıca azız.

Silah ustası başını salladı. "Sayıca azlar ve güçlerinin bize karşı koyacağı dinamikleri karşılayabilmeleri pek mümkün değil.

Talemir Wilder'ın yanına geldi, yüzünde ciddi bir ifade vardı. "Ne için çalışıyorsun?" diye sordu.

'Hatları korumak için,' diye yanıtladı Wilder. 'Tek seçeneğimiz kendimizinkini korumak ve onlarınkini kırmak. Onları kırmaya devam etmek. Ve bir kez ön hatlarını yok ettik mi, onları içten çökerteceğiz.

Karşı kuvvetlerde wraith ya da orakçı olduğuna dair hiçbir rapor yoktu ve Wilder bu konudaki endişesinde yalnız değildi. Thea yerinde duramıyor, savaş kampında nereye çarpacağını bilmeyen bir yıldırım gibi uçuşuyordu. Artos'un wraith güçlerini sakladığına ikna olan Talemir, düşmanın yürüyüşünü tepeden gözetlemek için uçtu. Başını sallayarak onlara döndü. O da görünürde derimsi bir yaratık olmadığını rapor etti.

Saatler sonra, taze kar Wilder'ın etrafına düşüp saçlarına ve omuzlarına yerleşirken, puslu bozkırlara baktı. *Yarın bu saatlerde kanla kırmızıya ve siyaha boyanmış olacaklar.*

Karşı karşıya oldukları zorlukları biliyordu - sadakati bölünmüş kuvvetler, bir kişiden diğerine değişen asker kalitesi. Zincirin bir halkası aksarsa emirlerin hiçbir anlamı kalmazdı. Savaşkılıcıları, gölge dokunuşluları ve fırtına kullananları vardı ama... hiçbiri tek bir birim olarak birlikte savaşmamıştı. Ve alt rütbeleri karşıt adamlardan oluşuyordu. Hiçbiri Thezmarrialılar gibi eğitilmemişti. Hiçbiri sahada karmaşık savaşlar yapabilecek kapasitede değildi.

Lanetli insanlardan, canavarlardan ve kötü tiranlardan oluşan bir orduya karşı nasıl kazanabilirlerdi ki? Artos onlarca yıldır bunun için hazırlanıyordu. Ordusu özellikle bu amaç için yaratılmıştı. Harenth Kralı oyun alanını seçmişti... Gölgede ne kadar zamandır gizlendiğini ve bu an için hazırlandığını kim bilebilirdi?

Wilder, Thea onu bulup yanında durana ve yarınki savaş alanını onunla birlikte inceleyene kadar orada kaldı.

Uzun, sakın bir nefes aldı, gözlerini kırpmadan kırlara . 'Onları içten çökerteceğiz,' dedi.

İKİNCİ BÖLÜMV- G) V

TKEA

I Savaşın arifesiydi ve Thea bir şeylerin eksik olduğu hissinden kurtulamıyordu. Her an havada sürüklenen yanık saçların keskin kokusunu duymayı bekliyordu ama o koku gelmemişti. Artos neden elinin altındaki Wraith'leri kullanmıyordu? Ya da ?

Hiç mantıklı gelmedi.

Bunu Esysllt'e komuta çadırında, muhtemelen uzun bir süre için son yemekleri olacak yemeği zorla yerken söyledi. Silah ustası anlayışla başını salladı, bir zamanlar ona emirler yağdıran ve cephanelikte kalkanları cilalatan huysuz adamdan çok farklıydı.

'Artos'un Tver'i elinde tutmak için muhtemelen wraithlere ve orakçılara ihtiyacı var,' diye açıkladı. 'Güçlerinin bir kısmı kaleyi korumak için geride kalmış olacak.

"Kimden? Thea bastırdı. 'Tüm kuvvetlerimizin burada olduğunu biliyor olmalı.

Kimse Tver'i kuzeyden gafil avlayamaz.

Esysllt omuz silkti. 'Thezmarr'dan biraz direniş bekliyor olabilir. Sadık kalanlarla birlikte kaçtığımı bilmiyor olabilir. Ayrıca Harenth ve Tver'de hâlâ devamıza destek verebilecek Muhafızlar var. Notos'a saldırabilirler.'

Thea kaşlarını kaldırdı. "Peki bu ne kadar olası?

"Pek değil," diye itiraf etti Esysllt. 'Gerçek şu ki, bu savaşa sadece bildiklerimizle yaklaşabiliriz. Ve şu anda bildiğimiz şey, wraithlerin onun kuvvetlerinde olmadığı. Uluyanlar, evet, arakneler de evet, ama wraithler yok, bu da en azından saldırısını sabit tutuyor.

Thea hayal kırıklığına uğramış bir şekilde iç çekti. "Bu doğru gelmiyor. "Savaş hoş geldin Zoltaire," dedi Esyllt ona. "Hiç doğru gelmiyor.

Bu sözler kanını dondurdu. Keşke onun yerine biraz teselli verseydi diye düşünerek ona iyi geceler diledi ve kız kardeşlerini bulmaya gitti.

Anya ve Wren, Drue ve Adrienne'le birlikte ikincisinin çadırındaydı. Kadınlar sıkışık alanın etrafındaki çeşitli nesnelerin üzerine tünemiş, sessizce konuşuyorlardı. Komuta çadırından çok daha küçüktü ama daha rahattı.

"Thea. Çadırın kapağı açılırken Wren gülümsedi.

"Endişeliyim," dedi Thea söze girmeden.

Anya başını salladı. 'Hepimiz gibi. Siz olmasaydınız endişelenirdim.

Etrafına bakınan Thea dikkat çekici bir eksiklik gözlemledi. "Audra'yı gören oldu mu?" diye sordu.

Kadınlar birbirlerine sıkıntılı bakışlar fırlattılar.

"Hayır," diye yanıtladı Wren. "Muhtemelen Farissa'yla birlikte doğu cephesindeki simya malzemelerimizi kontrol ediyordur.

Drue, Thea'ya minnetle kabul ettiği bir şişe uzattı. Ateş özünden bir yudum alarak Adrienne'in karyolasının ucuna oturdu. "Ne hakkında konuşuyoruz biz?

Drue Wren'e doğru bir el salladı. 'Biz de tam Wren'e nasıl bir zırh bulmamız gerektiğini tartışıyorduk. Kılıç sallamıyor olabilir ama sahada bizimle birlikte iksirlerini ve karışımlarını kullanıyor olacak.

"İyi fikir.

"Bunu daha önce düşünmeliydim," diye mırıldandı Drue. "Deriye vücuduna uyum sağlaması için bir şans vermeliydim.

Wren, 'Gerçekten savaşabilecek birine gittiğini görmelisin,' diye karşı çıktı. "Ben savaşçı değilim.

Anya ona sert bir bakış attı. "Sana ne demiştim? Bütün kadınlar savaşçıdır, Elwren. Ve sen de herkes kadar zırh giymeyi hak ediyorsun. Hepimiz gibi sen de hayatını tehlikeye atıyorsun.

Wren kızardı. "Ama...

Kız kardeşinin itirazları karşısında Thea'nın kalbi kırıldı. Wren'in kendini zırha layık görmemesi onun suçu muydu? Daha küçükken Thea'nın kendi uğraşlarını diğerlerinden daha değerli gördüğü, fiziksel dövüşün diğerlerinden daha asil bir girişim olduğuna inandığı bir zaman olmuştu.

başka bir şey. Artık daha iyi biliyordu - uzun zamandır daha iyi biliyordu - ve şimdi Wren'in de bunu bildiğinden emin olacaktı.

Öne doğru yürüdü ve küçük kız kardeşini omuzlarından kavradı. 'Çok uzun zamandır kadınlar yavaş yavaş ya da Fury'ler söz konusu olduğunda bir çırpıda silindiler. Erkeklerin hak ve hukukunun gölgesinde yaşadık. Ama dünya yeniden doğduğunda, bizim eserimiz olacak. Siz o dünya için savaşıyorsunuz ve hepimiz gibi sizin de zırh giymeye hakkınız var. Etrafınız güçlendiğinizi görmek isteyen kadınlarla çevrili ve bu, bu diyarlardaki tüm ordulardan daha güçlü. Dünyanın - *kimsenin* sizi yeterli olmadığınıza ikna etmesine izin vermeyin. Hikayenizi sadece siz tanımlarsınız. Sadece ve sadece siz. Sana ne olmadığını söylediklerinde, sana ne yapamayacağını söylediklerinde, unutma: *sen fırtınasın* Elwren. Gökyüzünü yararsın ve ovaları sular altında bırakırsın. Çizmelerinin altındaki toprağı titretirsin. Kimse seni durduramaz.'

Adrienne alçak sesle, minnettar bir ıslık çaldı ama Thea bakışlarını kendisiyle aynı renkte olan kadife gözlere dikti.

Wren'in alt dudağı titredi ama çenesini kaldırdı. "Zırhı ben giyeceğim.

"Kesinlikle yapacaksın.

Şafak vakti hızla yaklaşırken Thea kafasını toplamak için biraz yalnız kalmaya ihtiyaç duyarak izin istediğinde saat epey ilerlemişti.

Zırhını giymeden önce Wilder'ın kolları arasında birkaç saat uyuyabileceğini umarak rahatlamak için ormana gitti ve buzlu arazide çelik sesleri çınladı. İhtiyaçlarını karşılamayı bitirdiğinde kampa doğru geri dönmeye başladı, çorak ağaçların arasından geçerek dünyanın gözlerinin önünde nasıl da can çekişiyor gibi görüldüğüne hayret etti. Yaprak dökmeyen çamlar yapraksızdı, dallarını süsleyen tek şey buzdan hançerler ve kırağı taneleriydi. İskelet halindeki gölgeliklerin ötesinde bulutlar ayın ve yıldızların üzerinde toplanmış, sanki olacaklara hazırlık yapıyormuş gibi onları karanlıkla örtüyordu...

Thea'nın arkasında bir sopa kırıldı.

Sebastos Barlowe'un öne atılıp kılıcının kabzasını kafasına vurmak için kaldırdığında çarpılmış yüzünü görmek için döndü.

Thea başını eğdi ama onu görünce tüyleri diken diken oldu. Onu bekliyordu.

"Söyledikleri gibi biri olmadığını biliyordum," diye alay etti, gözleri Savaş Kılıcı totemine . "Geldiğimi bile duymadın.

"Ne istiyorsun? Thea'nın sözlerinden küçümseme damlıyordu.

Seb ona doğru bir adım attı, konuşurken yüzünde kızgınlık okunuyordu. "Vernich'in beni ihbar etmesinin sebebi sensin.

Thea homurdandı. 'Hepsi sendin, Seb. Düşünsene, Kan Mektubu Vernich bile seni görmeye dayanamıyor.

Ama Seb' bakışları Naarvian çelik kılıcına kilitlenmişti, dudağını kaldırarak alay etti. "Bunu elde etmek için ne yaptığını ancak hayal edebilirim.

"Büyük Ayın'i bir Savaş Kılıcı gibi geçmemi mi kastediyorsun?" diye alay etti.

Seb'in gözlerinde şimdi onu huzursuz eden bir parıltı vardı ama geri adım atmayı, boyun eğmeyi reddetti. Piç kurusu inansa da inanmasa da, küçük parmağında Seb'in tüm vücudunda olduğundan daha fazla güç ve kuvvet vardı.

Boştaki eli kalçasındaki ikinci silaha değil, kemerine gitti. Thea'yı dehşete düşürerek kemerini çözmeye başladı. "Sanırım konu sen olunca koparılan yaygaranın nedenini görmenin zamanı geldi. Seni buraya kadar getirdiyse altından yapılmış bir amcığın olmalı.

Thea kılıcını açtı, çelik kınından çıkarken şarkı söylüyordu. "Her şeye rağmen, bir kadının seni dövdüğü gerçeğini kabullenemiyorsun, değil mi?

Seb karanlık bir kahkaha atarak ilerledi.

"Beni yenmek mi?" "Ben orta diyarların bir

Savaş Kılıcıyım. "Sen bir taklitçisin. Her

zaman .

'Gerçekten de bir Savaş Kılıcı'na ve bu diyarların varisine burada karanlıkta bir korkak gibi saldırmak mı istiyorsun?

'Sözde unvanlarınız umurumda değil. O güzel yüzün altında gerçekte ne yattığını herkese göstereceğim.

Thea'nın tüyleri onun sözleriyle, yüz hatlarındaki dengesiz kıvrımlarla ürperdi. "Hayal görüyorsun," diye fark etti yüksek sesle. "Bu işten sıyrılabilceğin bir sonuç olmadığını gerçekten göremiyorsun.

Seb onu yakalamaya çalıştı.

Thea kılıcını döndürerek kolayca sıyrıldı, istifası karnına ağır şekilde yerleşti. "Seni yıllar önce bitirmeliydim.

Ve sonra, ciddi bir şekilde saldırdı. Kemer tokası hâlâ çözülmemiş olan Seb kılıcını kaldırdı ve ona doğru hamle yaptı.

Thea kılıcının hızlı dokunuşlarıyla onun darbelerini savuştururken düşünmeye bile gerek duymuyordu. Adamın asla olamayacağı kadar güçlü, hızlı ve çevikti. Tüm savuşturmalarına ve vuruşlarına rağmen kılıcı ona yaklaşamadı bile. Thea onun her şeyiyle saldırmasına izin verdi, her başarısız darbede öfkesinin daha da arttığını, alnında boncuk boncuk terler biriktiğini izledi.

Bir başka yumruğu savuştururken, adamın öfkesinin sadece kendisine değil, tüm kadınlara yönelik olduğunu fark etti. Yıllar boyunca ona yetenekli olduğunu, orta âlemlerin gerçek bir koruyucusu olduğunu gösteren her türlü kanıtla rağmen, buna asla inanmayacaktı. İnanmak istemedi. Ve bu da onun için bu dünyada, savunmaya ve yeniden inşa etmeye çalıştıkları dünyada bir yer olmadığı anlamına geliyordu.

Nefes nefese kalan Seb kılıcını ona doğru savurdu ve Thea kılıcı kenara itti, onun merhametine kaldığını, ona karşı asla kazanamayacağını anlamasının ne kadar süreceğini merak ediyordu.

Ağzından tükürük parçacıklarıyla birlikte iğrenç kelimeler döküldü. 'O totem için o kadar horoz aldıktan sonra yürüyebilmene şaşırdım. Ama en azından alıştın. Seninle işim bittiğinde -'

Thea, kılıcının bir başka acınası darbesini daha engelledi.

Hırladı. "Seni ait olduğun yerde, pisliğin içinde kanlar içinde bırakacağım, .

Başiboş... Ergenliklerinden beri ona taktığı isim; bulduğu her fırsatta ona doğru tükürdüğü kelime.

"Söylemeniz gereken her şeyi söylediniz mi? Thea sordu, sesi soğuk ve sabitti.

Kılıcıyla saldırdı ve beceriksizce havada savurdu. 'Siktir git, fahişe. Kılıcı bırak ve yakında bitecek.'

Thea derin bir nefes aldı ve saldırmak için kendini hazırladı. "Haklısın," dedi. "Yakında bitecek.

Seb'in kılıcını hiç düşünmeden elinden aldı, kılıç kara saplanınca Seb'in gözleri büyüdü. Kendi kılıcını kınına sokup beklerken bakışları onu terk etmedi.

Avantajı ele geçirmeye çalışmadan önce yüzünde anlık bir şaşkınlık belirdi. Seb ona saldırdı.

Ve Thea'nın eli boğazına dolandı.

Fury'lerin verdiği güçle onu ayağa kaldırdı, böylece ayakları altındaki havayı tekmeledi ve tırnakları onu tırmaladı.

Bu sefer hiç merhamet göstermedi.

Bu sefer, çekip gitmeyecekti.

Adamın nabızı avucunun altında hızla atıyordu ve kadın adamın şişkin, kan çanağına dönmüş gözlerine bakarak orada acınası bir farkındalığın doğuşunu izledi.

Ama artık çok geçti. Artık bundan geri dönüş yoktu.

Bileğinin bir hareketiyle Seb'in kemikleri gücünün altında kırıldı ve Thea onun boynunu kırdı.

Adam kadının elinde anında gevşedi ve kadın onun cansız bedenini karın üzerine bıraktı.

Siyah tüylerden oluşan bir bulanıklık yanından fırladı, ağaçların arasında vahşi bir hırıltı. Güçlü bir köpek çenesi Seb'in boynuna kapandı.

Kan fişkırdı.

Ve Dax tek bir sert hareketle Sebastos Barlowe'un boğazını parçaladı.

Seb çoktan ölmüş olmasına rağmen Malik'in köpeği onu paramparça etti ve Thea bunun her kanlı anını izledi. Kanı geniş kırmızı havuzlar halinde kara bulaştığında ve yüzü tanınmaz hale geldiğinde, Thea cesedinin başında durdu.

"Hak ettiği her şey buydu," dedi kanlı burnunu temiz bir kar parçasına sürten Dax'a. "Teşekkür ederim, dostum.

Thea Seb'in sonunu getirmeyi o kadar çok istemişti ki, intikam duygusunu en az kendisi kadar, hatta daha fazla tatması gereken başkaları olduğunu unutmuştu. Malik, Cal, Kipp... Hepsi Seb'in elinden acı çekmiş, onun kötülüğüne ve zalimliğine katlanmıştı ama artık değil. Thea'nın ayaklarının dibindeki cesetten kan sızıyordu ve Thea vicdan azabı duymuyordu, sadece rahatlamıştı çünkü artık orta âlemde bir canavar eksilmişti.

"Hadi Dax," dedi sessizce. Seb'in ölümünün kendisi ya da köpek dostu için ne gibi sonuçlar doğuracağını bilmiyordu ama Dax'ın parçalanmış cesedin yanında bulunma riskini göze alamazdı.

Yumuşak bir havlamayla, kırma köpek onu kampa kadar takip etti. Ama Thea çadırına dönmedi, Seb'in uygun ölümünü anlatmak için arkadaşlarını aramadı. Onun yerine silah deposunda Fendran'ı aradı. Çadıra girdiğinde gözleri hemen demirciyi buldu.

"Hazır mı?" diye sordu.

İKİNCİ BÖLÜMV- GEVEN

W)LdER

Wilder komuta çadırının içinden bıkılmıştı. Düşmanın olası her manevrasını, mümkün olan her karşı saldırısını

Sınırlı sayıları ve yetenekleri. Yapabilecekleri her şeyi yaptıklarını ve Artos'un canavarları ve adamları karşısında ne yapacaklarını ancak şafak vaktinin göstereceğini bilen tek kişi o gibi görünüyordu. Ancak Esyllt ve Kipp baştan aşağı stratejistti ve sanki çizelgeler ve çizimler on birinci saatte cevapları ortaya çıkaracakmış gibi haritalarını ve envanterlerini inceliyorlardı.

Torj onlarla birlikte çalışıyor, masanın etrafında volta atıyor, önerilerde bulunuyor ve arazideki tehlikelere işaret ediyordu. Altın saçlı Savaş Kılıcı, savaş yaklaştığında her zaman olduğu gibi Wilder'ın hissettiği kadar huzursuz görünüyordu. Bu gece onlar için uyku yoktu, dinlenmek de -

Çadırın kapağı kıpırdadı ve elinde bir parşömen parçası tutan ve Wilder'ı şaşırtacak şekilde *zırh* giymiş olan Wren içeri girdi.

Ayı Avcısı gözlerini genç Embervale kardeşinden ayırmadı, bakışları onun vücudunun kıvrımlarını takip eden dar derileri izledi.

"Alemlerin ortasında ne..." diye mırıldandı, ağzı hala açıktı, ona doğru bir adım atarak -

Wilder elini uzattı. 'Dikkat et -'

Torj çadırın destek direğine doğru yürürken yüksek bir gümbürtü duyuldu. Öfkeyle kızarak alnını ovuşturdu, alnında kırmızı bir iz belirmişti. "Buna *zırh* deniyor," dedi Wren işaret ederek. 'Ben bir Savaş Kılıcı düşünürdüm. bu kavrama fazlasıyla aşina olacaktır.'

"Sen... sen..." diye kekeledi Torj.

Kahkahalarını bastıran Wilder, Wren'e hitap ederek Torj'u kendinden kurtarmaya çalıştı. "Bir savaşçı gibi görünüyorsun," dedi ona.

Çenesini kaldırdı. "Öyleyim. Bakışları kararlılıkla parlayan Wren, Kipp ve Esyllt'e yaklaşıp parşömen parçasını uzattı. "Farissa bunu size vermemi istedi. Elimizdeki tüm siyasi silahların yanı sıra en etkili şekilde nerede kullanılabilecekleri de yazıyor.

"Mükemmel," dedi Esyllt.

Kipp göz kırptı. "Strateji konuşmak istersen Wren, beni nerede bulacağını her zaman biliyorsun.

Wilder, Torj'un gerildiğini gördü.

Ama Wren güldü. "En yakın tavernada, on pint derinliğinde mi? "Beni çok iyi tanıyorsun.

Wilder masaya yaslandı, kollarını göğsünde kavuşturdu ve siyacı ile stratejist sohbet ederken, Ayı Avcısı da arka planda parıldayarak ona bakarken eğlendiğini gizlemeye çalıştı. Daha sonra Torj'a bu konuda takılmayı unutmamalıydı. Tabii sonra diye bir şey varsa.

Tanıdık deniz tuzu ve bergamot kokusu etrafını sardı ve Thea'yı yanında bulmak için döndü. "Biraz vaktin var mı?" diye sordu.

'Senin için mi? Her zaman.'

Gülümseyerek parmaklarını geçirdi ve onu çadırın kapağına doğru çekti. 'Benimle gel. Sana göstermek istediğim bir şey var.

Kampın içinden kendi çadırlarına doğru ilerlerken, ufukta beliren şafak öpücüğünü fark etmemek mümkün değildi.

Wilder, "Her ne kadar seni şu anda anlamsızca becermek istesem de," dedi, "sanırım hazırlansak iyi olacak -

Thea yumuşak bir kahkaha attı ve onu çadırlarının içine çekti. "İşte. Anlık olarak Kafam karıştı, Wilder baktı at Onu. Onun fırtına kullanan

Savaş kılıcı, güç ve kudret ondan yayılıyordu. Bronz ve altın rengi saç telleri örgüsünden ayrılmış, güzel yüzünü çerçevesiyordu. Onu, Torj'u ve Vernich'i Thezmarr'ın uçurum tepelerinde gözetlediğini, çalıların arasından kocaman gözlerle baktığını hayal ettiğinde duyguları onu tehdit etti. O zamanlar kalkan taşıyıcısı olmak için savaşan bir kızdı. Şimdi ise bir Savaş Kılıcı'ydı, varlığının her zerreleriyle sevdiği kadındı.

"Acele edersek belki," diye mırıldanarak ona doğru uzandı.

Thea bir kahkaha daha atarak onun ellerini savuşturdu. "Seni buraya bunun için getirmedim," dedi ona, kollarından tutup çadırın arka tarafına doğru çevirerek. "Seni buraya *bunun* için getirdim.

Bakışları bir anda uzak köşedeki mankene takıldı. Üzerinde Wilder'ın o güne kadar gördüğü en iyi zırh vardı. *Savaş kılıcı zırhı*.

"Nasıl...?" diye mırıldandı, mankene yaklaşıp seti inceledi, gövdeyi ve kolları kaplayan birbirine kenetlenmiş metal halkaların izini sürdü - bir zincir zırhı hauberk. İnanılmazdı, demir ve derinin boyun eğmez gücünün kusursuz bir karışımıydı, hem koruma hem de hareket kabiliyeti sunuyordu.

"Tasarımları Delmira'daki Dorinth cephaneliğinde buldum, harabelerde saldırıya uğradıktan sonra," diye yanıtladı Thea, başyapıta hayranlıkla bakarken onu izleyerek. "Bütün gün ona bakacak mısın yoksa takacak mısın?

Gömleğini çıkarıp zırha uzanırken elleri titriyordu. Büyük Ayin'i geçtiğinden beri taklit zırhlar giymişti, bunlar onu acıtıyor ve savunmasız bırakıyordu - omzundaki yara izi bunu kanıtlıyordu. Ama bu... Zincir zırhı başının üzerinden geçirdi, ağ benzeri kumaş ona bir eldiven gibi oturuyor ve onunla birlikte yumuşak bir şekilde hareket ediyordu. Bu, zırhının olmasını hayal ettiğı her şeydi.

Bileklikleri ön kollarına ve zırhları bacaklarına takarken göğsünde bir sıcaklık oluştu. Her bir parçayı deri kayışlar ve tokalarla yerine sabitledi ve eklenen her katmanda Thea'nın bakışlarını üzerinde hissetti.

Sonunda kemerini ve kınını yerine taktığında başını kaldırıp baktı. "Mükemmel," dedi ona.

"Olması gerektiğı gibi. Thea kendi zırhını kuşanmaya başladı - Audra'nın Thezmarr'da onun için değıştirdiğı haşlanmış deri plakaların aynısı. İlk seferinde giymesine yardım etmek zorunda kalmış, önünde diz çökerken parçaları yerlerine bağlamıştı. Şimdi ise savaş için hızlı ve etkili bir şekilde kendisi giyiniyordu.

"Peki ya seninki?" diye sordu. "Senin de Savaş Kılıcı zırhına ihtiyacın var.

"Sadece bir set için yeterli malzeme vardı," dedi omuz silkerek. 'I yeterince beklediğini düşündüm.'

Wilder aralarındaki boşluğu kapatarak onu zırhlı göğsüne doğru sertçe çekti. "Teşekkür ederim. Onu öptü, ağzı onunkinin altında açılıp dilinin içeri girmesine izin verdiğinde ihtiyaçla inledi.

Bir an için, öpüşmeleri her şeydi. Derin bir tutku, savaşın eşiğinde birbirlerini sahiplenme, bir söz.

Wilder isteksizce, nefesi kesilmiş bir halde .

Ama Thea ona sert bir bakış fırlattı. "Savaş kazanıldığında, bu zırhı parça parça soyacağım ve altında bulduklarımı tapacağım," dedi ona.

Dudakları bir gülümsemeye dönüştü. "Bu hayatta kalmak için bir rüşvet mi Prenses?" "Evet.

Güldü. "Güzel. Bence bunu çok etkili bulacaksın. Sikimi içine ne kadar çok gömmek istediğimi asla küçümseme.

Kılıcını yerine bağladı, hançerlerini kontrol etti ve göz kırptı. "Oh, asla yapmam.

Dışarıda bir korna sesi

duyuldu. Üç kısa

patlama.

Bir uyarı.

Wilder ve Thea birbirlerine son bir kez bakarak çadırlarından çıktılar ve savaş alanında Artos'la yüzleşmeye gittiler.

İKİNCİ BÖLÜMV-E) GKT

TKEA

A üneş kış ufkuna doğru yükselirken Thea ve Wilder, Talemir ve diğerleriyle buluşmak üzere atlarını sürdüler. Thea, gözüne dayadığı bir dürbünle sahadaki görüş noktasından, kuvvetlerinin arkasında altın zırhlara bürünmüş Artos'u gördü. Eğer daha yakın olsaydı, ona tükürebilirdi, çünkü bu yaldızlı göğüs zırhı daha fazla hakaret gibi görünüyordu - davet ettikten sonra bir alay

Gölgelerde canavarlar yetiştirdikten sonra dünyaya karanlığı getirdiler.

Bu canavarlar Artos'un sayılarını ve saflarını onlardan önce güçlendirmişti: uluyanlar, arakneler ve aradaki her türlü pislik ve sonra... korku ve empati büyüyle manipüle edildiğine şüphe olmayan Harenth ve Tver adamlarının bir kombinasyonu. Artos'un gücünü Aveum'da görmüştü, insanların doğasını nasıl değiştirebildiğini görmüştü. Torj'un raporunu ve Wilder'ın Kızıl Kule'deki planları anlatışını duymasına rağmen Thea buna inanmak istememişti. Her şey çok yanılttı.

Kendi kuvvetlerine bir göz attı. Aveum'un kış askerleri, gölge dokunuşlu halk, henüz terbiye edilmemiş kalkan taşıyıcılar, orta diyarların dört bir yanından gelen Muhafızlar ve eski ve yeni Savaş Kılıçları.

Ne yaparlarsa yapsınlar, saatlerde çok sayıda insan hayatını kaybedecekti. Bu düşünce Thea'nın bir korku uçuşunu açtı.

Ordunun başında kısırağının üzerinde oturmuş, Eyllt ve Kipp'in son talimatlarını dinliyordu.

Eyllt kendi kılıcını kınından çıkararak, "İçerideki liderleri bulun ve onları katledin," dedi. 'Eğer yılanın başını kesersek, belki de

bizim tarafımızdan büyük kayıpları önlemek.'

Thea kız kardeşleri için bölüğü taradı ve Anya'yı Dratos'un yanında, sanki kendisi de hücumla geçecekmiş gibi savaş alanına bakarken buldu. Wren daha gerideydi ve Thea onun ikinci dalgada yer alacağını, Kipp'in sel için ayırdığı toprak parçasını hedefleyeceğini biliyordu. Audra ya da Farissa'dan iz yoktu ama Thea onların Wren'in simyasal silahlarının konuşlandırılmasını denetlemek için geride kaldıklarını hayal etti.

Drue ve Adrienne geldiler, ikisi de siyah zırhlarını giymiş, doğrudan ön saflara gidiyorlardı. Birbirlerine sırttılar.

"Şans seninle olsun kardeşim," dedi Adrienne elini uzatarak.

Drue elini salladı, yüzünde sert bir ifade vardı. "Önce seninle birlikte olursa olmaz.

Sanki bunu daha önce binlerce kez yapmışlar gibi kabaca güldüler ve sıradaki yerlerini almaya gittiler. Thea onları huşu içinde izledi, gururu kabarmıştı. Onlarla birlikte savaştığı için mutluydu, onur duyuyordu. Keşke bunu onlara söyleseydi.

Ama duygusallık için zaman kalmamıştı. Talemir Tverrian atını ordunun önüne sürdü ve onlara bakmak için döndü, ikiz kılıçlarını kınından çıkardı ve hepsine hitap etti.

"Bu alanın ötesinde bizi zaferin beklediğini söylemeyeceğim," diye seslendi, kılıçlarından birini ufukta ilerleyen Artos'un kuvvetlerine doğru tutarak, gökyüzü çoktan onların ardından kan kırmızısına boyanmıştı. 'Size düşmanı gücümüzle ve kesinlikle sayımızla alt edeceğimizi söylemeyeceğim. Ama size söyleyeceğim şey şu: O piçin kuvvetleri göründükleri kadar birleşik değil. Canavarlardan ve yaratıklardan oluşuyorlar, eylemlerinin hiçbir mantığı yok, ne birbirlerine ne de ona sadakatleri var.

Talemir onların saflarını inceledi, gölgeleri etrafında cisimleşti, sırtından çıkan büyük kanatları etkileyici bir şekilde arkasına doğru yayıldı. 'Kendi tarihlerimiz ve önyargılarımızla bölünmüş olabiliriz ama bizi birleştiren tek bir şey var. Zorbalığa karşı duruyoruz. Dünyamızı yutan zehir ve lanetlere karşı duruyoruz. Onların sınırlarını kıracağız. Onları içten parçalayacağız. Çok uzun zamandır saklanmaya zorlandık, zulme uğradık, bastırıldık.

Uzun. Bu bizim yükselme zamanımız. Öyleyse yükselin!"

Güçlerinden neredeyse kulakları sağır eden bir kükreme duyuldu ve her taraftaki kınlardan çıkarılan çeliğin şarkısı duyuldu.

Thea eyerinin üzerinde eğilerek Wilder'a fısıldadı. "Savaş konuşmandan ilham aldığın yeri görüyorum.

Wilder göz kırparak, 'Benimkiler daha iyi,' dedi.

"Bilmiyorum," diye alay etti Thea, ses tonuna hafiflik katmaya çalışarak. 'Tal'in çabaları oldukça heyecan verici görünüyor...'

Wilder kaşlarını kaldırdı. "Belki bir gün siz de bir konuşma yaparsınız Prenses.

"Bunun uzun bir süre için son savaşımız olmasını umuyorum.

'Umarım,' diye kabul etti.

Artos'un ordusunun yürüyüşünü artık net bir şekilde duyabiliyorlardı, savaş davulları da yakın mesafeden çalıyordu, Thea'nın göğsündeki çarpıntıyla eşleşen bir ritim. Savaş Kılıcı'nı inceledi: geniş omuzlarının dik duruşu, çenesinin keskin çizgisi, şiddet ve kan dökme vaat eden gözlerinin erimiş gümüş rengi. Gergin olduğunu gösteren tek işaret, dizginleri tutuş şeklini sürekli ayarlamasıydı. Onun bakışlarını takip etti ve sadece onu derinden, yakından tanıyan birinin böyle bir şeyi fark edebileceğini kabul ederek usulca gülümsedi.

"Seni sevdiğimi söylersem bunu bana karşı kullanır mısın?" dedi sessizce, sadece onun duyabileceği şekilde.

Nefesi boğazında düğümlendi ve başını salladı. "Asla. Bunu söylemekten bir daha asla geri durmayacağız.

"Güzel," diye yanıtladı Wilder. 'Çünkü seni çok derinden seviyorum, Thea. Ve hayatımızın geri kalanı boyunca günde bin kez seni sevdiğimi söylesem bile yeterli olmayacak.

Thea gözlerini yakan yaşları geri kırptırdı. "Ben de seni seviyorum.

Bir Aveum savaş borusunun sesi havayı doldurdu. İki Savaş Kılıcı bakışlarını birbirlerinden ayırdı ve bir kez daha ordunun başına baktı.

"Vakit geldi," diye bağırdı Talemir, kılıçlarını başının üzerine kaldırarak, bıçakları şafağın ışınlarında parlıyordu. 'Geçmişte, orta diyarların canavarlarını öldürmek Savaşkılıcıların göreviydi. Ama şimdi, kötülüğün ve kararan günlerin karşısında, bu hepimize bağlı. Onların hatlarını kıralım. Onları içten parçalayalım. Hadi birkaç canavar öldürelim. Atını gelen güçlerle yüzleşmesi için teşvik ederken aygırı şaha kalktı. "Orta diyarlar için! Sesi saflarının uzak köşelerine kadar ulaştı. "*Hücum!*

Thea kendi Naarvian çeliğini kaldırdı, eyerinde öne doğru eğilip saldırırken dudaklarından bir savaşçı çığlığı döküldü.

CKAPTER TWENTV-N) NE

W)LdER

T Savaş alanında onları bekleyen bir zafer olmayabilirdi ama Wilder, hayatının aşkı yanı başında at sürerken ve içinde zapt edilemez bir gurur kabarıırken, canavar sürüsünün kalbine doğru ilerledi.

Göğüs.

Birlikte, olasılıklar ne olursa olsun, hesaba gereken bir güçtüler. Birlikte durdurulamazlardı.

İlk savaş dalgası kulakları sağır eden bir kükremeyeyle etrafında patlak verdi, güçleri çarpışırken tüm cephe boyunca bir sarsıntı dalgası yayıldı.

Kaos. Saf kaos.

'Gölge dokundu! *Kalkan!*' Talemir böğürdü.

Şimdi onların saflarından da karanlık yayılıyordu ve gölgeler ordunun etrafındaki yerlerini alıp geçici bir koruma kalkanı oluştururken kimse irkilmedi. Bu onlara avantaj sağlamak için yeterliydi, yönlerini bulmaları için bir an, değerli bir zaman kazanmışlardı.

Kalkan sarsıldığında, çeliğin gürültülü çarpışması altında yer titredi ve her iki taraf da çarpmanın gücü altında bükülürken, uluyanların ve insanların acı dolu çığlıkları havayı doldurdu. Her şey bulanıktı. Wilder düşmanı yararak ilerlerken bir yandan da dikkatini kendi hatlarından ayırmıyordu. Dayanmak zorundaydılar. Düzenlerini korumak zorundaydılar.

Kayalık çıkıntılar ve dik yamaçlarla işaretlenmiş engebeli arazi, birliklerin ve atların geçmesini, yollarını korumasını ve ilerlemesini zorlaştırıyordu.

yapıdaki yerleri defalarca delmişlerdi. Zemin çamur ve buzlu sulu karla kaplıydı, bu da hareketi engelliyor ve ağır süvarilerinin etkinliğini azaltıyordu.

"Durun! Wilder katliamın üzerine bağırdı. "Lanet olası hatları tutun!"

Etrafındaki askerler, başka bir saldırı dalga dalga uçsuz bucaksız araziye yayılırken paniğe kapılmıştı; atların ve insanların çığlıkları her yerde yankılanıyor, uluyanların çığlıklarına karışıyordu.

Wilder, düşman askerlerinin gözlerini bulandıran empati büyüsünün bulanıklığını yakından görebiliyor, bunun tedirginliğini kendisi de hissedebiliyordu. Suçluluk ve acıma duygularını bastırmaya çalıştı. Bu adamları kurtarmanın yolu yoktu. Onlara tek bir şey verebilirdi: hızlı bir ölüm. Ve buna mecburdu.

"Hatlarını kırın! Talemir yakınlardan bağıryordu. "Parçalayın onları!"

Wilder aygırını çatışmanın derinliklerine doğru sürdü ve arkasındaki kadın ve erkekler için düşmanın içinden bir yol açtı.

Yılanın başını kesmesi emredilmişti ve savaş alanında Artos'u aradı ama bulamadı. Doğal olarak piç savaşın ortasında değildi ama düşman kuvvetlerinin arkasında bir altın parıltısı gördü.

Wilder, Bisküvi'nin toynaklarının dibindeki bir cesetten bir mızrak çıkardı. Artos tarlanın uzak ucundaki çalılıkların arasında siper alıyordu. *Bir korkaktan başka bir şey değildi.*

Wilder mızrağını kaldırdı, kolunu geriye çekti, yeni zırhı ikinci bir deri gibi onunla birlikte hareket ediyordu. Mızrağı tüm gücüyle fırlattı ve savaş alanında hain krala doğru savruluşunu izledi.

Dehşete kapılmış bir at neredeyse Artos'u çiğneyerek onu mızrağın doğrudan yolundan uzaklaştırıyordu. Bunun yerine, Artos'un şoktan gözleri fal taşı gibi açılmış bir şekilde sendelemesine neden olacak kadar büyük bir güçle altın zırhının üzerinden geçti ama göğüs zırhını delmeye ya da onu tamamen yere sermeye yetmedi.

"Lanet olsun. Wilder sinirli bir hırıltıyla kılıcının tek bir hamlesiyle iki uluyanın başını kesti, kafaları kana bulanmış karlara yuvarlandı, bedenleri de çiğnenen diğer ölümlerle birlikte yere yığıldı.

Pandemonium güçlerini bütünüyle yutuyordu.

Wilder, Torj ya da Thea'nın hatlarını korumaları ve düşmanı ezmeleri için kaç kez bağırdıkları önemli değildi - ordularının disiplini şimdiden bozulmaya başlamıştı. Uluyanlar, arakneler ve diğer canavar yaratıklar

ileri atıldılar, gözleri kötü niyetle parlayarak Savaşçıların öncüsü haline gelmiş olanlara saldırdılar.

Torj birliğinin dümeninden, "Hadi onlara bu işin nasıl yapıldığını gösterelim," diye seslendi. Wilder kendini hazırlayarak Ayı Avcısı, Talemir, Vernich ve

Thea, Kipp'in tek bir hedef haline gelmemeleri yönündeki tavsiyesine karşı çıktı. Şu anda kendi güçlerine umut vermeleri gerekiyordu; güçlerini ve vahşetlerini göstermeleri gerekiyordu. Onlara *Savaş Kılıcı* kelimesinin anlamını göstermeleri gerekiyordu.

Birlikte, varlıkları neredeyse kırılmaz bir koruma duvarı oluşturdu. Kılıçlarını her savuruşlarında düşman hatlarında bir yarık açıyor, bıçakları pulları ve eti esrarengiz bir hassasiyetle kesiyor, diyarın diğer savunucularının kendi orkideli kılıçlarıyla katliam yapmasına izin veriyorlardı.

Thea'nın etrafını saran canavarlardan gelen acı dolu feryatlar Wilder'a onun gayet iyi idare ettiğini söylüyordu ve Wilder kan gölünün ortasında, yüzü ve zırhı kırmızı ve siyaha bulanmış Thea'ya göz attığında sıırttı.

Yeni bir düşman kuvveti dalgası onlara saldırdı, hatları yeniden sarsıldı, kalkan duvarları büküldü.

"Dur," Thea'nın sesi çığgınlığı yarıp geçti. "Durun!"

Wilder çevresel görüşünde onun bir avuç dolusu gümüş yıldız fırlattığını ve her birinin ön saflarına doğru ilerleyen uluyanların gözlerinde hedefini bulduğunu gördü. Liderlerinin etkisiz hale getirilmesi, orta diyarların kuvvetlerine kendilerini toparlamaları ve hatlarını yeniden düzenlemeleri için kısa bir an kazandırdı. Ancak bu erteleme bir saniye içinde sona erdi ve askerler yeni bir saldırıyla, bu kez iki koldan saldırıya geçti.

Uzaklarda bir yerde bir şey patladı ve Wilder aniden havalandı, Bisküvi'nin sırtından savruldu ve sertçe yere çarptı. Çarpmanın etkisiyle dişleri gıcırdadı ama yuvarlandı, toynakların ezmesini önlemek için ayağa sıçradı ve bıçaklarını tekrar kaldırdı.

Yerden bakıldığında savaş daha da kaotikti ve Wilder, Bisküvi'nin ya kendisine geri dönecek yolu bulmasını ya da dış çembere çekilmesini umuyordu. He slashed his way through howler after howler, their blood flowing faster than any river. Onların ölüm çığlıklarından zevk alıyordu. Wilder, Talemir'in gölge dokunuşlarıyla yan yana savaştı, gölgeleri ve kanatları için birden fazla kez sevindi.

"Cal! Thea'nın sesi katliamın üzerinde yankılandı. "Şimdi!

Hâlâ kırsağının üzerindeydi, kana bulanmış bir ihtişam görüntüsüyle, sol kanatta bir noktada konuşlanmış olan arkadaşına ediyordu.

Bir arakne ile çarpışmaktan kıl payı kurtulan Wilder, Cal'ın okçu birliğine işaret verdiğini görmek için tekrar başını kaldırdı.

"Kalkanlar! Thea bağırdı.

"Gevşeyin!" diye bağırdı Cal, aşağıdaki çelik gürültüsü arasında yankılanarak.

Düşmanın üzerine iğne ucu hassasiyetinde oklar yağarken Orta Diyar'ın kuvvetleri siper aldı.

Wilder bu fırsatı Torj, Talemir ve Vernich'e doğru savaşmak için kullandı. Çabalarını koordine ederek ön hatlarını hassasiyetle yönlendirdiler ve düşman düzeninin derinliklerine inen amansız bir mızrak ucu oluşturdular.

Hatları yarıldığında Wilder, Vernich'e geri dönmesi ve yeni bir süvari birliğinin bir sonraki hücumunu yönetmesi için işaret verdi. Wilder ve Torj Talemir'den uzaklaştı.

"Şimdi! Wilder bağırdı. "Kalkan duvarı! Etrafındaki müttefik kuvvetler birbirine kenetlendi ve düşman hatlarını Kipp'in belirlediği vadiye, yani sel bölgesine doğru zorlamaya başladı.

Ama düşman geri çekiliyordu. Wilder birliklerini taradı. Kaba kuvvete ihtiyaçları vardı -

Sanki o da aynı sonuca varmış gibi, Wilder'ın yanında, Torj kalkan duvarından koptu ve çekicini vahşi bir güçle savurarak ardında kanlı posa yığınları bıraktı. Wilder, Ayı Avcısı'nın bu devasa silahı kullandığını ilk kez görmüyordu ama yarattığı yıkım onu yeniden etkiledi. Her savuruşta zırh ve kemikler ağır demir kafasının altında çatırdıyor, kan yüzeyine kazınmış karmaşık eşleşiyordu. Torj, ham gücünü ve çekicin katıksız vahşetini ustalıkla harmanlayan, silahın ağırlığını bir yıkım senfonisi yaratmak için kullanırken, onunla dövüşmeye cüret edecek kadar aptal olanların saldırılarından kaçmak için hızla manevra yapan bir sanatçıydı. Çekicin her darbesi etraflarındaki birimlere şok dalgaları gönderiyor, uluyanlar ve düşman askerleri Torj'un yolundan, elinde savurduğu yok etme aletinden uzaklaşıyordu.

Wilder ve Torj kendi başlarına bir birlik olarak düşman hatlarını geri sürdüler ve onları vadinin kenarından aşağıya, daha alçak araziye doğru ittiler.

Kipp'in işaretlediği yerde -

Gök gürültüsü savaş alanında yuvarlandı, toprak botlarının altında gümbürdedi ve aniden, metale çarpan yağmurun sesi üzerlerine geldi. Bulutlar tepelerinde toplanmış, kırık şafağın altın tonlarını yutuyordu. Beyaz bir ışık huzmesi sabahı oydu.

Tanıdık geliyordu ama tam olarak doğru değildi, iyi bildiği bir melodideki biraz farklı bir nota gibi. Wilder büyüünün içindeki farklı imzaya hayret etti.

Wren. Wren'in şimşekleri ve gök gürültüsü havada yırtılıyordu, *Wren'in* fırtına büyüü yayılıyor.

Yağmur şiddetlendi, kalkanlarda ve miğferlerde yankılanan bir sağanak. "!

Torj bağırdı, su seviyesinin yükselişini izliyordu.

Yakındaki nehir yükseldikçe yükseldi, kıyılarını aştı ve korkunç bir kreşendo halinde taşkın bölgesine doğru kabardı. Devasa bir sel alçaldı ve tuzağın farkında olmayan düşman, sel üzerlerine doğru ilerlerken bocaladı. Dehşet çığlıkları yükseldi ve güçlü dalga vurdukça ayaklarını kaybettiler, kayarak birbirlerine çarptılar.

Altlarındaki toprak saldırıya yol açtı, muazzam bir su ve çamur tufanı tüm birliği süpürdü, safları tamamen boğdu, akıntı onları sürükledi.

Umudu yükselen Wilder, Thea ve Drue'nun düşmanın arkasına sızmak için yan birliklerden ayrıldığını görmek için boynunu büktü - kilit komutanları ve yılanın başını hedefliyorlardı.

CKAPTER TK) RTV

TKEA

Thea kız kardeşinin fırtına büyüsünü dikkat dağıtmak için kullandı ve Wren'in kendisiyle birlikte süpürdüğü güçlerin arkasından yaklaşmak için birliğini topladı sel.

Hâlâ kısırağının üzerinde, Drue'nun yanında at sürüyor, ikisi birlikte uluyanları ve Artos'un adamlarını bir tarladaki buğday sapları gibi biçiyorlardı. Kendine engel olamayan Thea, Artos'un kuvvetlerinin arkasına doğru ilerlerken wraithler ve orakçılardan herhangi bir iz bulmak için gökyüzünü taramaya devam etti. Ama henüz havadan gelecek bir saldırıya dair herhangi bir işaret yoktu.

Etraflarında Wren'in büyüsünü hisseden Thea'nın kendi gücü derisinin altında dans ediyordu ama onu sıkı bir şekilde kontrol altında tutuyordu; eğer ona ihtiyaçları varsa, tam güçte olmalıydı.

O ve Drue birlikte gücün arka hatlarını yok ederken, uzakta bir şey patladı. Muhtemelen Wren'in siyiasal karışımından biriydi. Thea başını kaldırıp baktığında savaş alanının ortasından dumanların yükseldiğini ve uluyanların koşuşturduğunu gördü.

Duman gökyüzüne doğru sürüklenip yerden temizlenirken, Thea kargaşanın ortasında Wilder'ı gördü, kendi gücünün ve çevikliğinin bir uzantısı olan ikiz bıçaklarını kullanıyordu. Yanında Talemir ve Torj'la birlikte savaşıyordu; üçü de birbiri ardına canavarları parçalayan, arkalarında kan ve bağırarak izleri bırakan müthiş bir güçtü.

Sonunda Talemir gökyüzüne fırlayarak gölge dokunuşlu piyadelere geri döndü ve gökyüzünde bir falanksı oluşturarak istikrarlı bir şekilde ilerledi ve

metodik olarak, gölge ile korunarak.

Aşağıda, Thea ve Drue geri kuvvetlere saldırmaya devam ederken, Thea tüm bu ölüm ve karanlıktan sorumlu olan şehvet düşkünü eski kraldan herhangi bir iz görebilmek için boynunu eğiyordu.

Biri bağırdı. Wilder.

Thea tam zamanında kafasını kaldırıp devasa bir araknın Torj'a doğru geldiğini gördü.

Wilder birkaç uluyanla savaşa kilitlenmişti. Ayı Avcısı'na ulaşmak için tüm gücüyle savaşmasına rağmen, çok uzaktaydı. Arakneler şaha kalkmış, Torj'un üzerinde yükseliyordu.

Thea kısırağını dörtmala koşturarak onlara doğru ilerledi, kalan fırlatma yıldızları çoktan parmaklarının arasındaydı. Eğer yapabilseydi -

Parlayan bir küre havada savruldu ve patlamadan önce araknın göğsüne çarptı.

Tanıdık bir altın parıltısı Thea'bir anlığına kör etti ve gözlerini siper etti. Arachne'nin çılgılığı kulaklarını tıkamasına neden oldu, canavar parçalandığında savaş alanının geri kalanı da aynı şeyi yaptı, kıvranan vücudunu altın parçacıkları kapladı.

Torj ağzı açık bir şekilde eriyen cesede baktı, çekici şok içinde havada asılı kaldı.

Thea ürkmüş Savaş Kılıcı'ndan savaş alanının diğer ucuna, Wren'in düşmana güneş orkidesi özü şişeleri fırlattığı yere baktı.

"Bir şey değil Ayı Avcısı," diye bağırdı kaosun içinden ve bir iksiri daha düşman birliğinin tam kalbine fırlattı.

Torj şaşkınlıkla başını salladı ve Thea Drue'ya sırtıttı.

Wren'in yardımıyla düşmanı geri püskürttüler, uluyanları ve arakneleri öldürdüler. Thea'yı dehşete düşüren minyatür sarmaşık böcekleri güçlerine fırlatıldı ve bir an için şimdiki zamandan koptu. Büyük göle geri dönmüş, kendi kolunu keserken acıdan hıçkıra hıçkıra ağlıyordu, asma yanıklığının kavrayışının yakıcı acısı daha önce hissettiği hiçbir şeye benzemiyordu.

"Thea!" diye keskin bir ses . Wilder.

Adam onun yanındaydı, yakışıklı yüzüne endişesi kazınmıştı.

"Asma yanıklığı," diye bağırdı.

Ona soru sormadı, sadece Farissa'ya doğru yola çıktı. Thea onun onlarla ilgileneceğini biliyordu.

Kabus gibi hatıralarından sıyrılıp, gücün arkasındaki altın zırhın parıltısını gördü ve kısırağını mahmuzlayarak harekete geçti. Atının yanlarını sıkarak hızını artırdı ve dudaklarında intikam hırıltısıyla Kral Artos'a doğru yol aldı. Yeraltı dünyasında Sebastos Barlowe'a katılabilirdi. Onun kılıcının ucunda ölecekti -

Bir kükreme havayı doldurdu, ses saflarda bir ürpertiyle yankılandı.

Thea'nın boğazına bir nefes takıldı.

Ancak bir *buz devi* olabilecek bir şey dağlardan onlara doğru sendeleyerek ilerledi. Bu yaratık destansı boyutlardaydı, derisi içinden çıktığı karla kaplı derinlikler kadar solgundu. Her hantal adımda ve her kükreyişte yer titriyor, Thea sadece devin büyüklüğünü değil, boğazındaki gölge tasmaını ve etli yumruğunda tuttuğu devasa çivili sopayı da görünce omurgasından aşağı buz gibi bir ürperti yayılıyordu.

Sopanın bir hamlesiyle adamlar uçtu, bazıları çivilere saplandı. Aşağıdaki ordunun üzerine kan yağdı ve savaş alanını kara buz kapladı.

CKAPTER TK) RTV- ONE

W)LdER

TDüşmanın lanet bir buz devi vardı. Wilder, devasa yaratığın ön doğru ilerlediğini gördüğünde yüzündeki kanın çekildiğini hissetti, İnsanları ve canavarları büyük çıplak ayaklarının altında eziyor.

Panik çığlıkları kuvvetler arasında yankılandı. Kendini hazırladı. Bu durum karşısında hatlarının dayanmasına imkân yoktu.

"Şimdi fırtına büyüsünün tam zamanı olabilir," diye bağırdı Adrienne daha uzaktan.

Wilder da aynı fikirdeydi. Sayıları gittikçe azalıyordu ve kalanların çoğu, kara buz bir hastalık gibi kanlı manzarada sürünürken, dehşet içinde oldukları yerde donup kalmışlardı.

Yakındaki bir uluyanın boğazını kesen ve bir sonrakinin bağırsaklarını deşen Wilder, giderek derinleşen bir dehşet duygusuyla buz devini tarttı. O ve Talemir'in gençlik günlerinde yaptığı gibi, ateşle kolayca dağlara sürülecek türden bir dev değildi. Uluyanlar ve arakneler gibi lanetlenmemiş olsa da, yine de karanlık tarafından kontrol ediliyordu. Zavallı yaratığın boğazına kalın bir gölge tasmaı dolanmıştı. Gözlerinden obsidyen kan akarken, iki kordon daha bileklerini esir almıştı.

Sanki uzaktaki biri onun hareketlerini manipüle ediyormuş ve onu yıkım yaratacak bir kukladan fazlası yapmıyormuş gibi, hareketleri dirençten dolayı ağırlaşarak onlara doğru ilerledi.

Canavarın yaptığı da tam olarak buydu. Devasa çivili sopası kanlı bir dalga halinde güçlerini yarmıştı. Wilder o anı hatırlayacağını biliyordu.

Hayatının geri kalanı boyunca göreceği manzara - kazıklara saplanmış, kendi kuvvetleriyle çarpışan adamlar.

Savaş kaybedilmeden, birliklerinden geriye kalan tek şey karda toz haline gelmiş kan olmadan önce onu durdurmak zorundaydılar.

Düşman hatlarını yarararak ilerleyen ve devle arasındaki boşluğu kapatmak için kendi adamlarını yoldan iten Wilder okçulara baktı. Sırtta, Cal birliğe liderlik ediyor, havada yaratığa doğru yayılan okları fırlatıyordu. Ama canavarı tasmalayan gölge, dev koruyarak saldırıyı kabaran bir karanlık kütlesiyle yuttu.

Bunun için tek bir şey vardı.

Wilder gökyüzünü taradı. Talemir'in tepelerinde uçuşunu görünce ısıklık çaldı, gürültüyü kesecek kadar yüksek ve keskin bir ısıklık. Wilder ona işaret etti ve Tal'in anlaması için Fury'lere dua etti.

Gölge Prens ona doğru süzülerek geldi, elini uzattı ve Wilder'ın Tal'in eli ön koluna dolanmadan önce kendini desteklemek ve kendi elini uzatmak için sadece bir saniyesi vardı.

Birden havalandı, Talemir'in kanatları üzerinde sertçe çırparken eski akıl hocası onları doğruca buz devine doğru uçurdu. Etraflarında buz gibi bir rüzgâr esiyor ve oklar korkutucu bir yakınlıkta süzülüyordu. Wilder sadece Cal'in nişancılığının herkesin söylediği kadar iyi olmasını umuyordu.

Bir eliyle Tal'a tutunurken, Wilder'ın odağı devasa yaratığa odaklandı ve sopasını orta diyar güçlerinin bir başka birimine doğru sürerken etindeki zayıf noktaları aradı. Kollarını göğsünün üzerinde sallayarak hareket eden yaratığın kalbini delmek neredeyse imkânsızdı.

Bu da saldırabileceği tek bir yer olduğu anlamına geliyordu.

Hava daha da soğudu ve yükseklik kazandıklarını fark etti, artık çılgınlığın üzerinde uçuyorlardı ve buz devine yukarıdan yaklaşıyorlardı.

"Sıra sende Çırac," diye seslendi Talemir ona ve gitmesine izin verdi.

Wilder bir çılgılığı bastırarak havaya doğru düştü. Onlarca yıllık eğitimi, kararmış buza doğru değil, buz devine doğru düşerken uzuvlarının çırpınmasını engelledi. İçini bir heyecan kapladı, kulaklarında kan uğulduyordu.

Yaratığın omzuna sertçe indi ve canavar gürleyen bir böğürmeyle öne doğru sendelerken hemen tutunacak bir yer bulmaya çalıştı. Yaratık

Boğazının ve bileklerinin etrafındaki gölgeler bir karanlık patlamasıyla birleşti, oniks güç şeritleri doğrudan Wilder'a doğru yükseliyor, şimdiden en kötü kabuslarını yüzeye çıkarıyordu.

Talemir bir haykırışla oradaydı, ikiz kılıçlarıyla gölgeleri yarıyor, Wilder'ı savunurken kanatları onu havada tutmak için öfkeyle çırpınıyordu. Terrence görüş alanına süzüldü, pençeleri hasar vermeye hazırды. Şahin canavarın gözlerini intikam hırsıyla pençeledi.

Devin giydiği paçavrayı kavrayan Wilder, savaş alanında hızla ilerleyen yaratığın üzerinde dik durmayı başardı. Kendisini devden ayırmaya çalışan daha fazla gölge dalını yaran Wilder, kendini canavarın kafasına doğru fırlattı ve kalın boynunun arkasına tırmanarak uzun saçlarını ip gibi kullandı.

Devin kafatasının tepesine ulaştığında yaptığı şeye duyduğu tiksinti ve inançsızlıkla mücadele etti. Şimdi altında çırpınıyor, uzanıp onu kafasından koparmak için bileklerindeki gölgelerle savaşıyordu. Wilder'a daha fazla karanlık güç geldi, anılarını deşti ve her dehşeti zihninin ön saflarına getirdi. Ama altındaki buz devini onu gerçeküstü bir gerçekliğe hapsetti ve kendini sabitlemek, tutunmak için saçlarından bir avuç tuttu.

Diğer eliyle kılıcını kavrayan Wilder derin bir nefes aldı ve kılıcını yaratığın omzuna sapladı. Ardından gelen kükreme çevredeki dağları dümdüz edebilirdi.

Wilder silahını tendonların daha derinlerine iterek canavarın bükülmesine neden oldu ve devle birlikte yere doğru savrulurken darbeyi Artos'un kuvvetlerine doğru yönlendirmesini sağladı.

Bıçağını yaratığın etinden sıyıran Wilder, nişan aldı ve tüm gücüyle bıçağı yukarıdan yaratığın beynine sapladı.

Yaradan fişkırان sıcak kan, Wilder'ın üzerini bir sel gibi kapladı. Buz devini aniden düşmeye başladı ve Wilder onun saçlarını çekiştirdi. Son anda oradan sıçradı, donmuş toprağa çarptığında oluşan darbe dişlerini sızlattı ve siyah buz üzerinde kayarken dizleri titredi.

"Lanet ," diye seslendi Torj'un sesi yakınlardan.

Wilder sadece izleyebildi; buz devinin cesedi yere çarparak düşman kuvvetlerinin iki birimini yok ederken, askerleri iri gövdesinin altında ezerken ve orduda bir artçı şok dalgası yaratırken zaman yavaşlıyor gibiydi.

Wilder, Torj'u yanında hissetti. Savaş kılıcı arkadaşı yeni zırhını, yüzünü ve saçlarını kaplayan kanı işaret etti.

Ayı Avcısı'nın tek söylediği "Senin değil mi?" oldu. "Benim değil.

"Güzel. Torj çekicini bir uluyanin suratına mide bulandırıcı bir çıtırtıyla indirdi ve kendini tekrar mücadelenin içine fırlattı.

Wilder nefes nefese canavar ve katliam denizini inceledi. Gürültülü bir mekanik inilti ön cephede yankılandı. Gözlerindeki kanı silerek kaynağını gördüğünde ürperdi: Düşman tarafında yüklenen uzun kollu bir mancınık, saflarında daha fazla delik açmaya hazırđı.

CKAPTER TK) RTV-TWO

TKEA

T kaybediyorlardı. Hatları uzun zaman önce kırılmıştı ve Wilder olağanüstü bir ustalık ve güç gösterisiyle don devini yere sermiş olsa da, askerlerin saflarından umutsuzluk süzülüyordu.

Düşman bir mancınık yükledi.

Thea Notos savaşında dövüşmüş, hem insanları hem de canavarları kesip biçmişti. Ama böylesi hiç olmamıştı. Vahşi gaddarlık, savaşın boğucu doğası bunaltıcıydı.

Uzun zaman önce Drue'nun bir uluyan sürüsüyle savaşmasına yardım etmek için kısırağından atlamıştı. Şimdi, Artos'la tekrar göz göze gelmek ve bu çılgınlığın içinde onu avlamak için çaresizce bir başkasını arıyordu. Thea onu öldürecekti. İki kez onun hayatını kurtarmıştı. Şimdi buna son verecekti.

Kipp'in sesi kalkanların ve kılıçların çarpışması arasında yankılandı ve onu savaşın ortasında bulmak için döndü. Onun arkada olması gerekmiyor muydu?

'Petrol varillerini getirin! Alevli Ok hazır olacak,' diyordu Talemir'e, nefes nefese. "Hepsini yağla ıslatın ve o piçleri yakalım.

Thea düşman askerlerinin bir sonraki hücumuna döndü ve kendini başka bir saldırıya . Kipp, Artos'un lejyonlarını gözden çıkarılabilir bulduğu konusunda haklıydı. Dalga dalga orta diyarların kuvvetlerine çarpıyor, dalga dalga yok oluyor ve yine de saldırı devam ediyordu.

Büyüsünü kullanmak için ölüyordu, gücünü canavarların üzerine salmak ve kan dökülmesine bir son vermek için ölüyordu. Ama emir gelmemişti. Ne Talemir'den, ne de Anya'dan.

Yine de savaşın bulanıklığı arasında çömelmeye cesaret etti ve parmak uçlarını kanla ıslanmış kar ve çamura değdirdi. Yere bir şimşek darbesi gönderdi, yoluna çıkan bir dizi rakibi zaptadı ve Artos'un bir yerlerde gizlendiği arka muhafızlarına giden yolu açtı.

Kılıcını savurarak, daha fazla uluyanı yararken, araknelerin uzuvlarını koparıken ve yoluna çıkan herkesin kafasını keserken onun şarkısıyla eğlendi. Bir altın zırh parıltısı gördü ve kalabalığın arasına daldı, ilerlerken darbeleri savuşturdu.

Rüzgâr üzerlerine doğru esti ve Thea kanat çırpışlarını duyarak dehşet içinde soludu.

İşte bu, diye düşündü. Bu, Wraith saldırısının başladığı, savunmamızın çoğunu zaten tükettiğimiz zamandır. Kendini hazırladı, içeri girip hepsini yutmak üzere olan karanlık kütlesini bekliyordu -

Ama Wraithler ve değildi.

Talemir, Dratos ve gölge dokunuşlu halktan oluşan bir lejyondur.

Yukarıdan, tıpkı Kipp'in planladığı gibi düşmanın üzerine yağ varilleri bıraktılar. Bulutları delen güneşe karşı gözlerini koruyan Thea, sağ kanatta Cal'ı gördü, kolları yayıyla birlikte genişliyordu ve yağla ıslanmış birliğe aynı anda üç alevli ok fırlattı.

Ateş alev alev yandı. Acı çığlıkları havayı doldurdu.

Thea karlı bir tepeye doğru ilerledi ve savaş alanını yukarıdan inceledi. Wren seliyle düşmanın çoğunu sürüklemiş, Wilder don deviyle birçoğunu ezmişti ve şimdi de Artos'un birkaç birliği gölge dokunuşlular sayesinde alevler içindeydi. Yakın mesafede Kipp ve Torj'un bir arachne'yi geri püskürttüğünü ve daha geride Artos'un arka muhafızlarındaki hareketliliği görebiliyordu.

Geri çekiliyor, diye fark etti Thea bir sarsıntıyla.

Thea'nın yanında çakıllı bir ses, "İşte şimdi şansımız" dedi. Vernich'i orada buldu, siyah kana bulanmış, zor nefes alıyordu. 'Eğer kaçarsa, daha da büyük bir ordu toplayacaktır. Ya şimdi ya da asla. Bize bir yol açacağım. Sen arkamda bıraktıklarımı temizle.'

Tartışacak zaman yoktu. Kan Mektubu hücumla geçti, düşmanları birbirini ardına yararak Thea'yı onların işini bitirmesi için bıraktı. Vernich'in onlara Artos'u gölgelerin arasında sinsice süzülürken son gördüğü yere giden doğrudan bir yol açtığını fark ettiğinde tam olarak bunu yaptı.

Vernich'in saldırılardan en çok nasibini aldığı şiddet yığınının içinden geçerken, Thea gerçeküstü bir farkındalık anı *yaşadı: savaş beklenmedik müttefikler* yaratır. Bir uluyucuyu kalbinden bıçakladı ve Kan Mektubu'nun peşinden gitti, eski çirağının ormanda paramparça olmasına ne diyeceğini merak ediyordu. Adamın umursamayacağını hissediyordu.

"İşte orada! Vernich bağırarak arka siperdeki bir boşluğu işaret etti. "Gidin!"

Thea bu fırsatı kaçırmadı. Ve onların düzenindeki molaya doğru koşarken, bir figür önündeki patikaya sıçradı.

Wilder.

Her tarafı kan ve irin içindeydi ama su gibi hareket ediyor, önündeki rakipleri temizliyordu. Thea, botlarının altındaki buzun kayması ve zaten kirli olan zırhına sıçrayan çamur olmasaydı, koştuğunun farkına bile varmayacaktı.

Sonunda kralın uluyanlardan ve şövalyelerden oluşan muhafızlarına ulaştı, etraflarında gölgeler dolaşıyordu. Artos karanlığın arkasından ona bakıyordu, yeşil gözleri parlıyordu.

Arkasında savaş devam ederken Thea, ona geleceğini verdiğini düşündüğü Harenth'in hükümdarını inceledi. Gerçekte, onu ailesinden mahrum bırakan adamı. Orta diyarlara kıyameti getiren adam.

"Bir Savaş Kılıcı için ne büyük bir kayıp," diye seslendi ona, kolundaki kana bulanmış totemi ve elinde tuttuğu Naarvian çeliğini inceleyerek. "Birlikte başarabileceğimiz çok şey vardı, Althea.

Thea etrafındaki yıkıma baktı. "Buna başarı mı diyorsun?" "Birçoğundan biri," diye yanıtladı Artos, gölgelerin içinde kalarak. "Ancak sen, en büyük başarısızlıklarımın birisin. Sizin için yaptığım onca şeyden sonra biraz sadakat duyacağınızı düşünmüştüm ama görüyorum ki sadakat ve onur ölmüş.

'Söz konusu sen olduğunda öyleler. Bir süredir öyleydiler,' dedi Thea, bıçağını kavrayışını ayarlayarak. "Bu konuda ne yapabileceğimizi görmek için buradayız.

Artos'a ulaşmak için kaç uluyan ya da Harenth şövalyesi kesmesi gerektiğini umursamadan bir adım öne çıktı.

"Senin ne olduğunu biliyordum," diye devam etti, gözleri kılıcına dikilmişti. "*Kim* olduğunu. O bıçağı sarayıma geri fırlattığın anda gücünü hissettim, fincanıma çarptığında çeliğin içinden geçen şimşegini hissettim.

Thea tepki vermedi, sözleri içinden bir şok dalgası gönderirken bile. O zamanlar soyunu bile bilmiyordu. O gücün en ufak bir kırıntısını bile fark etmemişti ama şimdi hissediyordu... Havada çatırdıyordu.

Sadece ondan gelmiyordu.

"Kızıl Kule konusunda seni zorladım," dedi Artos, umursamaz bir tavırla, çenesini onun yanında durmaya gelen Wilder'a doğru uzatarak. "Onu oraya koymanın seni açığa çıkaracağını, Delmira'nın varisinin kendini ilan ettiğini göreceğimizi biliyordum.

Thea kılıcını rahatça döndürdü ve bir adım öne çıktı. "Aferin Artos. Ama görüyorsun, ben Delmira'nın varisi değilim, veraset yoluyla değil. Ben geleceğin kraliçesi değilim.

Artos karanlık bir şekilde güldü. 'Oh, ama . Sen Kraliçe Brigh ve Kral Soren Embervale'in ilk doğan kızısın.

Thea onun bakışlarını kendi soğuk bakışlarıyla karşıladı. "Hayır, değilim.

Wilder'ı da yanına alarak geri çekildi, tam o sırada önlerinde karanlık patladı ve Anya avuçlarında şimşek topları çtırdayarak gölgelerin arasından çıktı. "Bu ben oluyorum," dedi ve büyüünü Artos'a doğru fırlattı.

Gök gürültüsü tepede kükrerken şimşekler krala doğru fırladı.

Thea artık damarlarındaki fırtınayı görmezden gelemezdi. Kılıcını kınına soktu ve kendi büyüünü bir gelgit dalgası halinde serbest bıraktı.

Anya'yla birlikte kralın muhafızlarını havaya uçurdular, şimşekleri parladı ve Artos çığlık çığlığa bağırırken etrafını sardı.

Thea onun empati yeteneğinin duyularına sürtünmesini hissetmeyi bekledi ama hiçbir şey olmadı, sadece elektrik akımı zırhının içinden etini kavururken attığı çığlıklar vardı.

Artos'un bedeni bağlarından kurtuldu ve yeşil gözleri kocaman açılmış bir halde Thea'ya baktı. Bayılmadan önce, "Teşekkür ederim," dedi şifreli bir sesle.

Etraflarındaki tüm çatışmalar durmuştu. Hava, dökülen kanın kokusu ve yaralıların akıldan çıkmayan çığlıklarıyla doluydu. Parçalanmış bedenler etrafa saçılmıştı.

Zırhları kıpkırmızıya boyanmış, karların üzerinde bir satranç tahtasındaki ıskartaya çıkmış satranç taşları gibi ilerliyorlardı.

Teslim olma sesleri kanlı ovalarda yankılandı. Karda bırakılan bıçaklar, düşenlerin son nefesleri...

Anya yakındaki bir askere, "Onu zincire vurun," diye bağırdı ve tırpanını Artos'un total bedenine doğru savurdu. "Götürün onu.

Thea'nın parmak uçlarında titreşen güç azalırken, ciğerlerini yeterince havayla doldurmak için mücadele etti. Artos'un kuvvetlerinden geriye kalanlar, eğer çoktan dağlara doğru kaçmamışlarsa, teslim oluyorlardı.

"Biz... biz kazandık mı?" dedi kısık sesle, özellikle de kimseye.

Wilder'ın omzundaki metanetli duruşu onu sakinleştirdi. "Zar zor," diye cevap verdi. "Ama evet.

Zaferin tadı buruktu, çünkü zaferleri büyük bir bedel karşılığında gelmişti. Thea saatler sonra ilk kez derin bir nefes aldı. 'Artos bizim tutsağımız...'

"Öyle.

Vücudu rahatlayarak sarktı, savaşın ağırları ve acıları yavaş yavaş içine sızmaya başladı. Anya, Talemir ve Vernich'in Artos'un hapsedilmesine nezaret ettiklerini görünce açıkça, "Şimdi ne olacak?" diye sordu.

Wilder bir kolunu ona doladı ve ikisini de kaplayan kan ve bağırsaklara rağmen onu kendine çekti. "Şimdi, biz -

"Thea!" diye bağırdı biri, sesini panik kaplamıştı. "Thea!

Topuklarının üzerinde döndüğünde Cal'ın ona doğru koştuğunu gördü, Wren de hemen arkasındaydı. Cal'ın yüzü kir içindeydi ama yanaklarındaki gözyaşı izleri hiç yanlışı anlaşılmıyordu.

Thea'nın kanı . "Ne oldu?

"Bu Kipp," diye soludu, kolundan çekiştirerek onu kanlı çamurda sürükledi. "O yaralı. Kötü bir şekilde.

Cal onu savaş alanının kırık kalbine, cesetlerin, kopmuş uzuvların ve karların üzerine atılmış silahların arasına sürüklerken Thea'nın zihni ve bedeni kapanma tehlikesiyle karşı karşıyaydı.

"Ne kadar kötü?" diye sorduğunu duydu ama Cal cevap vermedi.

Diğerlerinin arkasındaki karmaşaya daldığını duyabiliyordu ama kimin takip ettiğini görmek için arkasına bakmadı, sadece buzun üzerine dağılmış yaralı askerleri tarayarak ilerledi ve tanıdık kumral saçlı bir kafa aradı.

Sonra onu gördü.

Kipp, Ayı Avcısı'nın kollarında yatıyordu, göğsünden bir arakne dişi çıkmıştı.

CKAPTER TK) RTV-TKREE

TKEA

A Thea arkadaşının yanında karda dizlerinin üzerine çökerken boğuk bir hıçkırık yükseldi. Kipp acıyla hırıltılı bir şekilde nefes alırken, yarasından kan akıyordu.

Yara.

"Ne halt ediyordun sen?" diye mırıldandı, dişin üzerindeki zehir tabakasına ve Kipp'in yüzündeki solgunluğa dikkat ederek.

"Bir grup örümcekle lanet olası fokstrot dansı yapmak -" Öksürdü, dişlerini kan kapladı ve çenesinden aşağı döküldü. "Ne yaptığımı sanıyordun?"

Göğsünün yükselip alçalması sık ve düzensizdi, sıkışan kanın içinden hava çekmeye çabalarken nefesleri tıkrırdıyordu.

"Ölmek üzere olan bir adamın buralarda içki içmek için ne yapması gerekir?" diye homurdandı. "Ölmüyorsun," dedi Cal, Kipp'in diğer tarafına diz çöküp onun elini tutarak.

Omuz.

Kipp gülme olabilecek karışık bir ses çıkardı. "Ve *bana* işe yaramaz dediler..." Bu sefer boğuldu, dudaklarından daha fazla kan fişkırdı, vücudu göğsündeki yaranın etrafında kasıldı, ıstırap gözlerinde parlıyordu. "Şu anda biraz ekşi bal likörü için neler yapmazdım..." Gözyaşları yüzünden aşağı aktı, yüz ifadesi bir başka acı dalgası onu ele geçirdiğinde acıyla çarpıldı.

Thea'nın kalbi, savaş boyunca olduğundan daha sert çarpıyordu, çünkü bir farkındalık ona bir darbe gibi çarptı.

Göğüs kafesine yaslanmış olan şişeye uzandı ve boynundaki zincirden çıkardı.

"Ekşi bal likörü değil," dedi dişleriyle mantarı çıkarırken. Ama çok daha kullanışlı.

Yapmak üzere olduğu şeyi gören Torj, dişi Kipp'in göğsünden keskin bir şekilde çekti ve Kipp çığlık attı, yara kıpkırmızı fişkırdı, vücudu tutuşlarının altında çırpındı. Thea onun çenesini tuttu ve Aveum kaynak suyunu ağzına boşalttı.

"Sakın ölmeye cüret etme Kristopher," diye mırıldandı, her bir damlanın onun dudaklarından geçtiğinden emin olarak. "*Sakın ölmeye cüret etme.*

Kipp kıvranmayı ve gözlerini kırıştırmayı bıraktığında sessizlik çöktü.

Thea buz gibi havayı içine çekti, boş şişeyi karın üzerine bırakırken kalbi sıkıştı. Titreyen elleri iki yanında uyustu. Bu gerçekleşiyor olamazdı. Buna inanamazdı, inanmayacaktı. Kipp'in sahada bile olmaması gerekiyordu. O bir stratejistti - kendisinin ve ESYLLT'in emirlerini hatlardan yukarı göndermesi gerekiyordu.

Önündeki cansız beden Kipp olamazdı, çünkü - Nazik bir el omzuna kapandı.

Yakınlarda bir yerde biri ağlıyordu.

Thea kim olduğunu görmek için etrafına bakındı. Onları sarsmak istedi. Kimse ağlamamalıydı, çünkü önlerindeki ceset Kipp değildi -

Donmuş zeminden güçlü bir çift kol tarafından yukarı çekilirken boğazında zonklayan kalın ağrıyı yutmakta zorlandı.

"Thea," diye mırıldandı Wilder onun saçlarına. "Çok özür dilerim.

"Bu gerçek değil," diye fısıldadı Wilder'ın göğüs zırhına doğru. "..."

"Biliyorum," dedi Wilder, sesi boğuklaşarak.

Gözlerini kırıştırmak arkadaşının cesedine baktı, kanı tertemiz karı lekeliyordu.

"*Kipp'le birliktesin,*" diye bağırıyordu ESYLLT, kalkan taşıyıcılarının saflarına ilk katıldığında. Genç ve taze yüzlü Kipp kılıcını yanlış tutuyordu, duruşu karmakarışık, kumral saçları gözlerine dökülüyordu... Ama ona mahcup bir gülümseme sunmuştu.

"*Ben Kipp. Kipp Snowden.'*

Thea'nın omuzları çöktü, bastırmaya çalışsa da sessiz hıçkırıklarla sarsıldı. Göğsü ağrıyor, her nefes alışında kaybın ağırlığı, her nefes verişinde suçluluk duygusu hissediyordu.

Arkadaşının bir başka görüntüsü gözünün önüne geldi: Kipp sallanıyor, iki eliyle bir kadeh alıp onun ve Cal'ın kadehlerine vuruyordu. *"Enovius amel defterini okumadan önce öbür dünyanın bahçelerinde tam yarım saat yürüyebilirsin."*

O aptal kadeh kaldırmayı o kadar çok kez yapmıştı ki, her seferinde içkisinin tamamını bitirir, ön tarafına bal likörü sıçratırdı.

Thea'nın uzuvlarındaki gerginlik yerini derin bir yorgunluğa bıraktı ve donmuş parmakları yanaklarına doğru yükselirken Wilder'ın kollarının onu sarmasına izin verdi. Gözyaşları yüzünden aşağı süzölmüş, kirin içinde perçemler oluşturmuştu. Kipp'in sözleri aklına geldikçe parmak uçlarındaki neme baktı.

"Kimin size karşı durduğu önemli değil... Önemli olan kimin sizinle birlikte durduğudur."

Kimse konuşmadı ve sessizlik ölümün kendisinden bile daha gürötlölüydü. Korkunç gerçekte birlikte pençelerini Thea'nın içine batırdı.

Çok geç kalmıştı.

"Düşündüm ki... Sevdiğiniz biri üzerinde kullanıldığında daha güçlü olduğunu düşündüm," dedi.

Wilder onu sadece kollarında daha sıkı tuttu.

Thea'nın bedeni ona karşı titredi, sessiz hıçkırıklarla sarsıldı, onları tutmaya çalışırken göğsü ağrıyordu.

Şiddetli bir soluk onu yerinden sıçrattı.

Döndüğünde Kipp'in gözlerinin dalgalandığını ve göğsündeki yaranın kapandığını gördü.

"Öfkeli benı kurtarın," diye homurdandı. 'Beni yine öldürtmeye mi çalışıyorsun Thea? Savaş Kılıcı'na beni sevdiğini söyleme.

Thea tekrar dizlerinin üzerine çöktü. Rahatlama gözyaşları ve neredeyse manik kahkahalarla Kipp'in kolunu tokatladı. Tanrım, neredeyse stratejisti kendisi öldürmek istiyordu. Gelgitli bir duygu dalgası üzerine çökmekle tehdit etti ve onu titreyen bir şok halinde bıraktı.

Bu transa benzer durum, karda Kipp'in yanında diz çöküp başını sallayan Cal tarafından bozuldu.

"Sen..." Sesi boğuk çıkıyordu.

Kipp yüzünü buruşturarak doğrulduğunda bakışları arkadaşına kaydı.

Ancak Cal onu ezici bir ayı sarılmasıyla yakaladı. "Öldüğünü sanmıştım, seni lanet olası ahmak.

"Teknik olarak öyleydim," diye hırıldadı Kipp, Cal'ın tutuşu altında göğsünü ovuşturarak. 'Ve sakıncası var mı? Şimdilik yaşayanların ülkesinde kalmayı tercih ederim...'

Cal ondan hafifçe uzaklaştı.

Thea boğuk bir çığlık atarak kollarını de doladı ve yüzünü Kipp'in omzuna gömdü.

"Sen de mi?" diye mırıldandı Kipp, ama ses tonunda belirgin bir sevinç vardı. Bir süre sonra uzun kolları hem Thea'yı hem de Cal'ı sardı ve birlikte karda ağlayıp güldüler.

Cal her ihtimale karşı arkadaşlarını şifacılarından birine götürdü ama Kipp'in her zamanki dramatizmine bakılırsa, kendisi gibiydi.

Kaynak suyu Kipp'i neredeyse anında geri getirmişti, tıpkı Wilder'ın onca zaman önce ona yaptığı gibi. Thea kendini ham hissediyordu, sanki savaş ve Kipp'in ölümün kıyısından onu kabaca deşmiş ve içini dışına çıkarmıştı. Etrafındaki yorgun ifadelerle bakılırsa herkes aynı şeyi hissediyordu. Ama savaş kıl payı da olsa kazanılmış olsa bile bitmemişti.

Thea, Anya ve Talemir'in emirlerinden memnundu. Kana bulanmış düzlüklerde yaşananlar hakkında fazla derin düşünmek zorunda kalmadan görevlerine koyuldu. Yaralılarıyla ilgileniyor ve ölülerini sayıyorlardı, dış birimlerden gelen kayıp raporları hızla geliyordu.

Saatler sonra kendilerini komuta çadırının görece sıcaklığında bulmuşlar, neredeyse boş bir ateş özü şişesini elden ele dolaştırarak her iki tarafın da yaşadığı akıl almaz kaybı sindirmeye çalışıyorlardı. Artos, kendi lejyonlarının hayatını hiçe sayarak elindeki her şeyi onların kuvvetlerine fırlatmış ama bu süreçte onların içini boşaltmıştı. Ölü sayısı sarsıcıydı ve her geçen saat artıyordu.

Thea çadırın köşesindeki bir sandığın üzerine oturmuş, Dax ayaklarının dibinde, parmaklarıyla onun kulaklarının yumuşak tüylerini okşuyordu. Dax'ın varlığı onu rahatlatıyor ve donmuş ayaklarını ısıtıyordu.

"Audra'yı gören oldu mu?" diye sorarak odayı taradı ve eski müdürünü en son ne zaman gördüğünü hatırlamaya çalıştı.

"Savaştan önce Farissa'yla konuşuyordu," diye önerdi Wren. "Ama o zamandan beri onu görmedim.

Cal, "Buralarda bir yerde olmalı," diye ekledi.

Thea kaşlarını çatı. Savaş sonrası önemli bir bilgilendirmeyi kaçırmak Audra'nın yapacağı bir şey değildi ama yine de omuz silkti. "Peki ya Anya ve Talemir?" diye sordu, iki liderin de kayıp olduğunu görünce.

"Adrienne ve Bloodletter'la birlikte Artos'u koruyorlar," diye cevap verdi Drue, sanki orada erimiş gibi bir sandalyenin üzerine örtülmüş olduğu yerden. "İşlerini şansa bırakmıyorlar, özellikle de bu savaşta Wraithler ya da Ölüm Melekleri yokken.

Thea başıyla onayladı. "Güzel. Şimdi ona ne olacak?"

'Onu daha güvenli bir yere taşıyacağız, sonra da orakçıların inlerinin yerini öğrenmek için sorgulayacağız. Ve orta diyarların karanlığa gömülmesini engellememize yardımcı olabilecek diğer her şeyi -'

Dax yumuşak bir havlama sesi çıkardı, tam o sırada bir kalkan taşıyıcısı kapı aralığında kendini belli etti.

"Ne oldu? Wilder dirseklerini dizlerine dayamış, tahta bir sandalyede oturduğu yerden içini çekti.

Genç adam kıpırdandı. "Ormanda bir ceset daha bulduk, Savaş Kılıcı Hawthorne.

"O zaman çeteleye ekleyin.

"Bununla ilgili ayrıntıları bilmeniz gerektiğini düşündük... Bu Sebastos Barlowe, efendim. Tuvaletlerden çok uzak olmayan bir yerde ölü bulundu. Görünüşe göre canavarlar tarafından parçalanarak öldürülmüş.

Thea'nın parmakları Dax'ın ceketinde dondu.

"Seb Barlowe? Wilder sordu. "Emin misin?"

"Evet, efendim. Amcasının armasını takıyordu.

"Ve tuvaletlerin yanında mı bulundu?"

"Evet, efendim.

"Pekâlâ," dedi Wilder kalkan taşıyıcısına, kaşları çatılmış bir halde. 'Adını ölümler listesine ekle ve Torj Elderbrock amcasına haber verilmesini sağlasın.

"Evet, efendim. Genç adam rahatlayarak içini çekti ve giderken çadırın kapağını arkasından kapattı.

"Ne büyük bir trajedi," dedi Thea kayıtsızca. Wilder'ın bakışları önce onunkilere, sonra da ayaklarının dibindeki köpeğe kaydı.

"Yıkıcı," diye kabul etti.

Savaş şafaktan gün batımına kadar sürmüştü ve çatışma sonrası çabalar onları ertesi günün ilk saatlerine kadar ayakta tutmuştu. Thea'nın olanları sindirecek vakti bile olmamıştı ve doğrusunu söylemek gerekirse Kipp'i neredeyse kaybetmenin etkisinden hâlâ kurtulamamıştı. Arkadaşının karlar içinde cansız ve gözlerini kırpmadan yattığını görmek aklından hiç çıkmayacaktı.

Saatler sonra, revirde onu kontrol ettikten sonra, Thea ve Wilder yorgunluk iliklerine kadar işlemiş bir halde tökezleyerek çadırlarına geri döndüler. Çadıra vardıklarında birinin cömertçe bir meşale yaktığını, içinde küçük bir ateş yaktığını ve kömürlerin üzerinde bir kazan su ısıttığını gören Thea hemen uyuyamayacağını biliyordu.

Zırhının bağlarını çözmeye çalışırken parmakları titriyordu.

"İzin ver," dedi Wilder, kadının ellerini kendi elleriyle değiştirerek. Çok nazik bir şekilde, her seferinde bir parçayı çıkararak kayışları ve tokaları çözme işine başladı. "Seb'e ne olduğunu bana anlatmak ister misin?" diye sordu sessizce.

"Pek sayılmaz. Titreyen bir nefes verdi, tenini kaplayan kir daha da kalın, daha kirli hissediyordu. "Beni tecavüz etmekle tehdit etti.

Wilder'ın elleri kızın hırkalarından birinin üzerinde hareketsiz kaldı.

Thea konuşmaya devam etti. "Benden o kadar nefret ediyordu ki. Bu onu öylesine kör etmişti ki bir Savaş Kılıcı olduğumu, ondan daha iyi olduğumu, bir kadın olarak onu saniyeler içinde öldürebileceğimi gerçekten anlayamadı...'

"Peki sen yaptın mı?" Elleri ikinci greave'i çıkarırken o kadar da sabit değildi.

"Evet," diye itiraf etti, adamın soluk borusunun nasıl bu kadar kolay ezildiğini hatırlayarak. "Boynunu kırdım. Ve sonra Dax oradaydı. Bir anda ortaya çıktı ve Seb'in boğazını cansız bedeninden söküp aldı.

Bir an geçti ve Wilder ayağa kalkarak onu kollarının arasına aldı. "Uluyanların ve araknelerin kampımızın etrafında iki katına çıktığını düşünmemiştim.

Thea, zırhının soğuk baskısını ve ikisini de hâlâ kaplayan kanı görmezden gelerek ona doğru sarktı. "Onlar yapmadı. Ben yaptım. Ve Dax.

"O pislik uzun zaman önce ölmeyi hak etmişti Thea. Derin bir nefes aldı. 'Keşke hayatta olsaydı da onu tekrar öldürebilseydim.

çıplak ellerimle.'

Thea boğuk bir sesle, 'Bunu başardık,' dedi. 'Ama başka kimseye söylemek istemiyorum - en azından resmi birine. Eğer haber Seb'in amcasına ulaşırsa, her kimse, benim ve Dax'in kellesini isteyeceğinden hiç şüphem yok.

Wilder gevşek bir saç telini kulağının arkasına sıkıştırdı ve sonra çenesinin çizgisini takip ederek bakışlarını kendi gözlerine çekti. "Bunun olmasına izin vermezdim, ama aramızda kalmasını istiyorsan, kalacak.

Thea onun elini kendi eliyle kapattı. "Teşekkür .

"İyi misin?

Tereddüt etti. "Bu pisliği üzerimden attıktan sonra olacağım.

"Eğer yalnız kalmak istiyorsan, gidebilirim. Wilder bu sözleri şefkatle söyledi ama Thea başını salladı.

'Sadece...' Ama ne demek istediğini ya da neye ihtiyacı olduğunu bilmiyordu, sadece onun gitmesini istemiyordu.

Wilder anlamış gibiydi. Başını salladı ve elleri yavaşça gömleğinin eteklerine gitti. "Alabilir miyim?

Thea sözsüz bir şekilde başını eğdi ve kollarını onun için kaldırdı.

Meşale ışığının yumuşak parıltısında Wilder onu soydu, savaşta yıpranmış, kana bulanmış kumaşı teninden sıyırdı ve onu yavaşça kömürlerin üzerindeki ılık suya doğru çekti. Hâlâ kendi kirli zırhına bürünmüş olan Wilder, karyolalarının üzerindeki çarşaflardan şeritler koparıp suya daldırdı ve kız önünde çırılçıplak dururken bir kalıp sabunu köpürttü.

Dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurarak önce yüzündeki kiri yıkadı, dokunuşu çok dikkatli, çok saygılıydı, bezi her seferinde duruluyordu. Sabun onun, gül ağacı ve derinin, *evin* kokusunu taşıyordu.

Thea ona doğru uzandı ama Savaş Kılıcı ellerini onunkilere kenetledi.

"Bunu birlikte ilk savaşımızdan sonra yapmalıydım," dedi ona. 'Şimdi bana bu onuru bahşet. Lütfen.

Duyguları Thea'nın boğazına düğümlendi. Konuşmak için kendine güvenmiyordu, bu yüzden sadece başını salladı, Wilder'ın minnettarlığını görünce gözyaşları neredeyse akacaktı.

Onu ateşin yanında yıkadı, kollarındaki ve bacaklarındaki, ellerindeki ve turnaklarındaki kiri nazikçe temizledi. Sıcak bezi boynundan aşağıya, zırhının bittiği yerde boğazının dibinde pisliklerin toplandığı yere doğru sürükledi. O çalışırken, su vücudundan aşağıya, göğüslerinin arasına, bacaklarının arasına damladı ve içinde çelişkili bir arzunun nabzını harekete geçirdi.

Adam taze bir sabun beziyle göğüslerinin kıvrımlarını takip ederken, köpükler kıvrımlarından aşağı kayarken meme uçları sertleşti. Adamın dokunuşu teninde bir ateş yaktı, vücudu da aynı şekilde karşılık verdi.

Başını kaldırıp baktığında, adamın bakışlarının alçaldıkça nasıl karardığını ve uyarılmışlığının nasıl belirginleştiğini fark etti. Nefes alışındaki değişikliği ya da bacaklarının altından ayrılışını saklamadı.

Wilder'ın dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Seninle ilgilenmek istemiştin.

"Bunu yapmanın pek çok yolu var," diye yanıtladı Thea, sesi zaten ihtiyaçtan boğucuydu.

Wilder'dan sert bir kahkaha yükseldi. 'Bu yeterince doğru, Prenses. O zaman, elbette, bana bu konuda yardım edebilirsiniz.

Kendi zırhını işaret etti ve bu sefer Thea'nın zırhı çözmesine ve parçaları vücudundan çıkarmasına yardım etmesine izin verdi. Zırh parçaları teker teker düşerek altındaki savaşçı vücudu ortaya çıkarırken, Thea'nın bacaklarının arasında arzu birikti. Bir savaş tanrısına, bir şiddet ve güç şaheserine benziyordu. Kan ve kir sadece onun vahşetini artırıyor, sadece dalgalanan kaslarını ve etkileyici vücudunun acımasız hatlarını vurguluyordu.

Aleti kaslı kalçalarının arasından dışarı fırlamıştı, sert ve onun için hazır. Thea'nın vücudu, onun içinde kılıflandığını ve onu santim santim doldurduğunu hayal ettikçe eridi.

Titrek bir şekilde nefes vererek temiz bir bez parçasına uzandı ve Wilder'ın ona yaptığı gibi Wilder'la ilgilendi. Wilder'ın başladığından daha az sabırla da olsa birbirlerini yıkadılar ve bir küvete dalmadan olabilecekleri kadar temiz olduklarında Thea, Wilder'ı köşedeki karyolaya sürükledi.

Orada, birbirlerine dönük, neredeyse burun buruna yatıyorlardı, Thea bacağına Wilder'ın üzerine attı ve onu kendine çekti. Wilder'ın sert aletinin ipeksi sıcaklığının göbeğine baskı yaptığını hissettiğinde sessiz bir nefes aldı. Sadece bu basınç bile onu ateşe verdi ve kalçalarını kaydırarak adamın uzun aletinin klitorisinin üzerinden geçmesini sağladı, uyarılmışlığı bacaklarının arasında kayganlaştı.

"Bu kötü mü?" diye sordu, elini göğsüne götürüp sertçe sıkarken, başparmağının altında meme ucunu yuvarlarken klitorisi arzuyla titreşiyordu. 'Başaramayan bu kadar çok kişi varken bunu istediğimiz için kötü insanlar mıyız? Acı çeken o kadar çok kişi varken -'

"Bu konuşmanın bir versiyonunu daha önce de yapmıştık Thea," dedi, meme ucunu sıkıştırarak, kız onun altında sarsılana kadar. 'Bunun için hiçbir şey yapamayız.

şu anda başka biri. Bu savaşın bir parçası - beklemek, arada iyi bir şeyler aramak. Bu yüzden savaşmak ve sevişmek el ele gider.

Kalçalarının bir hareketiyle, siki onun girişini dürttü, onu kızdırdı ve kadın bir beklenti iniltisini ısırdı.

'Eğer bunu istiyorsan,' dedi, bir santim içeri kayarak, 'o zaman al. Senin olsun.

Thea adamın arkasını kavradı ve onu daha da yaklaştırdı, adamın siki tek bir hamlede kadının içine doldu ve kadın kendini tamamen ona açtı. Yüksek sesle haykırdı, etraflarındaki tuvalin ses geçirmez olmadığını unutmuştu.

Wilder ona doğru sallandı, içine doğru ilerledi ve onu kendine yakın tuttu. Wilder'ın sarhoş edici hissi tüm duyularını ele geçirirken gözlerini kapadı ve başını geriye doğru eğdi.

"Gözlerini benden ayırma, Thea," diye emretti. 'Parçalanışını izlemem gerek. Bunu görmem gerek.

Gözleri fal taşı gibi açıldı ve bir daha kapanmadı. Bunun yerine, onun bakışlarının sıvı-gümüş derinliklerine baktı ve kendi arzusu onu ele geçirdikçe bakışlarının kararmasını izledi.

"Sakin bırakma," diye mırıldandı, adamın hamleleri şiddetlendikçe, adam içinde yıldızlar görmesine neden olan o noktaya vurdukça.

"Asla.

Onu sert ve yavaş bir şekilde becerdi, o kadar yakın tutuyordu ki Wilder'ın nerede bittiğini ve Wilder'ın nerede başladığını bilmiyordu. Wilder'la birlikte hareket ediyor, onun cinsel seslerini öpücükleriyle yutuyor, öpüşmeye yeniden başlamadan önce dişlerini onun alt dudağına batırıyordu.

Eli aralarına kayd ve klitorisini çimdikledi, bu his içinde bir dizi göz kamaştırıcı dalgalanmaya yol açtı.

"Siktir," diye fısıldadı onun dudaklarına. "Bunu tekrar yap.

O yaptı ve kadın bunun hassas zevkiyle yarı hıçkırıklara boğuldu.

"Boşalacak mısın Thea?" diye mırıldandı, ona ne yaptığını çok iyi bildiğinden başparmağıyla o noktayı daire içine aldı.

"Evet," diye inledi. "Yapacağım -

Bunun gücü sözlerinin geri kalanını çaldı ve doruk noktasına doğru kayarak uçurumdan aşağı savrulan durdurulamaz bir fırtına haline geldi.

Gözlerini Wilder'dan ayırmıyordu, vücudu Wilder'ın etrafında kenetlenip titrerken Wilder da onunla birlikte geri dönüşü olmayan bir noktaya tırmanıyordu. Wilder'ın kalçalarının temposu yavaşladı, orgazmlarının sonuncusunu sürüklüyordu, birbiri ardına gelen kasıtlı darbeler, Wilder'ın iniltisi kadının tüm varlığını titreştiriyordu.

Thea ona sarıldı, her fırtınada dayanak noktası oldu.

"Kahretsin, seni seviyorum," dedi ona, avucunu çarpan kalbine bastırarak.

Hâlâ onun içindeyken, onu derinden öptü. "Ben de seni seviyorum.

CKAPTER TK) RTV-FOUR

W)LdER

Wilder bir savaştan sonra asla uyuyamazdı ve birlikte Thea için de aynı şeyin geçerli olduğunu keşfettiler. Dışarıda nöbet değişirken tekrar seviştiler ve sonra, yeni bir şafak hemen önceki sessiz erken saatlerde, konuştular.

"Tüm canavarlar gittiğinde orta diyarların neye benzeyeceğini hiç merak ettin mi?" diye sordu ona, parmakları dövmesinin çizgilerini takip ederken.

"Eskiden severdim," dedi ona. "Ama uzun zamandır değil... Ya sen?"

"Bazen... Bu kadar savaştıktan sonra ne olacağını merak ediyorum.

bir Savaş Kılıcı olmak zorlaştı, anlamı değişti. Savaşacak canavar kalmadığında bir Savaş Kılıcı ne yapar? Avlanacak kötü adam kalmadığında?"

Wilder onun çıplak sırtında daireler çizdi, teninin dokunuşunun altındaki hissinin tadını çıkarıyor, böylesine küçük bir hareketin samimiyetine hayret ediyordu. "Bir sonuca vardın mı?"

Adam onun omurgasını okşarken Thea memnuniyetle mırıldandı. 'Bu dünyada her zaman canavarlar olacağını düşündüm. Ve onları seninle birlikte sonsuza dek seve seve avlayacağımı.

"Sonsuzluk uzun bir zaman.

'Sonsuza kadar yaşasam bile, seninle geçireceğim zaman yetmez.

Wilder, tenine yaslanan yeşim taşına yapılan gönderme karşısında kaskatı kesildi. O lanet şey her zaman aralarındaydı ve paylaştıkları tüm aşka rağmen kadere karşı koyamayacaklarını hatırlatıyordu.

"Wilder? Thea sessizce
söyledi. "Hmmm?"

"Bu konuda konuşmalıyım..." Eli yüzünü kavradı ve bakışlarını kendi yüzüne çevirmeye zorladı. "Seninle ölümüm hakkında konuşabilmeliyim. İsim günüm yaklaşıyor ve zihnimde çalkalanan tüm düşüncelerle patlayacakmışım gibi hissediyorum. Bunu seninle paylaşmama izin ver. Lütfen.

Yaklaşan dönüm noktasını görmezden gelmeye çalışıyordu. Direnişi iliklerinde hissediyordu, bu konuyu zihninin uzak köşelerine itmek için duyduğu ezici bedensel ihtiyacı. Hissettiği şeyin korku olduğunu fark etti - onun yokluğunun neden olacağı acıdan korkuyordu. Bunun dayanılmaz, her şeyi tüketen bir şey olacağını biliyordu. İçinde onun olmadığı bir dünya mı? Bununla hiç ilgilenmiyordu.

Ama acıyı bu kadar yoğun bir şekilde beklemek... Bu, onun da aynı derecede sert, aynı derecede şiddetli sevdiği anlamına geliyordu. Wilder bu kadar büyük bir aşk yaşadığı için şanslı olduğunu biliyordu, ne kadar çabuk kendisinden koparılacak olsa da.

Thea'nın fırtınalı gözleri şimdi ona yalvarıyordu ve yazdığı ölüm notlarına verdiği tepkiyi hatırladı. O çıkışı ondan almıştı ve bu yüzden şimdi ona destek olması gerekiyordu.

"Pekâlâ," dedi sesi çatallaşarak.

Ona doğru sarktı, rahatladığı her halinden belliydi. "Teşekkür ederim.

Acıttı. Bu sözleri söylemek çok derinden yaralamıştı ama bunu onun için yapmıştı. "Nereye gömülmek istiyorsun?" diye sordu.

"Yakın beni," dedi hiç tereddüt etmeden. "Beni yakın ve küllerimi Thezmarr'daki kayalıklardan denize savurun.

Wilder'ın gözünün önünden bir görüntü geçti: Kalenin ötesindeki kayalık çıkıntılarda tek başına duruyordu, avucunda Thea'dan geriye kalan kara toz rüzgâra kapılmış, onu sonsuza dek terk etmişti.

Konuşmak için kendine güvenemeyen adam başını salladı, sanki tek başına onu dünyada tutabilecekmiş gibi kolunu ona doladı.

"Wren'e de göz kulak olmanı istiyorum," diye mırıldandı Thea, sanki kafasında bir listeyi gözden geçiriyormuş gibi. "Artık Anya'ya sahip olduğun için mutluyum ama -

"Orada olacağım," dedi

Wilder. 'Ve Cal ve Kipp -'

"Değer verdiğin herkes desteklenecek, Thea," dedi ona nazıkçe. "Peki ya sen?" diye sordu açık açık. 'Sizi kim destekleyecek? Kim olacak Kederin boyunca orada mıydın? İnsanları dışlama eğiliminiz var...'

"Öyle mi?" dedi sertçe.

Onun göğsüne hafifçe vurdu. "Ben ciddiylim.

Wilder içini çekti. "Ne söylememi istiyorsun Thea? Bu işin içinden nasıl çıkacağımı ben de en az senin kadar bilmiyorum.

'Kendini seni sevenlere kapatmayacağını bana söylemeni istiyorum. İnsanlarla konuşmanı istiyorum: Malik, Torj, Talemir, Adrienne, Drue... Kime ihtiyacın varsa.

'I...'

"Bana söz ver Wilder. Thea'nın sesi sertti.

Bunun acısına dayanabileceğini sanmıyordu. Canavarları öldürdüğü onca yıl boyunca aldığı tüm yaralardan daha kötüydü. Ama onun için? Onun için binlerce kez kanını akıtabilirdi. Onunla yaşayacağı bu kısacık hayat için kederin bedelini ödeyecekti - çünkü onu sevmek bir ayrıcalıktı ve bu ayrıcalık her türlü bedele değdi.

"Söz veriyorum," dedi sonunda, kelimeler boğuk boğuk çıkıyordu.

Thea onun dudaklarına şefkatli bir öpücük kondurdu. "Teşekkür ederim.

Minnettardı. Bu ona kendini toparlama, kızın ağzı onunkinin üzerinde gezinirken gözlerini yakan yaşlarla mücadele etme şansı verdi. Mutlu bir mırıltıyla ayrıldığında, ses tonuna hafiflik katmaya zorladı. "Aklında başka bir şey var mı?

"Sadece sen," dedi ona. 'Tüm bunların ötesinde hayat nasıl olabilir? Tverrian aygırımı yakalayabilir, bana seninkine uygun bir zırh alabilir, orta diyarlarda birlikte dolaşabiliriz...'

"Senin için prenses hayatı yok o zaman?

Thea alay etti. "Asla bir prenses olmadığımı biliyorsun.

Wilder, Embervale kardeşlerin yıkılan krallıkları için ne planladıklarını merak etmiş, bunun Thea'yla aralarındaki ilişkiyi değiştirip değiştirmeyeceğini merak etmişti. Ama şimdiye kadar bu konuda konuşma fırsatı bulamamışlardı ve hâlâ doğru zaman olduğundan emin değildi -

"Peki ya sen? Thea onun düşüncelerini böldü. "Ne istiyorsun, gelecek bu kadar kasvetli olmamalı mı?

Wilder tereddüt etti. Birisi ona ne istediğini sormayalı, sanki karşılanmayı hak ediyormuş gibi ihtiyaçlarını ve arzularını duymaya istekli olmayalı uzun zaman olmuştu.

Elleriyle Thea'nın belini sardı ve henüz yüksek sesle söylemeye cesaret edemediği sözleri söylemeden önce onu üzerine çekti. "Bir hayat istiyorum...

Var olmaktan, hayatta kalmaktan daha fazlası. Yanımda sen varken dünyayı sonuna kadar deneyimlemek.

Omuzlarını saran battaniye kayarak yuvarlak göğüslerini ve aralarında duran kader taşını ortaya çıkardı. Thea kalçalarını döndürdü, kadının yumuşak sıcaklığı adamın granit sertliğiyle buluştu ve Wilder'ın derinliklerinden başka bir cinsel inilti çıkardı.

'O zaman şimdi başlasak iyi olur,' dedi.

CKAPTER TK) RTV-F) VE

TKEA

TVaris balonu eninde sonunda patlamak zorundaydı. Dışarıda şafak sökerken, savaş kampının sökölme gürölüsünü artık görmezden gelemezlerdi.

Thea kendini karyolanın ve Wilder'ın sıcaklığından bir iniltiyle sürükledi.

Vücudundaki her kas vahşice ağrıyordu; soğuk durumu daha da kötüleştiriyordu. A

Wilder'ın homurandanması, onun da aynı derecede kötü durumda olduğunu gösteriyordu.

"Savaşlar için çok mu yaşlandın, Savaş Kılıcı?" diye takıldı, onun omuzlarını çekiştirerek dönmesini izledi.

"Belki biri beni bütün gece ayakta tutmasaydı daha iyi durumda olurum. "Hiç şikayet duymadım," diye espri yaptı gülümseyerek.

Güldü. "Ve asla yapmayacaksın.

Çadırdan çıktıklarında buz gibi hava Thea'nın burnunu ve yanaklarını ısırdı ama önündeki manzara ciğerlerindeki nefesi çaldığı için fark etmedi bile. Tüm kamp ve ötesindeki savaş alanı taze karla kaplanmıştı, güneşin parıltısı neredeyse kör ediyordu.

'Sanki hiç olmamış gibi,' dedi sessizce.

Toprağı siyah ya da kırmızı kan yoktu, arazide cesetler de yoktu. Bir gün önceki katliamdan geriye kalan tek kanıt, Thea'nın altında buz devinin cesedinin yattığını düşündüğü büyük tümsek ve karların arasından çıkan tek tük mızraklardı. Dün geceki sorgulamadan, tutarlı tutsakların zincire vurulduğunu ve Vios'a götürölmek üzere daha küçük birlikler halinde gruplandırıldığını, kalan yaralı canavarların ve lanetli adamların ise katledilip gömüldüğünü biliyordu.

"Yanlış hissediyorsun, değil mi? Wilder onun yanında mırıldanarak araziye inceledi. "Sanki tüm o ölümler ve tüm o acılar dünyadan silinip gitmiş gibi.

Thea ovayı taradı, daha dün karanlığa karşı diş diş savaştıkları, Kipp'in neredeyse hayatını kaybettiği ve diğer pek çok kişinin hayatını kaybettiği yeri... Her şey bir anda gözünün önüne geldi: kılıcının altında açılan bir boğazın hissi, buz devinin tepesine tırmanan Wilder'a saldıran gölgeler, Kipp'in kalbinden çıkan arakne dişi. Ve Artos, yıldırımlarla bağlanmış, çılgık atıyordu.

Thea komuta çadırına doğru döndü. "Talemir'i ve diğerlerini bulalım.

İçeri girdiklerinde Anya, "Tam zamanında," dedi.

Torj birkaç haritayı bir araya getirdiği yerden başını kaldırıp baktı. "Sözünü kesmemesini tavsiye etmiştim.

Bu Thea'nın dudaklarına bir kahkaha getirdi, çünkü kendisinin, Cal'ın ve Kipp'in Harenth'te bu hatayı nasıl yaptıklarını hatırladı. "Nereye gidiyoruz?" diye sordu.

"Şarkı Söyleyen Tavşan, tabii ki," seslendi Kipp'in sesi arkasından.

Döndü ve kollarını arkadaşına doladı. "Buradasın.

"Başka nerede olabilirdim ki?" diye yanıtladı her zamanki sırtışıyla.

Thea onu kol mesafesinde tutarak inceledi. "Gerçekten iyileştin mi? Kipp başını eğdi, aniden samimi oldu. "Senin sayende.

"Tilki'nin Oğlu olmasaydı orta diyarlar ne olurdu? Ona tekrar sarıldı, karda ölü yatan oğlunun görüntüsünün zamanla kaybolacağını umuyordu, çünkü şimdi önünde bütün ve sağlıklı dururken bile yankısı onu rahatsız ediyordu.

'Gerçekten de sıkıcı bir yer,' diye açıkladı Kipp. "Yani, hepiniz toplandınız mı?

"Aslında Şarkı Söyleyen Tavşan'a gitmiyoruz..." dedi Kipp'ten Torj'a bakarak. "Gidiyor muyuz?

Ayı Avcısı bir kahkaha attı. 'Bunu nasıl başardığını sorma ama aslında evet. Son hazırlıklar tamamlanır tamamlanmaz oraya gidiyoruz.

Thea arkadaşına göz kırptı. "Alemlerde nasıl -

Kipp şaşkın şaşkın bakarak, "Ben sadece komutanlarımıza stratejik faydalardan bahsettim," diye cevap verdi. Onları parmaklarıyla saydı. 'Kasabada ihtiyacımız olan malzemeler ve yaralılarımız için tıbbi tesisler var. Sahte kralı sorgulamak için güvenli bir yere ihtiyacımız var. Vios yolu üzerinde, sorgusu bittikten sonra Artos, Kral Elkan'ı öldürmekten yargılanmak üzere Kraliçe Reyna'ya teslim edilecek. Orta diyarların iyi erkek ve kadınlarının moral desteğine ihtiyacı var... Ayrıca, ben ölmedim. Bunu kutlamalıyız.'

Wilder inanamayarak başını salladı. "Ve Talemir, Drue, Esyllt ve Kraliçe Reyna'yı buna ikna etmeyi başardın öyle mi?

Torj homurdandı. "O yaptı. Hiç bu kadar ikna edici bir şey görmemiştim. Yine de motivasyonunun tamamen özgeci olduğundan emin değilim.

Kipp şok olmuş gibi bir ses çıkardı ve eli göğsüne gitti. "Beni yaraladın, Ayı Avcısı.

"Yaşayacaksın.

"Neredeyse ," diye hatırlattı Kipp ona.

Wilder araya girerek, "Neyse ki Thea senin son arzun olan ekşi bal likörünü dinlemedi ve onun yerine sana kaynak suyunu verdi," dedi.

Kipp başını Thea'nın önünde saygıyla eğdi. "Bunun için ona sonsuza dek borçlu kalacağım.

Wilder Thea'yı dürttü. "Belki de bunu ona olan borcumu ödemek için kullanabilirsin.

Thea kıkırdayarak başını salladı ve tatlı tatlı gülümsedi. 'Hiç şansın yok, Savaş Kılıcı. Tilki'nin Oğlu'nun senden ne tür bir delilik istediğini görmek istiyorum.

Kipp kolunu onun omzuna doladı. "İşte ruh bu.

Thea arkadaşının kucağına eğildi ve dünkü dehşetten sonra onun gerçekten burada olduğuna inanmamak için mücadele etti.

"Bu kadar oyalanmak yeter," dedi Anya sertçe. 'Bir saat içinde yola çıkmamız gerekiyor. Komutanlar, Savaş Şifreleri, varisler ve diğer personelin bir kısmı gölge büyüyle tavernaya gidecek. Tutsağı da yanımızda getiriyoruz. Gözümüzün önünden ayrılmıyor.'

"Peki ya Kraliçe Reyna? Thea sordu.

'Duruşma için Vios'ta buluşmadan önce bir dağ evine gidiyor. Birlikleri, süvari birliğinden geriye kalanlarla birlikte seyahat edecek ve

"Ordumuzu Singing Hare'e ve ana kasabaya götüreceğiz. "Kalıp yardım etmemiz gerekmez mi? Wilder araya girdi.

Anya ellerini tıraşlı başının üzerinde gezdirdi. "Ben de aynı şeyi önerdim ama görüş birliği içindeydiler: Acele et ve Artos'un icabına bak.

"Peki ya kuvvetleri? Thea ağzından kaçırıldı. 'Tver ne olacak? Ve orakçılar?

'Onu sorgulayana kadar bilemeyiz. Dratos ve Vernich dün gece başladılar ama seninle ve benimle karşılaştıktan sonra aklı tamamen başında değildi,' diye yanıtladı Anya. 'Şifacılarımız gerçek sorgulama başlamadan önce onu ısıtmamız ve beslememiz gerektiğini söylediler.

Thea yüzünü buruşturdu. Dünyaya bu kadar çok acı çektirmiş bir piçle ilgilenme düşüncesi ona doğru gelmiyordu.

"Başlangıçta ben de aynı şeyi düşünmüştüm," diye önerdi Anya. "Ama tatlı kız kardeşimiz şunu söyledi: Hissedemedikten sonra ilk kesiğin ne faydası var?

Kipp ağzı açık kaldı. "Bunu *Elwren* mi söyledi?

Thea onun omzunu sıvazladı. "Üç Embervale kardeş arasında en çok korkulması gerekenin *Wren* olduğunu yavaş yavaş öğreneceksin.

Bir çantanın tokalarıyla uğraşan Torj'a bir an göz attı ama Ayı Avcısı sanki gerçek tehlikenin nerede olduğunu başından beri biliyormuş gibi hiç şaşırmış görünmüyordu.

Thea tekrar Anya'ya döndü. "Wraithler ya da iz yok mu?"

"Yok.

"Bu -

'Beni huzursuz mu ediyor? Evet,' diye cevap verdi Anya, ağır kürk pelerinini omuzlarına kaldırıp boğazının altından bağlayarak. 'Ama Artos'u sorgulayana kadar daha fazlasını öğrenemeyeceğiz. Talemir'in gölge dokunuşlu korucuları orta diyarların her yerinde keşif yapıyor ama şimdilik... lanet olası tavernaya gidiyoruz.

"Tal nerede? Wilder sordu.

"Drue ve Adrienne ile birlikte gitti. Peki ya Wren? Farissa? Thea ekledi.

'Revirdeki yaralılar için tentür ve merhem karıştırıyorum. Hepsi tamamlanana kadar ayrılmayı reddediyorlar.

Thea başını salladı. 'Daha azını beklemezdim. Peki ya Audra?' Ardından sessizlik geldi.

Thea ağzı açık kaldı. "Onu hiç kimse görmedi mi?

Anya ayaklarının üzerinde kaydı. "Bana savaştan önce kamptan uzaklaşırken görüldüğü söylendi.

"Ne? Thea gözlerini kırıştırdı ve şaşkınlıkla çadırın etrafına bakındı. "Audra asla yapmaz.

"Olabilir," dedi Torj sessizce. 'Eğer sadece onun yapabileceği bir şey varsa...'

Thea'nın midesi Ayı Avcısı'nın önerisiyle dibe vurdu. Ama eğer haklıysa ve Audra onlara müttefik bulmayı amaçladıysa, başarısız olmuştu. 'Sence iyi midir? Bildiğimiz kadarıyla tüm o karın altında gömülü olabilir...'

Torj kaşlarını kaldırdı. "Audra'yı tanırıyorsam... sence bu olası mı?

"Artık ne düşüneceğimi bilmiyorum.

Çadırın kapağı içeri doğru açıldı ve Cal ortaya çıktı, sadağı ve yayı omzuna asılmıştı, elinden birkaç ölü tavşan sarkıyordu.

"Bu Alevli Ok Callahan değil mi! Kipp neşeyle söyledi. "Neler yapıyordun?

Cal başını salladı ama Kipp'in her zamanki haline döndüğünü görmekten duyduğu sevinci gizleyemedi. 'Bunları Everard'a ödeme olarak sunabileceğimizi düşündüm. Bu sefer Thea'dan kralın parasını kabul edeceğinden şüpheliyim.

Kipp sadece omuz silkti. "Ne derler bilirsin... Altın . "Kim demiş bunu?

Cal sordu.

Bir omuz silkme daha. "İnsanlar.

Cal gözlerini devirdi. "Ne zaman gidiyoruz?

"Yokluğumuzda komuta Syllas Yarrow'da," dedi Anya. 'Ona bilgi vereceğim ve Dratos'u bulacağım. Sonra da buradan gideceğiz.

"Yine mi..." diye mırıldandı Wilder, Thea'nın yanında. "Ne oldu?" diye sordu.

"Ben..." Adam mahcup bir ifadeyle baktı, kadının yakışıklı yüzünde daha önce hiç görmediği bir ifadeydi bu. "Gölge büyüyle seyahat etmekten nefret ediyorum," diye itiraf etti.

Thea'nın dudaklarının kenarında bir gülümseme belirdi. "Ah?" "Midemi bulandırıyor, tamam mı? Kahkahasını bastırarak onun elini sıktı. "Pekâlâ.

Anya önce Thea ve Kipp'i aldı, gölgeleri onları yerlerinde tutuyor, buz gibi rüzgâr altlarında uğuldarken kanatları etraflarında gürültüyle çırpıyordu. Thea büyüü heyecan verici buldu. Bembeyaz havada süzölmek özgür hissettiriyordu, aşağıdaki yerler parlak beyaz karda sadece birer lekeydi. İçinden kıkırdarak, Dratos'un gölgelerine sarılmış, gözleri rahatsızlıkla kapanmış Wilder'ı düşündü. Aslında bu onu güldürmemeliydi. Ama sayısız canavarı öldürmüş ve Kızıl Kule'nin dehşetiyle yüzleşmiş olan müthiş Savaş Kılıcı'nın küçük bir gölge uçuşuyla midesinin bulanması fikri biraz eğlenceliydi.

Tam onu düşünüyordu ki, botları taze karın üzerinde çtırdadı ve Anya'nın gölgeleri dağılıp, meyhanenin sallanan ahşap tabelasının altında duran Şarkıcı Tavşan'ın sahibi Everard'ı ortaya çıkardı.

Uzattığı elleriyle hepsini selamlarken geniş bir sırıtış takındı. "Orta diyarlardaki en iyi tavernaya tekrar hoş geldiniz.

Kipp öne çıktı, omzuna vurdu ve güldü. "En iyi ikinci, Everard, kendimizi kaptırmayalım.

CKAPTER TK) RTV- G) V

W)LdER

Wilder sıcak bir ateş ve dilinde biranın keskin tadı için hiç bu kadar mutlu olmamıştı. Everard, "Kipp's" için bir bölüm ayırmıştı. parti' vermiş ve masaları yiyecek ve içeceklerle doldurmuştu.

Geriye kalan kuvvetlerinin büyük bir kısmı erzak ve kaynaklarını kullanmak üzere çevredeki kasabaya doğru yola çıkmış olsa bile, liderlerinden oluşan beklenmedik topluluk tavernanın her tarafına yayılmış gibiydi. Görülmeye değer garip bir manzaraydı. Sanki hem dün hem de yıllar önce burada gizlice toplanmışlar ve gölge-dokunanlar ile orta diyarlar arasında bir ittifakın ilk görüntüsünü oluşturmaya çalışmışlardı. O zamandan beri, gölge dokunuşlular, Savaşkılıcıları ve Muhafızlar savaş alanında gerçek düşmanla yüzleşmiş ve şimdi yan yana durup ekmek kırıyorlardı. Tarih yazılıyordu.

Ve gürültülü odaların ve kadeh kaldırmaların altında bir yerlerde Kral Artos, zincirlenmiş ve koruma altında, eğer çoktan yeniden başlamamışlarsa, sorgulanmayı bekliyordu. Ona çektiirdikleri acının her zerresini hak ediyordu. Wilder, gölgelerin dokunduğu tutsaklara, yanıklara ve yaralara, gözlerindeki perili bakışa, kafeslerdeki çocuklara uyguladığı zulmü kendi gözleriyle görmüştü. Evet, Artos başına gelen her şeyi hak etmişti.

Wilder'ın bakışları odanın diğer ucundaki Thea'ya kayınca öfke ve kızgınlık azaldı. Anya ve Adrienne'le konuşuyor, saç örgüsünü omzunun üzerinden atıyor ve ellerini kullanarak bir şeyler anlatıyordu. Bir an için tek yaptığı onu izlemek oldu. Thea gülümsediğinde göğsünde bir sıcaklık belirdi, gözleri

Anya her ne söylediye cevap verirken parlaktı. Tanrım, onun kendisine ait olduğuna hâlâ inanamıyordu. İlk tanıştıklarında bunu hayal etmeye bile cesaret edememişti, bir gün böyle bir iddiada bulunabileceğini. Kendini ve duygularını o kadar uzun süre inkâr etmişti ki, onsuz daha iyi olacağına, birbirlerine ihtiyaçları olmadığına ikna olmuştu.

Onun yanıldığını defalarca kanıtlamıştı. Ve işte buradaydılar, birlikteydiler.

Thea onun bakışlarını üzerinde hissetmiş gibi odanın diğer ucuna baktı ve anında onu buldu. Ona sunduğu gülümseme özeldi, sadece onun için bir gülümsemeydi.

Wilder onun büyüüne o kadar kapılmıştı ki, Kipp'in yüzünde kocaman, hevesli bir sırıtışla ona doğru yürüdüğünü neredeyse görmüyordu. Görünüşe göre kalbine yediği bir arakne dişi bile stratejistin iyi vakit geçirmesini engelleyememişti.

Wilder endişeyle, "Seni artık bu bakışın sadece bela anlamına geldiğini anlayacak kadar iyi tanıyorum," dedi.

"Katılmıyorum," diye yanıtladı Kipp, eğer mümkünse sırıtışı daha da genişleyerek. "Bu, senin çok hoşuna gidecek bir şey organize ettiğim anlamına geliyor.

"Tanrım, bilmek istiyor muyum?

"Muhtemelen hayır," diye araya giren Cal, masadakilere katıldı ve serpmeye tavuk budunu aldı.

"Elbette biliyorsun. Kipp arkadaşını el sallayarak başından savdı. 'Bir sonraki odaya geçin. Savaş kılıcı arkadaşlarınızı alın.

Şaşkın ve biraz da huzursuz olan Wilder, odanın öbür ucundaki Talemir'e eliyle işaret ederek kadehini masanın üzerine bıraktı.

"Ne oldu? Tal kaşları endişeyle çatılmış bir halde, "Ne oldu?" diye sordu.

Wilder onu suçlamadı. "Kipp oraya girmemizi istedi. Kapıyı işaret etti.

"Ne zamandan beri Muhafızların bize söylediklerini yapıyoruz? Talemir espri yaptı. "Zaman değişiyor, Tal.

"Söyleyeceğim. Ama de Wilder'ı odaya kadar takip etti.

"Benim iyi dostlarım! Şarap tüccarı Marise içeri girdiklerinde haykırdı, öne atıldı ve Wilder'ı kucakladı, ardından gözlerinde utanmaz bir sevinçle Talemir'e döndü. 'Ünlü Kupa Prensi! Sonunda tekrar karşılaştık!

Talemir'in gözleri büyüdü. "Marise? Burada ne halt ediyorsun?"

'Wilder'a yıllardır ölü kırmızı etkinliğime gelmesini söylüyorum ve onu bağlamak zor oldu -'

Wilder neredeyse birasında boğuluyordu.

"Ben de bu fırsatı ona getirdim! Tüccar bir hareketle arkasındaki masadan bir örtü aldı ve şarap şişelerinin önemli bir dizilimini ortaya çıkardı.

Wilder şaşkın bir kahkahayı bastırdı. Bunu nasıl başardın? Dünya yanıyor ve sen -'

'Ölü bir kırmızı olay mı? Ciddi misin? Talemir inledi. "Hâlâ bunları mı yapıyorsun? Sonuncusunda neredeyse ölüyordum, Marise.

Thea kapı aralığında belirdi ve Marise'i görünce heyecanla el salladı. 'Ölü kırmızı olayı tam olarak nedir? Seninle tanıştığımдан beri ne olduğunu bilmek istiyordum. Uğursuz bir şey olduğunu düşünmüştüm...'

"Uğursuz mu? Marise şok olmuş görünüyordu. "Sevgili hanımefendi, ölü bir kırmızı olay
-'

"Bir kutlama! Kipp kapı aralığından seslendi. "*Kesinlikle*.

Thea kollarını göğsünde kavuşturdu ve bekledi. "Biri açıklasın. "Marise'in çok sayıda eski şarabı var, yıllandırılmak üzere tasarlanmış şaraplar. Talemir açıkladı. "Bu yüzden birkaç yılda bir ölü kırmızı etkinliği adını verdiği bir etkinlik düzenliyor ve bu etkinlikte arkadaşlarıyla birlikte mahzenlerini elden geçirerek ellerindeki en eski şarabı bulup dükkanına getiriyorlar. Şarap ya tamamen bozulmuş - ölmüştür - ya da şimdiye kadar tattığınız en inanılmaz şaraptır. Kesin olan tek şey, oradan ayrıldığınızı hatırlamayacak olmanızdır.

Wilder, "Eğer gidersen," diye mırıldandı.

"Bu kesin olan iki şeyden biri," dedi Kipp göz kırparak. "İkincisi ise muhteşem vakit geçireceğiniz.

"Nereden biliyorsun? Wilder bön bön baktı.

Kipp kendini beğenmiş bir sırıtış attı. "Tilkinin Oğlu asla bir tanesini kaçırmaz. 'Seni orada hiç görmedim -'

"Değil mi?

Wilder, Thea'yla tanışmadan çok önce Kipp'le tanıştığını hatırlamak için beynini yokladı, çünkü Marise'in meşhur etkinliklerinden birine katılmayalı o kadar yıl olmuştu. Hiçbir şey bulamadı.

"Neyi ?" dedi onun yerine. "Başlayalım mı?" "Kesinlikle, sevgili Savaş Kılıcı," dedi Marise ışıdayarak.

Kipp ilk şişenin mantarını bir patırtıyla çıkardı ve birkaç bardak doldurup dağıttı. Oda dolmuştu ve Dratos ile Vernich dışında asilerin ana grubu etrafta toplanmıştı.

Herkesin elinde koyu kırmızı şaraptan birer kadeh olduğunda, Kipp kendi kadehini saygıyla kaldırdı. 'Aveum için verilen savaş zor kazanılmış olsa da,' dedi, 'yaşamı kutlamamız gerekiyor -'

Cal kenardan, "Hayatınız demek istiyorsunuz," diye mırıldandı.

Birkaç kişi kıkırdadı ama kadehlerini kaldırmış bekliyorlardı.

Cal'a kaşlarını çatarak bakan Kipp boğazını temizledi. "Bu vesileyle uygun bir kadeh kaldırmama izin verin. Kadehini selamlamak için toplanan kalabalığa doğru eğdi. "Öbür dünyanın bahçeleri arasında yürüyebilmeniz dileğiyle -

Arkada Talemir bir kahkaha patlattı. Wilder onun bakışlarıyla karşılaştı ve o da kıkırdadı. Tilki'nin Oğlu bambaşka biriydi.

Wren öne çıkmadan önce odanın her yerinde yankılanan bir "Şerefe" sesi duyuldu. Savaş alanından yeni çıkmış gibi görünüyordu, revirde geçirdiği zaman yüzünden hâlâ kirliydi.

"Ben de bir şeyler söylemek istiyorum.

Kipp'in içkisini elinden alıp tekrar kaldırdığında oda sessizleşti.

"Müthiş kız kardeşimin isim gününü kutlamak için kadeh kaldırmak istiyorum.

Wilder'ın kalbi sıkıştı.

'Thea'nın isim günü yarın, Anya'nınki ise sadece iki ay sonra. Kız kardeşlerim ve ben... Hiçbir zaman birlikte kutlama yapamadık, bu yüzden bunu bir aile olarak yaşayacağımız bu tür olayların ilki olarak işaretlemek istiyorum -'

Ve bu son olacak. Bu düşünce Wilder'ın göğsünü ağrıttı. Eli yanına düştü ve Thea'nınkini bularak parmaklarını onunkilere geçirdi. Bu hiç adil değildi. Bir kutlama olması gereken şeyin bu şekilde engellenmesinden nefret ediyordu. Geçtiğimiz ayların kadar çabuk geçmesinden ve bir sonraki isim gününün onu bekleyen kaderin daha da acımasız bir hatırlatıcısı olmasından nefret ediyordu: altından çalınan bir hayat.

"Anya ve Thea'ya! Wren, Kipp'in bardağını dudaklarına götürüp derin derin içerek seslendi.

"Partime *el* koyamazsın," diye itiraz etti Kipp onun yanında, boş bir kadehi alıp cömertçe doldurarak.

"Bizi izle Tilki Çocuk. Anya öne çıktı ve hınzır bir sırıtışla bardağını onunkine dokundurdu. "Teşekkürler Wren," diye ekledi, kalçasını kız kardeşininkine vurarak.

Bir gece önce Thea'yla yaptığı konuşma zihninde taze bir yara gibi kanarken, Wilder'ın içinde dehşet alçaktan alçağa yayılıyordu. Ama acı ve keder görmeyi bekleyerek ona döndüğünde, aşkı sıcak bir şekilde gülümsüyordu.

Thea kadehini onun kadehine dokundurdu. 'Dünyayı en dolu haliyle deneyimlemek için,' dedi.

CKAPTER TK) RTV- GEVEN

TKEA

I Şimdiden Thea'nın yaşadığı en iyi isim günü kutlamasıydı. Gülmekten yanakları ağrıyordu. Kipp ve Cal'ın Marise'in seçkisinden tattıkları her şarabın şimdiye kadar içtiklerinin en iyisi olduğunu coşkuyla ilan etmelerini izlerken neredeyse burnundan geliyordu, yanakları kızarıyordu her saniye daha da kızarıyor.

Barda Wren'i gören Thea, ona doğru bir hamle yaptı ama altın saçlı Ayı Avcısı'nın tuhaf bir çekingenlikle kız kardeşine yaklaşması onu mağlup etti.

"Senin için bir şeyim var," dedi sessizce, ketene sarılı küçük bir paketi barın öbür ucuna doğru kaydırarak.

Thea duyabilecek kadar yakındı, çifti ürkütmeden geri çekilemeyecek kadar yakındı ve başka tarafa bakamayacak kadar meraklıydı.

Wren başını öne eğdi. "Bugün *benim* isim günüm değil...

"Hayır, ama..." Torj ayaklarının üzerinde beceriksizce kaydı. "Sadece aç .

Wren'in narin elleri yavaşça pakete uzandı. "Sanırım bir çeşit silah? Belki de bir -'

"Sadece aç, Elwren.

Wren ipi çözdü ve kumaşı geri sıyırdı, ağzı açık kaldı. Thea kız kardeşini daha önce hiç suskun görmemişti ama işte karşısındaydı, ağzı açık bir şekilde küçük, tuhaf bir gümüş makasa bakıyordu.

"İhtiyacın olan bunlar mıydı?" diye sordu Savaş Kılıcı.

Wren gözlerini kırptırdı ve yavaşça dönerek bakışlarını onunkilere dikti. 'I...'

Torj kendi kendine başını salladı. "Güzel," dedi Talemir ve Marise'e doğru yürümeden önce.

Aptal gibi sırtıtmamak için dudağını ısırarak Thea, kız kardeşinin yanına sokuldu ve çenesini daha da garip bir hediye olan garip alete doğru uzattı. "Bunlar da ne?"

Wren Ayı Avcısı'nın ardından bakıyordu. Neredeyse fısıltıyla, "Bunlar budama makası," dedi.

"Ne?"

"Naarva'da orkideleri toplarken ellerimin ağrıdığını söylediğimi hatırlıyor musunuz? Ellerimle çok karmaşık işler yaptığımı ve tekrarlanan hareketler yüzünden sık sık ağrıdığını?"

"Bir şeyler çağırıştırıyor. Çağırıştırmadı."

"Yaklaşık on bin toplantıdan birinde, tüm biçerdöverlere zorlanmalarına yardımcı olması için budama makası verilmesini önerdim... Bunlar uzak diyarlardan gelen, bulunması zor bir tasarım. Kimsenin dinlediğini sanmıyordum."

Thea o zaman sırtıtmaktan kendini alamadı. "Belli ki biri öyleydi."

Wren budama makasını kaptı ve Thea'ya uyarıcı bir bakış attı. "Bundan tek kelime bile etme."

Thea ellerini sahte bir teslimiyetle kaldırdı. "Buna cesaret edemem."

Çok geçmeden Wilder onun yanına geldi ve etraflarında yaşanan sefahat karşısında usulca kıkırdadı. Cal ve Kipp her zamanki gibi başlarını belaya sokuyor, Kipp de Cal'ı pek sessiz sedasız iğneliyordu.

"Demek istediğim, her şeyin birbirine *uyması* güzel Callahan. Kışının yanağındaki o gülün tilkinin yalnız kalmasına izin veremeyiz -"

"Çenenin kapatacak mısın?"

"Belki de dans eden bir porsuk? Ya da uçan bir geyik?" Kipp'in gözleri büyüdü ve Cal'ı omuzlarından yakaladı. "Hayır! Embervales üçlüsüyle sonsuz dostluğumuzu simgeleyen bir şimşek!"

Cal, "Buna ikinci kez kanmayacağım," diye mırıldandı.

"Her şeyin zamanı var dostum," dedi Kipp bilgece. "Her şeyin zamanı var."

Müzik ana salondan içeri süzüldü ve Thea'yı şaşırtacak şekilde Dans etmeleri için ısrar eden Talemir'di. Drue'nun ayaklarını yerden kesti ve onu melodiye doğru taşıdı.

Wilder'a umutla baktığında, Savaş Kılıcı ona gülümsemeye başlamıştı bile.

"Dans etmeyi sevmediğini biliyorum ama..."

Onun elini kendi elinin içine aldı. "Sanırım senin için her zaman bir istisna yapacağımı uzun zamandır biliyoruz.

Everard'ın kendileri için ayırdığı alanın mahremiyetinden çıkıp meyhanenin ana bölümüne girdiler; burada hava biranın, kızarmış etin ve ocaklardan yükselen dumanın kokusuyla doluydu. Sarhoş kahkahaları ve sohbetin uğultusu, bir ozanın udunun canlı melodisiyle birleşerek, Şarkı Söyleyen Tavşan'ın duvarlarına hayat aşıl原因 karşı konulmaz bir şarkı yaratıyordu.

Wilder onu masaların dağınık bir şekilde duvarlara itildiği ve zeminin dökülen içkilerle kayganlaştığı yere götürdü. Burası ne Harenth ya da Aveum'un görkemli balo salonlarına benziyordu ne de dansın kendisi soyluların yapmacık, resmi valslerine. Burada müzik hızlı tempolu ve bulaşıcıydı ve pisttekiler tedbiri elden bırakıp tamamen sınır tanımadan dans ediyor, dağınık bir şekilde dönüyor, birbirlerine çok yakın duruyor, o kadar gülüyorlardı ki gözyaşları yüzlerinden akıyordu.

Thea, Ida ve Samra'nın da burada olup Dans Eden Simyacı becerilerini en üst düzeyde test etmelerini diledi. Odanın öbür ucunda Wren, Kipp'in neşesiyle Cal'ı dans pistine çekmeye çalışıyordu. Wren Thea'yla göz göze geldi ve odanın diğer ucundan ona sırtıttı, Ayı Avcısıyla olan etkileşiminin gölgesi çoktan gitmişti.

Şarkı Söyleyen Tavşan'ın atmosferi Thea'nın şimşeklerine benzer bir çatırtıya sahipti, umut ve beklentiyle doluydu. Tüm oda müzikle ve kendilerini eğlenceye kaptıran dansçıların ritmiyle titreşiyordu. Keyifli görünüyordu.

Wilder onun elini sıktı. "Gidelim mi?"

Thea çoktan onu dans pistine çekmiş, renk ve şekil denizinde dönen çiftlerin ve daha büyük grupların akıntısına anında kapıldıklarında gülmeye başlamıştı. Wilder'ın elleri Thea'nın belini sardı ve Thea onun dokunuşuna doğru eğildi, burada ne kadar özgür olduklarına hayret ediyordu, müzikle sallanıyorlardı, neşeyle ışıltıyorlardı.

Parmaklar udun tellerini hararetle koparıyor, odanın heyecanlı nabzını yankılıyordu. Thea, Wilder'ın gümüş bakışlarıyla karşılaştı, adımları hafifti, bedenleri birbirine sarılmıştı. Silahlarının ve zırhlarının ağırlığı gitmişti. Bunun yerine, sık sık yıkımın eşiğinde görünen bir dünyada anlık bir rahatlama, bir anlık bir sığınak buldular. Ve böylece

Dönüp durdular, canavarlar, hapishaneler, savaş hepsi arka planda kayboldu. Sadece melodi, dans ve birbirleri vardı.

Gece sabaha dönerken Wilder onu eğlencenin ortasında öptü. "İsim günün kutlu olsun Thea," diye mırıldandı dudaklarına karşı.

Yıllar sonra ilk kez, bu sözler kalbinde korku değil, sevinç uyandırdı. İsteddiği her şeye sahipti ve ne kadar zamanı kalırsa kalsın, bu ayrıcalık için minnettar olacaktı.

Birlikte ve arkadaşlarıyla büyük bir çember oluşturarak dans ettiler; herkes canlı bir dansa eşlik ediyor ve koordinasyonsuz hareketlerle eş değiştiriyordu. Thea hayatında ilk kez kız kardeşleriyle dans ediyor, onların arkadaşlığının verdiği coşkuyu iliklerinde hissediyordu. Ellerinden alınan şey için üzüntü bir kenarda duruyordu ama bu? Bu bir hediye idi. Bu *bir aileydi*.

Odanın etrafında dönerlerken Wilder'dan öpücükler çalan Thea o kadar mutluydu, o kadar sevinç doluydu ki patlayabilirdi.

Ama bu kadar iyi olan hiçbir şey sonsuza kadar sürmez.

Vernich şenliklerin kenarında belirdiğinde, yüz ifadesi asıktı, ertelemelerinin sona erdiğini ve savaşın onları geri çağırdığını bu şekilde anladı.

CKAPTER TK) RTV-E) GKT

W)LdER

Wilder bunun gerçek olamayacak kadar güzel olduğunu biliyordu ama bu hiç bitmemesini dilemesine engel olmamıştı. Thea ile sonsuza dek dans edebilirdi,

Onu kollarına alıp yüzündeki gülümsemeyi izlemekten memnun.

Ama şimdi Wren, Torj, Anya, Vernich, Drue ve Talemir'le birlikte Şarkı Söyleyen Tavşan'ın daracık mahzeninde durmuş, kanlar içindeki mahkûma bakıyorlardı. Harenth'in eski Kralı ağır zincirlerle bağlanmış ve taş duvardaki demir bir kancaya sabitlenmişti ama yakın zamanda kaçmayı deneyecek gibi görünmüyordu.

"Konuşmaya mı başladı? Wilder, Vernich'e bir bakış atarak sordu. Bloodletter başını salladı. "Pek bir anlam ifade etmiyordu.

"Sorgulamanızda çok sert davranmadığınıza inanıyorum.

Vernich tiksinti dolu bir ses çıkardı. 'Bir adamın ne zaman çözüleceğini bilecek kadar sorgulama yaptım. Görünüşe bakılırsa bu çoktan kırılmış.

"Ne demek istiyorsun? Thea talep etti.

Vernich'in kaşları havaya kalktı ama geçmişte yaptığı gibi onu azarlamadı. Bunun yerine şöyle cevap verdi: "Tahminimce küçük yıldırım numaranız zaten bağımlı olan bir zihin için biraz fazla olmuş olabilir.

"Zaten bağımlı mısın? Wilder sordu.

Artos zincirlerinin altından anlaşılmaz bir ses çıkararak kızıyla ilgili bir şeyler mırıldandı.

"Masum bir kadına asla zarar vermeyeceğimizi biliyordur herhalde? Drue gölgelerin arasından konuştu.

Vernich hırlayarak, "Belki de bunu bilmemesi en iyisidir," diye karşılık verdi. Anya meşale ışığına doğru adım attı. 'Pekala beni kastetmiş olabilir. 'Beni kastetmiş olabilir.

Karanlığın kızı ve hepsi...' Artos onu görünce irkildi.

"Beni hatırlıyor musun? Anya nefes alarak eski krala, onu çocukluğundan, ailesinden ve krallığından mahrum bırakan adama yaklaştı.

Artos kıvranarak Anya'nın ilerleyişinden geri çekildi, zincirler etrafında şingirdiyordu.

"Sanırım hatırlıyor," diye fısıldadı özellikle kimseye, sesi alaycı ve acımasızdı. 'Küçük bir kızın eline zorla tırpan verip onu Wraith'lere attığınızı hatırlıyorsunuz, değil mi Majesteleri? Thezmarr'ın kadın savaşçılarını sürgün ederek dünyayı ikiye böldüğünüzü , değil mi?

Artos, sanki Anya'nın eli boğazındaymış gibi nefes nefese kaldı. Ama yoktu.

"Onun nesi var? Anya sordu. "Onu parçalara ayırdığımda aklı başında olsun istiyorum.

Thea kız kardeşine hitaben, "Bir terslik var," dedi. 'Onu yakaladığımızda böyle değildi. Bu biz değildik. Zehirlendi mi?'

"Hiç şansın yok," dedi Vernich sert bir sesle. 'Kanatlı kolcunuz ve ben onu bir saniye bile yalnız bırakmadık. Ona kendi ellerimizle sudan başka bir şey vermedik.

Eski kral manik bir kahkaha atmadan önce başını yana eğdi.

Wilder grubun kenarında, Wren'in aniden çıkan sesle sıçradığını ve elinin yanındaki Ayı Avcısı'nın kolunu kavramak için havalandığını gördü. Ama Wilder'ın dikkati tekrar Artos'un kıkırdamasına çekildi. Ses tamamen kontrolden çıkmıştı: tiz çığlıklardan oluşan bir kakofoni, gözlerinden yaşlar akıyor, tamamen rahatsız edici bir yoğunlukla genişliyor, yüzü delilik ve coşkunun rahatsız edici bir karışımıyla buruşuyordu.

Bu uğursuz manzara karşısında Wilder'ın omurgasından aşağı bir ürperti süzüldü. "Ne oluyor lan...?"

Artos'un tavrı yeniden değişti, yüz ifadesi dehşet dolu bir ifadeye dönüştü. Göremedikleri bir şeyden kaçmaya çalışırken, zincirleri takırdayarak, çığ ve yırtık bir çığlık attı.

"Lütfen," diye umutsuzca bağırdı; hepsi mahzene indiğinden beri onlarla doğrudan konuştuğu ilk kelimeydi bu. Tekrar çığlık attı, Wilder'ın ellerini kulaklarına götürmesine neden olacak kadar keskin bir sestti bu.

Ve sonra Artos bir kez daha gülmeye başladı, içinden ara sıra dengesiz, bozuk sesler çıkıyordu.

"Onun nesi var böyle? Thea önlerindeki deliden grubun geri kalanına bakarak kaşlarının arasında bir kırışıklık oluştuğunu söyledi.

Mahkûma yaklaşan Wren oldu, önünde çömeldi ve yüzündeki ifadeleri inceledi. "Sanırım empati büyüünde bir şeyler oluyor," diye mırıldandı, başkalarından çok kendi kendine. "Çeşitli duyguları aşırı derecede yaşıyor... Bunu hissedemiyor musun?

Artos ona doğru baktı ve zincirlerin izin verdiği ölçüde yere yığıldı, vücudu hissettiği her şeyin ağırlığı altında çökmüş gibi görünüyordu, kontrol edilemeyen hıçkırıqlarla sarsılıyordu. Gözyaşları çarpık yüzünden aşağı süzülürken ve burnundan sümük damlarken dudaklarından acı dolu iniltiler döküldü.

Wilder daha önce hiç böyle bir şey görmemişti. Böylesine zıt duygular arasındaki kusursuz geçiş ürkütücüydü ve etraflarındaki hava hissedilir bir dehşetle doluydu. Bu her neyse, iyi bir şey değildi.

Anya'nın soğuk sesi, "Biri onun ağzını tıkasın," dedi. "Hayır," dedi Wren. "Boğulmasını istemeyiz. "Kendi adına konuş," diye homurdandı Vernich.

Wren ayağa kalktı ve Bloodletter'ın bakışlarını kendi sert bakışlarıyla karşıladı. 'Henüz boğulmasını istemiyoruz. İhtiyacımız olan bilgiyi henüz almadık. Bunu elde ettiğimizde, boğulabilir, asılabilir, kılıcınla onu ikiye bölebilirsin, umurumda değil. Ama önce Farissa'ya danışmam gerek.

Wilder, Vernich'in utandığını hiç görmemişti; aslında bu ifade onda kesinlikle tuhaftı ama şaşırtan bir şekilde, Savaş Kılıcı başını onaylarcasına eğdi ve Wren'in yolundan çekilerek geçmesini işaret etti. "Teşekkür ederim," dedi Anya ve Talemir'e dönmeden önce. 'Zihnini temizlemek için bir şeyler hazırlayabiliriz, bu her ne çılgınlığıysa onu geri getirecek bir şeyler. Ancak o zaman herhangi bir ondan cevaplar.'

"Ne kadar sürecek? Anya açık açık sordu.

"Dediğim gibi, Farissa'ya danışmam gerekecek," diye yanıtladı Wren sabırsızlıkla.

"Git," dedi Talemir ona, içeri girerek. 'Daha fazlasını öğrenir öğrenmez diğerlerinden biriyle aşağıya haber yolla.

Wren başka bir şey söylemeden merdivenleri tırmandı, kapak açıldı ve yumuşak bir gümbürtüyle arkasından kapandı.

Thea mahzende Anya'ya doğru ilerlerken serin hava Wilder'ın yanından içeri girdi. Ona dokunmak için uzanmadı ama "İyi misin?" diye sorarken sesi yumuşaktı.

En büyük Embervale kız kardeşi, fırtınalı bakışlarında nefret ve küçümsemeden başka bir şey olmadan mahkûmlarına baktı. "Onun binlerce kez ölmesini izlesem de yine de tatmin olmam.

Thea, "Wren bir yolunu bulacaktır," dedi. 'Ve ondan ihtiyacımız olan şeyi aldıktan sonra -'

"O zaman yargılanmak üzere Aveum'a gönderilecek," diye kesti Anya.

"Başka yolu yoktu," diye nazikçe konuştu Thea. "Reyna'nın ittifakına ihtiyacımız vardı.

"hoşuma gitmek zorunda olduğu anlamına gelmez," diye mırıldandı Anya. "Hayır, değil.

Talemir, "Bu onu yol boyunca hırpalamayacağın anlamına gelmez," diye önerdi. Anya karanlık bir sesle, "Bu en sonuncusu olacak," dedi.

Wilder ellerini saçlarında gezdirdi ve derin bir iç çekişi bastırdı. Daha birkaç dakika önce hep birlikte üst katta olduklarına, müzik ve içkinin coşkusuna kapıldıklarına inanmak zordu.

'Hepiniz yukarı çıkmalısınız,' dedi. 'Biraz yemek yiyin, biraz dinlenin. Uzun bir gece olacak gibi görünüyor. Ben mahkûmu koruyacağım.

Torj yakındaki bir fiçinin üzerine oturdu. "Ben de öyle yapacağım.

Vernich tek kelime etmeden kralın yanında yerini aldı ve tavrını net bir şekilde ortaya koydu.

Wilder'ın bakışları Talemir'inkileri aradı. "Eee?

Gölge Prens başını salladı ve merdivenlere yöneldi, Drue da hemen arkasındaydı.

Thea Wilder'ın yanına geldi. "Yapmalıyım -

'kardeşlerinle birlikte ol,' diye bitirdi. "Biliyorum. Git' dedi.

Thea gülümsedi. Ayak parmaklarının ucuna kadar yükselerek Wilder'ın dudaklarına bir öpücük kondurdu, sıcak ve sertti, daha fazlasının geleceğinin sözünü veriyordu ve Wilder kendini tutamadı ama

Vernich onu kendine çekti ve öpücüğü derinleştirdi, ağzını kendi ağzıyla kapı - Vernich tiksinti dolu bir ses çıkardı.

Wilder isteksizce ondan ayrıldı ve Thea merdivenlere yöneldi, yolda Bloodletter'a saldırgan bir hareket yaptı.

Orijinal üç Savaş Kılıcı hariç herkes gittiğinde, Wilder köşede ağlayan Artos'la yüzleşti.

"Ne boktan bir karmaşa. Vernich tiksintiyle başını salladı.

Wilder, "İlk kez aynı fikirdeyim," diye cevap verdi.

Torj güldü. 'Hepimizin fikirde olması için tam ölçekli bir savaşın çıkması gerekti.

Wilder odayı tarayarak etraftaki raflardan birine gitti ve bir şişe çıkardı. "Geç olması hiç olmamasından iyidir.

Vernich, 'Henüz saçımı örmeye kalkma,' dedi.

Kendilerine yardım etmelerine Everard'ın aldırmayacağını düşünen Wilder şarabın mantarını açtı ve şişeden bir yudum aldı. Ne de olsa umutsuz zamanlar umutsuz önlemler gerektiriyordu. Şişeyi Torj'a uzattı, o da minnetle aldı.

Wilder bir sarsıntıyla, üç Savaşkılıcı'nın en son birlikte yalnız kaldıkları zamanın kendi isteği üzerine, yıllarca tek başına canavarları öldürdükten sonra Thezmarr'a döndüğü zaman olduğunu fark etti. Şimdi diğerlerine de aynı şeyi söylüyordu.

"O zamanlar biliyor muydun? Torj ona sordu.

Wilder kaşlarını kaldırdı. 'Orta diyarların boka battığını mı? Şüphelendim.

Ne kadar çok öldürürsem öldüreyim, Peçe'den gelen Wraith sayısı gittikçe artıyordu. Diğer canavarlar da... O zaman bile havada şeyler vardı. Ama

bunun olacağını biliyor muydum?" Bakışlarını Artos'a çevirdi. 'Tüm bunların arkasındaki kukla ustasının o olduğunu biliyor muydum? Hayır. Torj şarabı

geri uzattı ve Wilder bir yudum daha aldı, kırmızı vişne tadının dilinin üzerinde ve boğazında dolaşmasına izin verdikten sonra

Vernich.

Bloodletter başını salladı. "Bu bok benim için fazla süslü," dedi ve gözlerini tekrar sinmiş eski krala dikti. 'O her zaman sümüklü bir piçti. Onu hiç sevmedim.

Wilder, 'Kimseyi sevmiyorsun,' diye işaret .

Vernich homurdandı. "Birkaç yıl öncesine kadar sen de öyle. "Doğru.

Üçü de bir süre Artos'a baktı, Wilder'ın zihni onu Harenth Kralı'yla yaşadığı çeşitli karşılaşmalara götürdü. Şaka bir yana, hükümdarda her zaman bir tuhaflık vardı, yıllar boyunca hepsinin görmezden geldiği ama yine de onları rahatsız eden bir şey.

Vernich, Wilder'ın şaşkınlığı karşısında, "O savaş sırasında işimizin bittiğini sanıyordum," dedi.

Torj onaylar gibi bir ses çıkardı. "Birkaç kez.

Wilder başıyla onayladı. 'Başından beri dezavantajlıydık. Sadece sayıca değil, kendi birimlerimiz arasındaki uyumsuzluk açısından da. Bu asla güçlü bir cephe oluşturmaz.

Vernich onlara 'Delmira'nın düşüşü de böyleydi,' dedi.

Wilder bir an için ona bakakaldı, Vernich'in *Kan Mektubu* adını aldığı savaşın gerçekten de o savaş olduğunu çoktan unutmuştu. Küçük Kilgrave köyünde bile çocuklar onun cesareti, acımasızlığı ve fundalıklara döktüğü kan nehirleriyle ilgili hikâyeleri dinleyerek büyümüşlerdi.

Wilder bu konuyu daha önce hiç konuşmamış olmalarına hayret etti. Ama zaten Wilder'ın ilk Warsword yıllarında birbirlerini nadiren görmüşlerdi. Osiris çırak geleneğini yeniden başlatana kadar birbirlerinin arkadaşlığına zorlanmamışlardı. Sonra Kipp, Thea ve Seb'in başına bir olay gelmiş ve Wilder neredeyse Kan Mektubu'nu çıplak elleriyle öldürüyordu. Geçmişteki savaşları anımsamak için pek de uygun bir ortam değildi.

"Ne oldu? Wilder şimdi sordu.

Vernich inledi ve şarabı almak için elini uzattı. "Ver şunu bana. Wilder şarabı uzattı ve Vernich yüzünü buruşturarak uzun bir yudum aldı.

"İhtiyacınız olduğunda lanet olası yangın özütü nerede?

Wilder buna gülebilirdi. *Tabii ki* Vernich ateş özü içti.

-

Kraldan gelen ani bir çığlık havayı deldi ve aniden kesildi. bir tahta parçasının Artos'un kafasının arkasına çarparak onu bayıltmasıyla sustu.

Vernich keresteyi bıraktı ve Wilder ile Torj'un bakışlarını fark etmeden önce tekrar içti. "Ne?" dedi şaşkınlıkla. "Onu başka yollarla susturamayacağımızı söylemediler.

Wilder buna güldü. "Yeterince doğru.

"Delmira Savaşı mı? Torj sordu.

Vernich şaraptan bir yudum daha aldıktan sonra Ayı Avcısı'na uzattı. "Dediğim gibi, az önce yaşadığımıza benzer dezavantajlar... O zamanlar fark etmediğimiz şey, onun -" Vernich başparmağını Artos'a doğru salladı. "- herhangi bir sorun belirtisi olmadan çok önce empati yeteneklerini insanlar arasında anlaşmazlık yaratmak için kullanıyordu. Wraithler ve orakçılar saldırdığında, Delmira'nın silahlı kuvvetleri yöneticilerinin orta âlemlere olan sadakatinden şüphe başlamıştı bile. Kraliçe Brigh ve Kral Soren'in arkasında sağlam bir şekilde ile onların halklarını karanlığa doğru götürdüğüne inananlar arasında çatışmalar vardı. Cephe hattı bile birlik içinde değildi. Durum kötüydü... Savaşın ortasında dostun dosta düşman olması... Kayıplar felaketti. Dün Aveum'daki o alanda da durum aynıydı.

Torj, "Kayıplar da neredeyse o kadar kötüydü, ancak henüz son sayıyı aldığımızı sanmıyorum" dedi.

Wilder, 'Daha çok erken,' diye cevap verdi. 'Yaralanmalar yüzünden daha fazlasını kaybedeceğiz... Karlar erirse cesetler bulunacaktır.

Vernich homurdandı. "Bu çok acımasız.

Wilder'dan kara bir kahkaha yükseldi. 'İlk döndüğümde kayalıklarda sana söylediğim bu değil miydi? Bu her zaman kötü haberdır.

"Demek ," diye homurdandı Vernich.

"Kimse sana çırağının öldüğünü söyledi mi? Wilder Bloodletter'a açık açık sordu. Thea'nın Sebastos Barlowe'un boynunu kıldığını görmek için orada olmayı diledi. Şimdi bile Muhafız'ı düşündüğünde kanı kaynıyordu. O piç kurusu Wilder'ın değer verdiği pek çok insana acı çektirmiş ve Thea'yı *tecavüz etmekle* tehdit etmişti. Hızlı bir ölüm bunun için yeterli bir ceza değildi.

"Hayır," dedi Vernich. 'Ve Notos'taki tüm o pisliklerden sonra benim çırağım değildi. Ondan kurtuldum ya da en azından kurtulmaya çalıştım. Gördüğüm en omurgasız herifti.

Torj savaş çekicini temizlemeye başladığı yerden başını kaldırıp baktı. "Neden onu seçtin o zaman?

Yapmadı. Amcasına bir iyilik borcu vardı. Sadece tek bir seçenek olduğunu açıkça belirtti.

Wilder inanamayarak başını salladı. 'Bu piçin amcası da kim? Bu kadar söz sahibi mi?'

Vernich kaşlarını çattı. "Bilmiyor musun?" "Belli ki bilmiyorsun.

Osiris. Osiris onun amcasıydı ya da öyleydi.

Bu açıklama Wilder'ı sersemletti. *Osiris mi? Lonca Ustası mı?* Nasıl olur da bilmezler?

Torj da hemen hemen aynı tepkiyi verdi. 'Şaka yapıyorsunuz! Bize hep nüfuzlu biri olduğu söylenmişti ama... Kahretsin, şimdi çok mantıklı geliyor.

Vernich yine homurdandı.

Torj ondan Wilder'a baktı. "Yani diyorsun ki hepimiz arasında çırağını *seçebilen* tek kişi benim.

Vernich şişeyle onu selamladı. 'Tebrik ederim. Seni şanslı piç.

Wilder sırtarak, 'Sonunda benim için iyi oldu,' dedi.

Yukarıdan bir kargaşa sesi geldi ve birkaç dakika sonra kapak açıldığında bir ışık huzmesi aşağıya doğru parladı. Olağan şüpheliler aşağı inerken merdivenler inledi: Talemir, Drue, Adrienne, Cal, Kipp, Farissa, Wren, Anya ve son olarak da üstlerindeki kapıyı kapatıp basamaklara oturan Thea.

"Karar nedir? Torj sordu, bakışları anında Wren'i buldu.

Simyacı öne doğru yürüdü ve baygın mahkûmun önünde çömeldi.

"Ona ne yaptın? Anya sordu. Vernich sadece

omuz silkti. "Kalıcı bir şey yapmadım. "Dürüst olmak gerekirse gürültü yapıyordu," diye ekledi

Torj.

Wren başını sallıyordu. "Onu bu halde bulacağımızı tahmin etmiştim," dedi ve ceplerini karıştırıp küçük bir kavanoz kokulu tuz çıkararak Artos'un burnunun altına tuttu. Kimyasal bileşimi bir süre Artos'un burun deliklerinin altında ileri geri salladıktan sonra yüksek sesli bir soluk mahzende yankılandı.

Eski kral odaya baktı, çenesi titriyordu, bir kez daha duygusal bir çöküşün eşiğindeydi.

Wren hızla hareket etti. Küçük bir şişenin tıpasını açtı ve Artos'un başını saçlarından tutup geriye çekerek karışımı doğrudan ağzına boşalttı. Zincirlerle bağlı olan Artos başını döndürmekten başka bir şey yapamadı ama görünüşe göre Wren'in tutuşu mengeneye benziyordu ve toniği yutana kadar onu yerinde tuttu.

"Birkaç dakikadan fazla sürmez," dedi onlara, sonunda tutsağı serbest bıraktı ve mantarı şişeye geri yerleştirdi.

"Yani düşündüğün gibi miydi? Wilder, Artos'un önce zincirlerine sonra da etrafındaki yüzlere bakarken yavaşça göz kırpmasını izleyerek sordu.

Wren, 'Yakında bize kendisi söyleyebilir,' diye cevap verdi.

Artos'un yeşil gözleri berraklaştı ve titreyerek nefes aldı. Sanki zincirlere rağmen omuzlarından bir ağırlık atılmış gibi kımıldadı.

"Tekrar hoş geldin," diye alay etti Anya öne çıkarken, eli tırpanının kabzasına dolanırken gözleri şiddet yeminleriyle parlıyordu. "Kendi büyüyle kendini boğdun, değil mi?"

Artos'un dudakları kıpırdadı ama tekrar kapanmadan önce hiçbir ses çıkmadı. "Bundan çok daha iyisini yapman gerekecek," diye azarladı Anya onu,

Sanki yaramazlık yapan bir çocuktan farksızdı, ama sözlerindeki tehditten şaşmak mümkün . Tırpanının ucunu adamın gözünün hemen üzerine yerleştirdi ve çeliğin altında bir kan damlasının belirmesine yetecek kadar baskı uyguladı. "Benimkine denk bir tane de sana verebilirim diye düşündüm... Kulağa nasıl geliyor Majesteleri?"

"Ben - ben..." diye kekeledi.

"Bunu tam olarak anlayamadım," diye alay etti Anya.

Odadaki gerginlik hissediliyordu. Wilder, Anya etini oymaya başladığında ne olacağından, onu durduracak birinin çıkıp çıkmayacağından emin değildi.

-

"Kızım," diye Artos.

Hiçbiri prensesin nerede olduğunu bilmemesine rağmen Anya hiç tereddüt etmeden, "O güvende," dedi. "Ama onu bir daha görmem pek olası değil.

"Lütfen," diye mırıldandı. "Sana her şeyi anlatacağım.

Anya hayal kırıklığı içinde dilini şaklattı. "Öylece mi? Önce biraz eğleneceğimizi sanıyordum Majesteleri. Kılıcını adamın yüzünde çok hafifçe gezdirdi, deriyi tam olarak kırmadı ama arkasında kabarık kırmızı bir iz bırakmaya yetti. "Duyduğuma göre bu tür eğlencelerden hoşlanıyormuşsunuz.

"Hayır, hayır!" diye yalvardı. 'Sana bilmek istediğin her şeyi anlatacağım.

Anya'nın bakışlarında öfke parladı. Bunun kolay olmasını istemediği, onun üzerinde çalışmak, kanını dökmek için bir neden aradığı açıktı.

"*Rheguld orakçılarının* inleri nerede?" diye sordu. 'Toplandıkları, wraith lejyonlarının kamp kurduğu her yeri bilmek istiyorum. Ve ana merkezi, kral orakçının ikamet ettiği yeri bilmek istiyorum.

Artos bıçağın ucundan zincirlerin izin verdiği ölçüde geri çekildi. 'Şimdiye kadar yeni bir inleri olmuştur...'

Thea merdivenlerden aşağı atladı ve kız kardeşinin yanına geldi. "Ne diyorsun lan sen?

Eski Harenth Kralı garip bir şekilde üzgün görünüyordu. "Onları en kısa sürede karşılamaya niyetliydi -

Üstlerindeki kapak çarparak açıldı ve Dratos nefes nefese merdivenlerden aşağı koştu. "Aveum için yapılan savaş bir şaşırtmacaydı," dedi belindeki kılıcı kavrayarak. 'Osiris orakçıları Thezmarr'a buyur etti. Kale düştü.

CKAPTER TK) RTV-N) NE

TKEA

A Thea, Dratos'tan tutsaklarına baktığında her şey yerli yerine oturdu. 'Elimizi gösterdik, güçlerimizin büyük kısmını yok etmelerine izin verdik...'

"Ve şimdi son hamlelerini yapıyorlar," diye bitirdi Kipp onun yerine, yüzünde ciddi bir ifade vardı.

Wren'in soğuk eli onun koluna dolandı. "Thea... Sam ve Ida... Hâlâ Thezmarr'dalar. Pek çok insan öyle. Sayımız konusunda o kadar endişeliydik ki - onları uyarmadık bile -' Sesi kesildi, gözlerini kocaman açmış Thea'ya bakarken bir eli ağzını kapattı.

Thea'nın elleri uyuşmuştu. Wren'in parmaklarını sıkarken ve onu rahatlatmaya çalışırken onları hissedemiyordu. "İyi olacaklar. Onlar Dans Eden Simyacılar, hatırladın mı? Bir çıkış yolu bulacaklardır, ayakları çabuk yere basar.

"Onları öylece bıraktık - otları kesiyor, tentür yapıyorlardı...

Bu doğru değil. Kalmak için *gönüllü oldular*, bunu kendin söyledin. Bir seçim yaptılar, Wren.'

'Ama bu... Bunun olacağından haberleri yoktu,' diye fısıldadı.

"Biz de öyle," dedi Thea ona, sözcükler dilinde acı bir tat bıraksa da.

Etraflarında, dümende Kipp'in olduğu sohbet devam ediyordu. "Ordumuz paramparça oldu... Bu ölçekte bir savaş için yeterli sayımız yok.

Thea'nın dizleri neredeyse bükülüyordu. Az önce onca şeyden sonra, Aveum'da kıl payı kazandıktan sonra, son savaş ufuktaydı ve kazanamazlardı.

Wilder'ın varlığı ona yaklaştıkça içini ısıttı. "Ama onlarla açık bir savaşta karşılaşmayacağız.

"Hayır," diye kabul etti Talemir. 'Karşımızda lanet bir *kale* olacak. Thezmarr bir kuşatmaya dayanacak şekilde, dalgaların kırıldığı bir kaya olarak inşa edildi. Daha duvarlarını aşmadan bizi teker teker indireceklerdir.

Karnında huzursuzluk hisseden Thea, Wren'in ellerini bıraktı ve bakışları tekrar Artos'a kaydı. 'Thezmarr'daki orakçıların planları nedir? Niyetleri ne?

Vernich bir inançsızlık sesi çıkardı. 'Söylediği tek bir kelimeye bile inanamayız. Tek bildiğimiz, onun buraya yerleştirilmiş olabileceği. Yakalanması başından beri düşmanın planının bir parçası olabilir.

Anya'nın tırpanı Artos'un boğazının kıvrımlarını izlemeye başlamıştı bile. 'Bakalım ne masallar anlatacak...'

Eski kral bir köpek gibi inledi.

"Eee? Thea sordu. 'Bize ne kadar çok anlatırsan, o kadar az kanarsın... Şimdilik.

Artos içine çekti, kelimeler ağzından korku içinde yuvarlandı. 'Türlerinin arasında bir hükümdar var, pek çoğunun efendisi. Orta âlemlerin dört bir yanından, Perde'nin ötesinden hortlakları ve orakçıları tek ve ezici bir güç halinde toplanmaları için çağırırdı.

"Ne amaçla? Thea talep etti, şimşegi derisinin altında şarkı söylüyordu. Tanrılar, şimdi onu serbest bırakmayı ne kadar isterdi. "Birleştiklerinde ne olacak?

Artos ona baktı. Daha iyi bilmeseydi, yeşil gözlerinin pişmanlık içinde yüzdüğünü düşünebilirdi. 'Thezmarr'dan orta âlemlere son saldırılarını başlatacaklar. Her gölge, her güç bir araya gelecek. Her krallığı zifiri karanlıkla yutmak istiyorlar. Yaşayan her şeyi lanetlemek istiyorlar. Bir veba gibi.'

Thea bunu görebiliyordu: gölgelerin kaplaması, güneşi engellemesi, bu dünyada iyi olan her şeyi boğması. Yıllardır yavaş ve istikrarlı bir şekilde gerçekleşiyordu, ne kadar çok canavar

Ne kadar savaşılırsa savaşsınlar, öldürüldüler. Zehir topraklarına, insanların kalplerine .

"Bunu neden yaptın?" diye sordu, parmak uçlarında çatırdayan ve bir çıkış yolu arayan şimşekle onu havaya uçurma isteğini bastırarak. "Bir krallık sana yetmedi mi?"

"Ben sadece bir aracım. Eski kralın sesi sanki daha önce kapıldığı o çalkantılı duygu akımına doğru geri sürükleniyormuş gibi uzak geliyordu. 'Uzun zaman önce içimde bir his vardı... ve bir ses bana yolun bu olduğunu söyledi... Güvendiğim bir ses bana karanlıkla birlikte ateş ve kandan bir şafağın geldiğini... ve ondan kaçmamam, ona doğru koşmam gerektiğini söyledi. Bu sözlerin doğruluğunu gücümle hissettim...'

Thea'nın içini bir ürperti kapladı ve mahzende dolaşan gergin bakışlar ona tek kişinin kendisi olmadığını söyledi.

Gökyüzü karardığında, günlerin sonunda Peçe düşecek.

Kılıcını çektiği zaman işler tersine dönecek.

Ateş ve kanın şafağı.

Kehanet on yıllardır orta diyarların peşini bırakmamıştı ama şimdi... şimdi gözlerinin önünde gerçekleşmesini izliyorlardı. Wilder onu yakalamadan önce yıllarca Naarvian çelik kılıcı taşıyan Thea, kehanetin geçerliliğinden ve tarihlerini nasıl şekillendirdiğinden hep şüphe duymuştu ama bir zamanlar uzak bir kelimeler dizisi olan şey artık onların bugünüydü ve kaderin gücünü inkâr etmek mümkün değildi.

"Ne kadar zamanımız var?" dediğini duydu. 'Azrailler bir araya gelmeyi bitirip orta diyarlara karşı harekete geçene kadar ne kadar vaktimiz var?"

"Gün meselesi. Sonra Artos'tan bir hıçkırık koptu ve acınası bir sesle büyük nefesler alarak ağlamaya başladı.

Thea Wren'i dürttü. 'İksirinden biraz daha ister mi? Sesi yine o deli adam gibi çıkıyor.

Ama Wren başını salladı. 'Kölelik ya da onun bir şey yapmıyor. Bu gözyaşları ona ait.'

Acınası bir durumdu. Önlerindeki adam krallıkları sona erdirmiş, gölgelerde canavarlar yaratmış ve onları diyarın başına bela etmişti ama işte buradaydı... ağlayıp sızlayan bir pislik. Thea tiksinti dolu bir sesle ona sırtını döndü ve arkadaşlarına hitap etti.

'Gördüğüm kadarıyla, kendi gözcülerimizin dönüp rapor vermesini beklerken, onun sözüne inanmaktan başka seçeneğimiz yok. Eğer birileri onu konuşturmak istiyorsa, elbette öyle yapsın. Ama ne yaparsak yapalım, konuşmamızı şimdi başka bir yerde yapmamızı öneriyorum.

Bir anlaşma mırıltısı duyuldu ve çoğu merdivenlere yöneldi, omuzları yorgunluk ve yenilgiyle çökmüştü. İtiraf etmeye hazır olmasa da Thea da aynı şeyleri hissediyordu.

Anya bıçağını döndürerek, "Ben Majesteleriyle kalacağım," dedi. "Eminim acıklı hikâyesinde bir ya da iki ayrıntı eksiktir.

Thea'nın kalbi sıkıştı. Anya'nın kolunu tuttu. 'Eğer bu dünyadan geriye kalanları kurtarmak yerine intikamla uğraşmak istiyorsan, o zaman sen . Ama belki de bu dünyadan nasıl ayrılmak istediğini düşünmelisin... Seni içinde barındırdığı için daha mı iyi? Yoksa yaşadığın acıların bir aynası olarak mı? Mirasınızın böyle olmasını istiyorsanız, öyle olsun. Sadece bunun sizi farklı kıldığını bilin. Seni diğerleriyle aynı yapar.

Anya yanmış gibi sarsılarak onun elinden kurtuldu. "Öyle olsun o zaman.

Kız kardeşinin sözleri midesine kapalı bir yumruk gibi indi ve Anya ondan uzaklaşıp tırpanını Artos'a doğru savururken Thea gözlerini kırptırarak öylece durdu.

"Nerede kalmıştık?

Boğazındaki yumruyu yutan Thea merdivenleri çıkmaya başladı. Anya'nın çektiği acının gerçek derinliğini, şu anda önünde zincirlenmiş olan adam yüzünden neler yaşadığını asla bilemezdi. Sadece kendisinin ve Wren'in, çok geç olmadan Anya'yı kendi gölgelerinden çekip çıkarmaya yeteceğini ummuştı. Thea artık bundan o kadar emin değildi.

Tam kapıyı arkasından kapattığı sırada ilk acı çılgılığı duydu.

TV İÇİN CKAPTER

TKEA

L Anya'yı işkencesine terk eden Thea mahzenden en son çıkan kişi oldu ve tavernayı incelerken şok geçirdi. Sadece birkaç dakika önce hayat doluymuş gibi görünen meyhane, şimdi... Şarkı Söyleyen Tavşan, terk edilmiş kaosun ürkütücü bir sahnesi olarak zamanın içinde donup kalmıştı. Devrilmiş sandalyeler yerlere saçılmıştı; yarısı yenmiş, artık soğuk ve iştah açıcı olmayan yemekler masaların üzerine serpiştirilmişti; bir zamanlar köpüklü ve davetkâr olan içkiler katılaşmış, fiçıların üzerindeki yoğunlaşma çoktan kaybolmuştu. Havaya bayat panik kokusu sinmişti ve zamanlar eğlence olan meyhanenin kendisi de şimdi ıssız.

Diğerleri bekliyordu, yüzlerinde belirsizlik vardı.

Wilder'ın gözleri sessiz bir soruyla tuzak kapısına kaydı ama Thea ona başını hafifçe salladı. Sonra Everard'a baktı, içinde gergin bir enerji uçuşuyordu. Taverna sahibi barın arkasında, elindeki bezle bardakları temizliyordu, yanaklarının rengi solmuştu.

"Ellerimi sabit tutmak için meşgul tutmalıyım," dedi ona bakışlarıyla bulunduğu, sesindeki titreme dehşetini ele verse de.

"Burada ne oldu Everard?" diye sordu, yerdeki kırık camlara basmamaya dikkat ederek tezgâha yaklaşırken.

"Karanlık, herkesin ayaklarının dibinde bir sis gibi meyhaneyi kapladı. Bunun ne olduğunu bilmiyorum - belki de bir tür uyarı. İnsanlar panikledi. Kaçtılar..." Dağınıklığı işaret etti. 'Günlerin sonu nihayet geldi. Yardım edin

ne istersen yap. Ne kadar cesurca savaşmış olursanız olun, artık bu dünyada fazla kalmayacağız.

Thea konuşmak için ağzını açtı ama bir anda ne diyeceğini bilemedi. *Günlerin sonu nihayet geldi.* Orta âlemde geçireceği zamanın kısa olacağını her zaman biliyordu ama sevdiği insanlar için aynı şeyi asla düşünmemişti. Wilder, Wren... Cal ve Kipp, Anya... Hepsi geleceklerini hak ediyorlardı. Hepsi -

"Kimseye içki yok. Kipp'in sesi düşüncelerini böldü, emri şaşırtıcıydı. 'Sadece su ve çay. Temiz kafalara ihtiyacımız var. Nerede çalışabiliriz, Everard?'

'Nereye istersen, delikanlı. Şarkı Söyleyen Tavşan senindir. "Yanlış," dedi Kipp sertçe. O senin. Gülen Tilki benim, ya da bir gün olacak. Ve yakın zamanda gölgelerin istilasına uğramasını istemiyorum. O lanet karanlığa sessizce gitmeyeceğim... Ya sen?'

Kipp'in sözleri herkesi harekete geçirmiş gibiydi ve çok geçmeden masaları odanın diğer ucuna sürükleyip, hep birlikte oturabilecekleri daha büyük bir masa yapmak için bir araya getirdiler.

Hava, dökülen biranın ve nemli odunun keskin kokusuyla ağırlaşmış, sessizlik ara sıra mahzenden gelen yüksek sesli bir çığlıkla noktalanıyordu. Thea yerine oturdu, Anya'nın da onlara katılmasını diliyordu ama daha fazlasını yapmanın ya da söylemenin ona düşmeyeceğini biliyordu. Anya kendi kararlarını kendisi vermek zorundaydı.

İlk konuşan Vernich oldu. 'Elimizde yeterli sayı yok. Bu kadar basit. Olsa bile kaynaklarımız tükendi. Kalan adamlarımız yorgun ve yaralı.

Dratos, "Bir de gölge dokunuşlarımızın kalan azıcık enerjisini de tüketmeden herkesi Thezmarr'a nasıl götüreceğimiz gibi küçük bir soru var," diye ekledi.

Kipp, 'Hepsi doğru noktalar,' dedi. 'Ama neye sahip olduğumuz ve ne yapabileceğimiz hakkında konuşalım. Önce toplayabildiğimiz kadar silah, malzeme ve istekli asker toplayalım.

"Gelmeyecekler," dedi Cal asık suratla. 'O tarlalarda nasıl olduklarını gördün. Neredeyse düşman kadar birbirlerini de öldüreceklerdi. Ve onlara bunun bir ölüm cezası olduğunu söylediğimizde? Sıraya girmeyeceklerini garanti edebilirim.

"O zaman belki de mesele hayatta kalmak değildir," diye karşı çıktı Wilder, Thea'nın yanındaki sandalyeye çöktü ve elini onun elinin içine aldı. 'Belki de son bir duruş sergilemekle ilgilidir...'

"Ve ne? Daha dış duvarlara dokunamadan ölmek mi? Dratos alay etti. 'Orta diyarlardaki en aşılmaz kale olan Thezmarr'a bir avuç adamla saldırmayı mı kastediyorsun?

Thea, o konuşurken Savaş Kılıcı'nın parmaklarının etrafında sıkıştığını hissetti. 'Yanıma alabildiğim kadar çok gölge hayaleti almak istiyorum. Hepimizin bu düşünceyi paylaştığını sanıyordum.

Dratos omuz silkmeden önce bir süre onu düşündü. "Sanırım bunu kabul edebilirim.

'Evet, evet,' dedi Esyllt. 'Herkes lanet bir kahraman. Furies beni kurtardı, *lütfe*n taktik konuşabilir miyiz?

Wilder, 'Genellikle böyle bir saldırı için kuşatma taktiği olarak aç bırakma ve kaleye giden ikmal hatlarını kesmekle işe başlayabilirsiniz,' diye cevap verdi. 'Ama... sıradan insanlarla karşı karşıya değiliz. Yani, orakçıların ve wraithlerin güç ve insanların ruhları dışında ne *yediğini* biliyor muyuz?

Talemir homurdandı. 'Bu noktada pek de önemli değil. Canavarlar bu konuda bizden daha uzun ömürlü olacak. Düşmanın pençeleri Thezmarr'dayken, kaleye nasıl girebileceğimizi göremiyorum. Daha önce de söylediğim gibi, kelimenin tam anlamıyla böyle bir saldırıya dayanacak şekilde inşa edildi.

Thea'nın ensesi karıncalandı ve Kipp'in gözlerinin masanın karşısında onunkilerle buluştuğunda parladığını gördü. "Thezmarr'ı bizim bildiğimiz gibi bilmiyorlar..." diye cüret etti.

Torj, "Osiris'in var," diye işaret .

"Pek olası değil," dedi Thea. 'Yoksa Kipp'in iki haftada bir gizlice Laughing Fox'a gidip ekşi bal likörü içmesi konusunda bir şeyler yapacağını düşünürdün.

Torj, Kipp'e dönmeden önce bir an için gözlerini kırptırdı.

"Biliyordum amına koyayım. Kipp sadece sırtarak cevap verdi.

"Yani, eğer gerçekten de birkaç günümüz varsa, krallıkların altındaki tünel ağını kullanabilir miyiz? Drue onları tekrar rotalarına döndürerek şöyle dedi.

"Büyük bir *ihtimal* ama evet," diye yanıtladı Esyllt.

Thea kendine bir bardak su doldurdu ve tekrar konuşmadan önce derin derin içti. 'Artos'un sözüne güvenmekten başka seçeneğimiz yok... Hepimiz öleceğiz ya da

hafta sonuna kadar daha kötüleşecek. Bu yüzden denemek zorundayız.'

Wilder onun yanında başını salladı. 'Bloodwoods'a bir gözcü gönderip Thezmarr'ın mevcut savunmasına ne gibi takviyeler eklediklerini görmeliyiz. Neyle karşı karşıya olduğumuzu öğrendiğimizde, kalan kuvvetlerimizi yerlerine yerleştirebiliriz.

Kipp boğazını temizledi. 'Çok yönlü bir saldırı öneriyorum. Eğer duvarları ele geçirebilirsek, Cal ve okçularının yukarıdan üzerlerine güneş orkidesi okları yağdırmasını sağlayacağız. Eğer safları düzenliyse, Wren'in patlayıcı cihazlarını kullanırız - tabii kendi gölge dokunuşlarımızdan kaçındığımız sürece. Kapılarda dikkat dağıtmak için bir koçbaşıyla bir kuvvetimiz varsa, tünellerden bir başkasını yönlendirebilir ve kapılar aşıldıktan sonra içeriden saldırabilirim...'

Cal alaycı bir kakhaha attı. "Hepsi bu mu?

"Hayır, aslında," dedi Kipp. "Bence Büyük Salon'u havaya uçurmalıyız.

"Ne? ESYLLT sandalyesinin kenarlarını kavrayarak havladı. "Sen delisin.

Kipp sıırttı. "Bu genellikle dahillikle el ele gider.

"Aynı fikirde değilim," diye ESYLLT.

'Salonu yok edersek, operasyonlarının kalbini çökertmiş oluruz. Bu bize bir şans verebilir -'

"Bir şeyi unutuyorsun.

Odanın kenarından gelen ses Anya'nın sesiydi. Duvara yaslanmıştı, tırpanı kanlıydı ama kemerinde kılıflıydı ve topluluğa hitap etmeden önce Thea'yla göz göze geldi.

'Düşmanın üzerine salmak için üç fırtına kullanıcınız var. Ve Delmirian öfkesinin gücü.'

Kipp sırtarak Thea ve Wren'e dönerek, "Ben de tam ona geliyordum," dedi. "Bence Embervale kardeşlerin savaş alanında birleşmesinin zamanı geldi, öyle değil mi?

BİRİNCİ BÖLÜM

W)LdER

T Wilder'ın Kipp'in açıklaması üzerine fark ettiği ilk şey, Torj'un oturduğu yerde nasıl kaskatı kesildiği idi. Sanki hepsi delirmiş gibi etrafına bakındı - Embervale kardeşlerin paylaştığı neredeyse manik sırtışırlar Notion.

"Wren eğitilmiş değil," diye itiraz etti. "O yapamaz -

"Neyi yapamazsın, Ayı Avcısı?" diye meydan okudu Wren. "Hafızam beni yanıltmıyorsa, Aveum'daki savaş alanında senin kışını kurtaran bendim.

"Bu farklı," diye karşı çıktı Torj. 'Bu *wraith istilasına uğramış bir kaleye* yapılan bir saldırı -'

Wilder şimdiden Savaş Kılıcı arkadaşına acımaya başlamıştı. Bir Embervale kız kardeşiyle tartışmak, tuğladan bir duvarla tartışmak gibiydi. Torj'un kendini zahmetten kurtarıp yenilgiyi kabul etmesi daha iyi olacaktı.

"İçinde büyüdüğüm bir kale," diye karşı çıktı Wren. 'Senden daha *iyi* olmasa da en az senin kadar iyi bildiğim bir kale -'

"Ben lanet bir *Savaş Kılıcıyım*.

"Ve ben lanet olası bir *fırtına kullanıcısıyım*. Masanın üzerinde şimşekler çakarak birkaç kişinin şok içinde geriye sıçramasına neden oldu ama Wren'in güçlü parlayan gözleri meydan okuyan Ayı Avcısı'na sabitlenmişti.

Thea, "Eğer savaş tecrübesi olmamasından bu kadar endişeleniyorsan, belki de onun muhafızı olmalısın," diye teklif etti.

Torj'un ağzı açık kaldı. "Kastettiğim bu değildi.

Wilder gülmek için parmak eklemlerinden birini ısırarak zorunda kaldı.

Kipp'in sesi dikkatlerini bir kez daha topladı. 'Wren? Ne yapmak istiyorsun? Bu senin seçimin.'

"Savaşmak istiyorum," dedi kararlılıkla. 'Kız kardeşlerim ve arkadaşarımla birlikte.

Olmayı tercih edeceğim başka bir yer yok.

Wilder yanındaki Thea'dan yayılan gururu neredeyse hissedebiliyordu ve kısa bir an için ne kadar yol kat ettiklerine hayret etti. Kavgaya eden kardeşlerden, dünyanın sonuna birlikte göğüs geren tek bir cepheye dönüşmüşlerdi. Talemir'in masanın karşısındaki bakışlarıyla karşılaştı, bunca zaman sonra, tüm öfkesine rağmen akıl hocasıyla tekrar birlikte savaşıyor olmaları onu da aynı şekilde dehşete düşürmüştü.

"Güzel," dedi Kipp.

Vernich boğazını temizledi ve stratejiste baktı. "Akıllıcaydı," dedi güçlkle. 'Güçlerini yedekte tutmak için...'

Kipp yavaşça gözlerini kırıştırdı, şirketin geri kalanı gibi şokta olduğu belliydi. Cevap verirken gözleri kısıldı: 'Ben zeki bir insanım. Beni öldüresiye dövdürüp revire yollamasaydınız bunu daha önce anlayabilirdiniz.

Masaya sessizlik çöktü. Kendisi ve diğerleri kalkan taşıyıcısıyken Vernich'in Seb'e ne yapmasını emrettiğini oradaki herkes bilmiyordu ama Wilder yeterince iyi hatırlıyordu. Thea'yı bir süpürge dolabında kan kaybından ölmüş halde bulmuştu. Bunu kanıtlamak için kaburgalarındaki yara izi hâlâ duruyordu. Onun anlattığına göre, Kipp daha kötü acı çekmişti.

"Kötü bir karardı," dedi Vernich sessizce, çizgilerle kaplı yüzü kızarmıştı. 'Sizi savaş için sertleştirmek istemiştım. Kalkan taşıyıcılarını kırılmaz yapmak istedim. Ama bu bir mazeret değil.

Wilder, Thea'yı bulduktan sonra Vernich'le yaşadığı kavgayı hatırladı. Bloodletter'in burnunu kırmıştı ve bu en önemsiz şeydi.

"Ne demeye çalışıyorsun, Vernich?" diye sordu şimdi, küçük ve acımasız bir yanı Savaş Kılıcı arkadaşının rahatsızlığından zevk alıyordu.

Vernich'in çenesinde bir kas seğirdi. "Özür dilerim," dedi. "Üzgün olduğumu söylüyorum.

Daha küçük bir adam onu biraz daha kıvrandırabilir, daha da küçük düşürebilirdi. Ama Kipp, Wilder tüm şakalarına ve alaylarına rağmen daha küçük bir adam olmadığını öğrenmeye başlamıştı.

Muhafız, Vernich'e uzattığı elini uzattı ve Savaş Kılıcı da kendi elini kavrayarak sıkıca sıktı. "Özrün kabul edildi," Kipp

dedi, Esyllt'e işaret etmeden önce. "Haritalar, silah ustası?"

Aveum'dan gelen kayıp ve kalan erzak raporlarıyla birlikte müttefikler gece boyunca konuştular. Daha önceki danslar ve içkiler sanki on yıl önce başkalarının başına gelmiş gibiydi. Şimdi sadece savaşın soğuk, katı gerçekleri ve bildikleri dünyanın yaklaşan kıyameti vardı.

Tavernanın ana kapısında biri boğazını temizledi. Wilder başını kaldırdığında Komutan Syllas Yarrow'u aralarında buldu, yüzü kızarmıştı.

"Ne oldu? Wilder soğukkanlılıkla sordu. Savaş kampında Thea hakkında söylediklerinden sonra bu piçi daha da sert bir şekilde pataklamayı diledi. Yarrow hâlâ ayakta durabildiği için şanslıydı.

Ama komutan Thea'ya baktı, yaklaşp kılıcını yavaşça kınından çıkarırken gözlerinde pişmanlık parlıyordu. Önünde diz çökerek kılıcı uzattı. "Savaş Kılıcı haklıydı. Sesi tüm aşağılamalardan arınmıştı. "Sana özürlerimi ve bağlılığımı borçluyum. Seninle aynı sahada savaşmak bir onurdu, Savaş Kılıcı Embervale. Ve bunu bir kalp atışında tekrar yaptım. Kılıcım senindir."

Wilder'ın içini kendini beğenmiş bir tatmin duygusu kapladı. Komutan Yarrow, Althea Embervale tarafından ders verilen ya da haddi bildirilen ilk kişi değildi ve son kişi de olmayacaktı.

Wilder odadaki tüm gözler Thea'nın üzerine kilitlenirken, Thea'nın boynunda hafif bir kızarıklık oluştuğunu fark etti. "Belki bu düşünceni kampın geri kalanıyla da paylaşabilirsin," dedi.

"Evet," diye cevap verdi Yarrow, başı hâlâ öne eğikti. 'Çok fazla adamım kalmadı ama onlar hazır ve senin emrine amadeler.

Thea ona göz kırptı ve Wilder masanın altında onun gergin kalçasını sıktı.

Esyllt'e bir bakış atarak, "Teşekkür ederim," demeyi başardı. 'Silah ustamız size detayları verebilir. Tüm silahların güneş orkidesi özünden geriye kalanlarla tekrar işlenmesi gerekecek.

Yüzü kızaran Komutan Yarrow ayağa fırladı ve Esyllt onu uzaklaştırmadan önce üç parmağını sol omzuna kaldırarak bir Savaş Kılıcı selamı verdi.

Thea'nın bacağı Wilder'ın tutuşu altında zıpladı ve oturduğu yerde kıpırdanarak önlerindeki yüzleri taradı. "Audra'dan hâlâ haber yok mu?"

Wilder, Thea'nın eski müdürünü boş yere aradığını biliyordu. Farissa şimdi bile yanıt olarak başını salladı.

"Bildiğim kadarıyla hayır.

Thea hayal kırıklığına uğramış gibi bir ses çıkardı. 'Bir şeyler yanlış gidiyor. Bunu kaçırmazdı - orta diyarları savunma, Thezmarr için savaşma şansını kaçırmazdı.

Wilder ona nazikçe, 'Yapabileceğimiz bir şey yok,' dedi ve tekrar bacağını sıktı. 'Onu aramak için gönderecek yedek birimimiz yok. Sadece önümüzdeki savaşa odaklanabiliriz. Audra Aveum'da doğru şeyi yaptığını düşünüyordu ama artık hiçbirimiz bunu değiştiremeyiz.

Thea sadece yüzünü buruşturdu ve kader taşıyla oynadı.

Konuşmaya devam ettiler, sonunda Talemir sandalyesine geri oturdu, Wilder'ın hissettiği kadar bitkin görünüyordu. "Yani anlaştık mı?" dedi. "Artos'u Vios'un zindanlarına göndereceğiz ve yarın gün batımında son duruşumuzu yapacağız, öyle mi?

Masanın etrafında mutabakat mırıltıları duyuldu.

Wilder, 'Bundan daha fazla gecikmenin bir anlamı yok,' dedi. 'Orakçılara toparlanmaları için daha fazla zaman kazandırma ya da orta diyarlara erkenden saldırma riskini almış oluruz.

"İki yüz adam..." diye mırıldandı Vernich başını sallayarak. "Ve kadınlar," diye düzeltti Thea onu.

Vernich özür dilemek için başını eğdi. "Ve kadınlar.

"Seni bilmem, Bloodletter," dedi Thea. "Ama ben her zaman ihtimalleri yenmekten zevk almışımdır.

Wilder onun şakağına bir öpücük kondurdu. "

Şirket çekildiğinde ve Thea onu geçen sefer paylaştıkları odaya götürdüğünde saatin kaç olduğuna dair hiçbir fikri . Kapı açıldığında anılar su gibi geri geldi. Birisi ocakta yanan ateşi bırakmış, ötesindeki mütevazı alanı aydınlatıyordu. Bir önceki kalışlarında neredeyse her yüzeyde sevişmişlerdi ve Thea'nın bir yıldır uykuda olan büyüğü geri gelmişti.

Şimdi, fırtına kullanıcısı köşedeki boş küvete özlemle bakıyordu. 'Sanırım bir daha böyle lükslerin tadını çıkarana kadar uzun bir süre geçecek...'

"Sanırım haklı olabilirsin.

İç çekti. "Zaten hiçbir şey Tver'deki kaplıcaların yerini tutamaz.

"*Fury's Will*'deki banyo değil mi?

'O bile değil. O kaplıcalar başka bir şeydi. Wilder gülümsedi. "Bir gün seni oraya geri götüreceğim. 'Bu bir şey olmaz mıydı...'

Daha birkaç dakika önce şanssızlığı yenmekten bahsetmiş olsa da, sesindeki keder notasını ve Wilder'a kaplıcaları bir daha görecektik kadar yaşayacağını sanmadığını söyleyen ince hüznü gözden kaçırmak mümkün değildi.

"Seni oraya geri götüreceğim," dedi bu kez daha kararlı bir şekilde, onu kollarının çekerek. "Öyle ya da böyle.

"Bu hoşuma giderdi. Adamın göğsüne doğru sarktı, kolları adamın beline dolandı ve omurgasının dibinde birbirine kenetlendi. "Biraz uyumalıyız.

"Yapmalıyız.

Kıyafetlerini çıkardılar ve yatağa doğru sendelediler. Wilder'ın zihni savaş taktikleri, Thezmarr'ın hayalleri yanında yatan kadının düşünceleriyle dolup taşıyordu.

Yan yatıp yüzlerini birbirlerine döndüler, çarşaf bellerine kadar buruşmuştu. Thea'nın elleri yanağının altında sıkışmıştı, ateşin yumuşak parıltısı güzel yüzünü, vücudunun kıvrımlarını ve çukurlarını yaldızlıyordu.

"Bu son seferimiz olabilir..." Sesi titreyerek ve gözleri yaşararak devam etti.

Aveum'daki çadırlarında ona söylediği sözleri hatırlayan Wilder, parmak eklemiyle çenesini okşadı ve onu şefkatle öptü. Thezmarr'da onları bekleyen dehşeti ya da Thea'yı hayatı boyunca kovalamış olan kaderi inkâr edemezdi. Bunun yerine öpüşmelerine ara verdi ve yüzünü kavrayarak yüz hatlarını ezberledi.

'O zaman bunu değerlendirek iyi olur,' dedi.

Wilder ellerini çarşafın altına kaydırıp ve Thea'yı nazikçe sırt üstü yatırarak bacaklarını ayırdı. Çıplak göğüs göğüse gelecek şekilde onun üstüne çıktı ve aşağı doğru kayarak boynundan köprücük kemiğine doğru yumuşak öpücükler bıraktı, göğüslerinin ve belinin kıvrımlarını haritaladı.

Uyarılmasıyla sertleşen siki bacaklarının arasında ağırlaştı, dudaklarının onun üzerinden her geçişi ihtiyaçla nabzının atmasına neden oldu. Hareket ettikçe çarşaf da onunla birlikte aşağı indi ve kısa süre sonra dizlerinin üzerinde, kızın arasında durdu.

uylukları. Oradaki hassas eti nazikçe ısırarak Thea'dan küçük bir ıgık kopardı ve ağızını onun kalbine dayadı.

Sonra yüksek sesle inledi, ses adamın kemiklerini titretti ve içindeki arzu dalgalarını harekete geçirdi. Tanrım, bu sesi sonsuza dek dinleyebilirdi.

Thea'nın elleri saçlarına yapıştı, sertçe kavrarken, sanki dünyadaki tüm zamana sahipmiş gibi onu diliyle cömertçe . Onu araladı, klitorisini emmek için daha iyi erişim sağladı ve yavaşça bir parmağını içine kaydırđı.

Thea onun altında kıvranıyor, kalçaları yüzüne doğru yükseliyor, daha fazlasını talep ediyordu. Onun için bu kadar ıslak ve hazır olmasını seviyordu, sikinin ucu ona duyduğu ihtiyaçla nemlenmişti.

"Wilder," diye nefes nefese kaldı. "Lütfen.

Bacaklarının arasında yarattığı ıslaklıkta kayan sert uzunluğunun baş döndürücü hissinin tadını çıkararak vücudunda yukarı doğru hareket etti.

Thea onun sikine uzandı ve eli sikin etrafını sararak onu kendisine doğru yönlendirirken inledi. Ucu girişine ulaştığında daha yüksek sesle inledi ve vücudunu kendi vücuduyla kapladı, bu yakınlığa ihtiyaç duyuyordu, onu öpmeye, onu olabildiğince uzun süre içine çekmeye ihtiyaç duyuyordu.

Wilder onun için yanıp tutuşuyor, ağızı umutsuzca onunkini buluyordu. Dudaklarının tatlı kıvrımlarının izini sürdü ve kadın onun için açılarak dilinin dudaklarına sürtünmesine izin verdi. Onu derinden, derinlemesine öperken, içine doğru daha da itti.

Birlikte nefes nefese kaldılar, her yavaş itişte arzuları artıyor, kalçaları birbirleriyle buluşmak için eğiliyordu.

Bu sefer farklıydı. Daha yavaş, daha nazik; sanki birbirlerinin her saniyesinin tadını çıkarıyorlarmış gibi. Wilder da tam olarak bunu yaptı. Temasın her noktasından, kadının teninin her ipeksi dokunuşundan, onun etrafında kenetlenişinden, ayak bileklerinin sırtının alt kısmında çaprazlanmasından zevk aldı.

Her zamanki sert, çılgınca sevişmelerinin yerini o ana daha uygun bir şey aldı: birbirlerine yavaş ve çökmekte olan bir tapınma. Adam onun içinde lüks vuruşlarla hareket ediyor, zevklerini birlikte inşa ediyor, uzun süren hisler tamamen sarhoş edici oluyordu.

Thea aralarına uzanıp klitorisinin etrafında dönerken Wilder'ın içinden alev alev yanan bir ihtiyaç aktı. Kendisiyle oynarken parmak eklemlerinin karnına değdiğini hissedebiliyordu ve taşakları gerilirken inledi,

doruk noktasını onun içine dökmekle tehdit ediyordu. Tanrım, daha fazla dayanamadı.

Ona duyduğu aşk, Fury'lerin bile karşı koyamayacağı bir güçle onu yeniden vurdu.

Daha da derine battı, içindeki o noktaya çarptı, onun ağlamasına neden oldu, adı dudaklarında bir yalvarış.

İkisi de uçuruma ulaştıklarında, gözleri özlem ve çaresizlikle açılmış bir şekilde birbirlerine kilitlendi. Hareketlerini yavaşlattı, o son inşa anlarını uzattı.

"Bana ne istediğimi mi sordun?" diye homurdandı, yavaşça ve derinlemesine içine girerek. 'Savaş hikâyelerinden ve kan dökmekten fazlasını istiyorum. Seninle bir hayat kurmak istiyorum, Thea.

Adamın sözleri üzerine kızıdan bir hıçkırık koptu, bacakları adamın etrafında sıkılaştı. Ve birlikte çözüldüler.

İKİNCİ BÖLÜM

TKEA

T Ertesi gün Thea ve Wilder savaş için giyindiler. Zırhlarını ve silahlarını kuşanarak diğerleriyle Singing Hare'in dışında buluştular ve savaşımaya hazırıldılar. Thea şimşegi parmak uçlarında hissedebiliyordu, onun için yarışiyordu.

düşmanlarının üzerine salınmasını talep ediyor.

Yakında, dedi kendi kendine. Yakında fırtınalarıyla gökyüzünü aydınlatacaktı. Dudaklarında neredeyse intikamın tadını alabiliyordu. Şimdiye kadar bildiği tek yuvasını almışlar ve onu canavarların en kötüsü için bir lağım çukuruna dönüştürmüşlerdi. Kız kardeşini ondan almışlar ve onu iradesi dışında değiştirmişlerdi. O savaş alanında ne olursa olsun, bunun bedelini ağır ödeyeceklerinden emin olacaktı.

Kısa savaş deneyiminde ilk kez beklemek yoktu. Strateji ve plan yapma zamanı çoktan geçmişti ve şiddetin şarkısı onu çağırıyordu.

Grup toplandıktan sonra onlara seslenen, Naarvian renklerinde bir zırh olan Drue oldu.

'Dratos, Talemir ve Anya sabahı kuvvetlerimizi Aveum'dan Thezmarr'ın dış sınırlarına taşıyarak geçirdi. Savaşımaya hazırlar,' dedi onlara, mavi gözleri ateş saçıyordu, kızıla çalan saçları tıpkı Thea'nınki gibi yandan örülmüştü. Aslında...

Thea hepsine baktı: Drue, Adrienne, Wren, Farissa... Hepsi de tıpkı onun gibi saçlarını yandan örüyordu - Peçe'nin ötesindeki kadın savaşçılara bir selam ve kadın Savaş Kılıcı olan kendisine bir selam. Bu

Bu jest boğazının ağrmasına neden oldu. Uzun zaman önce böyle bir şeyin hayalini kurmuştu.

"Örgüler iyi görünüyor," diye söze girdi.

"Çalışacak daha az şeyim vardı," dedi Anya onun yanında, bir elini sık tıraş edilmiş kafa derisinde gezdirerek. "Belki bundan sonra uzatırım.

"Yapma," diye yanıtladı Thea. "Sana yakışıyor.

Anya boğuk bir kahkaha attı. "Ben de hep öyle düşünmüşümdür... Hazır mısın?" diye sordu.

"Hiç olamayacağım kadar," diye itiraf etti Thea. "Öyle misin?

Anya tavernanın ötesindeki karla kaplı ormanlık alanı taradı ve serin havayı içine çekti. "Uzun zamandır hazırdım. Kanatları sırtında cisimleşti, gölgeleri ondan ayrıldı. "Seni ve Wren'i alayım mı?

Thea başını salladı ve kız kardeşine onlarla el ele tutuşmasını işaret etti. "Thezmarr'a mı? Anya söyledi.

"Thezmarr'a," diye Thea.

Kız kardeşler sahile yakın bir yere, Kan Ağaçları'nın ulaşamayacağı bir yere indiler, tuzlu deniz havası onları sardı ve Anya'nın gölgelerinin kalıntılarını kovaladı. Thea uzakta, gri gökyüzüne doğru uzanan kalenin sert hatlarını seçebiliyordu.

"Uzun zamandır buraya dönmek istiyordum," diye mırıldandı Anya, gözleri kulelere kilitlenmişti. "Böyle olacağını hiç düşünmemiştim...

Thea hiçbir şey söylemedi, sadece en büyük kız kardeşlerine biraz daha yaklaştı. Anya gibi ailesinden koparılmanın, asla bir yuva duygusuna sahip olamamanın acısını asla bilemeyecekti ama bu göğsünde yeşeren hüznü engellemedi. Anya ve onun kaybettiği ve acı çektiği her şey için ve üçü için, birbirlerinden bu kadar uzun süre mahrum bırakıldıkları için. Fury'ler, orta diyarlar paramparça olurken onları birleştirmek için kötü bir mizah anlayışına sahipti.

"Gelin. Atlara binmeliyiz," dedi Anya, çoktan ağaçlık alana doğru ilerlemeye başlamıştı. Aveum'dan düzgün süvari birlikleri taşıyacak kadar gölge-dokunmuş kalmamıştı ama en azından ön saflarda atlar vardı.

Hızlı ve sessiz bir şekilde, mütevazı güçleri alacakaranlık çökerken Bloodwoods'un etrafında toplandı. Uzun zaman önce ölmüş savaşçıların kanını akıtan ve yapraklarının hışırtısıyla sırlar fısıldayan budaklı ağaçlarla çevrili, savaşa hazırlanmak için uygun bir yerdi.

"Eğer Warsword'lerin bir dakikası varsa...? Wren'in isteği sessiz ama kararlıydı.

Thea Wilder'a işaret etti; o da Torj, Vernich ve Talemir'i ölmekte olan bir söğüdün alçak dallarının altına getirdi.

'Bunları herkes için yapmaya yetecek kadar malzemem yoktu ama Wilder'ın bize Kızıl Kule hakkında anlattıklarından sonra önlem alsak iyi olur diye düşündüm...'

Wren her birine yüksük büyüklüğünde tuhaf görünümlü bir topak uzattı. Thea baş ve işaret parmakları arasında tutarak inceledi.

"Yakalanırsanız," dedi Wren onlara, "bunu ısırın. Ölümciöl dozda Naarvian itüzümü salgılayacak... Düşman sizi saflarına katma fırsatı bulamayacak.

Thea kız kardeşine baktı, onun soğukkanlı ve hesaplı talimatlarından etkilenmesi mi yoksa dehşete mi kapılması gerektiğinden emin değildi.

'Zırhınızın boyun ya da omuz kısmına sıkıştırmanızı öneririm. Özellikle savaş kılıcı zırhında böyle bir şey için özel bir yer vardır. Wren bunu Talemir'e işaret etti. "Ellerin bağlıysa, ağızla yamadan kurtarabilir ve yine de erişebilirsin. Thea'ya döndü. "Senin zırhının aynı olmadığını biliyorum, o yüzden bunu yaptım...

Deriden bir parçaydı ve Wren hızlı parmaklarıyla Thea'nın gerektiğinde dişleriyle ulaşabileceği bir yere gevşekçe dikti.

Thea zehirli topağı içine yerleştirirken, bu dünyadan kendi eliyle böyle mi ayrılacağını merak etti.

Hayatlarını sona erdirecek araçları güvenli bir şekilde saklayan Savaş Kılıçları atlarına ilk binenler oldu ve önden giderek ana Kan Ormanları'na doğru yürüyüşe başladılar. Yas Tutanın Yolu'nu son kez kullanacaklar ve orakçıların dikkatini dışarıya çekeceklerdi; böylece Kipp kalenin daha az bilinen girişlerini içeriden kullanabilecekleri.

Ancak ağaçlar etraflarını sardıkça, Thea eski evine ne kadar zehir sızdığını gördü. Yaklaştıkça, asma çiçeklerinin kadim ağaçları boğduğunu gördüler. Sadece bu görüntü bile içlerinde derin bir

Thea'nın bileğindeki acı. Yara izinin çizgisini takip eden acıyla yüzünü buruştururken nefesi dişlerinin arasında ıslık çalıyordu.

Wilder'ın atı onunkinin yanına geldi. "İyi misin?" diye mırıldandı, sadece onun duyabileceği kadar alçak sesle.

Bileğini ovuşturarak başını salladı. "Endişelenmemiz gereken daha önemli şeyler var.

Bloodwoods'un derinliklerine doğru ilerledikçe canavarların kokusu Thea'nın öğürmesine neden olacak kadar keskinleşti, taze toprak kokusu çoktan kaybolmuştu. Orman hatırladığından çok farklıydı. Karanlık geçitler bir zamanlar güzel ve gizemliydi, gölgelik gür, yaprak çöpleri nemli ve çizmelerinin altında kayıyordu. Ama orta diyarlardaki diğer her şey gibi Kan Ormanları da ölüyordu. Ağaçların dallarında yapraklar yoktu; yukarıdan kuş sesleri gelmiyordu. Daha önce hiç olmadığı kadar sessizdi: son nefesten önce alınan nefes.

Kaleye giriş ve çıkış için tek gerçek yol olan Yas Tutanın Yolu'na gelmeleri uzun sürmedi; iki taraftaki ağaçlar yolun üzerine uzanıyor ve ortada birleşerek bir zamanlar yapraklı bir tünel olan, şimdi ise iskelet dallardan oluşan bir kemer oluşturuyordu. Henüz hiç gölge yoktu, bu da yaklaşımları için yolu açık bırakıyordu - bir tuzak ya da tedirginlik ve şüphe uyandırmak için bir taktik. Ama Kipp düşmanın dikkatini kaleden uzaklaştırmak için onlara güvenirken ve Aveum'dan taşımayı başardıkları birkaç mancınının ağırlığıyla başka seçenekleri yoktu.

Dar, kayalık patika Thea'ya nedense daha küçük görünmüştü. İki yıl önce yanında Wilder'la birlikte Thezmarr'dan çıkan patikayı takip ederek Delmira'ya gitmişti. Buraya arkasında silahlı bir güçle dönmeyi hiç hayal etmemişti. Bir Savaş Kılıcı olmak için o kadar uzun süre savaşırmıştı ki, bu noktaya sadece onu yetiştiren kaleye karşı Furies tarafından verilen yeteneklerini kullanmak için gelmişti.

Şimdi patika Thea'nın varlığıyla uğulduyor, onu evine davet ediyor gibiydi. Ama artık ev gibi hissetmiyor ya da kokmuyordu.

Rüzgâr patikanın kırılğan dallarını hışırdattı, yoluna çıkan tüm döküntüleri süpürdü ve onları Thezmarr'a doğru çekti. Thea eyerinde kıpırdanarak arkasındaki güce baktı.

İki yüz.

Gölge dokunuşlular, Muhafızlar ve sıradan halktan oluşan iki yüz erkek ve kadın, hepsi onun ardından Yas Tutanın Yolu boyunca yürüyordu ve Thea, çok geçmeden yolun adını yakından anlayacaklarından hiç şüphesi olmadığını biliyordu.

Kale duvarları görüş alanına girdiğinde Eysyllt mancınıkların yoldan çekilmesi işaret verdi. İfadesi sert çizgiler ve kararlılıkla doluydu. İki askeri ve yüklerini ormana doğru yönlendirirken Thea'ya, "Önemli bir hasara yol açacaklar," dedi. 'Ama o canavarların pençelerine düşmektense harabeye dönmesini tercih ederim. Thezmarr başından beri onlara karşı durdu.

Thea ona, 'Onlar orayı bir gün daha ellerinde tutamadan biz orayı yerle bir edeceğiz, efendim,' dedi.

Silah ustası eyerinde daha dik oturdu. 'Senden hep hoşlanmışımdır, Zoltaire. de zırh temizlemekte çok kötüsün," diye ekledi bir kez daha saflardaki yerini alırken.

Thea'nın dudaklarında oluşan kahkaha, ileride bir atlı belirdiğinde söndü.

Siyah bir kısırağın üzerinde yalnız bir figür - Harenth'ın kraliyet muhafızlarının lideri Yüzbaşı Barker. Thea onunla daha önce sadece bir kez karşılaşmıştı, Aveum'da, yolda yaşadıkları sorundan sonra Prenses Jasira'yı güvenli bir yere götürmüştü. Birkaç metre ileride dizginleri kısa çekti ve önünde duranları taradı.

"Tanıdık yüzler var," dedi, gözleri Thea, Cal, Kipp, Wilder, Torj ve Vernich'in üzerinde gezinirken Talemir'in üzerine gelince genişledi. Thea, kaptanın bakışlarında bir korku titreşimi gördü, sonra kendini toparladı ve arka safların duyabileceği kadar yüksek sesle tekrar konuştu. 'Bu şekilde bitmek zorunda değil. Bugün ölmek zorunda değilsiniz. Bana katılın ve o duvarların dibinde can vermenize gerek kalmasın. Bana katılın ve sevdiklerinizin gölgeler tarafından yutulmasına gerek kalmasın.

Thea kısırağını birkaç adım ileri itti. 'Peki sen kimsin ki böyle bir merhamet öneriyorsun? Kralınız elimizde zincirli. Thezmarr'ın kapılarındaki canavarlar üzerinde herhangi bir hakimiyetiniz olduğuna inanmamızı mı bekliyorsunuz?

'Benim etkim var -'

"Nüfuz sahibi insanlarla işimiz bitti," diye sözünü kesti Talemir ve Thea'ya hafifçe başını salladı.

Bir hareket telaşıyla kaptanın yanındaydı, kılıcı havada süzülen gümüş bir bulanıklıktı ve eti, tendonu ve

Kemik.

Yüzbaşı Barker'ın kafası yola çarptı ve Yas Tutanın İzi'nden yuvarlandı.

Wilder, 'bir canavar eksildi,' diye yorumladı.

memnuniyet.

Thea, adamın hâlâ seğirmekte olan bedenini eyerden iterken acımasız gülümsemesini göstermesine izin verdi ve onun yana düşüp bir gümbürtüyle yere çarpmasını izledi. 'Görünüşe göre bir atımız daha var. Kimin ihtiyacı var?'

Düşman liderlerinden birinin ölmesiyle birlikte, Yas Tutanın Yolu'nun son kısmında, kalın taş duvarlar ve kale kapıları tam olarak görünene kadar yürüdüler. Bir zamanlar orta diyarları karanlıktan koruyan, şimdi ise onun gölgelerine hapsolmuş bir loncanın amblemini taşıyan yırtık pırtık sancaklar çaresizce kulelere asılmıştı. Korkulukların dört bir yanında gölge hayaletleri tetikte bekleyen heykeller gibi duruyordu. Hava onların boğucu kokusuyla doluydu.

Thea'nın arkasında bir yerde, koçbaşının hazırlandığını duydu ama onlara doğru gelen bir düşman ok yayını ya da oniks gücünden bir kamçı yoktu... Thezmarr'ın duvarlarının içinden savunmayı yöneten her kimse, bu saldırıya izin veriyordu.

Koçbaşı kapılara çarptı, çarpmanın etkisiyle surlar ve aşağıdaki zemin titredi.

Uzun, ağır sopa tekrar ileri geri sallandı ve ikinci kez vurdu.

Midesi huzursuzlukla çalkalanan Thea ön saflara baktı, birinin konuşmasını, zaten ölüme mahkum olanların cesaretini ya da gözü kara pervasızlığını toparlamasını bekliyordu -

"İşte size fırsat Prenses," diye mırıldandı Wilder onun yanında. 'Bir gün kendi konuşmanı yapabileceğini söylemiştim sana...'

Thea, koçbaşını savaş davulu gibi kullanarak saflarını gözden geçirdi. Müttefik kuvvetlerin gözleri ne Talemir Starling'e, ne Karanlığın Kızı Anya'ya, ne de Wilder Hawthorne'a çevrilmişti. *Ona* bakıyorlardı.

Thezmarr'ın eski bir çocuğu, savaşçı bir kız, Althea Nine Lives, Ölümün Gölgesi, Wraith avcısı. Fırtına kullanan Savaş Kılıcı. Althea Embervale.

Thea derin bir nefes aldı ve çenesini kaldırarak kısırağını öne doğru itti, böylece orta diyarların son savaşçı ruhlarına hitap edebilecekti.

Kılıcını kınından çıkararak sesini onların saflarına yansıttı. 'Bugün bir hesaplaşmayla karşı karşıyayız,' diye seslendi. 'Sayıca az olduğumuzu, güçlerimizin yetersiz kaldığını ve yok oluşun gölgesinin büyük olduğunu söylememe gerek yok.'

Koçbaşı tekrar kapılara çarparak kalenin temellerini sarstı.

'İhtimaller her yönden aleyhimize yığılmışken, bu savaş kalbimizi test edecek. Ancak efsaneler bu korkunç tehlike anlarında doğar. Savaşçılar kan ve çelikle şekillendiren bu gibi savaşlardır. Şimdi karşınızda bir Savaş Kılıcı ya da bir krallığın varisi olarak değil, kılıcın kız kardeşi olarak duruyorum. Beni iyi tanımıyor olabilirsiniz. Beni hiç tanımıyor olabilirsiniz... Ama ben sizi tanıyorum.'

Thea kendini hazırladı.

'Sizler orta diyarların gerçek savaşçılarısınız - defalarca yere serilmiş, ancak eskisinden daha güçlü bir şekilde ayağa kalkmış olanlar. Bu duvarların ardındaki piçlerin anlayamadığı, asla kavrayamayacağı şey, her birinizin içinde yatan yılmaz ruhtur. Birlikte, öfkelenecek bir fırtınayız. Bir araya gelen bir fırtına kopmalı ve Fury'ler adına onların üzerine kopacağız.'

Koçbaşı kapıları kırarak demirle bağlı keresteyi parçaladı. Bir gürültüyle çöktü.

Thea kılıcını kaldırdı ve tüm dünyanın duyması için son sözlerini haykırdı. 'Eğer bu bizim son duruşumuz olacaksa, bunu efsaneye layık bir şekilde yapalım!'

CKAPTER FORTV-TKREE

W)LdER

Thezmarr'ın kapıları , Wilder'ın görebileceğini hiç düşünmediği bir manzaraydı bu. Thea kaleye doğru ilerlerken, atlarının toynakları yıkılmış kapıların üzerinde gürlerken, Malik'in savaş sözleri her zaman olduğu gibi yine geldi: *Ölümden zafer, ölümsüzlükte Efsane*. Tüm günler içinde bugün için uygun bir slogan gibi görünüyordu.

Kaleye girdiklerinde, korku pençelerini içine batırdı. Etraflarında, sarmaşıklar duvarlardaki sarmaşıkları boğuyor, yeni konukçular arıyor ve yerde sürünüyordu.

Thezmarr bir ine dönüştürülmüştü: savaşmak için yaratıldığı her şeye ev sahipliği yapan derin, umutsuz bir in. Karanlık evlerini pençesine almıştı ve bunun kanıtı çok üzücüydü.

Gece iyice çökmüştü ve ay alçalmış, kara bulutlar ve gölgelerle örtülmüş, savaş alanına ve önlerindeki canavar yığınlarına uğursuz bir parıltı yayıyordu. Uluyanların kulakları tırmalayan feryatları yankılanarak bir araya geldi ve bir dalga halinde orta diyarlardaki birliğe saldırdı. Wilder saniyeler içinde savaşın kakofonisi tarafından saldırıya uğradı - çeliklerin çarpışması, savaşçıların çığlıkları, duvarların içinde pusuya yatmış gölge hayaletlerin akıldan çıkmayan feryatları. Yaratıkların keskin kokusu, kendi güçlerine sinmiş olan korkunun hastalıklı tatlı parfümüyle karıştı.

Wilder, çaresizliğin acı tadı dilini kaplarken aygırını çatışmanın içine doğru yönlendirdi. Ortalık cehenneme dönmüştü. Gölgeler onlara

Uluyanlar dikkatlerinin dağılmasından faydalanarak iç parçalayıcı çığlıklarla adamlarını parçaladılar.

Eyerini kalçalarıyla kavrayan Wilder iki kılıcını da kınından çıkardı ve çeliğinin şarkı söylemesine izin verdi. Uluyanları birer birer tereyağı gibi kesti, kanla kaplı kaldırımlara düşmelerini izlemeye tenezzül bile etmedi; çoktan bir sonrakine geçmişti. Dövüşürken, kaledeki kötülüğün nabzını hissedebiliyordu, dokusunda yankılanan uhrevi bir kötülük - ama yine de savaşın kalbinde hiçbir Azrail, kulelerden izleyen hiçbir karanlığın efendisi göremiyordu; sadece kaos ve katliam.

Avlunun ortasında Thea, Vernich, Talemir ve Drue uluyanların saldırısına karşı koyuyor, kâbusları su yüzüne çıkaran o kıvrımlı güç kamçılarına karşı savunma yapıyorlardı. Güçleri çoktan parçalanmıştı, birçoğu ölmüş, birçoğu da yaralanmıştı. Büyük Salon'un girişinde Anya, Dratos ve Adrienne, katılmaya tenezzül eden üç Wraith'le savaşıyordu. Terrence tepelerinde uçuyor, pençelerini canavarların gözlerine nişan alıyordu.

Kale istila edilmişti. Ve orakçılardan hâlâ bir iz yoktu. "Cal nerede?"

Wilder, savaş silahını kullanan Torj'a bağırdı.

Çekiç büyük bir etki yarattı ve ardında kanlı bir posa izi bıraktı.

"Şimdiye kadar yerlerini almış olmalıydılar," dedi Torj ve çekicini bir uluyanın suratına mide bulandırıcı bir çatırtıyla indirdi, kan fişkırıyordu.

Ancak Wilder okçularının bulunması gereken duvarlara baktığında, sadece hortlaklar ve gölgeleri vardı.

"Kahretsin," diye mırıldandı, öfkeli kargaşayı tararken. "Oraya çıkmamız gerek!"

Torj gözetleme kulelerinden birini işaret etti. "Bu taraftan."

Savaş devam ederken Ayı Katili ve Ölümün Eli düşmanın içinde bir yol açıyor, Naarvian çeliği bir yıkım ve acı senfonisi yaratıyordu. Wilder kılıcının altında açılan gırtlakların hissinden, onun iradesiyle havayı delen çığlıkların sesinden zevk alıyordu. Acımasız ve kanlıydı ama aynı zamanda güçleri için bir toparlanma çağrısıydı. Hem o hem de Torj, bir güç gösterisinin kırılmış savaşçıların kararlılığını sertleştirebileceğini yeterince iyi biliyordu ve alabilecekleri tüm kararlılığa ihtiyaçları vardı.

Kulenin dibinde Wilder eyerinden atladı ve taş basamaklara doğru ilerlemeye başladı, Torj da hemen arkasındaydı. İlk yaylım ateşini görmüş olmalıydılar.

Bu da duvarların tepesinde korkunç bir sorun olduğu anlamına geliyordu.

Kalbi hızla çarpan Wilder merdivenleri koşarak çıktı, kılıçlarını yoluna çıkan uluyanların yumuşak karınlarına sapladı, önce bir kafayı, sonra ikincisini kesti. Cal'a ulaşmaları gerekiyordu, hem de hemen.

Basamaklar kanla kayganlaşmıştı ama Wilder en tepedeki kapıya ulaştığında kararlılığı onu yere sermişti. Kale titriyordu ve Thea ile Anya'nın aşağıda neyi serbest bıraktıklarını merak etti. Orakçılar kendilerini belli edene kadar fırtına büyüü kullanmamaya karar vermişlerdi, çünkü çok güçlü bir şekilde geleceklerdi ve fırtınayı kullananlar karşı koymak için şimşek ve gök gürültüsünün her zerresine ihtiyaç duyacaktı.

Kendini korkulukların üzerine atan Wilder sorunu gördü.

Karanlık dalgalandı ve duvarın ortasında Cal bir hayvan gibi asıldı, gölgeler el ve ayak bileklerini bağladı, bir başka dal boğazına dolandı. Havada tutulmuştu, bedeni hayaletlerin ona dayattığı kâbusların saldırısıyla savaşıyordu. Ağzı ardına kadar açıktı, çığlık atıyordu ama hiç ses çıkmıyordu.

Bir bağırla hem Wilder hem de Torj ona doğru atıldı.

Savaş Kılıçları birlikte, çelikleriyle gölgeleri yararak ilerlediler. Wilder'ın zihninde bir düzine görüntü belirdi: Malik, Talemir, Thea, hepsi orakçıların merhametine kalmış, acı çekiyorlardı. Ama dişlerini sıktı ve tıpkı obsidyen dallarıyla savaştığı gibi görüntülerle de savaştı, onları kopardı ve Cal'ı pençelerinden kurtardı.

Genç Muhafız yere düştü, dizleri taşa çarparak dört ayak üzerine düştü, nefes nefese kaldı, gözyaşları yüzünden akıyordu.

Wilder, Wraithlerin her an gelebileceğini düşünerek etrafında döndü.

Yapmadılar.

Bunun yerine, etraflarındaki gölgeler dağıldı ve Cal'ın okçuluk birliğinden geriye kalanlar ortaya çıktı. Birçoğu taşların üzerinde cansız yatıyordu, gözleri şoktan donmuş, ağızları sessiz çığlıklarla açılmıştı. Ama Cal'a benzer durumda olan birkaç kişi vardı, elleri morarmış boğazlarında, kuru kuru nefes alıyorlardı.

Wilder bıçaklarını döndürerek, "Herkes ayağa kalsın," diye emretti. "Cal," diye bağırdı. "Ayağa kalk.

"Evet, efendim," diye homurdandı. Gözleri hâlâ akan Cal sendeleyerek doğruldu ve yayına uzandı. "Okçular!" diye hırıldadı, sesi boğuk ve kırıktı. O

Wilder'a özür dileyen bir bakış attı. "Emri sizin vermeniz gerekebilir.

Wilder bir avuç okçuya dönerek, 'Bunu yapabilirim,' dedi. 'Adamlarınız ve kadınlarınız aşağıda ölüyor! Ok at!' diye bağırdı.

Adamlar ayağa kalkmakta zorlandılar ama emredileni yaptılar. "Çek!

Wilder korkuluğu tararken dehşete kapıldı. Gölgeler geri çekildikçe, duvarları kaplayan uzun sivri uçlar ortaya çıktı ve oraya saplanmıştı...

Boğazından yukarıya doğru bir safra yükseldi ama onu bastırdı ve dikkatini tekrar titreyen okçulara verdi.

"Gevşek! Wilder bağırdı.

Okların ilk yayılım ateşi aşağıdaki canavarların üzerine yağdı, uçları güneş orkidesi özüyle işlenmişti, avluda altın patlamaları oldu. Wilder, Cal ve yoldaşlarının doğru nişan alması için Fury'lere dua etti.

Kılıcını kaldırarak avluya giren yeni uluyan dalgasını işaret etti. "Tekrar!" diye kükredi. "Nişan al... Çek... Gevşet!

Aşağıdan çılgınlıklar yankılandı ve kanın metalik tınısı havada sürüklendi.

Torj merdivenlere doğru ilerliyordu. 'Ben mancınıklara bakmaya gidiyorum. Şimdiye kadar bu bok çukuruna ateş yağdırmış olmaları gerekirdi.

Wilder sadece başını salladı ve dikkatini okçulara verdi. Savaşın ortasında kalmayı çok istiyordu ama Cal'ın solgun yüzüne ve sesinin azlığına bakılırsa, onları toparlayacak birine ihtiyaçları vardı. Wilder sadece sivri uçları henüz fark etmemiş olmalarını umuyordu... Dikkatlerini bu yöne çekmemek için kendisi bakmamaya özen gösterdi. Etraflarını saranlar bir yana, aşağıda bile yeterince dehşet vardı.

"Nock!" diye tekrar seslendi. "Çek!

Okçuların dediğini yapmasını izledi, yay kirişleri gerilmiş, göğüsleri genişlemişti.

"Gevşek!

Bu kez oklar yağarken, surların ötesindeki mancınıkların izniyle kayalar ve alevli sicim topları da yağıyordu. Görünüşe göre Torj onları bulmuş ve emri altına alarak bir zamanlar evleri olan kaleye zarar vermişti. Camlar kırıldı ve bir kulenin parçalanırken çıkardığı gürültülü ses korkuluklarda yankılandı.

"Siper alın! Wilder kendi kuvvetlerine bağırdı.

Ateş ve taş kaleyi dövüyordu ve Wilder buna daha fazla dayanamadı.

"Callahan. Gardiyan'ın omzunu kavrayarak Cal'ı bakışlarıyla buluşmaya zorladı. 'Sen lanet olası Alevli Ok'sun. Bu adamlara komuta etmek senin görevin. Onlara komuta et.

Cal'ın ifadesi sertleşti. "Evet, efendim.

Wilder beklemedi. Bir kez daha merdivenlere doğru koştu, mücadeleye yeniden katılmak için acele ederken Cal'ın kesin emirlerinin yankısını duydu.

Avlu kan gölüne dönmüştü. Ve
dümende Thea vardı.

Wilder, bu kadar ölüm ve yıkımın ortasında onun yanında olma ihtiyacıyla ona doğru savaşarak ilerledi. Her yönden saldırıya uğradı, bir darbenin hedefini bulduğunu zar zor fark etti. Tek bir odaklanmayla, birbiri ardına gelen ulumaların arasından sıyrıldı, hem canavar hem de insan olan ölüleri savuşturdu ve üzerlerinden geçti. Oklar yere saçıldı ve yakın mesafede, alev alev yanan bir gözetleme kulesinden büyük dumanlar yükseldi. Avlunun çevresinden Wren ve Farissa silah haline getirilmiş toz ve iksir şişeleri fırlatıyor, camlar düşmanın üzerine paramparça oluyor ve onları her türlü simyasal dehşetle ıslatıyordu.

Thea'ya ulaştığında ona baktı, kılıcını savurup bir uluyanın kafasını tek hamlede keserken gözleri vahşiydi.

'Azrailleri bulmalıyız. Buna bir son vermeliyiz,' diye bağırarak kılıcını başka bir canavarın karnına sapladı, yarattığı göbeğinden burnuna kadar ikiye böldü ve kendini siyah kan yağmuruna tuttu.

Hiç irkilmedi bile.

Sırt sırta verip birlikte dövüştüler, ilerledikçe etraflarında uluyan cesetleri yığılıyordu. Wilder avluyu taradı, tüm bu kan banyosunu manipüle eden Azraillere dair herhangi bir işaret aradı ama hiçbir şey yoktu. Sadece uluyanlar ve wraithler, sarmaşık illetleri ve tek tük arachne, orta diyarların güçlerini acımasız dalgalar halinde vuruyordu.

Ama Thea onun yanındayken, umut çiçek açmaya başladı. Birlikte durdurulamazlardı ve diğerleri için bir yol gösterici oldular. Havadaki değişimi hissetti, onların sarsılmaz kararlılığının güçlerini yükselttiğini hissetti. Etraflarında, orta diyarların askerleri toplandı. Talemir, Anya, Drue ve Dratos yeniden canlanan bir enerjiyle harekete geçti. Kale düşene kadar dinlenmeyeceklerdi.

Son uluyan, son orakçı yok olana kadar, hayaletlerin rüzgârda unutulmuş fısıltılardan başka bir şey olmadığı zamana kadar -

Karanlık, Wilder ve Thea'yı kaldırımların uçurmakla tehdit ederek patladı. Çığlıklar her yönden yankılandı ve Wilder'ın göğsünde kısa süreliğine yeşeren umut söndü. Bir duygu sağanağı onu o kadar sert vurdu ki, bu duyguların gücüyle sendeledi ve yanan gözyaşlarını geri kırptı.

"Ne oluyor lan...? Gölgeler, onları kullanan figürü ortaya çıkarmaya yetecek kadar çekilirken Thea onun yanında mırıldandı.

Tüm bu karanlığın merkezinde Prenses Jasira vardı.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

TKEA

Thea, Prenses Jasira'ya, parmak uçlarından dökülen gölgelere, iki yanında nöbet tutan wraithlere ve devasa *rheguld*'a baktı

Azrail onun arkasında

beliriyor.

Karanlığın kızı.

Thea'nın göğsüne garip bir karıncalanma sıcaklığı yayıldı, doğal olmayan, huzursuz...

Ve sonra, bulmacanın her bir parçası yerine otururken gözlerini kırptırdı. Anlamıştı.

'Baban tarihteki en güçlü empat değil,' dedi. "Sensin.

Jasira memnun görünüyordu. 'Birinin benim değerimi anlamasının zamanı gelmişti. Her zaman bunun sen olacağını düşünmüştüm, fırtına koruyucusu.

Thea titreyen bir nefes verdi, gölgeler her yerde titreşiyordu. Etraflarındaki savaş yavaşladı ve sonra Jasira siyah dallarla uzandığında tamamen durdu. Karanlık güç Thea'nın etrafında dans ediyor, büyüsünü yüzeye çıkarmaya çalışıyordu.

Thea yemi yutmadı, henüz değil. Çünkü Jasira'nın arkasında sadece bir Azrail vardı ve yıldırımın aynı yere düşmesi için hepsinin bir arada olması gerekiyordu -

"Buraya yaptığım şey hoşuna gitmedi mi? Jasira hafifçe sordu, gölgeleri Thea'nın bakışlarını kale duvarlarına yönlendiriyordu.

Bileğinin bir hareketiyle yukarıdaki gölgeler geri çekildi ve Thea, çevrenin her yerinde zalim sivri uçlar ortaya çıkınca nefesini tuttu...

Kalede çalışanların kafalarıyla süslenmiş.

Thea, Thezmarr'ın aşçısının, baş şifacısının ve bahçıvanının çarpık yüzünü tanıyınca zorlukla nefes alabildi.

Başka tarafa bakmak, her şeyi görmemek istedi: kayıp gözler, solgun yanakları boyayan kanlı gözyaşları, açık ağızlar, parçalanmış diller.

Yukarıdan Jasira'ya doğru alevli bir ok fırladı ama Jasira sanki küçük bir rahatsızlıkmiş gibi oku bir gölgeyle savuşturdu.

Thea birlikte büyüdüğü yüzlere bakarken bile buna inanamıyordu, inanmayacaktı. Ahır ustası Madden ve çırağı Evander oradaydı, yüzleri dehşet içinde donmuş, açık ağızlarından demir çiviler görünüyordu.

Bakışları iki tanıdık yüze daha takıldığında Thea'nın çıkardığı boğuk ses insandan çok hayvana aitti.

Jasira yavaşça, 'Senin için kimin önemli olduğunu bulmak zor değildi... Osiris herkesi ve her şeyi sorgulamaya fazlasıyla istekliydi,' dedi. "Dans Eden Simyacılar artık dans etmiyorlar - bunun için bedenleri yok.

Thea'nın midesi dibe vurdu ama Wren'den gelen kırık çığlığı duyana kadar bunun doğru olduğunu anlamadı.

"Samra... İda..." diye inledi kız kardeşi, arkadaşlarının demir çivilere geçirilmiş kafalarının korkunç görüntüsü karşısında.

"Neden?" diye mırıldandı Thea, gözlerini Sam ve İda'dan ayırıp Jasira'ya odaklandı.

Ama Anya öne çıktı, önce elindeki silaha, sonra da şaşkınlıkla prensese baktı. "O sendin..." dedi, sesi zayıftı. "Yıllar önce bu tırpanı kullanan sendin. Thezmarr'ın üzerine karanlığı sen çökerttin. Artos *seni* kurtarmak için bana tuzak kurdu.

"O zamanlar bile ondan daha güçlüydüm," dedi Jasira onlara, gölgeleri titreyerek. "Ben doğmadan önce güçten zevk almaya başlamıştı elbette... Delmira, Naarva, hepsi onun büyüsüne yenik düşmüş, içten içe birbirlerine düşman olmuşlardı. Ama babam hayal gücünden yoksundu ve anlamıyordu... Yıllardır benim kontrolümden kurtulmaya çalışıyordu, ama benim gücüm onunkini erkenden gölgede bıraktı. Bu benim kaderim. Ben kehanet edilen Karanlığın Kızıyım. "Ateşin ve kanın şafağını getireceğim.

Jasira'ya bağlı wraithler huzursuzlandı ve Thea'nın büyüsu derisinin altında çatırdayarak damarlarında dolaşmaya başladı. Havada yağmurun kokusunu aldı ve her iki kız kardeşine de bir adım daha yaklaştı, büyülerinin onlardan da yayıldığını hissetti.

Jasira birlik gösterisi karşısında gülümsedi. 'Bunu uzun zamandır bekliyordum...'

Prenses bir savaşçı değildi ama olmasına da gerek yoktu - en güçlü empattı ve bir el hareketiyle orta diyarların güçlerini esareti altına almıştı. Kalkan taşıyıcıları ve Muhafızlar çığlık atmaya başladığında Thea önündeki korkunç sahneye bakakaldı.

Jasira'nın Wraithleri serbest bırakmasına gerek yoktu. Sadece kendini serbest bırakması gerekiyordu.

Kalbi hızla çarpan Thea, yüzleri dehşet içinde kazınmış, hatta bazıları kendi bıçaklarını kendilerine çevirmiş, hırpalanmış birimlerini taradı.

"Hayır!" diye bağırdı ve tam olarak bunu yapan bir Muhafız'a doğru ilerledi. Ama çok geç kalmıştı. Hançeri eti ve kemiği deldi, yaradan serbestçe kan akıyordu. Saniyeler içinde ölmüştü.

Jasira müttefiklerini dayanılmaz bir duygu seli ile doldurdu. Thea bunu kendisi de hissetti, göğsünde bir patlama hissi, sanki her şey çok fazlaydı ve bunun baskısına dayanamıyordu.

Bir çığlık atarak parmak uçlarından şimşekler çıktı ve Jasira'nın Onu.

Thea kız kardeşlerine baktı - sadece prensesin arkasındaki Azrail'in ona doğru hamle yaptı. Pençeler kolunu parçaladı ve geriye düştü, kaldırım taşlarındaki kanda kaydı. Ama bacaklarına attığı bir tekmeyle tekrar ayağa kalktı ve kılıcını kaldırdı.

"Hadi o zaman, seni pislik parçası," diye tısladı, kılıcını davet edercesine döndürerek. 'Kalbin, oyup çıkardığım diğerlerine katılabilir.

Kendini canavara doğru fırlattı, onun kesici pençelerini savuşturup yanından geçerken ve kendisine doğru gelen gölgeleri keserken dünyanın geri kalanı kayboluyordu. İğrenç şeye tiksintiyle baktı, pis kokusu burun deliklerini dolduruyordu. Boynuzları başının üzerinde bir koçunki gibi kıvrılmıştı, kösele derisi kılıcı ile kalbi arasında grotesk bir bariyerden başka bir şey değildi.

Yaratık tıslayarak ona doğru bir oniks güç dalgası gönderdi. Bir an için Büyük Ayın'e geri dönmüştü ve

Wilder, Malik'in hançeriyle kendi bileğini kesiyordu. Wren, Cal ve Kipp'in gölgede boğulmalarını izliyordu. Her saldırı karnına saplanan bir bıçak gibiydi ve bacaklarını altından çekip almakla tehdit ediyordu.

Ama Thea'nın yıldırımını onun çağrısına cevap verdi ve parlak beyaz şimşeklerle karanlığı yararak ilerledi. Büyüsü canavara çarptığında, içinde Jasira'nın büyüsünü hissetti - çünkü Karanlığın Kızı empati yetenekleriyle yaratıkları kontrol ediyor, onların daha ilkel duygularından besleniyor ama yine de onları kendi iradesine bağlıyordu.

Thea Azrail'i geri püskürttü ve Wilder'ın havaya sıçrayıp kılıçlarını yarattığın sinirli göğsüne saplamasını, siyah kan fışkırmasını izledi. Bir kükremeyle yarattığın kalbini söktü ve Jasira'nın ayaklarının dibine fırlattı.

Etraflarında, Azrail'in soyundan geldikleri belli birkaç Wraith durdukları yerde parçalandı.

Ama Jasira sadece güldü. "Onun geldiği yerde daha çok var, Savaş Kılıcı. "Ve hepsi aynı kaderi paylaşacak," dedi Thea omuzlarını dikleştirerek. Jasira karanlık bir gülümseme verdi ve ellerini kaldırdı.

Wraithler kaleden fırladı, tısladı ve pençelerini kalan birkaç orta dünya birimine doğru savurdu.

"Bana! Thea bağırdı. "Çizgileri oluşturun!

Duyanlar ona destek oldu ama Jasira bakışlarını Talemir Starling'e çevirdi, gölgeleri kıvrılmış ve saldırmaya hazırdı.

"Gölge Prens," dedi buz gibi ses tonuyla, kargaşayı yarıp geçerek. 'Sen bir sorun oldun. Seninle işim bittiğinde, o küçük oğlunu tanıyamayacaksın bile.

Talemir'in ifadesi vahşi bir öfkeye dönüştü - ve Thea, Karanlığın Kızı'na doğru hamle yapıp yan tarafını açıkta bırakmasını saf bir dehşet içinde izledi.

CKAPTER FORTV-F) VE

W)LdER

Wilder düşünmedi; sadece hareket etti. Bir an Azrail'in cesedinin üzerinde dururken, bir an sonra kendini önüne atıyordu. Talemir'giden yolu kendi bedeniyle kapattı. Acı, demirhaneden çıkan beyaz bir bıçak gibi içinden geçti, tekil ve acı verici. Kaldırım taşlarına çarptı ve yuvarlandı. Ama Wilder kendini tekrar ayağa kaldıracak kadar gölge büyüsüne maruz kalmıştı.

Karanlığın gerçek efendisine kılıç çekiyorlar.

Talemir'in iyi olup olmadığını görmek için arkasına bakmadı. Sadece prensese baktı ve kendini destekledi.

Karanlık onun için geldiğinde, o hazırды.

Kirpik üstüne kirpik savurdu, gücü yararak Jasira ile arasındaki boşluğu kapattı.

"Kuleyi sevdin mi, Savaş Kılıcı?" alay etti gölgelerinin güvenliğinden, her zaman gördüğü aynı kabusları ve hayalleri ona daha fazla dayatarak. 'Babam seni oraya benim emrimle koydu. Senin gibi bir savaşçıyı kırmak için ne gerektiğini görmek istedim.

'Benim gibi bir savaşçıyı kimse kıramaz,' dedi. 'Ve beni o hapishaneye koyarak yaptığın tek şey beni daha da güçlendirmek oldu.

Çevresel görüşünde bir şimşek çakması gördü. Thea'nın büyüsünü görmek onu ateşledi. Jasira'nın bir sonraki gölge kırbacını o kadar büyük bir güçle kesti ki Jasira bir çılgılla geriye savruldu.

Onu kılıcıyla ezmek için hamle yaptı ama kaleye daha fazla Wraith , kanat çırpan bir güç ayın önünü kapattı.

Savaşın kargaşası başladı ve Wilder neredeyse itişip kakışan bedenler ve sallanan kılıçlarla baş edemeyecekti. Ama aniden Talemir onun yanındaydı.

"Onu yakaladığımı biliyorsun," diye homurdandı Gölge Prens.

Wilder, Cal'a ve duvardaki bir avuç adamına işaret ederken, kendisi de Embervale kardeşlerin etrafını saran Wraith sürüsüne doğru ilerledi.

Ateş okları gökyüzünü aydınlattı ve hortlakların çığlıkları bir kez daha havayı doldurdu.

Kulakları sağır eden bir çığlık duyuldu ve orta diyarlardan gelen erkek ve kadınlardan oluşan yeni bir kuvvet kaleden ve kaldırım taşlarının arasında açılan mahzen mazgalından fırladı. Kılıçlarını havaya kaldırmış, dudaklarında intikam çığlıkları, Kipp'in önderliğinde mücadeleye atıldılar. Sadece savaşçılar değil, taverna müdavimleri, Albert, Marise ve Everard da kendi kılıçlarını sallayarak kendilerini düşmanın üzerine attılar, cesaretleri incelik eksikliklerini telafi ediyordu...

Gök gürültüsü tepemizde yuvarlandı ve yağmur kokusu havayı doldurdu.

Any ve Thea kaosun tam ortasındaydı, her biri fırtınalarına sesleniyor, şimşek ve rüzgâr geceyi etraflarında savuruyordu. Ama Wren neredeydi?

Nefes nefese kalan Wilder, kalenin merdivenlerinde en genç Embervale'i gördü, Farissa da onun yanındaydı. Her iki kadın da simyasal karışımlar ve güneş orkidesi özüyle dolu küçük yuvarlak şişeler fırlatarak altın patlamalarıyla tüm birimleri hareketsiz hale getiriyordu. Wren'in, düşmana yapışması ve kolayca yıkanmaması için maddeleri yağ benzeri bir kıvama önerdiğini hatırlıyordu - işe yarıyordu.

Yanında Talemir varken Wilder wraith üstüne wraith, uluyan üstüne uluyan öldürdü, Furies'in verdiği dayanıklılığı güçlü kalmaya devam etti.

"Orakçıları bulmamız gerek," diye bağırdı Tal'a. "Aksi takdirde her şey boşa gider.

"Ve Jasira -" Talemir kılıcıyla prensesin düştüğü yeri işaret etti ama ondan hiçbir iz yoktu.

"Kahretsin," diye mırıldandı Wilder, çevredeki duvarlardan onları izleyen bulanık mavi gözleri fark edince kalbi sıkıştı. "Sanırım orakçıları bulduk.

Sayıları Wilder'ın sayabileceğinden çok daha fazlaydı ve güneş orkidesi özü güçlerinin normal çelik silahlarını kaplasa bile bunun yeterli olmadığını biliyordu.

"Thea!" diye bağırdı kargaşanın içinden.

Başını çevirdi, gözleri anında ona takıldı. Sonra bakışları orakçılara kaydı ve gördüğü manzara karşısında çenesi sıkıştı.

Talemir alnındaki teri silerek, "Kahrolası Fury'ler bizi kurtarın," diye soludu.

Wilder ona, "Öfkeliler hiçbir şey yapmaz," dedi. "Ama Embervale kardeşler yapabilir.

Thea ve Anya'nın savaş alanının öbür ucunda Wren'e ulaştıkları yeri işaret etti; üçü omuz omuza durmuş, kapılarına dayanan orakçı sürüsünü inceliyorlardı.

Birlikte fırtınayı çağırdılar.

CKAPTER FORTV- G) V

TKEA

A Sonunda Thea nihai silahını kullandı. Uluyan karanlığın ortasında, kız kardeşleriyle birlikte dimdik duruyordu. Kader onları ortak bir tarihten, Delmirli varisler olarak birbirlerini tanıma şansından mahrum bırakmıştı ama bu onların birleşmesine engel olmamıştı. Bağlarını kurmalarına engel olmamıştı.

Yeniden.

Üç Furies'in bir görüntüsü tarafından vuruldu: Iseldra, Morwynn ve Valdara, Embervales'in şimdi yaptığı gibi yan yana duruyorlardı.

Thea'nın şimşeği gölge dünyasına salınmaya hazır bir şekilde içinde şarkı söylerken, Wren'in ve Anya'nınki de öyle. Kör edici bir parıltıyla büyüler birbirine bağlandı. Aynı şarkının farklı notalarının iç içe geçmesi gibiydi, her kardeşin büyüü incelikli bir şekilde farklıydı ama uyum içinde bir araya geliyordu.

Gök gürültüsü gökyüzünü yararak taşa yankılandı ve Thea'nın botlarının altındaki zeminin titremesine, gevşek kayaların kale duvarlarından kopmasına neden oldu. Damarlarında büyü akıyordu ve kız kardeşleri içlerinden fırtınalar çıkarıp Thezmarr'ın sınırlarının ötesindekileri çağırırken her iki yanında da büyüünün benzerinin dolaştığını hissediyordu. Yukarıda bulutlar açıldı ve bir sağanak başladı, yağmur sert, yanlara doğru tabakalar halinde dünyaya yağıyordu. Etraflarında rüzgâr hızlandı, saçlarını ve kıyafetlerini yırttı, her kız kardeş güç kuyusunun derinliklerine indikçe ivme kazandı.

"Şimdi," diye mırıldandı Anya, sadece Thea ve Wren'in duyabileceği kadar yüksek sesle. Elleri dışarı fırladı ve fırtına dindi.

Parmak uçlarında şimşekler çakarken daha fazla gök gürültüsü patladı.

Thea'ya göre savaşın geri kalanı kaybolup gitmişti - sadece Delmirianların gücünün tadına bakarak dudaklarını yalayan orakçılar vardı. Ama kız kardeşleri yanındayken ve şimşeği havada canavarlara doğru patlayarak karanlığı kör edici bir parlaklıkla aydınlatırken Thea'yı korkutmadılar. Yağmur tenini ıslatıyordu ama Thea yağmurun şarkısından ve kokusundan zevk alıyordu, ellerini uzatıp yıldırımını doğrudan orakçılara doğru yönlendirirken yaratıkların keskin kokusunu silip süpürüyordu.

Çığlıkları havayı doldurdu.

Thea ve kız kardeşleri bir rüzgâr girdabı çağırdı, fırtına onlara doğru gelen gölgeleri silip süpürdü.

Thea kararlı bir haykırışla yağmuru bir enerji akımıyla doldurdu ve orakçıların ilk sırasını patlattı. Bedenleri duvardan uçarak aşağıdaki taşa çarptı ve Savaş Kılıçları işlerini bitirmek için üzerlerine atıldı.

Anya üç fırtına kullanıcısının gücünü bir araya getiriyordu ve bu Thea'nın daha önce deneyimlediği hiçbir şeye benzemiyordu. Fırtına göğsünde çalkalanıyor, kız kardeşlerinininkiyle güçlerini birleştiriyor, daha fazla bulut yuvarlandıkça ve gök gürültüsü üzerlerinde kükredikçe kaos yoğunlaşıyordu.

Birlikte, bir sonraki orakçı sırasına doğru yıldırımlar fırlattılar, çatırdayan enerji gölgelerini yaktı ve acı içinde kıvranmalarına neden oldu. Bunun gücü sarhoş ediciydi; doğanın ham gücü, tüm varlığına yayılan büyüyle birleşmişti. Thea bunu her parmak ucunda, her ayak parmağında, kemiklerinin derinliklerinde hissetti. Yağmur sağanak halinde yağdı ve Thea dudaklarında tadına baktı, ardından devasa bir şimşek çatalını daha serbest bıraktı, onu yukarıdaki siyah gökyüzünden indirdi ve amansız öfkesiyle başka bir Azrail'e çarptı. Kıvılcımlar uçtu ve sağanak yağmurda bile Thezmarr alev aldı, ateş duvarlarda canlandı.

Kendinden geçmiş bir halde, fırtınanın gölge kirpiklerini yutmasını, çevredeki orakçıların geri çekilmesini izledi.

Bulutlu mavi bir bakış onunkine dikilmişti ve canavar ona doğru hamle yapmadan önce haykırmaya, nefes almaya bile vakti yoktu.

Birlikte yaşadıkları fırtınanın coşkusuna kapılan Thea bocaladı.

Orta âlemlerdeki tüm Fury'lerin verdiği güç bile bu darbeyi durduramazdı. Doğrudan göğsüne inen obsidyen bir yumruk onu uçurdu. Thea, kız kardeşleriyle arasındaki bağdan koparıldı, bunun ani ve yakıcı acısı ciğerlerindeki havayı çaldı, gözlerinden yaşlar aktı.

Bacakları çırpınırken, acımasızca gökyüzüne, bir korkuluğun üzerine fırlatıldı. Taşlara sertçe çarptı, başının arkası yıkık kale duvarının molozlarına çarptı. Neredeyse anında ve zırhının altından omurgasına doğru kan damladığını hissetti.

Her yerinden acı fişkirirken, büyü boğuluyor gibiydi. Büyük Ayin'de yaptığı gibi yaralarını dağlayabileceğini umarak ona uzandı ama bir şey gücünü azalttı.

Sersemlemiş bir halde ayağa kalkmaya çalıştı ama bir şey onu tekrar molozların arasına sıkıştırdı.

Bir Azrail.

Pençelerinin sivri uçları kalbinin hemen üzerindeki deride gezindi. Ve zaman yavaşladı.

İşte bu, Thea fark etti. İşte böyle öleceğim.

Bu an için yirmi yedi yıl beklemişti ve söz verdiği gibi, Kader onun için gelmişti. Bu sefer onu kurtaracak ne bir Aveum kaynak suyu ne de bir numara vardı. Sadece fırtınalar ve karanlık vardı.

Thea dilinde kan tadı aldı. Ciğerlerine yeterince hava girmesi için mücadele etti, Azrail'in pençeleri daha derinlere iniyordu.

Ve sonra baskı ortadan kalktı.

Canavar ondan geriye doğru fırladı, yıldırım kordonları boğazına dolandı ve onu yıkık avlu boyunca sürükledi.

Gül ağacı ve deri kokusu Thea'yı sarmıştı ve Wilder aniden onun yanındaydı.

Onun gümüş bakışlarını hüznle karşıladı ve orada bulduğu yıkımdan nefret etti. "Eğer buysa..." diye mırıldandı, ağzının kenarından kan sızıyordu. "O zaman seni şiddetle sevdiğimi bil. Her saniye buna değerdi. Sen buna değdin -"

Özleyeceği her şey gözünün önünden geçerken Thea hıçkırıklara boğuldu. Wilder'la olan hayatı: Tverrian aygırının peşinden tepelerde onunla birlikte koşmak, kamp ateşinin başında tutkulu geceler, dinlenmelerin arasındaki sessiz nefeslerde fısıldanan *seni seviyorum*. Wren'in usta bir simyacı ya da Cal'ın bir Savaş Kılıcı olduğunu asla göremeyecekti. Kipp'le bir daha ekşi bal likörü içemeyecekti.

"Sakın buna cüret etme. Wilder onu zırhlı göğsüne çekti. "Sakın vazgeçeyim deme. Bu sözler daha önce söylediklerinin yankısıydı.

Bloodwoods kalkan taşıyıcılığı kabul testinden sonra. "Sana izin vermeyeceğim," dedi ona. "Gitmene izin vermeyeceğim.

Thea yüzüne dokunmak, son bir kez çenesinin izini sürmek, ağzını kendi ağzına götürmek istedi. Ama elleri beceriksizdi.

Wilder'ın kolları onun etrafında titredi. 'Sen Aveum'a gittikten sonra bir daha asla ayrılmayacağımızı söylemiştik. Bu yemini tutmaya niyetliyim.

Thea üşüdüğünü hissetti. Başının arkasındaki yaradan mı, yoksa kalbinin üzerinde kanayan karanlık izlerden mi kaynaklandığını bilmiyordu.

Wilder alnını onunkine dayadı, gözyaşları yakışıklı yüzünden aşağı dökülüyor, kan ve kumda izler yaratıyordu. "Lütfen.

"Özür dilerim -" Sesi kırıldı. "Seni terk etmek istemedim. Ölmek istemedim, henüz değil.

İkisinin de üzerine bir gölge düştü, korkulukta bir figür belirdi. "Ölecek olan sen değilsin," dedi Anya, Thea'nın yanına çömelerek. "Bunu çiğne.

Thea'nın ağzına bir şeyler tıktırdı. Thea ısırıldığında acı tadı fark etti.

Kurutulmuş iruseed. Sebastos Barlowe sayesinde süpürge dolabında kan kaybından ölmek üzereyken Wilder'ın ona verdiği otun aynısı. O zamanki gibi işe yaramış, duyuları yeniden canlanmıştı. Acı hâlâ devam ediyordu ama bilinci yerindeydi, uyanıktı ve elleri onun yönlendirdiği şekilde hareket edebiliyordu.

Yanında, Wilder'ın nefes alış verişi düzensizdi. "Siktir," diye mırıldandı, şakağına sert bir öpücük kondurdu. "Bunu bana bir daha asla yapma.

Ama Thea'nın bakışları Anya'ya kaydı, onun sözlerinde Thea'yı rahatsız eden bir şeyler vardı. "Kim ölecek?" diye homurdandı. "Ölecek olanın ben olmadığımı söyledin... Peki kim ölecek?

Anya yüzünü buruşturdu ve eli bir şeye uzandı.

Thea'nın kader taşını zırhının altından çıkardı ve parmaklarının arasına alırken düğümlü deri kordonu kopardı. "Bu asla senin olmadı.

Thea sadece bakabildi.

'Buraya geldiğimizde elindeydi. Ağlamayı durdururdu. Ama o benimdi. Her zaman benimdi. Seni ve Wren'i görmek için Thezmarr'a döndüğümde seninle konuşmadığımı söyledim. Yalan söyledim. Beni hatırlaman için sana yalvardım. Sonra da taşı sana sonsuza dek verdim.

Beni hatırla.

Kahinin sözleri, çocukken avucuna bastırıldığı kader taşı ile birlikte aklına geldi.

Beni hatırla.

Minik ellerde çiçek kolyelerin parıltısı.

Beni hatırla.

Lanetli şeyi denize atıyor, ancak saatler sonra Wilder'ın yan masasında buluyor.

Beni hatırla.

Notos'ta boynundan koparıp bir kenara attığı yeşim taşını bulmak için orman zeminini tararken kanı donuyordu.

"İşte," demişti Cal, uzattığı elini uzatarak. Ve işte : Thea'ya hayatı boyunca musallat olan soluk yeşil taş.

Beni hatırla.

Şarkı Söyleyen Tavşan'da Anya'ya, "Bana bunu soracak mısın?" diye sormuş, yeşim taşını parmaklarının arasına alıp başparmağını kenarlarında gezdirmişti.

"İstedığimi sanmıyorum... O şeylerin kimseye bir olmadı. Beni hatırla.

Thea, Anya'nın parmaklarının kader taşına sarılışını izledi. Bu sözleri ona bir kahin fısıldamamıştı.

Kız kardeşi vardı.

On aylık ablası.

Yirmi yedi sadece onun yaşı değildi. Anya'nın da yaşıydı.

Thea'nın aklı başına geldiğinde, kız kardeşinin elindeki yeşim taşına bakakaldı. Yıllarca o taşı bir lanet gibi boynunda taşımıştı. Hayatı boyunca ölmeyeceğine inanarak kendini tehlikeye atmıştı.

Ve yapamazdı. Kaderin eliyle değil. Bugün olmaz.

Çünkü taş onun değildi.

Anya'nındı.

Bu gerçeğin farkına varmak ona her darbeden daha ağır geldi.

"Anya," diye mırıldanarak kız kardeşine uzandı. Ama Anya'nın dikkati aşağıdaki savaş alanında başka bir şeye -birine- takıldı.

Kader taşını boynuna bağlayan Anya'nın gözleri, yıkıntılar arasında koşuşturan kapüşonlu bir adamı takip ederek çılgınlığa odaklandı.

Bir kılıcı göğsüne dayadı ama kullanmadı, ihtiyacı olan hiçbir savaşçısına yardım etmedi.

Anya da Thea'nın birkaç saniye önce ne yaptığını fark edince yüzünde öfke alevlendi. Her kimse kaleden kaçıyor, parçalanmış kapılara doğru gidiyordu -

Anya'nın yaralı yüzünde vahşi bir gülümseme belirirken, avuçlarından karanlıklar fışkırdı ve zarımsı kanatları sırtında açıldı.

Thea'nın içinden akan iruseed ile yarası unutuldu. Anya korkuluktan atlarken o da ayağa fırladı.

Oniks ihtişamının, müthiş gücünün bir görüntüsüydü. Ve onun emriyle kalenin içinden büyük bir rüzgâr esti, hortlakların gölgelerine karıştı, taşlardan şimşekler çıktı.

Anya'nın kanatları öfkeyle çarptı ve aşağıdaki figürün önüne inerek onu olduğu yerde durdurdu.

Thea ve Wilder korkuluktan fırladılar, molozların üzerinden atlayıp Anya'nın yanına ulaşmak için yarıştılar. Çünkü bu sıradan bir asker kaçağı değildi.

Anya ona baktı, tırpanından kan damlıyordu. "Beni tanıdınız mı *Lonca Ustası*?

Thea ağzı açık kaldı. Osiris'in Thezmarr'ın düşüşündeki rolüyle ilgili raporları dinlemiş olsa da, bunun önünde gerçekleşmesini izlemek başka bir şeydi, loncayı yöneten adamın yanan kabuğundan kaçtığını görmek tamamen başka bir şeydi.

Osiris, Anya'nın tıraşlı kafasını ve yara izini görünce gözleri kısıldı. "Yapmalı mıyım?

Anya kara bir kahkaha attı. "Sanırım bütün küçük kızlar tek kullanımlık olduklarında sana aynı görünürler... Tıpkı senin şu anda olduğun gibi.

Osiris geriye doğru hamle yaptı, ancak Wilder'ın göğsünün duvarına çarparak kaderiyle yüzleşmesini engelledi.

Anya'nın yüz hatlarını kötülükle karışık bir eğlence kaplamıştı.

'Bunu uzun zamandır bekliyordum, Lonca Ustası. Çabucak biteceğini düşünmeyin.

Bileğinin bir hareketiyle tırpanı Osiris'in yanağını kesti ve ardında bir kan çizgisi bıraktı. Osiris haykırdı, eli kesiğe doğru uçtu.

"Gücünü sakla," dedi Anya. 'Çok daha fazlası olacak...'

Thea, kız kardeşinin intikamını eski Lonca Ustasına resmetmesini dehşet içinde izledi. Yüzünde kendi yarasını yansıtan bir kesik vardı.

Sonra bir tane daha.

Osiris ılık atarak dizlerinin üzerine çöktü ve ellerini uzattı. "Lütfen. Merhamet için yalvarıyorum!

'Yıllar önce bana ne merhamet gösterdin? Artos'la birlikte canavara dnştrdğnz o zavallı ruhlara ne merhamet gösterdiniz? Anya kırık bir kahkaha attı. "Merhamet mi? Burada hiç bulamayacaksın -'

Ama Anya tam tırpanını tekrar kaldırdığı sırada, bir Azrail'in g kırbacı ona arkadan, bir bıçak gibi sert ve hızlı bir şekilde çarptı.

Kan fişkırdı. Parmak uçlarından çıkan Şimşek, saldırganı parlak beyaz bir ışıkla yaktı ama kadın sendeledi.

Thea gözlerine inanamayarak öne doğru atıldı, panik içini kemiriyordu.

Anya yere yığılırken Osiris hızla uzaklaştı. Thea onun için çabaladı, Wilder'ın eli omzundaydı. Etraflarında, Thezmarr kız kardeşinin ŐimŐeklerinin ardından yanıyordu.

Thea bir hikırıkla Anya'yı kuşağına çekti, ağzının kenarından kan sızarken ve yan tarafındaki derin yaradan nabız gibi atarken onu orada kucakladı.

"Bu dünyayı bulduğumdan daha kötü bir halde bırakacağım," diye mırıldandı Anya, bir damla gözyaşı yüzünden aşağı süzülürken.

"Hayır -

Anya zayıf bir sesle, "lmekte olan bir kadına yalan söyleyemezsin," dedi. "Belki de tanrılar bu ateş ve kan Őafaėının her Şeyi silip sprmesini uygun grrleri. Ben ldğmde her Şeye yeniden baŐlayacaklar...' Hırıltılı bir ses çıkardı, nefesi göğsünde çınlarken kara bir kahkaha attı. 'Onların yerinde olsaydım, bunu kaldıramazdım. Buraya yaptıklarımızdan sonra olmaz...'

"Dayan," diye yalvardı Thea, kız kardeşini sallıyor ve etrafta yardım edebilecek birini, herhangi birini arıyordu.

"Thea," diye mırıldandı Anya. "Bitti artık. Sonunda bitti.

Anya'nın yüzünün renginin solmasını izlerken Thea'nın kendi yüzü gözyaŐlarıyla ıslanmıŐtı. "Gitmeni istemiyorum.

"Elimden gelse kalırdım.

Kız kardeşinin yaralarının gerçekliği onu fena çarptı. Her Şey Kipp'in başına gelmişti ama bu sefer onu kurtaracak bir Şişe Aveum kaynak suyu yoktu. Thea lm'n gölgesinin yaklaştığını hissedebiliyordu. Yutkunmak için mücadele etti.

'Bu Şekilde, dünya için hiçbir umut olmadan gitme.

"Öfkemle dünyayı yakıp yıkmak istedim," diye mırıldandı Anya, başını sallamaya çalışarak. "Ama umut var... Sadece benimle değil. Anya'nın yorgun gözleri anlamlı anlamlı Thea'ya baktı ve sonra onlara doğru koşan Wren'e kaydı.

Anya nefes , sesi düzensiz ve acılıydı. Nefes almadı.

Wren bir çığlık atarak Thea'nın yanında dizlerinin üzerine çöktü, tam da kardeşlerinin gözlerindeki ışık kaybolurken.

"Hayır," diye yalvardı. "Anya, uyan. Wren onu omuzlarından sarstı ama vücudu gevşekti, bakışları boştu.

"O öldü Wren," dedi Thea ona, bir elini kız kardeşinin yüzüne götürerek gözlerini kapattı ve kader taşını Anya'nın elinden yavaşça aldı. "Bu onundu," dedi. "Bu asla bana ait olmadı.

Wren onun sözlerini fark etmemiş gibiydi ve Thea da fark ettiğinden emin değildi. Anya'nın ona ihmal yoluyla yalan söylediğini uzaktan da olsa biliyordu. Thea yirmi yedi yıl boyunca taşın kendi yükü olduğunu, ölümün onu beklediğini düşünmüş ve buna göre hareket etmişti.

"Tüm o riskler," diye sızlandı, kendi davranışından dehşete düşmüştü. 'Tüm bu pervasızlık...'

Wren kız kardeşinin cansız ellerini tutarak sessizce, "O zaman sen gerçekten de Althea Dokuz Canlı'ydın," dedi.

Bir an için Thea'nın içinden, hepsi de ölmüş olan kız kardeşlerine yönelik, akıl bir öfke geçti. Anya, Thea'nın bu dünyada fazla kalmayacağına inanmasına izin vermişti.

Ama öfke daha derin bir şeye, hiddetten çok daha acı verici bir şeye dönüştü.

Keder.

Thea'nın göğsü çok sıkıydı. Mengene gibi bir kavrama kalbini sıkıyor ve gevşetmiyordu. Anya'yı hayatını nasıl yaşamayı seçtiği için yargılayamazdı, kendisi hâlâ buradayken ve Anya yokken olmazdı.

Thea, Anya'nın tırpanını bir savaşçı gibi eline alıp göğsüne yerleştirirken yanaklarından süzülen gözyaşlarını silme zahmetine girmede.

'Adını Fury'lerin taş kılıçlarına kazıyacağım,' diye yemin etti. 'Sen de herhangi bir Thezmarrian kadar kahramandın. Son nefesine kadar orta diyarları savundun.

Wren kendi elini Thea'nınkinin üzerine koydu. İkisinin de nefesi kesildi - Çünkü Anya'nın büyüü bedenini terk ediyordu. Ve doğrudan onların içine akıyordu.

Fırtına büyüü Thea'nın tüm vücudunu doldurdu. Yıldırımıla uğuldamayan tek bir santimi bile yoktu. Wren'in gözlerindeki alevli bakışa bakılırsa o da aynı şeyi hissediyordu.

Audra . Güç aktarımı mümkündü. Anya onlara son bir hediye bırakmıştı.

CKAPTER FORTV- GEVEN

TKEA

Thea'nın tüm vücudu ayağa kalkarken ham gücün kuvvetiyle titredi.

Wren de onun yanında aynısını yaptı, Anya'nın büyüü kendi bedenlerinin dokusuna işlerken ikisi de Anya'nın bedeninin üzerinde duruyordu.

Görünmeyen bir şey Thea'nın duyularının bir köşesini çekiştirdi ve içgüdüleriyle hareket ederek parmak uçlarında canlı bir şimşek çaktırdı ve onu karanlığa fırlattı -

Bir çığlık duvarlarda yankılandı ve bir ölüm meleği sendeleyerek ilerledi, ancak bu sefer Wren'in elinden bir başka okla vuruldu.

Canavar onlara doğru hamle yaptı ve Thea buna *sevindi*. Büyüsü dalgalandı: şimşek, rüzgâr ve yağmur ateşten bir girdaba dönüşerek Azrail'in tam kalbine doğru savruldu. Onun ve Wren'in etrafındaki hava çatırdadı ve yarattığı saf enerjiden oluşan şimşeklerle mızrakladılar.

Karanlık kalbini yakıp kül ettiler ama bu yeterli değildi - Thea için değil, Wren'in gözlerindeki ifadeye bakılırsa onun için de değil. Şimşek ve gök gürültüsüyle Anya'nın intikamını alacaklar ve lanet orakçıları ve benzerlerini dize getireceklerdi.

Sanki Thea meydan okumayı yüksek sesle dile getirmiş gibi, yeni bir uluyan, hortlak ve örümcek dalgası kırık kapılara üşüştü ve Thezmarr'ın duvarlarına tırmandı.

"Tanrılar," diye mırıldandı Wren inanamayarak. "Fırtına büyüüyle bile, biz..."

Thea onun yerine Wilder, Talemir, Torj, Vernich, Drue, Adrienne ve Dratos'un savaştığı yere bakarak, "Sonumuz gelmeyecek," diye sözlerini tamamladı.

avlude. Furies'in verdiği güce sahip olanlar bile bitkin düşmüştü.

Thea araziyi taradı, yardımcı olabilecek bir şey -herhangi bir şey- arıyordu. Cal okçularıyla birlikte duvardaydı ama şu anda sadece bir avuç okçu vardı ve okların aralarındaki aralıklara bakılırsa çok fazla kalmamışlardı.

"Wren. Thea kız kardeşine döndü. 'Düşenlerden toplayabildiğın kadar ok topla. Onları Cal'a götür. Giderken tüm düşmanları yıldırımla vur.

"Birlikte kalmamız gerekmez mi?

'Seni tekrar bulacağım, ama şu anda Cal'ın bizi yukarıdan koruması gerekiyor ve eğer o yoksa -'

"Bul beni," diye sözünü kesti Wren ve etraflarındaki cesetlerden oklar çıkarmaya başladı.

Kale duvarlarının ötesinde, Thezmarr'ın kayalıklarında karanlık toplanmıştı. Gökyüzünde alçakta beliren, Thea'nın tüylerini diken diken eden uhrevi bir varlıktı. Açıklamalarından bu yana Jasira'dan hiçbir iz yoktu, prensesin emrindeki tüm *rheguld orakçılarıyla* da karşılaşmamışlardı. Gözlerini kayalıklardaki gölgelerden ayıran Thea, bulundukları yerin orası olduğuna bahse girmeye hazırdı. Dünyanın ucundaki o ıssız yer, tüm bu lanet canavarların aktığı yerdı.

Wilder ve diğerlerine doğru savaşarak ilerledi, ilerlerken yıldırımlar fırlattı. Onlara ulaştığında, birinin eksik olduğunu fark etti.

"Kipp nerede?" diye bağırdı kaosun üzerinde, bıçağını bir uluyanın karnına sapladı ve kılıcını serbest bırakmak için onu tekmeledi. Uzuvarları yorgunluktan ağırlaşmıştı ve göğsü, cesedi enkazın ortasında yatan Anya için ağrıyordu. Gerçek gibi gelmiyordu.

"Onu görmedim," diye cevapladı Vernich bir Wraith'in boğazını kesip Drue'ya kalbini çıkarması için bırakırken.

Thea nefes nefese Torj'a döndü ama Ayı Avcısı başını salladı. 'En son ne zaman hatırlamıyorum -'

Ama bir arakn duvarlardan fırlayıp dişlerini ona doğru yöneltince önü kesildi. Başını eğdi ve tam zamanında yuvarlandı, Thea onun yüzüne bir yıldırım topu fırlattı.

Canavar çığlık bile atmadı. Yıldırım onu içten dışa doğru yakarken vücudu sadece kasıldı ve bir yığın halinde yere yığıldı.

katliamın geri kalanı.

Thea kılıcını döndürdü ve ölüm dansına başladı. Kes, sapla, savuştur, kes, sapla, savuştur. Ama kaç canavarı öldürdüğünün bir önemi yoktu - sanki sayıları sonsuzmuş gibi, sanki birimleri her saniye yenileniyormuş gibi, duvarlardan ve kapılardan daha fazlası dökülüyordu. Wraith'ler ay ışığının önünü kesmiş, kayalıkların üzerindeki siyah buluttan hücum ediyorlardı.

Wilder'ın bakışları onunkilerle buluştu ve oradaki hüznü gördü. Avluya daha fazla canavar girdikçe ve müttefiklerin gücü azaldıkça, arkadaşlarının ortak nefes alışlarını duydu. İşte buydu; bu gerçekten de onların son direnişi olacaktı.

Bunu efsaneye layık hale getirmişler miydi? Bilmiyordu, artık bilmiyordu.

Hiçbir yıldırım onları bu saldırıdan kurtaramazdı. Ellerinden geleni yapmışlardı.

Ve başarısız oldular.

Yanık saçların kokusu neredeyse boğucuydu ve saldıran yaratıkların tıslaması Thea'nın dişlerini kenetledi, kılıcını tekrar kaldırdığında bile kolları ağrıyordu. Karanlık kaleyi yoğun bir sisle kapladı - Bir boru sesi kalenin patladı, kalan duvarlarda ve molozlarda yankılandı, Ardından yüzlerce toynağın gürleyen sesi duyuldu.

"Bu da ne..." Thea boynunu bükte, kulaklarında kan uğulduyordu.

Atlılar tanıdığı hiçbir mühür taşııyordu, zırhları ona yabancı ve garip geliyordu. Jasira'nın Peçe'nin ötesinden gelen kuvvetleri mi? Bayraklarının vahşi rüzgârlarda dans ettiğini görünce boğazı düğümlendi. Bunu bilmiyordu.

Kılıcını parmak eklemlerini yaracak kadar sert kavrayan Thea, derinlere daldı. Thezmarr'a akan yeni düşman kuvvetleri dalgasına karşı müttefiklere bir savaş şansı vermek için gücünü bir kez daha toplayabilirdi. Fırtına büyüsü derisinin altında toplandı, parmak uçlarına doğru yükseldi, bir kez daha silahlanmaya hazır -

Atlar gölge tufanını yararak avluyu doldurdu, binicileri tam zırhlıydı, kılıçları ayın titrek ışığında parlıyordu.

Savaşçılar canavarlara doğru hücum ederken Thea bir kez daha tanıyabileceği bir sancak, bir tür işaret bulmaya çalışarak etrafında döndü, düşmanı yararken dudaklarında zafer ve kararlılık çığlıkları vardı.

Ve sonra, Thea onu dümende gördü.

Audra.

Yaşlı kadın bir savaşçı çığlığıyla kılıcını kaldırdı ve bir uluyanı ikiye böldü, kan tertemiz zırhına ve kalkanına sıçradı.

Thea'dan boğuk bir ses kaçtı. Audra buradaydı ve Thezmarr'ın eski kadın savaşçıları da yanında getirmişti. Birleşik, disiplinli bir birlik olarak hareket ediyorlardı, hesaba katılması gereken bir güçtüler. Audra ordusunu canavarların ilk hattına saldırtarak onları geri püskürttüğünde, dilim dilim doğradığına, savaş atlarının altında çiğnediğinde Thea ağzı açık kaldı.

Tarihin oluşumuna tanıklık ederken Thea'nın içinden yeni bir şimşek çaktı. Burada, bitmek bilmeyen karanlığın karşısında, yaşlı adamların kanunları hiçbir şey ifade etmiyordu. Onların sözlerinin ve hükümlerinin hiçbir ağırlığı yoktu.

Yeni müttefiklerini görünce geriye kalan Savaşkılıcıları, gölge dokunuşlular ve yoldaşları toparlanıp bir araya geldiler. Audra bir başka tüyler ürpertici savaş çığlığıyla kılıcını kaldırdı ve kadın savaşçılardan oluşan orduyu arkasına alarak çevreye doğru hücumla geçti.

Thea mücadeleye katıldı ve Cal yukarıdan üzerlerine hücum eden düşmanın üzerine ok yağdırdı, ateş önlerinde canlandı. Thea kadınların gücüyle bir oldu, şimşekleriyle çeliklerini doldurdu ve canavarları yollarından çekip aldı -

Yerden ve çevredeki molozlardan sarmaşıklar fıskırdı. Acı dolu çığlıklar havayı deldi.

Asma salgını kükreyerek canlandı, kolları yeni konukçular bulmak için ileri atıldı. Thea'nın kalbi boğazına fırladı. Bir wraith daha Audra'ya doğru ilerledi. Thea hiç düşünmeden, *törensel* hançerinin mücevherli kabzasının gümüş bir bulanıklık içinde parmak uçlarından ayrılmasına izin verdi. Hançerin havada süzülerek Audra'ya doğru spirallenmesini izledi -

Silah, hiç tereddüt etmeyen eski kütüphanecinin sadece birkaç santim uzağında, canavarın yüzüne saplandı. Silahı yaradan çekip çıkardı ve yaratık gözlerinin önünde parçalanırken çığınca sıırttı.

Audra'nın savaşçıları da bunu görmüş ve korkusuz liderlerinden Theaya bakarak kendisinin anlamadığı bir şeyi anlamışlardı.

Audra mücadele ederek Thea'nın yanına gitti ve mücevherli hançeri geri verdi. "Bununla işin bitmedi," dedi.

Şaşkınlık içindeki Thea onu aldı ve kemerine taktı, tam o sırada bir uluma sesi yükseldi.

Kadın savaşçılar Audra için değil ama Thea için toplandılar.

"Kalkan duvarı!" diye bağırdı kargaşanın üzerine, Fury'lere dua ederek kadınların -

Thea'nın çevresel görüşünde metal parıldadı, ardından sayısız ritmik gümbürtü ve çelik sürtünmesi geldi.

Düzinelerce kalkan birbiri ardına yerlerini aldı.

Ve kana bulanmış savaş alanında, çelikten aşılmaz bir duvar oluştu.

"Hazır ol," diye bağırdı Thea, metali gücüyle doldururken parmak uçlarında şimşekler çakıyordu. "Ben söyleyince, kaldırın ve *sertçe* indirin.

Kimse onu sorgulamadı. Kimse ondan ve kalkanlardan akan büyü karşısında irkilmedi.

"Kaldırın!" diye bağırdı.

Duvar hep birlikte kalktı.

"Aşağı!" diye bağırdı.

Kalkan duvarı kanlı zemine çarptığında, yıldırım bir dalga halinde üzerinden aktı ve yolundaki canavar sırasını yok etti.

Kadın savaşçılar arasında zafer tezahüratları yankılandı, hatta biri Thea'yı sırtından alkışladı.

"Birileri bir iki şey öğrenmiş," dedi Audra atından atlayıp canavar ceset yığınlarını incelerken.

"Anya öldü," diye ağzından kaçırdı Thea, kelimeler diline yabancı geliyordu. 'Karanlığın gerçek Kızı Jasira'ydı, Audra. Başından beri Jasira'ydı -'

Thea ne kadar titrediğini fark etmemişti, ta ki Audra omzunu kavrayıp onu sakinleştirene kadar. 'Hepimiz karanlığın kızlarıyız, Thea. Onun dünyasına doğduk, kendimizi nasıl savunacağımızı, hayatlarımızı nasıl yaşayacağımızı belirleyen bir yere. Artık öyle değil. O dünya artık yok. Ve bir sonrakini biz yaratacağız.

Audra'nın sözleri Thea'nın üzerinden bir dalga gibi geçti ve eski gardiyanı kendini tekrar savaşa atmadan önce ona başını salladı.

Thea bir nefes aldı ve sihrinin beklediğini, yeni bir enerji dalgasının, yeni bir amacın içinden aktığını gördü.

Ve sonra, ellerinde mızrak gibi şimşeklerle kendini canavarların üzerine saldı.

CKAPTER FORTV-E) GKT

W)LdER

L Savaş alanında şimşekler çaktı ve Thea wraithler ile uluyanlara diz çöktürdü. Wilder çevresel görüş alanında onu izledi. O gücün vücut bulmuş haliydi, fırtınanın kişileşmiş haliydi, en yüce Savaş Kılıcı'ydı. kalibre ve tanrılar, onu sevdi.

Bütün bunlar bittiğinde, ona söyleyecekti. Ona binlerce kez söyleyecekti ve sonra binlerce kez daha. Ondan karısı olmasını isteyecekti, geleneklere lanet olsun.

Ama artık bunun için zamanı yoktu. Kılıcını başka bir uluyana sapladı ve uzun zaman önce kemiklerine yapışmış olan yorgunlukla savaştı. Saatlerdir savaşıyorlardı. Gökyüzünde dalgalanan karanlık olmasaydı, şafağın söküp sökmediğini merak edebilirdi.

Bocaladı. Karanlık, kalenin ötesindeki kayalıklarda birikiyor, gökyüzüne doğru yükseliyor, Thezmarr'ın sınırına yakın bir noktadan geliyor gibi görünüyordu...

"Tal! Wilder bağırarak eski akıl hocasına doğru ilerledi. "Tal!

Talemir, Wilder'la göz göze gelmeden önce çılgınca etrafına bakındı ve ufukta toplanmakta olan gölgeleri işaret etti.

"Sen ve Dratos keşif yapabilir misiniz? Wilder seslendi, kılıcının kabzasını bir uluyanın burnuna sapladı, ardından ikinci bıçağını bağırsağına sapladı ve çürümüş bağırsaklar dışarı döküldü.

Talemir bir ışıkla Dratos'a savaş alanının ötesini işaret etti.

İki gölge dokunuşlu savaşçı kanatlarını açıp kendilerini gökyüzüne doğru fırlatırken Wilder, "Yolda mümkün olduğunca çok Wraith öldürmekten çekinmeyin," diye ekledi.

Wilder bir anını bile boşa harcamadan çatışmaların arasından geçerek kalenin girişine doğru ilerledi. İçeriden hâlâ canavarlar çıkıyordu ve o buna bir son vermek istiyordu. Büyük Salon'a doğru ilerlerken ardında cesetlerden oluşan bir iz bıraktıktan sonra durdu.

Bir kabuktu.

Salonun başında Üç Öfke duruyordu - orijinal Savaş Kılıçları tarafından sallanan üç güçlü silahın heybetli taş oymaları. Yere sabitlenmiş olan heykeller tavana kadar uzanıyor, kabzaları kırılgan delip gece gökyüzüne çıkıyordu. Ancak şimdi, sürünen gölgelerle sarılmışlardı. Ve bir zamanlar salonun ocaklarında çıtırdayan ateşlerin yandığı ve masalarda büyük savaşçıların oturduğu yerde, karanlığın azgın girdabı vardı. Gölge kalın taş döşemelerden dalgalanırken, derinliklerinden canavarlar akan bir geçit genişçe esniyordu.

Kipp salona ne diyordu? Operasyonlarının kalbi mi? "Lanet olsun," diye mırıldandı Wilder.

Hawthorne!

Döndüğünde söz konusu stratejistin kapıda olduğunu gördü. "Defol git buradan," diye nefes nefese kaldı Kipp. "Ben hallederim!"

Wilder ona doğru ilerlemeye başlamıştı bile. "Ne demek istiyorsun?"

"Wren bana bir şey verdi - aşağıdaki odaları havaya uçuracağız."

"Esyllt dedi ki -

Kipp, "Sevgili silah ustamız fikrini değiştirdi," diye cevap verdi.

Wilder başıyla onayladı. 'Aşağı indir. Dediğin gibi. Her şeyi yerle bir edin,' diye homurdandı ve gördüğü manzara karşısında inanamayarak başını salladı. Karanlık çoktan taş kılıçlara ve temsil ettikleri her şeye saygısızlık etmeye başlamıştı.

"Kesinlikle! dedi Kipp. "Yolumdan çekilir çekilmez. Wilder stratejistin omzunu kavradı. "Bir daha ölme."

"Yapmamaya çalışıyorum," diye mırıldandı Kipp, onu neredeyse iterek salondan çıkardı. Wilder Kipp'i patlamalarıyla baş başa bıraktı ve hızla avluya geri döndü -

Sadece şok içinde kayarak durmak için.

Çatışmanın tam ortasında bir kara büyü girdabı açılmış ve

Canavarlar, erkekler ve Kadınlar Aynı şekilde, onların
Çılgınlık Susturulmuş olarak onlar

kara deliğin içinde kayboldu.

Wilder'ın az önce gördüğünden çok daha büyük bir geçitti bu. Audra ve ordusu uçurumdan akan wraithlerle savaşıyordu ama hiçbir şey Wilder'ı bir sonraki gördüğü şeye hazırlayamadı. Şimdiye kadar gördüklerinin en büyüğü olan bir *Rheguld Azrail*'in sinirli eti, üzerinde örümcekler gibi gezinen minyatür Wraith'lerle kaplıydı.

Bu manzara karşısında Wilder'a bir mide bulantısı dalgası çarptı ama kendini ileri atmaya zorladı, kılıçlarını kaldırmış, daha fazla dayanamayana kadar kesip biçmeye hazırды.

Ancak Azrail pençeleri ve gölgesiyle saldırarak aşağıdaki alana daha küçük hayaletleri yağdırdı, mide bulandırıcı bir karanlık ve şiddet dalgası hâkim oldu.

Panik, Wilder'ın göğsünü acımasız bir yumruk gibi kavradı, düzinelerce ve düzinelerce wraith tarafından kuşatıldı, pençeleri zırhını sıyırdı, açıkta kalan etini kesti. Bunu zar zor hissetti. *Rheguld Azrail*, benzer şekilde üstesinden geline Thea'ya doğru ilerlerken, Wraith ve Azraillerin saldırısına karşı koyarken, yüzünden kan damlıyordu.

"Thea! Wilder bağırdı ama çok , çok bunalmıştı -

Derin bir savaşçı çılgılığı havayı doldurdu. Wilder'ın bakışları Torj'un etrafını saran duvardan fırladığını ve savaş çekicini başının üzerine kaldırdığını gördü.

Wilder'ın kalbi boğazına kaçtı.

O çekicin bir darbesinin Azrail'i öldürmesine imkân yoktu, sadece dikkatini bir anlığına Thea'dan uzaklaştırabilirdi... Ama Torj havalanmıştı, canavara ve arkasındaki karanlık geçide doğru savruluyordu.

"*Torj, hayır!*" diye bağırdı uzaklardan biri, Wilder'la aynı anda Thea'ya hayatıyla zaman kazandırıldığını, kara girdap tarafından yutulacağını fark etmişti.

Wilder'ın tek yapabildiği, Ayı Avcısı'nın kudretli formunun havada süzülüşünü, çekicinin darbeye hazır hale gelişini izlemektir. Sanki ölümünden önceki son anlarda zaman durmuş gibiydi -

Müthiş bir çatlak kaleden geriye kalan azıcık şeyi de yarmış ve bir ışık parlaması Wilder'ın gözlerini kör etmişti. Geriye doğru sendeledi, bedeninden uzaklaşan wraithler gözlerini siper etti ve lekeli görüşünün arasından gözlerini kırıştırarak bir yıldırımın Torj'un çekiciyle çarpıştığını gördü.

Thea'dan gelmemişti, kendisi de hâlâ yerdeki canavarlarla doluydu. Korkuluktan gelmişti.

Wren'in titreyen elini uzattığı yere.

Torj havada süzölüp çekicini Azrail'in kafasına indirdiğinde, demir şoku ve fırtına büyüünün gücünü emmiş gibi görünüyordu, kıvılcımlar silahın üzerindeki rünlerden hızla geçiyordu.

Boynuzları çarpmanın etkisiyle paramparça oldu. Çekicinden hâlâ şimşekler çakan Torj, yarattığı yere indirdi; karanlık kütle, dönen girdap ikisine de doğru ilerliyordu. Savaş Kılıcı kaldırım taşlarına çarptığında gölge patladı ve obsidyen dalları her şeyi gözden Azrail'i ve Ayı Avcısı'nı yuttu.

Wilder titrek bir nefes verdi, gecenin dağılan sarmallarına doğru bir adım atarken tüm vücudu gergindi.

Kaybolan gölgelerin ortaya çıkardığı şeyi ilk gördüklerinde korkuluklarda bulunanlardan bağırışlar yükseldi.

Sert zemin; çatlak kaldırım taşları boyunca uzanan garip, yanık desenler.

Torj Elderbrock geçidi mühürlemiş, Azrail'i ve ona en yakın canavarları geldikleri çürümüş çukura geri sürmüştü.

Savaş Kılıcı karanlığın çekimine yenik düşmemişti. Molozların arasında tek dizinin üzerine çökmüş, çekicinin üzerine eğilmişti; kıvılcımlar hâlâ demirin üzerinde uçuşuyordu. Torj başını yavaşça kaldırdı ve Wilder dondu kaldı.

Altın saçlı savaşçı artık yoktu. Şimşek ve gök gürültüsü tarafından öpülmüştü ve diz çöktüğü yerde yanık izleri zemini karartmıştı. Furies'in verdiği yenilenmiş güçle gümbürdeyerek ayağa kalktı. Omuzlarını dikleştirirken artık gümüş rengi olan saçları rüzgâra kapıldı. Artık yok ettiği gölgeler kadar karanlık olan bakışları korkuluktaki genç fırtına silahşörüne yöneldi.

"Vay anasını..." diye mırıldandı Wilder, Torj'un genelde söyleyeceği kelimelerdi bunlar. Thea'yı yanında hissetti, bakışlarını Ayı Avcısı'ndan Wren. "İnanılmaz," diye fısıldadı. "Gücünü kullanmasına izin verdi.

Ve sonra o an yok oldu, hâlâ devam etmekte olan savaşın geri kalanı tarafından yutuldu. Talemir ve Dratos önlerine inmek için o anı seçmişti. Gözlerinde parlayan kararlılık Wilder'ın ihtiyacı olan tek doğrulamaydı.

Thea'ya dönerek onun ellerini kendi elleriyle kavradı. 'Şimdi kayalıklara gitmeliyiz. Orada buna bir son verebilirsin.

Thea başını salladı. "Evet," dedi basitçe.

"Peki ya Wren? Talemir duvarların üstündeki ışı  parıltılarını işaret etti.

Wilder başını salladı. 'Onun büyüüne burada ihtiyaç var. Güçlerimizden geriye kalanları savunması gerekiyor. Thea'ya döndü ve çenesini kavrayarak gözlerini kendisiyle buluşmaya zorladı. "Bunu yapabilirsin. Sen kan ve çelikle, şimşek ve gök gürültüsüyle dövüldün... Sen bu savaş için yaratıldın, onu bitirmek için yaratıldın ve hepimiz için bitireceksin. Seni kayalıkların tepesindeki Savaş Kılıcı toplantısını izlerken ilk gördüğümde, bunu sende daha o zaman hissetmiştim.

Thea'nın gözleri yaşardı. "Ne?"

"Büyüklük," dedi ona.

CKAPTER FORTV-N) NE

TKEA

W Talemir ve Dratos, Thea ve Wilder'ı dünyanın sınırına götürdüler. Ufukta kızıl bir şafak söküyor, Thezmarr'ın sivri dağlar ve vahşi denizlerle çevrili kara kayalıklarının soğuk ve sert hatlarını aydınlatıyordu. Aşağıda, dev dalgalar bulutları yararak ilerliyordu. Thea botları kayalık araziye çarptığında fırtınanın tadını dilinde hissedebiliyordu.

Yukarıdaki çıkıntılardan karanlık dalgalanıyordu ve Thea ona doğru ilerlemekte tereddüt etmedi. Kız kardeşini ondan alan, dünyayı ikiye bölen canavarların üzerine gazabını salmaya hazırdı. Bu çılgınlığı sonsuza dek sona erdirmeye hazırdı.

Thea nerede olduğunu hemen hatırladı. Cal ve Kipp'in neredeyse öldüğü, bir fırtınanın şiddetlendiği ve onu dizlerinin üzerine çöktürdüğü, gücünün ağırlığının neredeyse onu alt ettiği mağaralar. Wilder'ın da onun büyüüne ilk kez tanık olduğu ve "*Sen kimsin?*" diye sorduğu yerdi.

Artık biliyordu. O Althea Embervale'di, Savaş Kılıcı, fırtına kullanıcısı, Delmira'nın varisi, Jasira Fairmoore ve orakçıların düşmanı... Ve onların sonu olacaktı.

Mağaranın ağzında gölgeler saldırdı ama Thea hazırdı. Onları şimşekleriyle yaktı ve fırtınayı çağırdı. Yağmur sel gibi yağdı, karanlığa geri döndü, onu yenerek boyun eğdirdi ve ötesindeki Prenses Jasira'yı ortaya çıkardı.

Arkasındaki orakçıların ve tıslaması gibi pis koku da bunaltıcıydı. Thea, Wilder'a ve diğerlerine 'Orakçıların ini,' dedi. "Burası bir

Anya . İçindeki canavarları yok et. Majestelerinin işini ben bitireceğim.

Jasira, Thea'nın emriyle kendisini geçip mağaraya giren savaşçıları durdurmaya bile çalışmadı. Bunun yerine dudaklarını yaladı ve sanki kendisi bir avcıymış ve Thea da onun avıymış gibi Thea'yı inceledi.

'Gerçekten Karanlığın Kızı'nı yenebileceğini mi düşünüyorsun? Ben bu dünyanın sonunu getirmek için kehanet edildim.

"Belki de..." dedi Thea, prensese doğru bir adım atarak, eli kılıcının kabzasına değdi. "Ve belki de ben bunu yeniden başlatmak için kehanette bulundum.

Hepimiz karanlığın kızlarıyız. Audra'nın sözleri bir yankı olarak ona geri döndü ve orada, sarp kayalıkların tepesinde, Thea büyüsünü çağırdı, içindeki o çekirdek vahşi, acımasız bir şeye dönüştü. Kalenin ve canavarlarının üzerine şimşek ve gök gürültüsü indirmişti ama burada... burada hepsinden daha gerçek bir canavar vardı.

Jasira'nın gölgelerinin kırbaçlarını ve mağaradaki orakçıların çılgınlıklarını duymazdan gelen Thea, başını gökyüzüne doğru eğdi ve fırtınasını çağırdı. Fırtına içinde çalkalandı ve uçurumların ötesinden çağrısına cevap verdi, kara bulutlar içeri girdi, yağmur yağdı.

Jasira'nın bakışlarıyla buluştu ve fırtınası karanlığı gölgede parlak şimşeklerle gökyüzünü binlerce parçaya böldü. Isıları taşı çatlattı, kayayı, toprağı ve gölgeyi yardı. Dalgalar aşağıdaki şiddetli denizlerde toplandı ve beyaz köpükten oluşan dev tufanlar halinde kayalıklara çarptı.

Thea her şeyde ustalaştı.

Kehanet zihninde uğuldadı, bir hatırlatma, bir vaat.

Yıkılmış bir krallığın gölgesinde, fırtınanın gözünde...

Fırtınası öfkeliydi, orta diyarlar için bir intikam şarkısıydı. Bu fırtına başka hiçbir şeye benzemiyordu; bu onun başyapıtıydı - rüzgâr, yağmur, şimşek ve gök gürültüsünden oluşan zengin bir goblen, hepsi sadece kendi gücüyle değil, Anya'nınkiyle de dalgalanıyordu. Ve onu bedeninde daha fazla tutamadığında, göğsünden patlamak üzereyken, eli kılıcını kavradı.

Karanlığın kızı tek elinde bir kılıç tutacak...

Thea gücünü tüm varlığına yönlendirdi ve Furies'in verdiği Naarvian çeliğini kınından çıkararak yıldırımını bıçağa doğru gönderdi.

Ve diğeriyle ölüme hükmetmek.

Thea defalarca ölüme hükmetmiş, pek çok kez onun gölgesi olmuştu. Jasira'yla arasındaki mesafeyi üç hızlı adımda kapatırken kör edici beyaz ışıklar çelik üzerinde dans ediyordu.

Gökyüzü karardığında, günlerin sonunda...

Prensesin gözleri büyüdü, gölgeleri titredi. "Her şey burada bitiyor Jasira," dedi Thea sessizce.

Hiç bitmeyecek, Thea. Kaleyi almanın bir önemi olduğunu mu sanıyorsun? Benim karanlığım her yerde. Etrafımızdaki havada, toprakta, canavarların ve insanların kalplerinde. *Senin içinde.'*

Thea yıldırımıyla saldırdı - Jasira'nın gölgeleri onu bütünüyle yuttu.

Kılıcını kavrayan Thea hamle yaptı ama görünmez bir güç göğsüne sert bir darbe indirdi ve dizlerinin bağı çözüldü, kılıcı yere çarptı. Aniden yeterince hava alamadı ve soluk soluğa kaldı, empati büyüğü ona saldırırken ciğerleri yanıyordu.

Jasira görüş alanından kayboldu ve onun yerinde Wren vardı, acı içinde çığlık atarken bir sarmaşık hastalığı etrafını sarıyordu. Uzuvarları çırpınırken ve hıçkırıra hıçkırıra ağlarken onu karışık, zehirli yuvasına çekti.

Thea bağırdı ama hiç ses çıkmadı.

Sırada Sam ve Ida'nın çivili kafaları vardı, yüz ifadeleri dehşet içinde donmuş, yüzleri korkunç işkencelerinin kanıtlarıyla kaplanmıştı.

Thea'nın boğazının arkasına safra kaçtı.

Anya'nın kalenin kaldırım taşları üzerindeki parçalanmış cesedini ortaya çıkarmadan önce bir gölge parıltısı onu bir anlığına kör etti. Ve Kipp'in. Ve Cal'ın. Hepsi ölmüştü.

"Hayır! Kelime bir fısıltı olarak çıktı.

Thea onlarla birlikte kanla kaplı kaldırım taşlarının üzerindeydi ve Wilder onun kollarında ölüyordu, gümüş gözlerindeki ışık sönmüştü.

"Hiç bitmiyor," dedi Jasira tekrar, sesi uzak ve ürkütücüydü.

Thea'ya korkunç bir görüntü saldırısı oldu - anılar, korkular, tehdit eden gelecekler, hepsi onu hıçkırıklara boğulmasına neden olan bir acı ve keder kasırgasıyla kuşattı.

Tarihteki en güçlü empatın gölge büyüğüyle ve bir canavarlar ordusuyla desteklenerek yapabileceği şey *buydu*.

Dizlerinin üzerine çökmüş, gözyaşları yüzünden akarken ve nefesi kesilirken Thea elinde kalan tek şeye uzandı. Parmaklarının ucuyla

kemerindeki mücevherli hançeri.

"Sen sadece çelik kullanmak için doğmadın.

Damarlarında bir kez daha şimşekler çaktı ve uhrevi bir varlığın onu kuşattığını hissetti - karanlık ve kötülük değil, öfke.

Iseldra. Morwynn. Valdara.

Buradaydılar.

Öfkeliler onunla birlikteydi.

'Kabuslarıyla olduğu kadar kendileriyle de yüzleşebilen ve diğer taraftan bütün olarak çıkabilen çok az kişi vardır,' diye fısıldadılar.

Gölgeler dağıldı ve Harenth'in eski Prensesi gözlerini kocaman açarak ortaya çıktı.

İnce kılıcı kınından çıkaran Thea sendeleyerek ayağa kalktı, çeliği fırtına büyüyle şarj etti, Savaş Kılıcı yeminleri bir güç patlamasıyla ona geri döndü.

'Kötülüğü bu topraklardan kovmaya yemin ettim. Bu krallıkları tehdit eden herkesi avlayacağıma, cezalandıracağıma ve öldüreceğime yemin ettim. Her şey bitecek, Jasira. Ve seninle bitecek.'

"Hayır, ben -

Thea hançerini prensesin kaburgalarının arasına, ete ve kemiğe sapladı, tıpkı daha önce gelen tüm canavarlara yaptığı gibi.

Bıçak kalbine saplandığında Jasira bir nefes verdi. Bacakları altından çekilirken elleri dışarı fırladı ve Thea'yı kavradı.

Thea onu yere bıraktı, hançeri hâlâ Jasira'nın göğsünden çıkıyordu. Arkalarında, Wilder, Talemir ve Dratos ortaya çıktı, siyah kana bulanmışlardı ve kayalıkların etrafında kopan fırtınaya şaşkınlıkla bakıyorlardı.

Peçe düşecek.

Uzaktan bir gümbürtü sesi duyuldu.

Çalkalanan denizlerin, çatallanan şimşeklerin ve çalkalanan bulutların ötesinde, orta diyarları hatırlanabildiği kadar uzun süre koruyan ve sonra da onlara musallat olan aşılmaz sis duvarı ürperdi.

Darbe, botlarının altındaki toprakta, uçurumların ötesindeki dağlarda ve kendi alemlerinin dışında var olan her alemde yankılandı.

Çağlayan bir dalga halinde, Peçe

düştü. Ve ötesinde altın ışık vardı.

Thea hançerini Jasira'nın kalbinden çıkardı, ölü prensesin pelerindeki kanı sildi ve uzaklaşan fırtınayla yüzleşmek için döndü.

Kılıcını çektiğinde işler tersine dönecek.

Fırtınası karanlığın kalan dallarını da beraberinde götürerek güneşin sulu sabah ışınlarını, kan lekeli kayalıkları ve bir zamanlar Thezmarr kalesi olan enkazdan süzülen duman bulutlarını ortaya çıkardı.

Önlerindeki yanmış dünyayı incelerken Thea elini Wilder'ın elinin içine kaydırды.

Wilder, 'Ateş ve kanın şafağı,' diye mırıldandı.

CKAPTER F) FTV

TKEA

Iün ışığında, Thezmarr'daki yıkım acımasızdı. Yüzyıllardır dimdik ayakta duran bir zamanların heybetli taş duvarları moloz ve enkaz yığınlarına dönüştü, bazı kısımlar hala yanıyor.

Talemir, Thea'yı yıkık avluya bıraktığında dizlerinin bağı çözülmek üzereydi. Bir zamanlar burası savaşçıların atlarını hazırladığı, kalkan taşıyıcılarına o gün için emirlerin verildiği, hareketli bir faaliyet merkeziydi. Şimdi ise kırık silahlar, yanmış toprak ve cansız bedenlerden oluşan bir denizdi. Parke taşları -ya da onlardan geriye kalanlar- siyah ve kırmızı kanla lekelenmiş, orta diyarların savunucularının canavar düşmanlarına karşı nerede düştüklerini işaretliyordu.

Thea'nın fırtınası yanık saç kokusunu silip süpürmüştü ama onun yerine havaya kanın metalik tınısı ve yanan odunların ağır kokusu sinmişti. Avlunun ötesinde, kalenin kendisi de harabeye dönmüştü. Kalbi sıkışan Thea, binadaki bir kraterin kenarına yaklaştı. Thea'nın Anya'nın adını kazımaya ant içtiği anıtlar olan kudretli taş Fury'ler devrilmiş, Büyük Salon'un yarısını da beraberlerinde götürmüşlerdi.

"Burada ne oldu?" Sesi çiğdi ve özel olarak kimseyle konuşmuyordu, sadece şaşkınlıkla moloz yığına bakıyordu.

Wilder onun yanında, 'Kipp aşağıdan havaya uçurdu,' dedi. 'Bir geçit vardı... Salon Wraithler tarafından istila edilmişti...'

"Ya hortlaklar, uluyanlar...?" Gözleri parçalanmış kerestelerde, havada uçuşan tozda, parçalanmış bedenler arasında dolaştı.

enkaz.

"Kayalıklarda öldürdüğümüz orakçıların soyundan gelenler yok oldu," diye yanıtladı Talemir, kollarını göğsünde kavuşturmuş bir halde enkaz çukuruna yaklaşıırken.

Drue başını sallayarak onun yanına geldi. "Gözlerimizin önünde küle dönüştüler. Senin ve Wren'in fırtınaları onları rüzgârda sürükleyip götürdü.

"Peki ya geri kalanı? Thea bastırdı.

'Kalan tüm uluyanları öldürdük. Hiç esir almadık -'

'Ama Wraithler? Azrailler? Mağaralarda öldürülenlerle bağlantısı olmayanlar?

Drue içini çekti. 'Elimizden geleni yaptık. Cal ve adamları onları gökyüzünden vurdu. Ama hepsini haklayamadık. Kendi hava gücümüz olmadığı için onları indiremedik. Bazıları kaçtı.'

Thea'nın midesi huzursuzlukla doldu.

Audra'nın , "Umabileceğimizin en iyisi ," diyordu.

Thea başını kaldırıp eski gardiyanına, Thezmarr'ın eski kütüphanecisine baktı, zırhı kanla kayganlaşmıştı, silahları hâlâ iki yanında kınından çıkarılmamıştı.

Thea'nın bıçaklara bakışını takip ederek omuz silkti. "Arazideki yaralı canavarların işini bitiriyorduk.

"Güzel. Thea gözlerini Büyük Salon'un kalıntılarından ayırdı, bakışları Wren'le birlikte Anya'nın cesedini bıraktıkları yere kaydı. "Yapmamız gereken..." Sözlerini yarıda kesti, aniden kelimeleri oluşturamadı.

Wilder'ın eli kızın sırtının küçük bir kısmını buldu, onun sağlam varlığı küçük bir rahatlık sağladı. 'Kalenin yapısal sağlamlığından emin olmadan, açık alanda toplanmaktan başka seçeneğimiz yok. Avluda kalan tüm komutanları ve nüfuzlu kişileri toplayın.

Herkes ne kadar yorgun ve bitkin olsa da, onun dediğini yaptılar ve savaş alanının en uzak köşelerine kadar çağrı yaptılar.

Thea sersemlemiş bir halde, toz ve kan içinde, cesetlerin ve yıkıntıların arasında toplanan tanıdık yüzleri inceledi. Wilder, Talemir, Drue ve Audra zaten oradaydı ama Thea Cal ve Kipp'i görünce rahat bir nefes aldı. Muhafızlar kesik, sıyrık ve kir içindeydi ama başka bir zarar görmemiş görünüyordular. Farissa'yı ters dönmüş bir fiçinin üzerinde, başı lekeli ellerinin arasında otururken gördü.

Adrienne ve Esyllt yıkık binadan sendeleyerek çıktılar, her ikisi de toza ve Furies'in bildiği başka şeylere bulanmışlardı, silah ustası

Adrienne'den destek istedi. Thea onun neresinden yaralandığını göremiyordu ama yüzü acıyla buruşmuştu.

"Osiris'i bulamıyoruz," dedi Esyllt. 'Omurgasız korkak peşinden kaçmış olmalı -'

"Onu bulacağız," diye sözünü kesti Audra. "Öyle ya da böyle işlediği suçların hesabını verecek.

Topallayan kadın savaşçıları, gölge dokunuşlu bir avuç askeri ve avlunun etrafına dağılmış, hepsi de yaralanma izleri taşıyan bir grup orta dünya insanını tararken Thea'nın boğazında panik yükseldi.

"Wren nerede?" diye sordu. "Nerede?"

Torj Elderbrock, Wren'in birkaç adım gerisinde avluya doğru ilerlerken, "O burada," diye cevap verdi.

Thea bir an Savaş Kılıcı'na, savaşın onda yarattığı değişikliklere baktı. Güçlü gövdesini kaplayan kan ve kire rağmen, artık gümüş rengi olan saçları daha belirgin görünüyordu ve gözlerinin deniz mavisi, Thea'nın tam olarak tanımlayamadığı bir duyguyla dolup taşıyordu.

Kimse görünüşündeki değişiklikle ilgilenmedi. Sadece aralarındaki yıldırım öpücüğü almış Savaş Kılıcı'na baktılar, ta ki Wren boynunda bir bandajla onu geçene kadar.

"Sana ne oldu? Thea, çarşafı boyayan kana dikkat ederek sordu.

Torj başını sallayarak, "Yıldırımıyla kendini beğenmişlik etti," diye cevap verdi. 'Azrail'i ıskaladı -'

Wren, "Öyle bir şey ," dedi. 'I -'

Wren'in sözlerini bir çığlık böldü ve herkesin gözleri Dratos'un enkazda dizlerinin üzerine çöktüğü yere kaydı. Orada, Anya'nın cansız bedenini kırık bir çığlıkla göğsüne kaldırdı.

Thea'nın kalbi, gölge dokunuşlu korucunun ölü kız kardeşine sarılışını izlerken yeniden kırıldı. Onu teselli etmek için ona doğru ilerlemeye çalıştı ama Adrienne ve Drue çoktan yolu yarılamışlardı.

Naarvianlar arkadaşlarının yanına çömeldi, ama o ayağa fırladı, kanatları sırtında alevlendi. 'Bunu yapamam -' Sesi çatladı ve başka bir kelime etmeden kendini gökyüzüne doğru fırlattı.

Avluya ağır bir sessizlik çöktü. Thea, Anya'nın yokluğunu şiddetle hissetti, sanki kendisinden bir parça ve geriye büyük bir boşluk bırakılmıştı

onun ardından. Orada onlarla birlikte olmalıydı. Zor kazanılmış olsa da, bu zafer herkes kadar Anya'nın da zaferiydi. Thea tüm bu adaletsizlikten nefret ediyordu.

Acı ve kayıp havada asılı kalmış, ayakta kalanları bir kefen gibi sarmıştı. Thea'nın tek istediği, herkesin üzüntüsünün ağırlığından uzakta, kıvrılıp yatabileceği sessiz bir yer bulmaktı. Ama bu derin hüznün ortasında başka bir şeyin titrediğini hissetti: şimşek. Kendisinin değil, Wren'in değil, Anya'nın şimşegi, onlara armağan edilmiş, kararlılıklarını güçlendirecek bir güç. Ve o anda tam da ihtiyaçları olan şey buydu - *kararlılık*.

Derin bir nefes aldı ve doğruldu, omuzlarını geriye iterek grubu gözden geçirdi. "Ölülerimizin yasını tutmanın da bir zamanı gelecek," dedi sesini sabit tutmak için mücadele ederek. "Ama burada yapılması gereken işler var. Gözleri yorgun ve donuktu, küçük kalabalığın içinde Kipp ve Esyllt'i ararken dökülmemiş yaşlarla yanıyordu. 'Anladığım kadarıyla yapılması gereken pratik işler var? Tüm bunların ardından lojistik?

Kipp başını salladı. 'Kayıpları değerlendirmemiz ve kategorize etmemiz gerekiyor: yaralılar, kayıplar ve ölüler...' Son kelimeye duraksadı.

Esyllt görevi devraldı. 'Kalenin temelleri söz konusu olduğundan, daha kapsamlı tedaviye ihtiyacı olanlar için eğitim alanında geçici bir revir kurmamızı öneriyorum. Açıklığı ve buradan uzaklığı göz önüne alındığında ideal değil ama biz yaralılarımızla ilgilenirken hiçbir şeyin üzerlerine çökmesini istemeyiz.

Bunu bir anlaşma mırıltısı izledi.

"Ölülerimizi Orax Ovalarında yakabiliriz, gelenek olduğu üzere," diye devam etti silah ustası. 'Bu işler bittiğinde geleceğe bakabiliriz. Ama şimdilik... Şimdilik elimizden geleni yapıyoruz.

Tamamen uyuşmuş olan Thea, kendi ayakları üzerinde duramaz hale gelene kadar yaralıların sedyelerle eğitim alanına taşınmasına yardım etti. Ancak nazik bir el onu oturması için yönlendirdiğinde olduğu yerde durduğunu ve hiçliğe baktığını fark etti.

"Şu başındaki yaraya bir bakalım. Wilder'ın sesi onu her zaman olduğu gibi karanlıktan geri getirdi.

"Sorun yok.

'Ben sormadım,' dedi.

Wilder'ın parmakları kafatasının arkasındaki saçları ayırırken Thea gözlerini kapattı, sanki başka birinin başına geliyormuş gibi uzak bir his. Yaradan çekilen keçeleşmiş saçların acısını ya da Wilder'ın yarayı temizlemek için kullandığı ispirtonun yakıcılığını fark etmedi bile.

'Dikiş atılması gerekiyor,' dedi ona.

Cevap verecek enerjisi yoktu. Adam çalışırken göz kapaklarının ardındaki acının zonklamasına karşı gözlerini kapatarak öylece oturdu. Thea iğnenin ve ipliğin acısını ve çekişini zar zor hissediyordu.

"Biri Wren'i kontrol etti mi?" diye sordu, kız kardeşinin tuttuğu kanlı bandajı hatırlayarak.

Wilder sessizce, "Farissa şimdi onunla birlikte," diye cevap verdi.

"Başka yaralı var mı? Kelimeler dudaklarından dökülürken kulağa ne kadar aptalca geldiğini fark etti. Herkes yaralıydı ve bu acı bir bıçak darbesinin vereceği acıdan çok daha derindi.

Wilder dikişlerini bitirdiğinde, onu oturduğu koltuğa zorla oturttu ve eleştirel bir gözle inceledi. Geçit büyük bir canavarın ağzı gibi açıldığında, avludaki wraithlerin saldırısı altında onun yere yığıldığını görmüştü. İkisi de o canavarların ağır darbelerini almışlardı ve şaşırtıcı olmayan bir şekilde, Savaş Kılıcı daha kötü görünüyordu. Her tarafı kesik ve sıyrıklarla kaplıydı ve Wilder bu yaralara taze keten ve ispiroto ile müdahale etmişti. Wilder onun bakımları karşısında irkilmedi bile. Belli ki o da şoktaydı ve bu onu kendi zihninden uzaklaştırmaya yetti.

Thea onun önünde diz çöktü ve gümüş gözleri onunkilerle buluşana kadar bekledi. "Hayatta kaldık," dedi ona. 'Sen ve ben... Buradayız. Hâlâ ayaktayız.

Wilder yavaşça başını salladı. "Öyleyiz.

Thea onun yüzünü kavradı ve yumuşak, şefkatli bir öpücükle ağzını onunkine yaklaştırdı. "Seni seviyorum," diye fısıldadı onun dudaklarına.

Derin bir nefes aldı, sanki anın tadını çıkarıyormuş, onun tadını çıkarıyormuş gibi; sanki bunu yapabilmesi onu şaşırtmış gibi. "Ben de seni seviyorum.

Thea her ne kadar o anda kalabilmeyi dilese de, savaş sonrasının gerçekleri henüz bitmemişti. İçindeki protestoları görmezden gelerek

ayağa kalktı ve Wilder'a elini uzattı. "Yakında ateşleri yak," dedi.
"Vedalaşmak için benimle gelir misin?" Wilder'ın pürüzlü avuç içi
Wilder'ınkine değdi ve Wilder da onunla birlikte ayağa kalktı. "Her zaman.

Orax Ovaları bir şekilde savaştan büyük ölçüde zarar görmeden çıkmıştı, çimenlik arazi kaleyi lekeleyen şiddetten etkilenmemişti. Gerçeküstü bir manzaraydı. Buradaki çatışmanın tek kanıtı, tarlaları kirleten odun yığınlarıydı.

Thea cenaze törenlerini daha önce sadece bir kez görmüştü, Azrail savaşından sonra Lachin ve diğer beş Thezmarriyalıyı Delmira'nın yıkıntıları arasında yaktıkları zaman. O gün orada durup alevlerin gökyüzünü öpene kadar yükselişini izleyen kızıdan dünyalar kadar farklıydı.

Şimdi ateşler sayısız ve daha büyüktü, Thea'nın hayal etmeye cesaret edemeyeceği kadar çok ölü barındırıyordu. Savaşın kaosunda pek çok kişinin düşüşüne tanık olmak bir şeydi ama cansız bedenlerinin ahşap yapıları kapladığını görmek, Audra'nın savaşçıların yakılmaya hazır odun demetlerini her bir tabanın etrafına yığmasını izlemek... Thea, uçuşunun kenarına yakın bir ateşin yanında Wren'i gördüğünde boğazındaki yumruyu yutmakta zorlandı: Anya'nın.

Wilder onun elini sıktı ama o bile Wren'e yaklaştıklarında içinden geçen keder ve pişmanlık dalgasını bastıramadı. Samra ve Ida'yı kaybetmişlerdi. Ve Anya'yı iki kez kaybetmişlerdi: bir kez küçük bir çocukken, onlardan koparıldığında ve şimdi, birbirlerini bir kez daha bulduktan sonra. Thea adaletsizliği acı bir şekilde hissetti, diğer duygularla birlikte. Anya onun kız kardeşiydi ama birbirlerini uzun süredir tanımıyorlardı. Onun kaybından duyduğu keder aynı zamanda, kader daha nazik olsaydı, bu kardeşlik bağını daha sonraki yaşamlarında da sürdürebilselerdi, sahip olabilecekleri şeyin de kaybıydı. Acı o kadar çığ ve derindi ki Thea bunu iliklerine kadar hissetti. Tüm bunlar olurken, kafasının içindeki küçük bir ses ona şöyle diyordu: *O sen olmalıydın.*

Thea kendini toparlamaya çalışarak Wilder'ın elini bıraktı ve düzlüğün kenarına giderek Thezmarr kıyısındaki Zincirli Adalar'a baktı. Burası kendisinin, Cal'ın ve Kipp'in kalkan taşıyıcıları olarak kabul testlerini tamamladıkları ve bir kalkan taşıyıcısı olmak için ilk resmi adımı attıkları yerd.

Orta diyarların savaş kılıcı. Küçük takımadalar değişmemişti; kalın zincirlerle birbirine bağlanmış adalar, aşağıdaki dalgaların üzerinde yükseliyordu. Ancak başka bir şey değişmişti... Bir zamanlar sis duvarının yükseldiği sivri kayalıkların ötesinde, uçsuz bucaksız bir deniz ve ışık vardı.

"Thea? Wren seslendi.

Başladı, kendini ufkun ötesinde yatan şeye kaptırmıştı. Arkasına döndüğünde sadece Wren ve Wilder'ın değil, Cal, Kipp, Talemir, Drue, Torj, Adrienne, Audra, Esyllt ve Farissa'nın da onu beklediğini gördü.

"Dratos?" diye sordu, ama Talemir başını salladı.

"Sanırım Dratos kendi vedasını başka bir yerde yapacak," dedi Gölge Prens üzüntüyle.

Thea, en eski ve en yakın arkadaşlarından birinin cenazesi için burada olmamasına Anya adına üzölmüşü. Ama elinden geldiğince, insanların kendi yöntemleriyle yas tutması gerektiğini ve Dratos'un kederinin onu buradan çok uzaklara götürdüğünü anlıyordu. Tek umudu, Anya'yla ilgili daha mutlu anılarının olduğı bir yere gitmiş olmasıydı.

Thea, kız kardeşine son bir kez bakmak için sopaların dizilişinin üzerinden baktı. Öürken yüzündeki sert çizgiler yumuşamıştı; gözünün aşağısındaki acımasız yara izi bile daha az vahşi görünüyordu. Thea bunun, bu hayattan sonra ne olursa olsun bir nebze huzur bulduğı anlamına gelmesini umuyordu. Tırpanı, kader taşıyla birlikte göğsünün üzerinde duruyordu.

Thea ona uzanmaktan kendini alamadı, yeşim taşını Anya'nın giysilerinin yıpranmış kumaşına doğru çevirdi, ancak taşın tamamen pürüzsüz olduğunu gördü.

Oraya kazınmış olan numara gitmişti.

Wren onun yanında sessizce, "Bunu saklamak isteyeceğini düşünmemiştim," dedi. "Haklıymışsın. Thea yeşim taşını Anya'nın yanına geri koydu ve uzaklaştı.

Orax Ovası'nın dört bir yanında, ateşlerin altındaki çıralara meşaleler dokunduruluyor, alevler canlanıyor ve ahşap çerçeveleri yalıyordu.

"Bir şey söylemek isteyen var mı? Audra'nın savaşçılarından biri onlar için bir meşale ile öne çıkarken Adrienne sordu.

Thea'nın sözleri boğazında düğümlendi ve Wren onun yanında kıpırdanırken gözleri yaşardı. Bir bakışta bile küçük kız kardeşi farklı görünüyordu: bir şekilde daha sert, daha büyük.

Wren çenesini kaldırarak boğazının sütunundaki sivri bir kesiği ortaya çıkardı ve arkadaşlarına seslendi.

"Birçoğunuz onu çok daha uzun süredir tanırken, Anya hakkında konuşan kişi olmak garip geliyor," diye söze başladı. "Ama o bizim kardeşimizdi. Başlarda zor bir başlangıç oldu... ama sonunda o bizim bir parçamız oldu. Şimdi burada onu anmak için toplandık. Anya karmaşık biriydi ama davasına ve yoldaşlarına sadakatle bağlıydı... Çelişkilerden oluşan bir mozaikti, karanlık ve aydınlığın bir karışımıydı ve bu haliyle insanlığın kalbini yansıtıyordu.

Wren burnunu çekti. Sözcükleri hâlâ bulamayan Thea, sözlerine devam ederken Wren'i rahatlatıcı bir kolla sardı.

'Anya hayatındaki her zorlukla eşsiz bir vahşilikle yüzleşti ve yine de çelikten dış görünüşünün ardında, değer verdiklerine karşı sadakat ve sevgiyle çarpan bir kalp vardı. Ortalık durulduğunda ve yeniden bir araya geldiğimizde, umarım onun savaş alanındaki cesaretini, savaş dışındaki direncini ve kırılmaz ruhunu kutlayabiliriz.

Wren'in sözleri Thea'nın içine işledi ve sonunda gözyaşlarının yüzünden aşağı dökülmesine izin verdi, dudaklarından yumuşak bir çığlık kaçtı.

O ben olmalıydım. Ben olmalıydım.

Talemir, Wren'e başıyla selam vererek uzatılan meşaleyi aldı ve ateşe doğru adım attı. 'Keşke bu onuru Dratos yerine getirseydi. Anya'yı en uzun süredir tanıyan oydu...' Talemir tereddüt etti ama Drue'nun başını sallayarak cesaretlendirmesiyle boğazını temizledi. "Huzur içinde yat, sevgili dostum. Yiğitlik hikâyeleri anlatıldığı sürece hatırlanacak ve el üstünde tutulacaksın.

Talemir meşaleyi ateşin altındaki çıraya dokundurduğunda ve ateş kükreyerek canlandığında Thea'nın yüzünden gözyaşları serbestçe aktı. Alevler ahşap yapıyı sararak Anya'yı da içine çekti. Thea alevlerin yoğunlaşmasını, dumanların gökyüzüne yükselip diğerleriyle birleşmesini izledi.

Kız kardeşinin başı omzuna yaslandığında hâlâ Wren'i tutuyordu, gözyaşları Thea'nın gömleğini ıslatıyor, vücudu sessiz çığlıklarla titriyordu.

Wren alevlere bakarak, "Bize gücünü verdi," diye mırıldandı. "Alemler içinde onunla ne yapacağız?

"İyi kullan, sanırım..." Thea ateşin sıcaklığına karşı gözlerini kapatarak yüzünü ısıtmasına izin verdi. "Ama şimdi değil.

" şimdi ne olacak? Wren sordu.

Thea gözlerini açtı, alevlerin yükselişini, dumanın parlak ufka doğru sürüklenişini izledi. "Şimdi veda ediyoruz.

CKAPTER F) FTV- BİRİNCİ BÖLÜM

W)LdER

T Sonraki günler bulanık geçti. Wilder günlerin çoğunu Torj ve Vernich'le birlikte kaledeki hasarı değerlendirerek geçirdi. Çıplak gözle bakıldığında, Thezmarr'ın muazzam kalesi paramparçaydı; Büyük Salon yok olmuştu ve dış duvarlar moloz yığınının başka bir şey değildi. Ancak kalenin sağlam kemikleri vardı ve hâlâ kurtarılabilecek çok şey vardı. Konutlar, öğretim odaları ve savaş odası, her önce, kurtarılabildi.

sağ takviye.

Çalışırken Torj'daki değişimi fark etmemek mümkün değildi, alışması biraz zaman alan yeni görünüşünden bahsetmeye bile gerek yoktu. Wilder arkadaşının gümüş rengi saçları, koyu renk gözleri ve dövmeli göğsündeki şimşek şeklindeki yara izlerinin gömleğinin kumaşından dışarı fırlaması karşısında birden fazla kez irkildi.

Ayı Avcısı sonunda, "Kes şu lanet bakışları," diye tersledi ve Wilder onu pek de suçlayamadı.

"Özür dilerim," diye mırıldandı ve arkadaşına tekrar bakmadan önce ellerini silah envanteriyle meşgul etti. Savaş Kılıcı arkadaşı yıldırımla karşılaştığından beri mesafeliydi, uzak ve derin düşüncelere dalmıştı. "Torj?" sordu.

"Ne?

Wilder kendini öfkeye hazırladı. "İyi misin?

Torj görevinden başını kaldırdı, fırtınalı gözleri koridorun karşısındaki havanda ot öğüten Wren'e takıldı. "Ne zaman öğrendin?

dedi, sesi kısık.

Wilder'ın kaşları çatıldı. "Neyi biliyorsun?" "Thea'nın senin için doğru kişi olduğunu mu?"

Wilder ensesini ovuştururken, karanlık bakışları güzel simyacının üzerinden ayrılmayan Ayı Avcısı'na karşı bir sempati duydu. Wilder ona dürüstçe, "Her zaman biliyordum," dedi.

Torj içini çekerek başını . "Ben de öyle düşünmüştüm.

Temizlik çalışmaları o kadar yoğundu ki Wilder henüz Thea'yla birlikte kulübesine dönme fırsatı . Her ne kadar kendi yatağına girip kollarını ona dolamayayı arzulasa da, çoğu gece yorgunluktan çöktükleri yerde uyuyorlardı.

Adrienne avlunun temizlenmesini denetliyordu. Yüzünde kederli bir ifade vardı ama her zamanki etkinliğiyle emirler yağdırıyordu. Moloz yığınları kaldırıldı, mancınıklar söküldü ve atılan silahlar toplandı. Naarvialı general elinden geleni yapmıştı ama Thezmarr'ın yeniden işler hale gelmesi aylar, hatta belki de yıllar alacaktı. Bununla birlikte, çabaları başka bir sonuç verdi: Osiris'in saklandığı yerin keşfi. Eski Lonca Ustası kısmen yıkık bir odada, tüm savaş boyunca olduğu gibi sinmiş bir halde bulundu. Adrienne onun zincire vurulduğunu ve Thezmarr'ın kararını beklemesi için koruma altına alındığını gördü, ancak Wilder gizliden gizliye onun boğazını kesmesini dilemekte yalnız olmadığını biliyordu.

Thea, Wren, Audra, Kipp ve Esyllt ile konuşmaya dalmıştı. Wilder, kuzgunların toplantı evi olarak kullandıkları cephanelikten gelip gittiklerini görüyordu ama bu mesajların kime gönderildiğini pek düşünmemişti. Kral Leiko'yu Aveum'daki savaştan bu yana kimse görmemişti; Kraliçe Reyna hâlâ söz konusu savaşın yaralarını sarıyor, Kral Artos ise buzdan zindanlarında yargılanmayı bekliyordu. Bu durum üç krallıktan ikisini hükümdarsız, üçüncüsünü de pamuk ipliğine bağlı bırakmıştı. Anya'nın gidişiyle Thea artık Delmira'nın veliahtıydı ama henüz kimse bu konuyu açmamıştı ki bu akıllıcaydı. Zaten uğraşacak yeterince işleri vardı. Uzun süre önce yıkılmış krallıklar için planlar bekleyebilirdi.

Farissa'nın dümende olduğu Audra'nın savaşçıları yaralıların tedavisine yardım etti ve eğitim alanındaki derme çatma revir gün geçtikçe daha az dolmaya başladı. Savaşta yer almış her kesimden insan, yaraları iyileşmiş ve ellerinden gelen yardımı yapmaya hazır bir şekilde kaleye dönüyordu.

Anyan'ın cesedini bulduğundan beri Dratos'tan haber alan olmamıştı ve Wilder bir süre daha olacağını sanmıyordu. Aralarındaki ilişkinin arkadaşlığın ötesine geçip geçmediğini bilmiyordu ama Thea'nın kollarında can çektiğini düşündüğünde o kederi hissetmişti... Eğer Dratos'un da benzer bir şeyden kurtulmak için gökyüzüne çıkması gerekiyorsa, Wilder bunu ona asla çok görmezdi.

Thezmarr'ın kırılan parçalarını yavaş yavaş bir araya getirmeye başladıklarında, Wilder ufukta bir veda daha olduğunu hissetti. Elbette, bir öğleden sonra Talemir ahırda ona yaklaştı.

"Naarva'ya dönme vaktimiz geldi," dedi Gölge Prens, sesinde bir pişmanlık notasıyla.

Karnına bir yumruk yemiş gibi hissetmesine rağmen Wilder başını eğdi. "Anlıyorum. Ry'ın yanına dönmen gerek.

"Gideli oldu.

Wilder boğazını temizledi ve elini uzattı. "Sizinle birlikte tekrar savaşmak benim için bir onurdu.

Talemir onun eline baktı ve sonra aniden elini çekip onu sertçe kucakladı. "Bu şeref bana ait kardeşim.

Wilder eski akıl hocasının omuzlarını kavradı. "Teşekkür ederim... Yaptığın her için. Şimdi, o zaman... ve aradaki yıllarda. Sen olmasaydın bu savaşı kazanamazdık.

"Hepimizin oynayacak bir rolü vardı. Talemir gülümseyerek onu serbest bıraktı. "O zaman neredeyse sana "Çırac" diyecektim... Ama -

"On yılı aşkın süredir çırağın olmadığımı fark ettin mi?" "O kadar yaşlı olamam.

Wilder alay etti. "Sizi temin ederim, öylesiniz.

"İyi bir şarap gibi olgunlaşmış o zaman, ha? Talemir sırtarak söyledi. "Eğer inanmak istediğin buysa.

Kapıdan sivri bir öksürük sesi geldi. "İkinizin öpüşüp barışmanızın vakti gelmişti," dedi Drue eğlenerek. Talemir'e hitap etmeden önce Wilder'a göz kırptı. 'Oğlumuzu ve onun tehditkâr tavırlarını özledim. Beni eve götür, kocacığım.

Talemir ona gülümsedi, sanki onun dudaklarından *koca* kelimesini duymak bunca yıldan sonra ona hâlâ keyif veriyormuş gibi. "Sadece veda ediyordum.

Drue öne çıktı ve kollarını Wilder'a doladı. "Yabancılık çekme Hawthorne," dedi. 'Naarva artık bir sır değil ve seni ve Thea'yı her zaman ağırlamak isteriz.

"Teşekkür ederim," diye yanıtladı Wilder. "Umarım sizi tekrar görmemiz uzun sürmez.

Terrence o sırada ahıra doğru süzüldü ve sabırsız bir ciyaklamayla Drue'nun omzuna kondu. Görünüşe göre şahin de bahçeler krallığı için hazırды.

Wilder onları ağıla kadar götürdü, Talemir'in kanatları cisimlendi ve karısını kollarına alırken gölgeleri dönmeye başladı.

Wilder veda etmek için elini kaldırdı. "Görüşmek üzere," dedi.

Talemir ve Drue gittikten sonra Wilder, Thea'yı cephanelikte tek başına, bir dizi harita ve parşömeni incelerken buldu. Yüzünü buruşturarak şakaklarını ovuşturuyordu.

Wilder kapının pervazına yaslandı. "Uzun bir gün müydü?

Thea'nın bakışları onunkilere kaydı, onu görünce hayal kırıklığı anında yumuşadı. "En uzun süre.

"Kulübeye geri dönecektim. Benimle gelir misin?"

Çalışma masasından kalktı ve ona doğru geldi, kollarını onun beline doladı ve sırtının alt kısmında kilitledi. "Tanrım, evet," diye mırıldanarak alnını onun göğsüne yasladı.

Bir kahkaha attı ve kızın başının üstünü öptü. "Hadi o zaman.

Kollarını birbirlerine dolayarak ormanın içinden dağların batı eteklerine doğru yürüdüler. Kaleden uzaklaştıkça, daha az kanıt savaş vardı. Yakında onlar vardı

Etrafı ağaçlarla çevriliydi ve sanki Thezmarr'ın yanmış harabeleri uzak bir r yaydı.

Wilder, yanındaki güzel kadına kaçamak bir bakış atarak, "Bu konuyu hiç konuşmadık," diye söze girdi.

Thea sert bir kahkaha attı. "Henüz konuşmak için fazla zamanımız olmadı... Ve daha açık olmanız gerekecek.

Bir sonra Wilder, "Bu senin kader taşın değildi," dedi.

"Hayır, değildi. Thea derin düşüncelere dalmış bir halde alt dudağını çiğnedi. "Bunu kutlamak doğru gelmiyor - hayatımın sona ermediğini... Hele ki Anya'ninkine mal olmuşken.

"Anlıyorum.

'Doğrusu, henüz hiçbiri hakkında ne hissettiğimi bilmiyorum. Onca yıl boyunca, benim olmayan bir kader taşının davranışlarımı, yaptığım seçimleri etkilemesine izin verdim...' Başını kaldırıp ona baktı. 'Ama nasıl pişman olabilirim ki? Her şey beni sana getirmişken nasıl pişman olabilirim?

Wilder onun gözlerindeki çatışmayı, bir yaz fırtınasının kesintisiz kabarışını gördü. Bu acıyı, bu suçluluk duygusunu ortadan kaldıracılabilmeyi diledi ama bunun onun taşıyacağı bir yük olduğunu ve kendisini bu yükten ancak onun kurtarabileceğini herkesten iyi biliyordu.

"Ama minnettarım," dedi aniden. 'Son olmadığı için minnettarım, seninle bu zamanı geçirdiğim için minnettarım. Önümüzde birlikte geçireceğimiz bir hayat olduğu için.

Başparmağını kızın elinin arkasında gezdirdi. "Ben de  yle.

Thea ona gülümsedi ve bir an için sanki savaş hiç olmamış, gölgeler hiç hüküm sürmemiş gibiydi. Onun için güneşten daha parlaktı.

"Tanrılar, seni seviyorum," dedi ona. Kendi kendine bunu söylemekten bir daha asla geri durmayacağına, kelimeler göğsünde yükseldiğinde, nerede olurlarsa olsunlar, ne yaparlarsa yapsınlar ona söyleyeceğine söz vermişti.

'Ben de seni seviyorum,' dedi.

Ancak kulübesi göründüğünde gülümsemesi dondu ve onları oldukları durdurdu.

Wilder onun bakışlarını evine kadar takip etti.

Bir zamanların şirin verandasında yanık izleri vardı.  n kapı da dahil olmak üzere, yanmamış olan her şey parçalanmış ve kırılmıştı.

"Wilder..." diye nefes aldı Thea. " ok  zg n m..."

Şok olmuş bir halde hiçbir şey söylemeden kulübeye yaklaştı, dehşet midesini kurşuni bir renge bürümüştü. İçerisi de daha iyi değildi. Bazı bölümleri ateşe verilmişti. Yatak odasının çatısı . Eşyaları parçalar halinde yere saçılmış, saksı bitkileri ya kaybolmuş ya da mahvolmuştu.

Wilder parmaklarını saçlarında gezdirdi ve iç geçirdi. 'Bunun wraithler ve orakçılar tarafından yapıldığını sanmıyorum...'

'Ne o zaman? Howlers?'

Başını iki yana salladı. 'Sanırım bu Thezmarr düşman tarafından ele geçirilmeden çok önce yapıldı. Notos'tan sonra, benim düşmüş bir Savaş Kılıcı olduğum ilan edildikten sonra olmalı.

Thea şok olmuş gibiydi. "Bunu Thezmarrialıların yaptığını mı düşünüyorsun?"

Wilder bir kahkaha attı. 'Kendi öfkene çok kolay unutuyorsun. Nasıl hissettiğini hatırlıyor musun? Bunu bir de Savaş Kılıçları'nın doğduğu yerde düşün...' Kir ve külün parçalanmış keresteyle buluştuğu kayıp bir zeminin yanına çömeldi. "Bu yeni değil. Buradaki korlar uzun zamandır sıcak değil.

Thea çaresizlik dolu bir ses çıkardı ve önlerindeki kırık dökük manzara karşısında fiziksel bir acı hissediyormuş gibi kollarını karnına sardı. "Güzel eviniz...

"Bu sadece bir bina Thea," dedi ona. "Sen benim gerçek evimsin. "Ama...

Başını sallayarak ona değil, duvardaki el değmemiş dolaba gitti. Orada, aradığı şeyi bulana kadar rafları karıştırdı.

Oku ona uzattı ve kız inanmayan bir bakışla oku ondan aldığı anda gülümsedi.

Gözlerini kocaman açarak elinde çevirdi. "mı?"

Onu Bloodwoods'da kalkan taşıyıcılarını gözetlerken bulduğunda ona attığı oktu. Onu ilk kez becerirken tepesindeki ağaçta tuttuğu ok.

"Elbette sakladım," dedi ona. 'Her zaman sendin, Thea. Ve seninle olduğum sürece, ihtiyacım olan tek ev sensin.

Wilder onu kollarına aldı, bakışları tekrar zemindeki kırık parçaya kaydı ve ilk kez bir renk lekesi fark etti.

"Bak," diye mırıldanarak Thea'ya gösterdi.

Küllerin arasında bir şey çiçek açmıştı.

Eğilerek Thea'yı uzun ve yavaş bir şekilde öptü. Kulübesinin enkazına rağmen göğsünde bir umut uyandı. Uzun zamandır ilk kez, çürüyen karanlığın altında dünyanın güzel olduğunu ve yine güzel olacağını fark etti.

CKAPTER F) FTV-İKİ

TKEA

Thezmarr savaşından sonraki haftalar uzun ve yorucu geçmişti ama Thea'nın en çok korktuğu şey, şu saatte başlayacak olan toplantıydı Her an. Zaten erteleyebildiği kadar ertelemişti.

İronik bir şekilde, savaş konseyi odası kalenin büyük ölçüde dokunulmamış kalıntılarından biriydi, artık lime lime olmuş kalın perdelerin arkasındaki tahtayla kapatılmış pencere dışında oda değişmemişti. Oda her zaman loş bir şekilde aydınlatılmıştı, ancak yakın zamanda birileri daha fazla mum eklemişti, bu yüzden o kadar karanlık değildi. Mumların titrek ışığı, odanın ortasına doğru uzanan maun masayı aydınlatıyordu. Masanın etrafında altı adet yüksek arkalı sandalye ve son anda araya sıkıştırılmış birkaç uyumsuz koltuk daha vardı. Yakındaki kitaplarla raf ve uzak köşedeki sürahi arabasıyla birlikte, Thea hepsinin nasıl sığacağından emin değildi, ama dehşete düşmesine rağmen başardılar.

Kısa süre sonra kendini masanın başında, sağında Wilder ve solunda Audra ile otururken buldu. Eski müdüründe farklı bir şeyler vardı. Yine gözlüklerini takmış ve her zamanki sert ifadesini takınmıştı ama...

"Hançerlerin," diye ağzından kaçırdı Thea. Elindeki hançeri daha birkaç gün önce iade etmişti. "Hançerleriniz nerede? Mücevherli silahlar Thea kendini bildi bileli Audra'nın bir parçasıydı. Kemerinde onlar olmadan asla görülmezdi.

"Bir ara onları geri vermek zorunda kaldım," diye cevap verdi Audra, eğlenerek.

"Kime? Thea gözlerini kırptırdı. "Onlar senin değil miydi?

'Daha uzun vadeli bir kredi...' Audra'nın gözleri parladı. "Iseldra, Morwynn ve Valdara'dan.

"Hançerler *Fury*'lere mi ait?

"Sana ne demiştim Thea? En küçük bıçak en büyük farkı yaratabilir.

Şaşkınlık içindeki Thea ağzını açtı -ne söylemek için, bilmiyordu- ama odanın geri kalanı artık tanıdık yüzlerle dolmuştu: Wren, Cal ve Kipp, Torj, Vernich, Adrienne, Esyllt ve Farissa. Talemir ve Drue olmadan orada olmak garipti ve Thea masanın diğer ucundaki Anya'yı aradığında onun orada olmaması daha da gerçeküstü bir durumdu. Diğerleri yerlerine yerleşirken, Anya'nın sabrının , onları iğneleyici bir sözle ya da alaycı bir yorumla susturmasını bekledi. İkisi de gelmedi ve bu göğsünü ağrıttı.

"Dratos'tan hâlâ haber yok mu? Adrienne odaya göz gezdirerek sordu.

Thea başını salladı. "Henüz değil... ama ona zaman ver.

Adrienne sadece başını salladı ve sandalyesine geri oturdu.

"Pekâlâ. Vernich'in tok sesi masayı yarararak geçti. "Kim çağırdı bu lanet toplantıyı?

Thea inleme ve burun kemiğini sıkma isteğini bastırdı.

Onun yerine çenesini Esyllt'e doğru itti. "O yaptı.

Esyllt topluluğa hitap etmeden önce ona sert bir bakış fırlattı. 'Orta diyarların durumunu ve krallıkları yeniden ayağa kaldırmak için uygulamaya koyduğumuz planları konuşmanın tam zamanıydı. İlk olarak... orijinal yıkılmış krallıklar.

Thea kendini çelikleştirdi. 'Gölgeler topraklarından sonra Naarva'nın nasıl ilerleyeceğine karar vermeyi Talemir ve Drue'ye bırakmamız konusunda anlaşmaya varıldı. Zamanı geldiğinde krallık ve başkenti için niyetlerinin ne olduğunu bize bildirecekler.

"Peki ya Delmira? Torj sordu.

Thea yutkundu. 'Prenses ya da kraliçe olmaya hiçbir zaman ilgi duymadım. Bu değişmedi. Wren?'

Wren başını kaldırdı, bu hareket boğazındaki taze yarayı ortaya çıkardı. 'Delmira'yı yakın zamanda yıkıntılardan kaldırmak için bir neden göremiyorum. Ev sahipliği yapabilir

Yerinden edilmiş insan yok, toprakları çorak ve restorasyonu, kendimizi orta diyarların geri kalanıyla karşı karşıya bulduğumuz görevler için çok önemli değil. Bize ilk ihtiyaç duyulan yere gideriz. Elimizden geleni yaparız. Thezmarr'ın pek çok büyük simyacısı gittiğine göre, ben de buradan başlamak istiyorum.

Thea'nın kalbi hem Wren için hem de Sam ve Ida'nın kaybı için acıyordu. Wren'in sesi titrememiş, omuzları çökmemişti ama Thea onun gözlerindeki keder dokusunu görebiliyordu.

"Peki ya Tver, Aveum ve Harenth? Adrienne sordu. 'Hailford'da çoktan ayaklanma haberleri geldi ve -'

'Biz icabına baktık,' diye araya girdi Audra. 'Kral Artos'un eşi merhum Kraliçe Maelyn'in sevgili kız kardeşine geçici olarak naiplik verildi. Harenth halkı Maelyn'i çok severdi, bu nedenle bu atama özellikle halk tarafından sıcak karşılandı.

Daha sonra Esyllt konuştu. 'Neyse ki Kraliçe Reyna Aveum savaşından bu yana çok iyileşti. Onun öngörülerini sayesinde Tver Kralı Leiko'nun izini bulabildik. Prenses Jasira'nın empati kontrolü altındaydı ve onun emirlerini yerine getirmeye zorlanıyordu. Prensesin ölümü üzerine, bu füğ durumu ortadan kalkmış gibi görünüyor ve zayıf olsa da, Thezmarr'ın yardımıyla Tver'i bir kez daha yönetebilecek.

"Thezmarr yardım teklif edebilecek bir konumda mı? Wilder açıkça sordu. "Burada yaptığımız iyi işi küçümsemek istemem ama -

"Bok çukuru gibi bir yer," diye bitirdi Torj onun yerine. 'Ve Lonca Ustamız yok.

Kaynaklarımız sınırlı.

"O zaman Lonca Ustası hakkında konuşalım," dedi Esyllt, Thea'ya dönerek, gözlerindeki kararlılık Thea'nın ensesindeki tüyleri diken diken edecek şekilde parlıyordu.

"Ne?" diye ağzından kaçırdı.

"Bu senin," dedi Esyllt. "Lonca Ustası unvanı.

Thea kendini tutamadı; güldü. "Şaka mı yapıyorsun?"

"Yapmıyordum, hayır..." diye cevap verdi Esyllt kaşlarını çatarak.

'Tek istediğim bir Savaş Kılıcı olmaktı. Bir prenses değil, bir Lonca Ustası değil: bir Savaş Kılıcı.

Esyllt sanki az önce Furylerin kadim dilinde konuşmuş gibi ona göz kırptı.

"Böyle bir rol için çok daha uygun bir kişi var," diye karşı çıktı ve bakışlarını Audra'ya çevirdi. 'Sen, Audra. Daha iyisini düşünemiyorum. Al

Thezmarr. Uzun zaman önce sana ve kadınlara aitti. Onu geri al ve kendinin yap.'

Kütüphanecinin gözlerinde bir şey parladı. "Ah?

"Bok çukuru olduğu kısmını unut," diye devam etti Thea. 'Onu yeniden inşa et. Olması gerektiği gibi şekillendirin. Bir sonraki dünya bizim yarattığımız şeydir, değil mi? Audra'nın kendi sözlerini ona geri yankıladı.

Audra'nın ağzının kenarı seğirirken dikkatini diğer Savaşkılıcılara çevirdi. "Ve kimse bununla ilgili bir sorun yaşamayacak mı?

Wilder ve Torj başlarını sallarken, Vernich homurdandı. 'Ben emekli oluyorum. Ne halt istiyorsan onu yap.

Thea eski müdürüne sırtıttı. "Tebrikler, Lonca Ustası.

Audra onun sırtıtışına tam olarak karşılık vermedi ama gözlerindeki parıltı da aynı şeyi söylüyordu.

"Tutuklumuz ne olacak? Adrienne, onları her zamanki gibi eldeki göreve yeniden odaklayarak sordu. "Eski Lonca Ustasına ne olacak?

"Ölüm," diye yanıtladı Thea. "İşlediği suçlar nedeniyle ölüm cezasına çarptırılması konusunda anlaşmıştık.

Bu karar üzerinde uzun uzun düşünmüşler, yaratmak istedikleri yeni dünyayı nasıl yansıttığını tartışmışlardı. Ama sonunda, onları canavarlara satan, Artos'un uzun zaman önce Thezmarr'ı lanetleyen kötülükler için bir çocuğa iftira atmasına yardım eden onun konumundaki biri için tek adalet buydu.

"O şimdi nerede? Wren sordu.

"Eski simya atölyelerinden birinde tutuluyor ve Audra'nın en iyi savaşçılarından birkaçı tarafından korunuyor," dedi Esyllt.

Wren başıyla onayladı. "Güzel.

Audra boğazını temizleyerek Savaşçılara ve Adrienne'e baktı. "Peçe'den ne haberler var? Düşüşünün ardından ne gibi sonuçlar ortaya çıktı?

Wilder, Thea'nın yanında, 'Yok,' dedi. 'Şimdiye kadar anlatılanlara bakılırsa, bize söylendiği gibi bir koruma bariyeri değilmiş. Ötesindeki karanlık dünyayı korumuyor, hiçbir zaman da korumadı... Ama sen bunu zaten biliyorsun.

"Pek çok kişi şüpheleniyordu," diye itiraf etti Audra. 'Binlerce yıldır saklanan, kökeni bilinmeyen bir sır. Onun ötesinde diyarlar ve krallıklar olduğunu hep biliyordum.

"Bunca zamandır savaşçılarınız orada mıydı? Thea sordu.

Audra eğlenmiş görünüyordu. "Bu benim anlatacağım bir hikaye değil.

"Peçe artık olmadığına göre şimdi ne olacak? Cal sordu. "Gözcüler mi göndereceğiz?

"Yapmak zorunda kalabiliriz," diye yanıtladı ESYLLT. 'Pek çok Wraith ve Azrail'i yok etmemize rağmen bir avuç kadar kaçtı. Başka bir diyarda bu tür bir dehşete yol açmadan önce onları avlamak bizim sorumluluğumuz.

Thea'nın bakışları Wilder'a kaydı. Sakalının altından gamzesinin izi görünüyordu ama gözleri ESYLLT'e dikilmişti.

Silah ustası ellerini masanın üzerinde birleştirdi. "Şimdi, şu konuya gelelim -

"Wren nerede? Torj aniden sordu.

Thea kaşlarını çatarak Wren'in birkaç dakika önce oturduğu koltuğa baktı.

Boştu.

"Kahretsin," dedi Torj, çoktan ayağa kalkmıştı. "*Osiris*.

Odanın fırladı ve Thea kendini onun peşinden kaleye doğru koşarken buldu, Wilder da hemen arkasındaydı. Ayı Avcısı'nın neden bu kadar paniklediğini anladığından emin değildi ama bu kendi göğsünde korku uyandırmaya yetmişti.

Eski simya atölyelerinden birinin önünde durdular, kapı Audra'nın iki savaşçısı tarafından korunuyordu.

"İçeride onunla birlikte biri mi var? Torj talep etti. "Osiris'in yanında biri mi var?

Kadınlar ona şüpheyle baktı. "Dört kız kardeşimiz içeride nöbet tutuyor.

"Ve? Thea kalbi hızla çarparak bastırdı.

"Ve simyacı. Az önce geldi.'

"Onu aradınız mı? Wilder sordu. "Silahı var mıydı?" Torj, "Wren'in silaha ihtiyacı yok," diye mırıldandı.

ve omzunu kullanarak kapıyı kapattı.

Odanın çevresine konuşlanmış muhafızları ürküterek içeri daldıklarında Wren'i, Thezmarr'ın eski Lonca Ustası'yla birlikte bir tezgâhın başında oturmuş, aralarında bir demlik çayla buldular.

Thea toplantıdaki diğerlerinin arkasından odayı doldurduğunu duyarken, Wren fincanını yudumluyordu, onların dramatik girişine hiç şaşırılmamıştı.

"Neler oluyor? Osiris kekeleyerek elindeki fincanı tekrar bankın üzerine bıraktı. Yüzünde hâlâ Anya'nın tırpanının kabuk bağlamış kesikleri vardı ama gözaltındayken daha fazla zarar görmemişti.

"Toplantımızı mahkûmumuzla çay içmek için mi terk ettin? Esyllt kapıdan havladı.

Çay. Thea'nın bakışları masum görünen demliğe kayarken bu sözcük yankılandı.

Ama bunda masum bir şey yoktu. Wren'in kendi icadıydı.

Bayanlar Yemeği.

Esyllt'in sert tonu Wren'i korkutmadı. Bunun yerine bir yudum daha aldı ve her geçen saniye daha da solgunlaşan Osiris'e baktı.

Öksürmek için ağzını kapattı. Çay fincanından tekrar içmeden önce bir kez, sonra iki kez.

Birden gözleri büyüdü ve nefes nefese kalırken elleri boğazına gitti. Seramik bardak yere düştüğünde yüzlerce parçaya ayrıldı.

Thea'nın arkasından biri "Aman Tanrım!" diye mırıldandı ama Thea, Osiris'in yüzünün morarmasıyla donup kalmıştı. Öksüren ve şiddetli bir şekilde sıçrayan eski Lonca Ustası taburesinden dizlerinin üzerine düştü, elleri boğazını pençeliyordu.

Ağzının kenarlarından beyaz tükürükler köpürürken hırıltıyla Wren'e doğru süründü ve eteğinin kenarını çekiştirdi. Simyacı olanları izlerken çayını içti.

Dişlerini kıpkırmızı yaptı.

Gözlerinin kenarlarında kan pıhtılaşmıştı.

"Yardım edin," diye boğuldu, çenesinden aşağı salyalar akıyordu.

Osiris son nefesini verdiğiinde, Wren tiksintiyle çizmesinin ucuyla onu eteklerinden itti.

Geriye düştü, yere yığıldı, öldü.

"Elwren..." diye mırıldandı Farissa, kalabalığın önüne doğru ilerlerken, çırağına bakarken ağzı açık kalmıştı.

Wren sakince, 'Onu ölüme mahkum ettik,' dedi. "Bunu yapan kişi ben olmak istedim. Anya'nın kaderinin belirlenmesine yardım eden adam, Thezmarr'dan ve orta âlemlerden çok şey götüren adam..." Thea'nınki de dâhil olmak üzere odanın etrafındaki şaşkın ifadeleri inceledi. 'Yapılması gerekeni kaldıramayacağımı mı düşündünüz? Hak edildiğinde, bu kolay bir seçimdir.

Thea kız kardeşine baktı. "Her zaman böyle... acımasız mı?" "Sadece sen öyle yaparsan."

Öne çıkan ve Bayanlar Öğle Yemeği çaydanlığına hayranlıkla bakan Kipp oldu. Simyacıya, "Sanırım seni seviyorum," dedi.

Adrienne Wren'e yaklaşıp onu omzundan alkışlarken inanamayarak başını salladı. "Bir çaydanlık tarafından öldürülmek... Bunu Drue ve Tal'e anlatmam gerekecek."

Saatler sonra, Wren'in yaptıklarının şoku geçtiğinde, Thea Kan Ağaçları'na doğru uzaklaştı. Sessizliğe ihtiyacı vardı, boşluğa ihtiyacı vardı, kanayan gövdelerin ve berrak havanın rahatlığına ihtiyacı vardı. Sadece orman onu sardığında ve gölgelik öğleden sonra güneşini engellediğinde daha rahat nefes alabiliyordu.

Kaleye yürüdüklerinden beri ormandan geçmeye cesaret edememişti. Şimdi gölgeler ve sarmaşıklar gitmiş, orman kendini toparlamaya başlamıştı; nemli toprak kokusu Thea'nın burun deliklerini bir kez daha dolduruyordu. Bu kokuyu içine çekti, ağaçların hâlâ ayakta olmasına, orta diyarların hâlâ var olmasına şükretti. Dünyanın sadece haftalar önce nasıl bir yer olduğunu düşünmek gerçeküstüydü.

Thea yıllar önce yaptığı gibi sık ağaç gövdeleri arasında ilerliyor, alışkanlıktan dolayı ana patikadan uzak duruyordu. Eysyllt'in sesi ağaçların arasından yankılandı.

"Bir ay önce sadece öğrenciydiniz, amaçları sıradanlığın ötesine geçmeyen çocuklar... Bugün, Thezmarr'ın kalkan taşıyıcılarısınız ve çok daha büyük bir şey olma umuduyla buraya, Bloodwoods'a geldiniz. Tanıdık açıklığa ulaştığında Thea'nın tüyleri diken diken oldu. Bir şekilde daha küçük görünüyordu. Omuzlarını yuvarlayarak fırlatma yıldızlarını çizmesine taktı ve duruşunu genişletti.

Thea yavaşça kendini eski eğitim talimlerinin ve atış talimlerinin ritmine kaptırdı. Bileğini sallayıp gümüş yıldızlarını uzaktaki bir ağaç gövdesine doğrulturken, bir daha asla Dans Eden Simyacılar'ı oynayamayacak olan Sam ve Ida'ya saygılarını sundu. Ve çok şey kaybetmiş ve vermiş olan Anya'ya. Bu düşünceler ona sık sık eşlik eden donuk ağrıyı uyandırdı.

Ardından Malik'in Naarvian çeliğinden hançerini parmaklarının arasında döndürdü ve kusursuz bir hassasiyetle fırlatarak ağaçtaki yıldızların tam ortasına sapladı. Bu manzara onu memnun etti ve haftalardır eğitimden ziyade müzakere ve planlama yaparken yeteneğini kaybetmediğine sevindi.

Sonunda Savaş Kılıcı'nı kınından çıkardı ve kılıcın mükemmel dengeli ağırlığının verdiği rahatlığın tadını çıkardı. Bir an için gözlerini kapadı, nefes alış verişini , o sihir çekirdeğini yüzeye kanalize etti, Fury'lerin verdiği güç ve çeviklikle dans etmesine izin verdi. Sonra kendini bir dizi manevraya verdi; her bir kesik, her bir savuşturma, kılıcının her bir dönüşü üzerinde çalışırken vücudundaki gerginliğin azaldığını hissetti.

Delmira Prensesi. Lonca Ustası... Bunların hiçbirini istemiyordu. Tek istediği buydu. Elindeki çeliğin şarkısı, yüzündeki rüzgar -

Yakınlarda bir dal kırıldı ve Thea dönerek ormanı taradı.

Bakışları ağacın üzerine düştü, gümüş yıldızları orada parlıyordu, sadece... hançeri hedefin ortasından kayıptı.

"Bunu mu arıyordunuz?" diye derin, tanıdık bir ses geldi. Thea'nın kalbi onu görünce tekledi.

Bir ağaca yaslanmış, siyah zırhına bürünmüş hayatının aşkı, hançerini uzun, dövmeli parmaklarının arasında döndürüyordu. 'Hâlâ bir Tverrian aygırına ihtiyacı olan bir Savaş Kılıcı tanıyorum...'

CKAPTER F) FTV-TKREE

W)LdER

W Thea'yı aygırının peşinde Tver'in yaldızlı tepelerinde at sürerken görmek güzel bir şeydi. Saç örgüsü arkasında rüzgârda dans ederken, kırsağını engebeli arazide dörtnala koşturdu, atını sürerken ipini başının üzerinden geçirdi, dağlar onu çerçeveledi adaçayı ve altın.

Wilder sadece Malik ve Talemir'in de onu görmek için orada olmasını diledi. Wilder'ın durumu ondan çok daha iyiydi, onlar geldikten birkaç dakika sonra sürüdeki aygırını fark etmişti. Bisküvi'nin üzerine oturdu, kardeşi ve akıl hocasının yaptığı gibi bir şişe ateş özünü dudaklarına götürdü ve gururla izledi.

Thea'nın ipi boynuna dolandığında Wilder bir tezahürat kopardı ve hızlarını yavaşlatarak görkemli yaratığı arka bacaklarını tekmeleyerek öfkeli bir şekilde durdurdu. Thea kırsağından aşağı atlarken göğsü kabardı, yanakları eforla kızardı. Ellerini kaldırarak şaha kalkmış aygıra yaklaştı ve Wilder'ın duyamayacağı yumuşak sözler mırıldandı.

Kara kaşları konsantrasyonla çatılmış olan Thea atı yatıştırdı, elinin düz kısmı atın pırıl pırıl parlayan siyah tüylerine değene kadar ona yaklaştı. Aygır homurdandı ama Thea konuşmaya devam ederek atın boynunu nazikçe okşadı. Hayvan sakinleştiğinde, sanki onu tanımış gibi ona baktı.

Wilder uzaktan ilk kez şahit olduğu bu olay karşısında nefesini tuttu: Efsanevi canavar için yapbozun parçaları yerine oturuyordu. *Savaş kılıcı. Binici.*

Sanki o parça da Thea için yerine oturmuş gibi, yavaşça aygırın boynundaki kurşun ipe uzandı ve onu çıkardı, o bunu yaparken at başını eğdi.

Bakişları anında Wilder'ınkileri buldu ve yüzünde geniş bir gülümseme belirdi.

Bu manzara onu neredeyse şaşkına çevirdi ve kısa bir an için, Kızıl Kule'de tutsakken gördüğü, Thea'nın kulübesinde, dördüncü parmağında gümüşten basit bir bant olan görüntüsüne geri döndü. *Bir gün*, diye yemin etti. *Bir gün ona karım olmasını teklif edeceğim.*

Ama şimdilik Wilder, kısırağını serbest bırakıp yeni aygırını eyerlerken Biscuit'i Thea'ya doğru yönlendirdi. "Başardın," dedi gülümseyerek.

"Senden daha mı hızlıydım?" diye sordu, avucunun yassı kısmını atın alnına sürterken, at usulca mırıldandı ve onun dokunuşuna sokuldu.

Wilder alaycı bir sırıtışla 'Belki,' diye cevap verdi. 'Ama bunun ne anlama geldiğini biliyor musun? Güçlü yaratığa isim verme zamanı geldi. Düşünüyordum da -'

Thea elini kaldırdı. *"Sakın buna cüret etme. Wilder güldü. "Aklımın bile geçmez.*

Birlikte Tver'in geniş, zengin dokulu vadilerinden geçerken öğle güneşi altın ışınlarıyla parlıyordu. Wilder, Thea yanındayken kendini Thezmarr'daki kulübesinde hiç olmadığı kadar evinde hissediyordu. Burada, geçitlerden akarken beyaz köpüklerle kaplanan kristal mavisi nehirlerin yanında, kendini mutlu hissediyordu. Kendini özgür hissediyordu.

Sonunda onları güzel bir ormanlık alana getirdi ve eyerden aşağı atlayarak Thea'ya elini uzattı, ancak buna ihtiyacı yoktu.

"Bu taraftan," dedi ona.

"Nereye gidiyoruz? Kaşları atılan Thea onu takip etti, aygır da arkasından geliyordu. Wilder onun henüz yeri tanımadığına sevinmişti. Thea'yı şaşırtmanın hayatındaki en büyük zevklerden biri olduğunu keşfetmişti.

"Göreceksin. Küçük, imenli bir kayalığa vardıklarında Wilder dizginleri ondan aldı ve eyerin boynuzuna geçirdi. "Burada otlayabilirler," dedi.

"Ama Pancake -

Kendini durdurdu, gözleri irileşmişti. Savaş atının adını henüz yüksek sesle söylememişti ama Wilder bunun saatlerdir dilinin ucunda olduğunu biliyordu. Tohumu kendisi ekmmişti.

Ondan derin bir kahkaha yükseldi ve Thea başını ellerinin arasına aldı.

"Tanrılar," diye mırıldandı, yanakları kızarmıştı. 'Ben de Biscuit'in bir "Savaş kılıcının atı için korkunç bir isim.

Wilder hâlâ kıkırdarken parmaklarını onunkilere geçirdi ve onu ağaçların arasına doğru çekti. "Bisküvi ve Pancake... Çok iyi bir çift oldular.

"Malik buna bayılacak," dedi kendi kendine gülerek. "Nereye gittiğimizi söyleyecek misin?

Wilder kendi kendine gülümseyerek onu ağaçların arasından geçirirken, aradığı noktaya gelene kadar hiçbir şey söylemedi. "Seni buraya geri götüreceğime söz vermiştim...

Thea'nın, kaplıcaların yüzeyinden yukarı doğru süzülen buhar şeritlerini görünce ağzının açık kalmasını izledi.

Wilder tembel bir sırtıyla göğüs zırhını ve gömleğini çıkardı, Thea'nın bakışlarının göğsünün düzlemlerinde ve kalbinin üzerine yazdıkları şimşek işaretinde gezinmesine izin verdi. Gözleri daha aşağılara, adamın karın bölgesindeki kaslara inerken dudaklarını ısırıldı.

"Ne , Prenses?

Thea'dan yumuşak bir inilti kaçtı ve bu Wilder'ı daha da cesaretlendirdi. Gözlerini ona kilitleyerek botlarını topuğundan itti ve kemerini, ardından da düğmelerini çözerek pantolonunu ve şortunu kalçalarından aşağı kaydırıldı.

Onun önünde tamamen çıplak kaldığında, sertleşmiş sikini eline aldı ve yukarı aşağı okşadı, ucu zaten ihtiyaçtan nemlenmişti. "Eee?dedi.

Thea dudaklarını yaladı, elleri gömleğinin düğmelerine gitti. "Bu oyunu iki kişi oynayabilir, Savaş Kılıcı.

Wilder hâlâ kendini okşarken Thea'nın soyunuşunu izledi; yere düşen her katman, taşaklarına doğru bir arzu şimşegi gönderiyordu. Göğüslerini taktığı banttan kurtardığında, adam aradaki mesafeye daha fazla dayanamadı. Aralarındaki mesafeyi tek bir adımda kapattı ve çıplak bedenini kendi bedenine bastırdı, meme uçları göğsünde sertleşirken inledi.

Aleti karnının yumuşak derisine bastırdı. Başının arkasındaki saçlarını kavradı ve bakışlarını kendi gözlerine dikmeye zorladı.

Gümüş gözleri seladonla buluştu ve bir an için orada gördüğü duygu fırtınasının içinde yüzdü.

Ama Thea'nın sabrını hiç bilmiyordu. Göz temasını kesti, onu sertçe öperken göz kapakları titreyerek kapandı.

Uzuvları birbirine karışmış bir halde ağızları, dilleri ve dişleriyle birbirlerine sarıldılar. O mükemmeldi, o her şeydi ve *şimdi* sikini onun içine gömmek zorundaydı.

Onu kollarına alarak Thea'yı buharlı suya taşıdı. Sıcaktan tıslayarak onları kaplıcaya götürdü ve Thea'dan yumuşak bir nefes almasını sağladı.

Onu serbest bıraktı, sadece çıkıntıya yaslamak için, elleri sessiz bir inilti ile kıvrımlarını izliyor, meme uçlarını daha da sert noktalara ikna ediyordu.

Kendini destekleyip yayın kenarını kavrayan Thea, bacaklarını adamın etrafına sararak onu kendine yaklaştırdı, böylece siki göbeğine değdi. Temasla birlikte başı geriye doğru eğildi ve Wilder'ın su çizgisinin üstündeki göğüslerine erişmesini sağladı. Wilder yumuşak teninde öpücükler bıraktı, meme ucunu ağzına alıp nazıkçe emmeden önce hafifçe ısırdı.

Thea inledi ve bu ses adamın sikinin ona karşı sarsılmasına neden olarak tüm vücuduna bir özlem dalgası gönderdi.

"Seni istiyorum," diye inledi, kalçalarını döndürerek adamın sikini ortasına doğru yönlendirdi.

Kadının altından kayarak girişine doğru ilerledi ve içine girme dürtüsü onu ele geçirdiğinde nefesini içine çekti.

"Wilder..." diye uyardı.

Sesindeki muhtaç nota kanını ısıttı ve ona karşı yükseldi, kalçaları onun etrafında genişledi, daha fazlasını talep etti. Aralarına uzanıp klitorisleriyle oynadı ve yüksek sesli bir çığlıkla, dokunuşunun altında kıvrandı, nefes alırken göğüslerinin üzerinden su akıyordu.

"Wilder. Bu sefer bir talep.

Bunun üzerine tatmin duygusu kabardı ve bunu yerine getirmekten büyük mutluluk duydu. Yakıcı bir öpücükle onun ağzını aldı ve eve doğru kaydı.

Santim santim onu aldı ve ondan kaçan inilti saf cinsel ihtiyaçtı.

"Kahretsin..." diye inledi kadın etrafında sıkılaştığında ve ıslak sıcaklığın tadını çıkardı. Tanrılar, bundan, onu hissetmekten asla bıkmayacaktı.

Wilder dışarı kaydı, ancak bu sefer daha da derine batarak, görüşünün kuvvetinden bulanıklaştığı noktaya kadar sert bir şekilde içine geri itti. Sınır tanımayan, özür dilemeyen ve acımasız bir ritme kapıldı, Thea'nın tırnakları her hamlede sırtına batıyor, içindeki vahşi bir şeyi serbest bırakıyordu. Onu işaretlemek istiyordu. Onun her parçasına sahip olmak istiyordu.

"Sen benimsin," dedi ona, meme uçlarını okşayarak ve ona sonuna kadar sokularak. "Sen her zaman benimdin.

"Evet," diye bağırdı Thea, onun sırtını tırmalayarak. "Daha fazla -

Ona verdi; ona her şeyini verdi. Kalçalarının her sert hareketiyle içerideki basıncı artırıyor, kadının derinliklerindeki o noktaya vuruyordu.

"Wilder, ben gidiyorum -

Sadece bu sözler bile onu geri dönüşü olmayan bir noktaya itti ve klitoris üzerindeki baskısını artırdı ve bir iniltiyle içine doğru itti, zonklayan horozunun etrafında kenetlenirken doruğunun ilk dalgalarının yaklaştığını hissetti.

Ve son bir telaşla birbirlerinden ayrılırken, bunu birlikte yaptılar.

Nefes nefese kalan Wilder alnını onunkine dayadı ve bir an için onu içine çekti. Kaplıcada bile deniz tuzu ve bergamot gibi kokuyordu, evi gibi. "Seni seviyorum," diye fısıldadı Wilder onun dudaklarına.

Thea onu öptü, yavaşça, lüks bir şekilde, sanki ayrılmadan önce onun tadını ezberliyormuş gibi. "Ben de seni seviyorum," dedi kalçalarını oynatarak.

Wilder neredeyse anında yeniden sertleştiğini hissetti, her zaman onun için hazırды, her zaman onu istiyordu. Thea'yı sadece bedeninde değil, kemiklerinde, kanında da hissediyordu. O şimdi ve sonsuza dek onun bir parçasıydı.

Wilder tekrar içine girdi, bu sefer işkence edercesine, yavaş yavaş kayarak, onun için nasıl açıldığının tadını çıkarıyordu.

Onun gözlerine baktı, içindeki evcilleşmemiş fırtınanın her titreşimini sevdi. "Her zaman benim sonum olacağını söyledim," dedi ona, boğazı düğümlenerek. "Ama yanılmışım. Sen bir başlangıçsın.

EP) LOGUE

TKEA

Üç ay sonra

T Laughing Fox meyhanesi savaştan önce olduğu kadar dolu ve daha fazla olmasa da en az onun gürültülüydü. En uçtaki küçük sahnede ud çalan bir müzisyen, odayı müşterilerin müstehcen şarkıları eşliğinde bir dizi hafif akortsuz melodiyle dolduruyordu. Tavernanın meşhur domuz kızartmasının zengin kokusu mutfaklardan yayılıyordu.

Dökülmüş biranın malt aroması.

Dart tahtası ve bیلardo masası, Thea'nın görebildiği tüm kabin ve masalar gibi doluydu. Geniş odanın ortasındaki barın etrafında üç kişilik bir sıra vardı.

"Bazı şeylerin değişmediğini bilmek güzel," diye mırıldandı Wilder onun kulağına eğlenerek.

Thea, kol kola dans eden ve coşkularından neredeyse bir tepsi içkiyi devirecek olan üç arkadaşı izlerken gülümsedi. Tilki'nin sıcak ve davetkâr atmosferi onu bir battaniye gibi sardı ve Kipp'in neden tekrar tekrar geldiğini anladı. Resmi lonca işindeyken bile burada bir rahatlık vardı. Buranın en güzel anılarından bazılarına ev sahipliği yaptığından bahsetmiyorum bile.

Ama kapı Thea ve Wilder'ın arkasından kapandığında ensesindeki tüyler diken diken oldu, oda sessizliğe gömülürken teni karıncalandı. Onun

Elini kılıcının kabzasına götürdü ve Wilder onun yanında gerilerek dövüşmeye hazırlandı.

Mektup Audra'dan gelmişti, bu yüzden Thea kalabalıkta kime dikkat etmesi gerektiğini bilmiyordu - belki Esysllt ya da kadın komutanlardan biri -

Birden sıcak bir el sırtına vurdu. "Albert! Geri dönen Savaş Kılıçları için bir tur!" diye bağırdı tanıdık bir ses, taverna etraflarında yeniden canlandı.

Sarkık kumral saçları ve emirler verilirken sallanan uzun kolları görünce Thea'nın gözleri yaşardı.

"Peki bu sefer kim ödeyecek, delikanlı? Albert homurdandı.

Kipp, yakındaki bir grup müşteriye dönmeden önce alınganlık gösterme cüretini gösterince Thea'nın yüzü geniş bir sırıtışa büründü. "Kim bu kahramanlara içki ısmarlama şerefine nail olmak ister?

Thea, Wilder'ın gözünü tam da bunu yapmak için ileri atılan ve omuzlarına üç parmak selamı veren adam grubuna taktı. Savaş Kılıcı sadece başını salladı ve kulağa "Lanet Tilki'nin oğlu..." gibi gelen bir şeyler mırıldandı.

Kipp onu kemik kıran bir kucaklamayla sardı, neredeyse ayaklarını yerden kesecekti. "Ah, sizi görmek ne güzel," dedi. "İkinizi de.

Thea'nın göğsü patlayacak gibi oldu ve arkadaşını sertçe sıktı. "Burada olduğuna inanamıyorum. Seni çok özledim.

Kipp, Wilder'a bir sırıtış attıktan sonra bardan köpüklü fıçı tepsisini aldı ve arka taraftaki kabinlere doğru ilerledi. Sırık gibi vücudu son birkaç ay içinde biraz dolmuş olsa da, Thea'nın kalbi onun geri kalanının hiç değişmediğini fark edince ısındı, bu da yakındaki bir servis kızına göz kırpmasından anlaşılıyordu.

"Thezmarr'dan gelen bu görev nedir o zaman? Wilder sordu.

Ama Kipp parmağını azarlarcasına salladı. "Hep çalışıp hiç oynamamak savaşçıları inanılmaz derecede sıkıcı yapar, Hawthorne.

Kabine vardıklarında Thea bir çığlık atarak şaşırdı ve eli ağzına gitti. Karşısında geniş bir gülümsemeyle Cal duruyordu ve ona sarılmak için ayağa kalktığında içinden bir şok geçti. Onu yakaladı ve incelemek için kol uzunluğunda tuttu. Saçları daha kısaydı, omuzları daha genişti ama hepsi bu değildi...

Sağ pazusunda demir parıldıyordu. Thea ağzı açık kaldı.

"*Büyük Ayin'i mi yaptın?*" diye neredeyse bağıracaktı. 'Sen lanet bir *Savaş kılıcı mı?*'

Cal gülümsedi ve onu kucakladı. "Tüm ihtişamın sonsuza dek sana kalmasına izin veremezdim, değil mi?"

Thea heyecanını zorlukla kontrol edebiliyordu. 'Bu ne zaman oldu? Nerede? Nasıl? Kılıcın nerede?'

"En azından şu destanı tekrar dinlemek zorunda kalmadan önce içkileri dağıtın," dedi bir başka tanıdık ses.

Torj Elderbrock, elinde taze bira fiçileriyle onların standına doğru ilerledi. Gümüş rengi saçları arkada düğümlenmiş, lacivert gözleri ıslık ıslık parlayan Torj, birdenbire hayattan daha büyük göründü.

O zaman Kraliçe Reyna'nın sözleri aklına geldi: *Altının, demir ve koralevinde gümüşe dönüşeceğini gördüm...*

Kış Kraliçesi Ayı Avcısı'nın kaderini önceden görmüştü.

Adamın kendisi Thea'ya bir gülümseme verdi. "Döndüğüne sevindim. Sonra Wilder'a baktı ve büyük elini uzattı.

Thea'nın -ve görünüşe bakılırsa Torj'un- şaşkınlığı karşısında Wilder güldü ve Savaş Kılıcı arkadaşını uzun zamandır kayıp olan bir kardeş gibi kucaklayarak elini savuşturdu. "Hâlâ böyle eğlenceli bir arkadaşlığın olduğunu görmek güzel.

"Hepimiz kötü değiliz.

Kabinin kenarında bronz saçlı bir baş ve bir çift seladon göz belirdi ve Wren ona gülümseyince Thea'dan bir nefes kaçtı.

"Bu Althea Nine Lives değil mi?" dedi kız kardeşi, onu kucaklayarak.

Birbirlerini görmelerinin üzerinden üç ay gibi uzun bir süre geçmişti ve Wren hiç olmadığı kadar güzeldi. Thea her zaman küçük kız kardeşini çiftin en güzeli olarak görmüştü ama şimdi... Onunla ilgili bir şeyler değişmiş, Thea'nın tam olarak belirleyemediği bir şekilde güzelliğini artırmıştı -

"Öfkeli aşkına," diye sızlandı Kipp. '*Lütfen* bir şeyler içebilir miyiz? Elinizde bir tanker bal likörüyle otururken de birbirinize aynı şekilde övgüler yağdırabilirsiniz.

Yeniden bir araya gelmenin şokunu hâlâ üzerinden atamamış olan Thea, Wilder'ın ardından kabine geçip Wren'in diğer tarafına otururken gülmekten kendini alamadı. Kipp, Cal ve Torj karşı sıraya oturdular, özellikle de gümüş saçlı devasa Ayı Avcısı en uçtayken, bir araya sıkışmış biraz gülünç görünüyordu. Ama Kipp'in neşesi her zamanki gibi bulaşıcıydı. Hevesle

fincanları dağıttıktan sonra en dolu fincanı önüne çekti ve etrafına bakındı.

"Kadeh kaldırmaya ne dersin?"

Kipp ayağa kalkıp boğazını temizlerken masadan toplu bir inilti yükseldi.

"Öbür dünyanın bahçelerinde tam yarım saat yürüyebilirsin -" "Enovius amel defterini okumadan önce," diye bitirdi Thea ve Cal,

bardaklarını arkadaşlarınıninkine vurup gülüyorlardı.

Çok geçmeden Kipp bir tur daha içki sipariş etti, bir tane daha, bir tane daha, her seferinde bir şekilde hesabı ödeyecek masum bir müşteri bulmayı başarıyordu. Thea mindere yaslandı, gülümsemekten yanakları ağrıyordu. Cal bir Savaş Kılıcıydı. Kipp her zamanki gibi yüzsüz ve gülünçtü. Wren zehirlerini ve iksirlerini bırakmıştı ve sanki onlardan biriymiş gibi diğerleriyle şakalaşıyordu. Torj tek parça halindeydi, ağzının kenarı seğiriyor ve Wren'i pek de belli etmeden izliyordu.

Ve Wilder... Wilder'ın eli masanın altında Thea'nın elini tuttu, diğerleriyle birlikte gülerken gamzesi yanağının derinliklerindeydi.

Yetişmesi gereken çok şey vardı ve Thea, Thezmarr'dan gelen haberleri kavrulmuş bir serseri gibi içti. Audra ve ESYLLT kalenin yeniden inşasını denetlemiş ve kapılarını bir kez daha kalkan taşıyıcılarına açmıştı - herkes hoş karşılanıyordu. Malik kütüphaneyi yeniden inşa etmelerine yardım etmişti ve Torj birkaç gün önce Thezmarr'dan ayrıldığında, Dax ayaklarının dibindeyken ocağın önünde mutlu bir şekilde kemer örüyordu. Sözünün eri Vernich gerçekten de emekli olmuştu ve şimdi kimsenin adını bile duymadığı bir balıkçı köyünde yaşıyor, gündüzleri alabalık yakalıyor, geceleri ateş özü içiyordu.

Son savaştan beri Dratos'tan kimse haber alamamıştı ve Adrienne onu aramak için Naarva'ya dönmüştü.

Wren, Thea'ya Farissa'nın onu yeni bir deney için bazı nadir bitkileri almaya nasıl gönderdiğini anlatıyordu ki Kipp dramatik bir soluk alıp Wilder'ın kolunu yakaladı.

"Bana borçlu olduğun iyiliği hatırlıyor musun?" diye sordu, bakışları odanın öbür ucundaki bir şeye kilitlenmişti.

"Evet..." Wilder tereddütle cevap

verdi. "Arıyorum.

"Şimdi mi?"

"*Şimdi*," dedi Kipp ısrarla. 'Şuradaki altın saçlı güzeli görüyor musun? Bütün gece sana bakıp durdu. Tanıştır beni.'

Wilder inledi. "Savaş Kılıcı iyiliğini bunun için mi kullanmak istiyorsun?"

"Artık pek çok Savaş Kılıcı biliyorum. Kipp omuz silkti, sonra da göğüs. 'Ve biraz daha az yargılama takdir edilecektir.

Wilder bir kahkaha attı. "Pekâlâ o zaman.

Thea ve Wren, Wilder'ın geçmesine izin vermek için kabinden çıkmak zorunda kaldılar; Thea, odanın diğer ucundan sarışına doğru ilerleyen Wilder'ın güçlü formunu takdir ediyordu. Bakışları Savaş Kılıcı'nın yaklaşmasıyla umutlanırken kadına kısa süreli bir acıma hissi duydu, Kipp de hemen arkasındaydı.

"Sen Wilder Hawthorne'sun," dedi hayretle.

Wilder alnına dökülen saçlarını kazıdı ve Kipp'i öne doğru itti. "Bu da arkadaşım Kristopher Snowden.

"İyi arkadaş. Stratejist ona doğru yaklaştı. "Ama bana Kipp diyebilirsin," diye ekledi sevimli bir sırıtışla.

Kadının kafası karışmış gibiydi. "Siz de bir Savaş Kılıcı mısınız?

"Öfkeli beni kurtarır mı, hayır," diye yanıtladı Kipp. 'Ancak yaptıkları her şeyin arkasındaki beyin benim. Öyle değil mi Hawthorne?'

Wilder, Kipp'e ve yeni arkadaşına başını sallayarak dönmeden önce Thea'ya gözlerini devirdi. "O olmasaydı savaşı kaybederdik.

Kadın şok içinde elini göğsüne götürdü. "Gerçekten mi?

"Gerçekten," diye yanıtladı Kipp ciddiyetle. "Şimdi söyle bana, burada ekşi bal likörü içtin mi?

Wilder şaşkın bir ifadeyle masaya dönerken Thea gülmek için yumruğunu ısırarak zorunda kaldı.

Cal yüzünü buruşturarak, "Alışırın," , "ama asla alışamazsın.

Wilder kıkırdarak bira bardağını aldı. "Şimdiye kadar yaptığım en kolay iyilik.

"Ben olsam dikkat ederdim. Onları düşündüğünüzden daha çabuk biriktiriyor...'

Ama Thea'nın dikkati başka bir yere çekilmişti. boş koltuğa. Ve karşısındaki boş koltuk.

"Wren nerede?" dedi aniden. "Ya Torj?

Hem Wilder hem de Cal afallamış görünüyordu, gözleri kabindeki boş alanlara takılmıştı.

"Hiçbir fikrim yok..." diye yanıtladı Cal sonunda, ama bakışları meyhanenin en ucundaki kapıya doğru kaydı.

Bir süre sonra Thea tankerlerini doldurdu ve dirseklerini masaya dayadı. "Söylesene, Savaş Kılıcı hayatını nasıl buluyorsun, Alevli Ok Callahan?"

Gece geç saatlere kadar konuştular, Cal Naarvian çeliğini kazandığından beri lonca için yaptığı işlerle ilgili hikâyeler anlatarak onları eğlendirdi.

"Bu bana bir şey hatırlattı," dedi cebinden bir parça parşömen çıkararak. "Audra bunu size vermemi istedi - ikinize de.

Wilder, Cal dururken topu aldı - ya da gerçekten başaramadan önce birkaç kez denedi.

"İyi geceler dostlar," diye mırıldandı mutlu bir şekilde, sonra Kipp'e benzer bir selam verdi ve kalabalığın arasına karıştı.

"Nedir o? Thea mektubu başıyla işaret ederek sordu.

Wilder onu taradı, kaşları konsantrasyonla çatıldı. 'Audra bize küçük bir grup Wraith'in şüpheli konumunu verdi...'

Thea'nın dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Öyle mi?" "Öyle. Wilder'ın gümüş rengi bakışları parlıyordu. "Ve?" diye sordu.

Mırıldanarak elini kızın ensesine doladı ve yüzünü kendi yüzüne doğru kaldırdı. Sanki dünyada çok zamanları varmış gibi onu derinden, derinlemesine öperken tavernanın geri kalanı gözden kayboldu. Şimdi, yaşadıkları onca şeyden sonra, belki de vardı.

Thea'nın ayak parmakları botlarının içinde kıvrılırken, adam aniden ayrıldı. "Bu benim soruma vereceğin cevaba bağlı," diye alay etti. "Ne sorusu olabilir bu?"

Wilder, "Althea Embervale," dedi, onun ellerini avuçlarının içine aldı ve gözlerinin derinliklerine sevgiden başka bir şeyle bakmadı.

Titreyen bir nefes aldı, bundan sonra ne olacağından emin değildi.

Wilder'ın cevap gülümsemesi hınzırcaydı. "Benimle gölge hayaletleri avlar mısın?"

Thea'nın dudaklarından bir kahkaha fırladı, kalbi yükselirken yüzüne geniş bir sırıtma yayıldı. "Hiç sormayacaksın sanmıştım.

Bu dünyayı terk etmeye hazır değil misiniz? İlk kez burada duydunuz: kalmayacaksınız.

"Altın, demir ve kor alevler içinde gümüşe dönüşecek ve çoktan unutulmuş kadim bir güç ortaya çıkacak..."

Thezmarr dünyasında geçen yepyeni bir fantastik aşk serisi olan *The Ashes of Thezmarr*'ın ilk kitabı *Iron & Embers* için ön sipariş verin.

Ve eğer henüz bilmiyorsanız, *The Legends of Thezmarr*'ın bir ön bölümü şimdi çıktı! *Slaying the Shadow Prince*, Wilder'ın akıl hocası Talemir Starling'in yer aldığı bağımsız bir fantastik aşk romanı. *Blood & Steel*'den önce geçiyor ve daha genç bir Wilder Hawthorne içeriyor ;)

ACKNOWLEDGEMENTS

Kendimi sadece bir kitabın değil, üçüncü serimin de finalinde bulduğum için ne kadar şaşkın olduğumu hayal edin. En hafif tabiriyle gerçeküstü bir durum ve bir an için durup *The Legends of Thezmarr*'ın ve ona verdiğiniz desteğin benim için ne kadar önemli olduğunu söylemek istiyorum...

Gerçek şu ki, bu seri hayatımı değiştirdi. Romantizm alt türüne 'riskli' bir giriş olarak başlayan şey, en büyük tutkularımdan birine açılan bir kapı oldu ve bunun için çok minnettarım. Thea ve Wilder'ın hikayesini yazdığım bu son birkaç yıl bana çok fazla neşe ve fırsat ve birçok inanılmaz yeni arkadaş getirdi. Bunun bir parçası olduğunuz için teşekkür ederim.

Her teşekkürde gibi, bu hikayelerin yaratılması hiçbir şekilde tek başına bir çaba değildir ve bu nedenle, resmi olarak teşekkür etmem gereken birkaç harika insan var.

Öncelikle hayatımın aşkı Gary'ye: Bitmek bilmeyen desteğin ve paha biçilmez geribildirim için teşekkür ederim. Bu kitap çıktığında, umarım şöminenin önünde pinot noir içiyor ve bir sonraki adım için beyin fırtınası yapıyor oluruz.

Sacha Black'e moral konuşmaları, sesli notlar ve bu seriyi en başından beri beta okuduğu için teşekkür ederim.

Anne Sengstock'a. Sensiz nasıl idare ettiğimi bilmiyorum. Bir yazarın isteyebileceği en iyi amigo, asistan ve arkadaş olduğun için teşekkür ederim. Kimse senin gibi bir sokak ekibini yönetemez.

Sokak ekiplerinden bahsetmişken, geçmişteki ve şimdiki tüm üyelere çok teşekkür ederim. *The Legends of Thezmarr*'a olan sevginiz benim için dünyalara bedeldi ve serinin dünyanın dört bir yanındaki okuyucularını bulmasına yardımcı oldu.

Annem Bronwyn'e bu son sayfaları düzelttiği ve desteğiniz teşekkür ederim. Ve elbette, Sydney'deki Scheuerer klanının geri kalanına da tüm sevgilerimi ve teşekkürlerimi sunuyorum.

Her zaman olduğu gibi, arkadaşım ve editörüm Claire Bradshaw'a teşekkür ederim. İnanılmaz kitabınızı raflarda görmemize az kaldı!

Desteklerini çeşitli şekillerde göstermeye devam eden harika arkadaşlarıma teşekkür ederim: Angelina, Meg, Eva, Lisy, Aleesha, Ben, Hannah, Natalia, Fay, Erin, Danielle, Phoebe, Maria, Podge, Joe, Bethany, Annie, Chloe ve Nattie.

Ve elbette, son olarak, ama asla en az değil... Teşekkür ederim, sevgili okuyucu. Bu macerada yanımda olmanız bir ayrıcalıktı ve umarım bundan sonra da yanımda olursunuz.

Sevgilerimle,
Helen

ABOUT THE AUTHOR

Helen Scheuerer serinin en çok satan fantezi yazarıdır: *The Oremere Chronicles*, *Curse of the Cyren Queen* ve *The Legends of Thezmarr*. Eserleri güçlü, kusurlu kadın karakterleri ve aksiyon dolu olay örgüleriyle büyük övgü toplamıştır.

Helen'in yazma ve kitap sevgisi onu yaratıcı yazarlık diploması almaya ve Yayıncılık Yüksek Lisansı yapmaya yöneltti. 2018'den beri tam zamanlı bir yazar ve şu anda Yeni Zelanda'da dağların arasında yaşıyor ve sürekli yeni hikayeler hayal ediyor.

www.helenscheuerer.com

ALSO BY HELEN SCHEUERER

Oremere Günlükleri: *Sisin*

Kalbi Sisin

Hükümdarlığı

Sislerin Savaşı

Sislerin Şafağı

Cyren Kraliçesi'nin Laneti:

Hançer ve Şarkıyla

Kemiklerin İni Kaosun

Dokusu

Bir Taç Kullanmak

Thezmarr Efsaneleri:

Kan ve Çelik

Yeminler ve

Yıkıntılar Kader ve

Öfke Gölge ve

Fırtınalar

Thezmarr'ın Külleri

Iron & Embers (çok yakında)

Bağımsızlar:

Gölge Prensi Öldürmek

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

